

TIISTAI 4. HUHTIKUUTA 2006

Puhetta johti

puhemies **BORRELL FONTELLES**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.05.)

2. Poliittisten ryhmien kokoonpano

Puhemies. Eilen minuutin puheenvuorojen aikana jotkut jäsenet ottivat esiin yhden poliittisen ryhmän tilanteen, ja totesin, että voisin antaa tänään vastauksen.

Voin ilmoittaa teille, että olen saanut Itsenäisyys/demokratia-ryhmän yhteispuheenjohtajilta Bondelta ja Faragelta kirjeen, jossa he pyytävät minua peruuttamaan 15. maaliskuuta annetun puhemiehen ilmoituksen kyseisen poliittisen ryhmän uudelleenjärjestelyistä.

Näin ollen vastaan ryhmän yhteispuheenjohtajien pyyntöön, että puhemiehen julkilausuma on peruutettu ja mitätöity ja että Itsenäisyys/demokratia-ryhmän kokoonpano pysyy aivan samana kuin se oli ennen 15. maaliskuuta 2006.

Tämän kokoonpanon, joka pysyy samana kuin ennen puhemiehen julkilausumaa, perusteella ryhmän johtajat suunnittelevat kokoukset, jotka he katsovat tarkoituksenmukaisiksi, jotta ryhmä voi jatkaa työskentelyään.

3. Keskustelu ihmisoikeuksien sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden loukkauksista koskevista tapauksista (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

4. Maltan pakolaisleirien tilanne (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

5. Päätös kiireellistä käsittelyä koskevasta pyynnöstä

Ehdotus neuvoston asetukseksi Euroopan yhteisön ja Marokon kuningaskunnan välisen kalastuskumppanuussopimuksen tekemisestä (KOM(2005) 0692 C6-0040/2006 2005/0280(CNS))

Philippe Morillon (ALDE), kalatalousvaliokunnan puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, puhun nyt itse asiassa kalatalousvaliokunnan nimissä, jonka puheenjohtaja olen. Ilmoitan teille, että eilen illalla valiokunnan suuri enemmistö vastusti äänin 14 vastaan ja 9 puolesta neuvoston pyyntöä soveltaa kiireellistä käsittelyä Varela Suanzes-Carpegnan mietintöön ehdotuksesta neuvoston asetukseksi Euroopan yhteisön ja Marokon kuningaskunnan välisen kalastuskumppanuussopimuksen tekemisestä.

Tämä johtuu siitä, että jos hyväksyisimme pyynnön, antaisimme avoimen valtakirjan sopimuksen tekemiseen, vaikka valiokunnassamme käytävät keskustelut ovat vielä aivan kesken, kuten eilisten keskustelujen vilkkaus osoitti, ja vaikka kehitysyhteistyövaliokunta, joka on erityisen kiinnostunut tämäntyyppisestä sopimuksesta, ei ole vielä antanut lausuntoaan. Tiedämme tietenkin, että sopimus on tärkeä sekä Marokon hallitukselle että eurooppalaisille kalastajille. Tästä syystä ehdotamme, että asiassa sovelletaan nopeutettua menettelyä, jonka ansiosta valiokunnassa voidaan äänestää mietinnöstä 2. toukokuuta sen jälkeen, kun 18.–19. huhtikuuta pidettävässä valiokunnan kokouksessa on keskusteltu lisää asiasta. Näin ollen voimme esitellä mietinnön parlamentille toukokuun täysistunnossa.

Ensimmäiset maksut on tietääksemme tarkoitus maksaa vasta kesäkuun lopussa. Tästä lopullisesta harkinta-ajasta, jonka parlamentti mielestämme tarvitsee, ei pitäisi näin ollen aiheutua suurempia vaikeuksia.

Heinz Kindermann (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, kannatan asian kiireellistä käsittelyä. Espanjalaisten kalastajien etujen kannalta on todellakin välttämätöntä, että he voivat kalastaa kalastuskauden alkaessa 1. toukokuuta. Heillä ei ole ollut vuosikausiin mahdollisuutta harjoittaa kalastustoimintaansa, eikä viivytys vaikuttaisi periaatteessa millään tavoin meneillään olevaan ratifiointiprosessiin eikä sopimusten sisältöön.

Carmen Fraga Estévez, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, ryhmäni vastustaa neuvoston pyyntöä noudattaa kiireellistä käsittelyä, kunnes parlamentille toimitetaan tiedot, jotka takaavat, että kyseinen kalastussopimus on asianmukainen oikeudellinen kehys, jonka avulla yhteisön laivasto voi harjoittaa normaalia kalastustoimintaa.

Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE), esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, käytän esittelijänä työjärjestyksen 134 artiklan 3 kohdan nojalla puheenvuoron ilmoittaakseni parlamentille, että esittelijä vastustaa kiireellistä käsittelyä. Kyseessä on arkaluonteinen asia, jota ei ole vielä saatettu täysimääräisesti päätökseen, ja sopimus, johon molemmat osapuolet voivat tehdä vielä oleellisia muutoksia. Emme voi tällaisessa tilanteessa evätä asiasta vastaavalta kalatalousvaliokunnalta oikeutta laatia mietintö sekä keskustella ja äänestää siitä.

Hyvät kollegat, haluamme, ettei tämän sopimuksen soveltaminen tuota jatkossa enää mitään yllätyksiä, kuten aiemmin on tapahtunut. Haluamme tarjota kalastusosalalle oikeusvarmuuden siitä, että sovitut asiat pannaan täysimääräisesti täytäntöön ja että sopimus on toteuttamiskelpoinen. Kehitysyhteistyövaliokunta on jo antanut lausuntonsa, ja otamme sen huomioon. Kalatalousvaliokunta ei ole vielä tehnyt sitä.

Ehdotin eilen kalatalousvaliokunnan puheenjohtajalle kompromissia, jonka valiokunta on hyväksynyt. Kompromissin tavoitteena ei ole viivyttää mietintöä vaan nopeuttaa sitä, jotta se on parlamentin saatavilla toukokuussa ja jotta voimme saattaa asian päätökseen ihanteellisissa oloissa, kun ensimmäisen taloudellisen korvauksen ensimmäinen määräaika umpeutuu 30. kesäkuuta. Olemme aikataulussa, ja jäsen Kindermannin toteamuksista huomautan, että monien sopimuksen soveltamisalaan kuuluvien lajien biologinen palautumisaika alkaa tässä ja ensi kuussa, joten tämä ei vaikuta niihin mitenkään.

Edellä mainitsemieni seikkojen perusteella pyydämme, että valiokuntamme työskentelee jäljellä olevana aikana siten, että asiasta vastaavan valiokunnan mietintö voidaan toimittaa parlamentin käsiteltäväksi. Tästä syystä hylkäämme tänään kiireellistä käsittelyä koskevan pyynnön.

(Parlamentti hylkäsi kiireellistä käsittelyä koskevan pyynnön.)⁽¹⁾

Ehdotus neuvoston asetukseksi asetusten (ETY) N:o 2771/75 ja (ETY) N:o 2777/75 muuttamisesta poikkeuksellisten markkinatukitoimenpiteiden soveltamisen osalta (KOM(2006) 0153 C6-0111/2006 2006/0055(CNS))

Joseph Daul (PPE-DE), maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta päätti eilen yksimielisesti kannattaa komission pyyntöä soveltaa kiireellistä käsittelyä munia ja siipikarjaa koskeviin poikkeuksellisiin markkinatukitoimenpiteisiin.

Useita jäsenvaltioita koskevan suuren lintualan kriisin vuoksi päätös on mielestämme tehtävä pikaisesti, ja soveltamalla kiireellistä käsittelyä Euroopan parlamentti voi ilmaista kantansa komission ehdotukseen. Se osoittaa näin pystyvänsä reagoimaan nopeasti vastatakseen kansalaisten odotuksiin. Komissio jätti kiireellistä käsittelyä koskevan pyynnön viime viikon lopussa, ja vastaamme siihen torstaina. Tämä on mielestäni kansalaisillemme hyvä esimerkki siitä, miten reagoimme suureen kriisiin.

(Parlamentti hyväksyi pyynnön käsitellä asia kiireellisenä.)⁽²⁾

6. Jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivat – Talouspolitiikan laajat suuntaviivat vuodeksi 2006 (keskustelu)

Puhemies. Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu

(1) Lisätiedot: ks. pöytäkirja.

(2) Lisätiedot: ks. pöytäkirja.

- Magda Kósáné Kovácsin laatimasta työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnöstä (A6-0086/2006) ehdotuksesta neuvoston päätökseksi jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista (KOM(2006) 0032 C6-0047/2006 2006/0010(CNS))

- José Manuel García-Margallo y Marfilin laatimasta talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnöstä (A6-0077/2006) Euroopan taloudellisesta tilanteesta: alustava selvitys laajoista taloudellisista suuntaviivoista vuodeksi 2006 (2006/2047(INI)).

Günther Verheugen, *komission varapuheenjohtaja. (DE)* Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, talouspolitiikan yhdenmetyt suuntaviivat ovat keskeisessä asemassa uudessa kasvu- ja työllisyyspolitiikassa, jolla pyrimme edistämään Lissabonin ohjelmaa. Ne ovat yhdenmetyt suuntaviivat, koska niissä otetaan huomioon, ettemme voi hoitaa tyydyttävästi tehtäväämme sekä lisätä kasvua ja työpaikkoja Euroopan unionissa, elleimme liitä makrotaloutta, mikrotaloutta ja työllisyyttä koskevia tavoitteita tiiviisti toisiinsa.

Talouspolitiikan suuntaviivat muodostavat kehyksen, jossa jäsenvaltiot ja yhteisön toimielimet laativat kasvu- ja työllisyysstrategian täytäntöönpanoa koskevat suunnitelmansa. Komissio antoi nämä suuntaviivat ensimmäisen kerran viime vuonna ja on kiitollinen siitä, että parlamentti käsittelee niitä erittäin intensiivisesti, sillä suuntaviivat osoittavat, mitä aiomme tehdä ja mihin toimintamme perustuu tänä vuonna ja vielä sen jälkeenkin.

Kasvu- ja työllisyysstrategia, jota olemme pyrkineet panemaan täytäntöön noin vuoden ajan, on aivan uudenlainen prosessi. Tässä vaiheessa on melko hankalaa tehdä lopullista arviota tämän uuden prosessin osatekijöistä, mutta jo nyt voidaan hyvin varovasti todeta, että jäsenvaltiot ovat kansallisissa uudistusohjelmissaan pääasiassa noudattaneet talouspolitiikan yhdenmetyissä suuntaviivoissa asetettuja painopisteitä, ja komissio on tehnyt samoin yhteisön toimintaohjelmaa koskevassa ehdotuksessaan.

On tärkeää huomauttaa, että kasvu- ja työllisyysstrategia on laadittu kolmen vuoden jaksoksi. Tämä tarkoittaa, ettei suuntaviivoja ole tarkoitus muuttaa vuosittain. Niitä on mahdollista kuitenkin mukauttaa, jotta voidaan ottaa huomioon muuttuneet realiteetit ja kokemuksiimme perustuvat käsitykset. Tällaiset mukautukset ovat tietenkin jopa välttämättömiä, mutta tällä hetkellä ei ole nähdäksemme mitään syytä muuttaa suuntaviivoja vuodeksi 2006. Ne muodostavat edelleen vankan perustan vuoropuheluille, joita komissio käy parhaillaan jäsenvaltioiden kanssa ja joiden tavoitteena on saada kansallisten uudistusohjelmien käytännön toteutus vauhtiin.

(Suosionosoituksia)

Kollegani Almunia ja Špidla puhuvat vielä strategian makrotaloudellisista ja työllisyyspoliittisista näkökohdista yksittäisten pilarien osalta. Haluan käsitellä lyhyesti strategian mikrotaloudellista ulottuvuutta ja korostaa merkittävää edistystä, jota on tapahtunut joillakin aloilla, etenkin Euroopan talouden tulevaisuutta koskevassa avainkysymyksessä, nimittäin siirtymisessä tietoyhteiskuntaan sekä innovaatioon, tutkimukseen ja kehitykseen perustuvaan talouteen. Tästä syystä vaadimme erittäin tiukasti, että tutkimus- ja kehitysmenoille asetetaan määrällisiä tavoitteita.

Tiedätte varmasti, että kansallisten uudistusohjelmien tulokset olivat tällä alalla varsin kehoja, sillä niiden perusteella olisimme päässeet vuoteen 2010 mennessä keskimäärin 2,2 prosenttiin, kun tavoitteena on 3 prosenttia. Niiden muutaman viikon aikana, joina meillä oli mahdollisuus käsitellä tätä asiaa, onnistuimme kuitenkin lisäämään huomattavasti jäsenvaltioiden sitoumuksia. Jos ne noudattavat näitä sitoumuksia, pääsisimme 2,6 prosenttiin vuoteen 2010 mennessä. Se olisi jo parempi tulos, mutta minun on todettava selvästi, ettei sekään riitä, minkä vuoksi komissio jatkaa jäsenvaltioiden painostamista.

Myös toissa viikolla pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa, josta keskustellette huomenna, käsiteltiin strategian täytäntöönpanoon liittyviä tärkeitä seikkoja ja tehtiin niistä päätelmiä. Tarkoitan etenkin neuvoston päätöksiä, jotka koskevat pienten ja keskisuurten yritysten toiminnan edistämistä, lainsäädäntöprosessin parantamista ja energiapolitiikkaa.

Talouspolitiikan suuntaviivojen yhteydessä keskustellaan aika ajoin siitä, pitäisikö komission antaa jatkossa maakohtaisia suosituksia arvioidessaan kansallisia uudistussuunnitelmia. Emme antaneet niitä ensimmäisellä kierroksella siitä tärkeäksi katsomastamme syystä, ettemme tienneet, millaisia kansalliset uudistusohjelmat ovat. Haluan kuitenkin huomauttaa, että komissiolla on tietenkin mahdollisuus sisällyttää maakohtaisia suosituksia tuleviin edistymiskertomuksiin ja että käytämme todellakin tätä mahdollisuutta tarvittaessa.

Tällä hetkellä minusta on kuitenkin kaikkein tärkeintä, että pyrimme kaikki yhdessä saattamaan yhä useamman Euroopan unionin kansalaisen tietoon, että meillä on yhteinen kasvu- ja työllisyysstrategia sekä yhteiset painopisteet, jotka pyrimme yhdessä toteuttamaan.

(Suosionosoituksia)

Joaquín Almunia, *komission jäsen. (ES)* Arvoisa puhemies, yhdyn varapuheenjohtaja Verheugenin äsken esittämään arvioon siitä, miten edistymme viime vuonna käyttöön ottamamme tarkistetun Lissabonin strategian täytäntöönpanossa.

Panen merkille, että Euroopan taloudellista tilannetta ja laajoja taloudellisia suuntaviivoja koskevassa García-Margallon mietinnössä esitetään huomattavan paljon samanlaisia näkemyksiä tavoitteista ja niiden saavuttamiseen tähtäävästä prosessista kuin edellisessä Eurooppa-neuvostossa, ja huomasi myös komission olevan samaa mieltä. Näiden kolmen Euroopan unionin toimielimen välinen yhteisymmärrys on mielestäni oleellista, jotta prosessi on uskottava ja jotta EU:n ja kansallisten toimielinten lisäksi myös kaikki talous- ja sosiaalialan toimijat hyväksyvät strategian tavoitteet. Tämä yhteisymmärrys on myös mielestäni olennainen edellytys kasvun ja työllisyyden lisäämiselle Euroopan unionissa.

Haluan ottaa esille kolme makrotalouteen liittyvää asiaa. Kuten olemme todenneet useaan otteeseen – ja lienemme tästä parlamentin kanssa samaa mieltä – ensinnäkin on selvää, että Lissabonin strategian tavoitteita oli tärkeää sovittaa yhteen aiempaa paremmin, jotta kasvu ja työllisyys lisääntyisivät ja jotta vakaus- ja kasvusopimusta voitaisiin soveltaa. Tässä onnistuttiin viime vuonna. Tavoitteita koordinoidaan nyt tehokkaammin, ja niiden välillä on aiempaa parempi yhteys, ja saavutamme käytännössä mielestäni erittäin myönteisiä tuloksia. Euroopan unionin talous edistyy nyt paremmin kuin vuosi sitten julkisen talouden vakauttamisessa, joka on yksi välttämätön edellytys aiempaa voimakkaammalle kasvulle ja sellaiselle kasvulle, jonka avulla voidaan luoda työpaikkoja. Talouden toimijoiden luottamus vahvistuu koko ajan. Toiminnan tulosten perusteella vuonna 2006 saavutetaan parempia tuloksia kuin vuonna 2005, ja myös tulevaisuudennäkymät ovat myönteiset.

Toiseksi yhdyn täysin García-Margallon mietinnössä esitettyyn toteamukseen siitä, että julkisen talouden kestävyyyteen on kiinnitettävä aiempaa enemmän huomiota, ja etenkin näkemykseen siitä, miten väestön ikääntymisen seurauksia on käsiteltävä. Muutama viikko sitten komissio ja kaikkien jäsenvaltioiden edustajista koostuva talouspoliittinen komitea julkaisivat kertomuksen väestön ikääntymisen kansan- ja julkistaloudellisista vaikutuksista. Nämä vaikutukset ovat huomattavia, mutta kyseisessä kertomuksessa todetaan lisäksi, että tuloksia saavutetaan toimimalla ajoissa ja toteuttamalla sellaisia uudistuksia, jotka sisältyvät moniin Lissabonin strategiaa koskeviin kansallisiin ohjelmiin ja joita jäsenvaltiot edistävät tekemillään aloitteilla ja erityisesti komission jäsenen Špidlan tekemillä väestötieteellisillä aloitteilla. Joillakin EU:n jäsenvaltioilla on nyt paremmat edellytykset käsitellä väestön ikääntymisen vaikutuksia kuin viisi vuotta sitten. Komissio aikoo julkaista lokakuussa asiaa koskevan kertomuksen, ja toivon, että myös parlamentti keskustelee kertomuksesta ja tarkastelee sitä.

Lopuksi totean olevani erittäin iloinen, että García-Margallon mietinnössä analysoidaan yleisesti Euroopan taloudellista tilannetta sekä Lissabonin strategian ja 25 jäsenvaltion talouspolitiikan laajoihin suuntaviivoihin sisältyvien eri välineiden merkitystä, mutta siinä käsitellään myös nimenomaisesti euroalueen haasteita ja tarpeita. Kaksitoista valtiota, joilla on yhteinen valuutta, euro, tarvitsevat koordinoitujen menetelmien ja erityishuomiota, jotta ne saavuttavat mahdollisimman hyviä tuloksia talous- ja rahaliiton avulla. Haluamme kiittää esittelijä García-Margalloa siitä, että hän otti tämän esiin mietinnössään.

Vladimír Špidla, *komission jäsen. (CS)* Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, haluan komission puolesta kiittää esittelijä Kósáné Kovácsia erinomaisesta työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnöstä. Se on rakentava kahdessa mielessä: se lisää taustatietoa ja sen pitäisi nopeuttaa neuvoston hyväksymisprosessia edellisiin vuosiin verrattuna.

Kevään Eurooppa-neuvostossa todettiin, että EU:ssa voitaisiin luoda 2 miljoonaa työpaikkaa vuodessa. Työpaikkoja ei kuitenkaan synny, vaan työvoimaa vähennetään entisestään, ellemmme hyödynnä nykyistä talouskasvua ja toteuta tarvittavia uudistuksia, jotta talouskasvu voi jatkua. Eurooppa-neuvostossa vahvistettiin, että yhdennetyt suuntaviivat pysyvät ennallaan, mutta samalla määritettiin, mitä painopisteitä korostettaisiin aiempaa enemmän. Olen iloinen, että parlamentin valiokunta kannattaa samanlaista lähestymistapaa ja ettei se ole päättänyt tehdä kohtuuttomia muutoksia työllisyyspolitiikan

peruseriaatteisiin. Suostumme perusteluihin tehtäviin muutoksiin, mutta haluamme pitää kiinni varsinaisen tekstin alkuperäisestä sanamuodosta.

Viime vuonna Lissabonin strategia määriteltiin uudelleen työllisyyspolitiikan ja talouspolitiikan suuntaviivojen yhdenmukaisuuden peruseriaatteiden osalta. Strategia on kolmivuotinen, ja sillä luodaan selkeä ja vakaa poliittinen kehys strategian täytäntöönpanosta vastaaville elimille. Ensimmäisiä kansallisia uudistusohjelmia koskevassa komission tutkimuksessa on käynyt ilmi, että jäsenvaltioiden täytäntöönpanotoimissa on erityisiä puutteita, mutta ne eivät kyseenalaista peruseriaatteiden pätevyyttä. Olisi siksi epäasianmukaista antaa sellainen vaikutelma, että haluamme muuttaa tässä vaiheessa politiikkojen suuntaa tai sisältöä. Komission ehdottamassa tekstissä jätettiin tarkoituksella avoimeksi mahdollisuus täydentää perusteluita erityisillä poliittisilla painopisteillä. Näin ollen tämä sopii selvästikin yhteen sen kanssa, että parlamentti haluaa sisällyttää perusteluihin joitakin taloudellisia ja sosiaalisia näkökohtia, joihin on kiinnitettävä erityishuomiota, etenkin sellaisia, jotka ovat sopu-soinnussa viimeisimmän kevään Eurooppa-neuvoston päätelmien kanssa.

Eurooppa-neuvostossa painotettiin, että erityisesti nuorten, naisten, iäkkäiden henkilöiden, terveysongelmista kärsivien, laillisten maahanmuuttajien ja vähemmistöjen työllisyyttä on lisättävä. Tavoitteeksi vahvistettiin, että koulunsa keskeyttävien nuorten määrää vähennetään 10 prosenttia ja että jokaiselle nuorelle tarjotaan työpaikkaa, työkokemusta tai lisäkoulutusta vuoteen 2007 mennessä kuuden kuukauden kuluessa ja vuoteen 2010 mennessä neljän kuukauden kuluessa koulun päättämisestä, kuten nykyisissä pääperiaatteissa todetaan. Iäkkäiden työntekijöiden kohdalla korostettiin tarvetta ottaa käyttöön yhdenmukainen strategia, joka perustuu laadukkaisiin työpaikkoihin ja erityiskoulutukseen. Miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien osalta kevään Eurooppa-neuvosto hyväksyi Euroopan tasa-arvosopimuksen, ja neuvosto hyväksyi myös komission ehdotuksen laajan keskustelun aloittamisesta. Keskustelun tavoitteena on ottaa käyttöön joustavuutta ja turvaa ("joustoturvaa") koskevat yhteiset periaatteet vuoden 2007 loppuun mennessä. Tämän jäsenvaltioiden ja työmarkkinaosapuolten kanssa käytävän keskustelun tavoitteena on vähentää työmarkkinoiden segmentoitumista ja luoda oikea tasapaino joustavuuden ja turvan välille.

Lisäksi haluan todeta olevani erittäin iloinen siitä, että kevään Eurooppa-neuvostossa suhtauduttiin myönteisesti komission ehdotukseen Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta. Tämä on osoitus siitä, että yhteisön varoja halutaan käyttää tehokkaammin Euroopan työllisyysstrategian tukemiseksi ja Euroopan parlamentin toiveiden mukaisesti.

Puhetta ryhtyi johtamaan
varapuhemies ONYSZKIEWICZ

Magda Kósáné Kovács (PSE), esittelijä. – (HU) EU:n kansalaiset eivät pidä asiantuntijoiden käyttämistä poliittisista koodisanoista. Myös "Lissabonin prosessista" alkaa valitettavasti tulla koodi-ilmaus, vaikka se liittyykin yhteiseen tulevaisuuteemme. Meillä on enemmän ja parempia työpaikkoja, jos Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat kilpailukykyisiä. Köyhyys vähenee, jos yhä useammat löytävät työtä. Näin saataisiin myös lisää varoja sosiaaliturvajärjestelmien uudistamiseen ja ympäristö voitaisiin säilyttää lastenlapsillemme. Haluan painottaa voimakkaasti, ettemme saa aikaan merkittäviä taloudellisia tuloksia, ellei työn lisäksi tarjota sosiaaliturvaa ja ellei työnteko perustu sosiaaliturvaan. Jos ja kun tämä pitää paikkansa, voimme kannattaa neuvoston ja komission päätöstä, jonka mukaan jäsenvaltioiden on arvioitava työllisyyttä ja talouskehitystä koskevien direktiivien toteuttamista yhdenmukaisilla direktiiveillä siten, että näitä kahta asiaa arvioidaan yhdessä. Voimme havaita, että kuva on rikastunut etenkin sen ansiosta, että Euroopan komissio on nyt arvioinut 25 jäsenvaltion toimintasuunnitelmia. Työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunta on myöntänyt ja hyväksynyt, ettei parlamentti toimielinten välisten sopimusten perusteella muuta suuntaviivoja vuosittain – ja tämä lienee myös jäsenvaltioiden etujen mukaista – vaan ainoastaan silloin, kun Euroopan unionin työmarkkinoilla esiintyy ongelmia. Johdannossa määritettyjen poliittisten tavoitteiden yhteydessä parlamentin asiakirjaan oli mielestämme samalla tärkeää sisällyttää kymmenen uuden jäsenvaltion EU:hun liittymisen jälkeen laaditusta ensimmäisestä kertomuksesta opitut asiat. Valiokunta oli lähes yksimielinen siitä, että parlamentin olisi osallistuttava aiempaa aktiivisemmin suuntaviivojen täytäntöönpanon varmistamiseen. Aiomme ottaa tässä asiassa yhteyttä asiasta vastaavaan komission virkamieheen. Halusin täydentää mietinnössäni komission tekstiä kolmen tärkeän periaatteen osalta. Kollegani ja valiokunnan jäsenet ovat auttaneet merkittävästi varmistamaan, että nämä periaatteet esitetään selkeästi ja ymmärrettävästi. Ensinnäkin kiinnitämme paljon huomiota erilaisista haitoista kärsivien sosiaalisten ryhmien työmarkkinamahdollisuuksien parantamiseen. Kuten komission jäsenetkin totesivat, tämä on myös edellytys talouskasvun jatkumiselle.

Työvoimaresurssien lisäämistä varten tehdyn suuren varauksen avulla on ensinnäkin tarkoitus lisätä naisten aktiivisuutta, toiseksi pitää ikääntyvä tai ikääntynyt työvoima työmarkkinoilla tai kannustaa sitä palaamaan työmarkkinoille sekä kolmanneksi auttaa nuoria löytämään työtä ja pääsemään työmarkkinoille. Katsomme kuitenkin, että vähintään yhtä tärkeää on poistaa haitat, jotka nykyään estävät osaa väestöstä osallistumasta työmarkkinoille. Kiinnitämme huomiota myös siihen epänormaaliin tilanteeseen, että kolmansista maista peräisin olevat työntekijät voivat olla Euroopan unionin työmarkkinoilla suotuisammassa asemassa kuin uusien jäsenvaltioiden kansalaiset. Meillä on tilaisuus keskustella tästä ongelmasta Öryn mietinnön yhteydessä, mutta haluan todeta jo nyt hiljattain kuulemiemme uutisten perusteella, että toivotamme Alankomaat tervetulleeksi "kuuden kerhoon" (seitsemäntenä valtiona vuodesta 2007 alkaen). Kolmanneksi katsomme, ettei ilman pitkän aikavälin rahoitusnäkyviä jäsenvaltioille myöskään voida tarjota riittävästi varoja tehtäviin, jotka on määritetty perustavoitteiksi yhdennetyissä suuntaviivoissa.

Tässä yhteydessä on tapana lausua kohteliaisuuksia, mutta en sano tätä nyt kohteliaisuudesta enkä vanhasta tottumuksesta: kiitän kollegojani – heidän puolueestaan riippumatta – ja eri poliittisten ryhmien edustajia vilpittömästi avusta ja osallistumisesta, ja kiitän erikseen mietinnön yhteisesittelijää Ana Mato Adroveria. On toiveita siitä, ettei "moninaisuudessaan yhtenäinen" ole pelkkä tunnuslause vaan myös mahdollisuus.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE-DE), esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsenet, talouspolitiikan laajoja suuntaviivoja koskeva keskustelu on aiheuttanut viime vuosina paljon päänvaivaa.

Jotta se ei aiheuttaisi tänä vuonna niin paljon päänvaivaa, käsittelen vain kolmea kysymystä: Miksi parlamentti on laatinut mietinnön, vaikka komissio on päättänyt vahvistaa aiemmat asiakirjat? Miten voimme varmistaa, että mietintömme otetaan huomioon? Kolmanneksi, mitä haluamme komission ottavan huomioon?

Ensimmäinen kysymys kuului: miksi mietintö? Tämä johtuu siitä, että aiempiin mietintöihin sisältyi lukuisia suosituksia, joita komissio ei ole ottanut huomioon. Edellisestä mietinnöstä käydyssä keskustelun jälkeen on lisäksi tullut esiin uusia tekijöitä: Euroopan perustuslain melkoinen epäonnistuminen, uudet rahoitusnäkyvät, ensimmäiset korkojen nousut, kolme euroalueeseen pyrkivää valtiota sekä Dohan kierros, jossa jatketaan Hongkongin kauppaneuvotteluja.

Lisäksi on joitakin sellaisia tekijöitä, joita olemme käsitelleet muissa mietinnöissä mutta joiden merkitys on kasvanut. Komission jäsen Almunia mainitsi väestön ikääntymisen, ja meidän olisi keskusteltava myös maahanmuuton seurauksista, Kiinasta tapahtuvan tuonnin vaikutuksista, koska määrälliset rajoitukset ovat päättyneet, etenkin Yhdysvaltoihin liittyvistä maailmantalouden epätasapainotekijöistä sekä energiakriisistä.

Mitä voimme tehdä, jotta mietintömme otetaan huomioon? Mietintö on laadittu yhteisymmärryksessä, minkä vuoksi monet meistä ovat joutuneet tinkimään tietyistä näkemyksistään, ja haluan kiittää erityisesti kaikkia parlamentin muiden poliittisten ryhmien edustajia, jotka ovat tehneet näin.

Minun on ensinnäkin todettava, ettei mietintöjämme ole aiemmin otettu huomioon. Nyt käsiteltävänä olevan mietinnön alussa on eräänlainen luettelo epäkohdista, antamistamme suosituksista, joita komissio ei ole ottanut huomioon.

Pyysimme direktiivien voimaan saattamista, mitä ei ole tapahtunut, alijäämien pienentämistä – komission jäsenen Almunian mukaan 25 jäsenvaltiosta 12 kärsii liiallisesta alijäämästä – ja globalisaatiota koskevaa tiedonantoa, jotta globalisaation tuomat mahdollisuudet ja haasteet olisivat kansalaisten tiedossa. Jos tämä tiedonanto olisi laadittu, se olisi säästänyt meidät muutamalta ongelmalta – ja vaadimme myös pk-yrityksiä koskevan peruskirjan täytäntöönpanoa, mitä ei ole tehty.

Toiseksi mietinnössä käsitellään niin kutsuttuja institutionaalisia asioita, koskivatpa ne sitten perustuslakia tai eivät. Tämän aktiivisen pohdinnan kaudella – jolla ei itse asiassa pohdita aktiivisesti – käsittelemme kysymyksiä, jotka jäivät jäljelle valmistelukunnan lopetettua työnsä ja joihin ei ole vastattu: Mitkä ovat Euroopan unionin tavoitteet ja toimivaltuudet? Mitkä ovat Euroopan keskuspankin tehtävät ottaen huomioon, että riippumattomuutta on aina kunnioitettava? Miten voimme vahvistaa vakaus- ja kasvusopimusta? Mitkä ovat EU:ssa ja jäsenvaltioissa sovellettavan verotuksen muuttamisen oikeudelliset perustat?

Pyydän komissiota ottamaan huomioon erityisesti yhden selkeän suosituksen: parlamentti ei hyväksy yhtään direktiiviä Lamfalussy-menettelyä noudattaen, ellei takaisinottoon liittyvää ongelmaa ratkaista vuoteen 2008 mennessä ja ellei vihdoin tarkastella euroalueen edustusta kansainvälisissä instituutioissa.

Komission varapuheenjohtaja puhui talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen ja työllisyyspolitiikan suuntaviivojen yhdistämisestä yhteen asiakirjaan. Tämä olisi hyvä asia, mutta näihin suuntaviivoihin sovelletaan vielä erilaisia tiedotus- ja kuulemismenettelyjä, minkä vuoksi niitä on vaikea ymmärtää. Niitä on lisäksi täydennettävä muilla asiakirjoilla epäyhtenäisyyden välttämiseksi.

Mitä tulee verotukseen institutionaalisessa mielessä, kehotamme komissiota toteuttamaan High Court of Justice -tuomioistuimen mainitsemat asiat: kansalaisuuden käsitettä laajentavan yhdenmukaisen verotuksellisen kotipaikan käsitteen, syrjimättömyysperiaatteen ja kaksinkertaista verotusta koskevan yleissopimuksen. Koordinoinnista totean, että ilahduin komission jäsenen Almunian ystävällisistä sanoista: on totta, että meidän on lisättävä koordinoitua, täsmennettävää diagnoosia, laadittava oikeanlaisia korjaustoimenpiteitä, analysoitava tapahtumia ja määriteltävä euroryhmän rooli.

Makrotalouspolitiikan alalla emme puhu koroista emmekä ilmaise kantaamme. Sanomme kuitenkin, että meidän on pyrittävä kaikin mahdollisin keinoin varmistamaan, etteivät hinnat nouse ja että korot pysyvät alhaisina. Viittaamme julkiseen velkaan, ja komission jäsenen sanoin ilmaistuna: pienemmät korot ja pienemmät lyhennykset merkitsevät lisävaroja ikääntymisen vaikutuksiin ja enemmän Lissabonin strategiaa.

Vaadimme, että liiketoimintaympäristöä mietitään perusteellisesti. Yhdysvallat on meitä edellä. Euroopan unionissa on 144 maailman johtaviin yrityksiin kuuluvaa yritystä, kun Yhdysvalloissa vastaava luku on 206. Siellä pienet ja keskisuuret yritykset kaksinkertaistavat työvoimansa kahden ensimmäisen vuoden aikana, toisin kuin Euroopan unionissa. Vaadimme, että pienten ja keskisuurten yritysten hyväksi harjoitetaan myönteistä syrjintää etenkin rahoittamalla riskipääomaa.

Verotuksen alalla pyydämme yksinkertaisesti sanottuna, että yrityksiä verotetaan kotijäsenvaltiossa verottamista koskevan järjestelmän perusteella, kun arvonlisäverotuksessa sovelletaan alkuperäpaikkaperiaatetta.

Minulla ei ole mitään sanottavaa inhimillisestä pääomasta. Kollegani ilmaisi asian erittäin hyvin.

Investoinneista totean, että Euroopan laajuisten verkkojen toteuttaminen kestäisi 20 vuotta.

Tarvitsemme energiaa, tutkimusta, kehitystä ja innovaatiota, lisää markkinoita, lisää kilpailua sekä lisää kilpailukykyä.

(Suosiosoituksia)

Ana Mato Adrover, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, aluksi haluan korostaa esittelijä Kósáné Kovácsin hyvää työtä ja loistavaa yhteistyötä sekä kiittää häntä kaikista toimista ja mietinnöistä.

Kuten tiedämme, työllisyyspolitiikan suuntaviivat hyväksyttiin noin vuosi sitten, ja minulla oli kunnia toimia tuolloin esittelijänä. Suuntaviivoissa otettiin käyttöön yleinen lähestymistapa työllisyyteen ja asetettiin painopisteet kolmeksi seuraavaksi vuodeksi. Suuntaviivojen tarkoituksena oli edistää tehokkaasti työllisyyden kasvua, talouden tuottavuutta sekä tietenkin sosiaalista osallisuutta ja yhteenkuuluvuutta.

Näistä suuntaviivoista keskusteltiin samanaikaisesti talouspolitiikan suuntaviivojen kanssa, joista jäsen García-Margallo y Marfil on tänä vuonna laatinut loistavan mietinnön. Työllisyyspolitiikan suuntaviivat on sisällytetty jäsenvaltioiden puolisen vuotta sitten hyväksymiin kansallisiin uudistus suunnitelmiin, joissa ne on muutettu konkreettisiksi tavoitteiksi. Olemme saattaneet suuntaviivat ajan tasalle käyttämällä tervettä järkeä – ne hyväksyttiin noin vuosi sitten ja on laadittu kolmeksi vuodeksi – ja ottamalla huomioon suuntaviivojen sisällön.

Mitä tähän ajan tasalle saattamiseen sisältyi? Siihen sisältyi kolme laajaa alaa.

Olemme ensinnäkin käsitelleet painopisteitä, joita on korostettu tänä vuonna pidetyissä EU:n suurissa huippukokouksissa. Niitä ovat ensinnäkin tutkimukseen, kehitykseen ja innovaatioon tehtävät investoinnit sekä tietotekniikkojen yleistyminen – tässä asiassa ollaan kaikkein kauimpana Lissabonin tavoitteiden saavuttamisesta. Toiseksi on käsitelty todellisia ja tehokkaita yhtäläisiä mahdollisuuksia, joita ryhmämme on aina pyrkinyt edistämään ja jotka tarkoittavat naisten osallistumista, naisten vakituisia työpaikkoja

ja heidän asemansa edistämistä työpaikalla sekä tietenkin samaa palkkaa kuin miehillä. Kolmanneksi edistämme voimakkaasti vakaata työllisyyttä, ja sanon tämän, koska suurin osa uusista työpaikoista on epävarmoja. Esimerkiksi kotimaassani 52 prosenttia kaikista kahden viime vuoden aikana syntyneistä työpaikoista on ollut tilapäisiä, eikä tämä ole hyväksyttävää.

Toiseksi olemme toistaneet tiettyjä perusasioita, joita komissio ei ole käsitellyt riittävästi. Työtaturmien torjunnan yhteydessä kannatimme laajaa Euroopan laajuista sopimusta, jota pidämme oleellisena, sillä esimerkiksi Espanjassa 990 henkilöä menehtyi työtaturmissa vuonna 2005. Uskomme tämän sopimuksen myös auttavan perheväkivallan uhreja löytämään työtä.

Kun olemme nyt saattamassa työllisyyspolitiikan suuntaviivoja ajan tasalle, haluamme, että parlamentilla on mahdollisuus seurata suuntaviivoja ja sitä, miten jäsenvaltiot noudattavat niitä.

(Suosionosoituksia)

Udo Bullmann, PSE-ryhmän puolesta. – *(DE)* Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Verheugen, arvoisa komission jäsen Almunia, arvoisa komission jäsen Špidla, hyvät kollegat, olemme kaikki samaa mieltä siitä, että Euroopan unionin sisämarkkinat ovat meille suuri mahdollisuus. Ne ovat suuri mahdollisuutemme löytää noin 450 miljoonan ihmisen yhteisöllemme globalisoituvassa maailmassa oma tie, joka takaa taloudellisen hyvinvoinnin ja moitteettoman rahoitustilanteen sekä tuottaa todellisia tuloksia tavallisille kansalaisille.

Meidän on keskusteltava – ja tässä asiassa keskustelulla on keskeinen merkitys – siitä, onko meillä kaikki välineet, joita tällä tiellä tarvitaan, ja hyödynnämmekö oikein käytettävissämme olevia välineitä, jotta voimme antaa sisämarkkinoille asianmukaisen toimintakehyksen ja jotta voimme vaikuttaa talouskehitysprosessiin pitkällä aikavälillä.

Haluan esittää kaksi huomautusta, joissa mennään tänäpäiväistä keskustelua ja nyt esillä olevia mietintöjä pitemmälle. Emme saavuta tätä tavoitetta, elleimme onnistu pian saattamaan Euroopan unionin julkistaloutta riippumattomaan ja vastuulliseen asemaan ja elleimme onnistu pian puhumaan tabuista, myös siitä, että Euroopan unionin on harjoitettava yhteistä veropolitiikkaa.

Sanon näin siksi, etteivät minkäänlaiset tabut ole enää perusteltuja nykyisessä taloudellisessa tilanteessamme. Tuen kaikkia, jotka tuovat uusia virikkeitä tähän keskusteluun, sillä jos tarkastelemme taloudellista tilannetta, meillä ei yksinkertaisesti ole varaa jatkaa näitä rituaalinomaisia keskusteluja eikä jättää uusia virikkeitä parlamentin ja keskustelujemme ulkopuolelle. Vuonna 2005 taloutemme kasvoi hitaammin kuin vuonna 2004. Työttömyysasteemme on edelleen hälyttävän suuri, noin 9 prosenttia, ja etenkin pitkäaikaistyöttömyys on jälleen lisääntymässä. Oli erittäin ilahduttavaa kuulla komission jäsenen Almunian sanovan – ja tuen häntä siinä – että on merkkejä oikeasuuntaisesta talouskehityksestä, mutta minun on todettava hänelle, ettei ole takeita siitä, että Euroopan unioni elpyy omin voimin.

Meidän on siksi puhuttava siitä, mitä asialistaan on sisällytettävä. Milloin Euroopan unionissa otetaan lopultakin käyttöön yhteinen investointipolitiikka? Tämä on kiireellisin tehtävämme. Milloin Euroopan yhteisö alkaa investoida tutkimukseen ja kehitykseen? Olemme viimeisten kymmenen vuoden aikana onnistuneet lisäämään kyseisiä investointeja 1,8 prosentista 1,9 prosenttiin. Milloin alamme investoida koulutukseen aiempaa enemmän ja pitemmällä aikavälillä soveltamalla jäsenvaltioissa koordinoitua strategiaa? Milloin alamme hyödyntää energiatehokkuuden tarjoamia suuria mahdollisuuksia? Tämä on avain seuraavaan tekniseen vallankumoukseen, joten ryhtykäämme työhön!

Missä ovat jäsenvaltioiden tämän alan investoinnit? Kuka johtaa tätä koskevaa Euroopan laajuista keskustelua? Tarkastellessamme liikennealaa meistä tuntuu joskus, että meidän pitäisi laatia Delorsin valkoinen kirja uudelleen, koska kyseisen alan säännösten täytäntöönpanossa on niin paljon puutteita. Voisimme edistyä, jos ryhtyisimme korjaamaan näitä puutteita ja lisäksi investointeja.

Lastenhoito on yksi keskeisistä asioista. Jos investoimme enemmän lastenhoitoon, syntyvyys kasvaa ja etenkin työssä käyvien naisten määrä lisääntyy. Tämä käy ilmi tilastoista. Tuemme kaikkia, jotka haluavat edistyä tällä alalla.

Kehotan teitä vihdoin tarjoamaan parlamentin kanssa tehtävälle yhteistyölle asianmukaisen toimielinperustan. Silloin meidän ei enää tarvitse tuhlata aikaamme valiokunta-aloitteisten mietintöjen laadintaan, vaan parlamentissa käytävillä keskusteluilla on erilainen, vakaa perusta. Kiitän esittelijä García-Margalloa siitä, että hän otti asian esille.

Margarita Starkevičiūtė, ALDE-ryhmän puolesta. – (LT) Jokin aika sitten tutkijat osoittivat, ettei ole mitään ihmelääkettä, jonka avulla voidaan luoda työpaikkoja, ratkaista kaikki työllisyysongelmat ja edistää kilpailukykyä, vaan on monia eri tekijöitä, jotka meidän on vain osattava yhdistää oikein. Ongelmana on, että näiden tekijöiden yhdistelmä on erilainen eri valtioissa ja että siinä on huomioitava kansantalouden erityispiirteet. Ottaen huomioon Kansainvälisen valuuttarahaston epäonnistuneet yritykset luoda yksi yleinen malli on syytä epäillä, kannattaako meidän pyrkiä luomaan Euroopan laajuista taloudellisen strategian mallia. Meidän on mielestäni korostettava kolmea perusasiaa. Meidän pitäisi ensinnäkin yhtyä esittelijä Garcia-Margallon näkemykseen siitä, että kaikki talouspolitiikkaa koskevat asiakirjat olisi yhdistettävä, koska niitä on liian paljon ja niissä toistetaan samoja asioita. Toiseksi meidän on kehitettävä menetelmä, joka mahdollistaa kansallisten ja Euroopan unionin talousstrategioiden välisen vuorovaikutuksen. Kolmanneksi totean, että tämä voidaan saavuttaa määrittämällä selkeät ja konkreettiset painopisteet, jotka täydentävät toisiaan.

Elisabeth Schroedter, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsenet, hyvät kollegat, komission jäsen Verheugen totesi, että työllisyyspolitiikan suuntaviivat ovat keskeisessä asemassa Lissabonin strategiassa, ja siinä hän oli oikeassa. Työllisyyspolitiikan suuntaviivat eivät ole nyt pelkästään kansallisten työllisyysuunnitelmien muodollinen perusta, sillä ne vaikuttavat myös kansallisten työmarkkinoiden muotoutumiseen ja kehittymiseen. Ei siis ole samantekevää, että neuvosto yksinkertaisesti vie Euroopan unionin työllisyyspolitiikan neljännen pilarin, naisten yhtäläiset mahdollisuudet työmarkkinoilla. Naiset kärsivät huomattavasti enemmän työttömyydestä kuin miehet ja nimenomaan naiset tekevät edelleen eniten osa-aikatyötä. He saavat edelleen 15 prosenttia vähemmän palkkaa kuin miehet vastaavasta työstä ja heidän etenemismahdollisuutensa ovat huonommat. Naisten on vieläkin huomattavasti vaikeampaa palata takaisin työmarkkinoille, etenkin jos tarjolla ei ole yleistä, vapaasti käytettävissä olevaa lasten kokopäivähoitoa.

Sukupuolinäkökulman valtavirtaistamista on edelleen tuettava naisten edun mukaisilla aktiivisilla toimilla. Olenkin esittelijä Kósáné Kovácsille todella kiitollinen siitä, että meillä oli mahdollisuus tehdä kompromissi ainakin johdanto-osan kappaleissa, jotta suuntaviivoihin voidaan sisällyttää yhtäläisten mahdollisuuksien edistämistä koskevia mitattavissa olevia indikaattoreita.

Haluan kiinnittää huomionne myös toiseen tarkistukseen. Haluamme, että suuntaviiva 22 poistetaan. Palkat olisi mielestämme määritettävä työehtosopimusosapuolten kesken eikä poliittisilla päätöksillä. Minun on valitettavasti todettava, että parlamentin kaksi suurinta poliittista ryhmää näyttävät tehneen sanattoman sopimuksen siitä, että kansallisten työllisyysuunnitelmien muodossa tehtävillä hallitusten poliittisilla päätöksillä on vastedes tarkoitus varmistaa, että yleinen palkkakehitys on suhdannejaksossa sopusoinnussa tuottavuuden lisääntymisen kanssa. Luulin, että Euroopassa oli päästy lopullisesti eroon suunnitelmataloudesta, joka tuli meille tutuksi entisessä Itä-Saksassa, kunnes tajusin, että suuntaviivoissa määritetään Euroopan sosiaalirahaston tukitoimet. Olisi epä johdonmukaista, jos ESR määrittäisi palkat. Työmarkkinaosapuolet pystyvät aivan hyvin määrittämään ne, ja se olisi myös jätettävä niiden tehtäväksi.

Ilda Figueiredo, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Työllisyyden kasvua koskevilla yhdennetyillä suuntaviivoilla luodaan lähinnä vain suuria esteitä tehokkaalle työllisyyspolitiikalle, jossa etusijalle asetetaan laadukkaiden työpaikkojen luominen sekä oikeudet, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus ja ihmisten hyvinvointi.

Tämä johtuu ensinnäkin siitä, että ensisijaisesti pyritään varmistamaan talouden vakaus, laajentamaan ja syventämään sisämarkkinoita, avaamaan markkinat, edistämään kilpailua sekä luomaan yritysten kannalta aiempaa suotuisampi toimintaympäristö. Tästä kaikesta nauttivat suuret talous- ja rahoitusryhmittymät sekä sellaiset kansainvälisen kaupan valtiat, jotka korjaavat kolmansista maista peräisin olevan halvan työvoiman tuottamat hedelmät ja joiden mielestä on tärkeämpää saada valtavia voittoja tuotannon siirtämisestä kuin säilyttää ja kehittää työpaikkoja sekä EU:n jäsenvaltioissa noudatettavia oikeuksia.

Työllisyyspolitiikan suuntaviivat ovat sitä paitsi aivan liian epämääräiset, koska niistä on jätetty pois keskeisiä asioita, kuten tarve lisätä naisten osallistumista työmarkkinoille ja varmistaa laadukkaat ja työntekijöiden oikeudet turvaavat työpaikat. Tämä auttaisi torjumaan naisiin edelleen kohdistuvaa palkkaan ja uraan liittyvää syrjintää eikä johtaisi nykyään tavanomaisten epävarmojen ja huonosti palkattujen työpaikkojen syntymiseen.

Lisäksi on tärkeää vahvistaa alueiden talouksia, edistää erittäin pieniä, pieniä ja keskisuuria yrityksiä sekä luoda työpaikkoja alueilla, joilla on paljon työttömyyttä.

Myös perheitä on tuettava auttamalla työajan uudelleenjärjestelyssä ja lyhentämisessä siten, ettei mitään oikeuksia menetetä, sekä investoimalla perheitä tukeviin julkisiin palveluihin. Näin edistettäisiin sellaisten työpaikkojen syntymistä, jotka sopivat paremmin paikallisiin ja alueellisiin tarpeisiin. Tästä syystä on investoitava kiireesti lisää julkisia varoja terveydenhuoltoon, asumiseen ja ilmaiseen, laadukkaaseen koulutukseen pääsyn varmistamiseen. Olemme siksi ehdottaneet, että suuntaviivat liitetään tehtyihin ehdotuksiin, koska ne on mielestämme tärkeää sisällyttää työllisyyspolitiikan suuntaviivoihin.

Eoin Ryan, UEN-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, talouspolitiikan laajoilla suuntaviivoilla on tärkeä merkitys tarjottaessa johdonmukainen kehys, jonka avulla jäsenvaltioita opastetaan Lissabonin tavoitteiden saavuttamisessa. Euroopan unionin ja Irlannin haasteena on panna täytäntöön sovitut suuntaviivat kansallisten uudistusohjelmien avulla. On äärimmäisen tärkeää, että Euroopan unionin talous saadaan vakautettua.

Torjun kuitenkin ehdottomasti kaikki sellaiset mietinnön osat, joissa kehoitetaan kannattamaan komission ehdottamaa yhteistä konsolidoitua yhtiöverokantaa. Yhteisen verokannan määrittäminen liittyy olennaisesti yhdenmukaistettuun verotukseen. Jäsenvaltioiden on oltava realistisia ja ymmärrettävä, että yhteisen verokannan käyttöönotto on vasta alkua verotuksen yhdenmukaistamiselle.

Irlannilla ei ole sen enempää kuin millään muullakaan jäsenvaltiolla oikeutta sekaantua muiden jäsenvaltioiden verokannan määrittämiseen. Erilaiset veropolitiikat eivät kyseenalaista Euroopan unionin yhtenäisyyttä, mutta vääränlaiset veropolitiikat heikentävät EU:n kilpailukykyä. Kilpailulla voi itse asiassa olla yhdenmukaistava vaikutus. Uskon, että verokilpailu yhdenmukaistaa mahdollisuuksia EU:ssa, ja sen ansiosta myös pienet syrjäiset jäsenvaltiot voivat kilpailla.

Lopuksi totean, että yleisesti ottaen kannatan valtiontukien roolia tuettaessa Lissabonin tavoitteiden saavuttamista. Haluan kuitenkin korostaa, ettei valtiontukea koskevilla säännöillä saa estää Irlantia tai muita jäsenvaltioita kilpailemasta EU:n ulkopuolisten valtioiden kanssa tärkeistä ulkomaisista suorista investoinneista. Euroopan unioni tarvitsee joustavuutta voidakseen edistyä ja kohdata globalisaation haasteet. Euroopan unionin on uudistettava talouttaan, ja kaikkien jäsenvaltioiden on uudistettava omia kansantalouksiaan.

Derek Roland Clark, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, työllisyyspolitiikkaa koskevassa mietinnössä on liikaa avainilmaisuja, joiden sävy on määritetty erittäin varhaisessa vaiheessa: lainsäädäntö, komission valvontatoimet ja täytäntöönpano. Myös nuoret ja ikääntyneet työntekijät ovat erityisen tärkeässä asemassa. EU:ssa ei saa olla esteitä – ne on poistettava – ja painopisteiden on oltava selkeitä ja mitattavissa olevia. Suuntaviivat on tarkistettava kolmen vuoden välein, mutta parlamentin on oltava sillä välin aktiivisempi. Jäsenvaltioiden kansallisia uudistusohjelmia on tarkasteltava. Hyvä on, tehdään näin. Ranskalaiset ottivat käyttöön 35 tunnin työviikon eivätkä 48 tunnin työviikkoa. Kun työaikadirektiiviä täsmennettiin viime vuonna, monet ranskalaiset työntekijät kuitenkin protestoivat EU:n puuttumista vastaan.

Satamatyöntekijät protestoivat aiemmin tänä vuonna sitä vastaan, että EU puuttuu asioihin yhä enemmän. Ranskan kaupunkeja on nyt piirretty uusien nuorten työllistämistoimien vuoksi. Kuka sanoo presidentti Chiracille tai pääministeri Villepinille, että he ovat väärässä ja etteivät he noudata suuntaviivoja? Eihän heille tietenkään sanota sitä. Ranskalaiset hallitsevat itse itseään, kuten meidän kaikkien kypsien demokratioiden pitäisi tehdä. Kaikkein arveluttavinta tässä mietinnössä on kuitenkin suuntaviiva 19: verotus- ja etuusjärjestelmistä johtuvien kannustimien ja lannistimien jatkuva tarkastelu. Eräs kollega puhui jo tänä aamuna yhteisestä veropolitiikasta. Aletaanko Euroopan unionissa nyt yhdenmukaistaa veropolitiikkoja, mitä ei pitänyt koskaan tapahtua? Hyvät parlamentin jäsenet, kotimaidenne verotusjärjestelmät ovat uhattuina. Teitä on nyt varoitettu!

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Tänään keskusteltavina olevissa mietinnöissä annetaan loppujen lopuksi selkeä kuva EU:n talouden synkästä tilanteesta ja määritetään oikein syyt siihen: keho sääntely, rakenteellisten ja sosiaalisten uudistusten puute sekä talouden liian vähäinen joustavuus. Yrityksemme eivät ole myöskään tarpeeksi dynaamisia, työmarkkinamme ovat heikot, tuottavuutemme kasvaa hitaasti, investointeja ei tehdä tarpeeksi, innovaatio on liian vähäistä ja koulutusjärjestelmämme ovat kehoja. Vaadimme nyt yrittäjyyden edistämistä, työvoimakustannusten alentamista sekä matematiikan ja luonnontieteiden opetusta koskevien vaatimusten tiukentamista. Asiat on esitetty erittäin ytimekkäästi mutta hurskastelevasti. Euroopan parlamentti voisi ottaa konkreettisia askelia tuottavuuden ja joustavuuden lisäämisessä, yrittäjyyden edistämässä sekä palvelumarkkinoiden tosiasiallisessa – eikä vain muodollisessa – vapauttamisessa sen sijaan, että antaudutaan raukkamaisesti lähialueella oleville

mielensoihtajille. Pelkäänpä, ettei tänään esillä olevista mietinnöistä ole hyötyä niin kauan kuin jäsenvaltioiden hallitukset käyttäytyvät yhtä populistisesti ja hurskastelevasti kuin Euroopan parlamentti sen sijaan, että kohtaisivat vaikeat tosiasiat ja toteuttaisivat epämiellyttäviä toimia selviytymisen takaamiseksi.

José Albino Silva Peneda (PPE-DE). – (PT) Arvoisa puhemies, nyt kun kaikissa jäsenvaltioissamme on määritetty monia talous- ja sosiaalijärjestelmien näkökohtia viime kädessä globalisaatioilmion perusteella, meidän on oltava tietoisia siitä, että jokainen henkilöiden, tavaroiden, pääoman ja palvelujen vapaan liikkuvuuden este on huomattava este kilpailukyvyille, kasvulle ja työpaikkojen luomiselle. On täysin tuulesta temmattu ajatus, että yksittäisen jäsenvaltion etuja voidaan suojella rajoittamalla vapaata liikkuvuutta EU:n sisällä. Sitä voidaan ehkä käyttää tilapäisenä lääkkeenä, mutta sillä ei voida koskaan ratkaista lopullisesti EU:n kohtaamia haasteita.

Jotta Euroopan unioni saisi vankemman jalansijan globaalistuvassa maailmassa, sen on ennen kaikkea jatkettava markkinoiden vapauttamista. Kuten tiedämme, Euroopan unionin väestötilanteen ja globalisaatioilmion vuoksi useiden jäsenvaltioiden sosiaali- ja talousmalleihin on väistämättä tehtävä joukko uudistuksia. Mitä nopeammin Euroopan unionin talous kasvaa, sitä helpompi näitä uudistuksia on toteuttaa, mutta sisämarkkinoiden on toimittava moitteettomasti, jotta kasvu on mahdollista. Kyseisiä uudistuksia, jotka ovat tärkeitä EU:n rauhan ja yhteiskunnallisen vakauden kannalta, on erittäin vaikea panna täytäntöön, kun Euroopan unionin talouskasvu on 1, 2 tai 3 prosenttia.

Haluan siksi painottaa, että sisämarkkinoiden toteuttamiseen sisältyy tietenkin myös taloudellinen osatekijä mutta myös toinen oleellinen osatekijä, joka on sosiaalipolitiikka. Tämä on vielä yksi seikka, jonka vuoksi kannatan komission tähän mennessä alalla toteuttamia toimia.

Lopuksi haluan esittää työntekijöiden vapaata liikkuvuutta koskevan huomautuksen. Asettamalla tietyntyyppisiä esteitä työntekijöiden vapaalle liikkuvuudelle jotkin jäsenvaltiot ovat tosiasiasa nurinkurisessa tilanteessa, koska ne auttavat kolmansien maiden työntekijöitä saamaan työpaikkoja ennen EU:n uusien jäsenvaltioiden työntekijöitä.

Jan Andersson (PSE). – (SV) Arvoisa puhemies, aluksi haluan kiittää esittelijä Kósáné Kovácsia erittäin rakentavasta työstä. Me parlamentin jäsenet olemme tietenkin päättäneet kannattaa sitä, että suuntaviivat ovat kolmen vuoden jaksoissa annettavia pitkän aikavälin suuntaviivoja ja että ne ovat yhdenmukaisia. Kun meillä on käytössä tällaiset pitkän aikavälin yhdenmukaiset suuntaviivat, meidän on erittäin tärkeää tarkastella kansallisia uudistusohjelmia. On tärkeää, että komissio tekee sen, mutta myös parlamentin on osallistuttava kansallisten uudistusohjelmien tarkasteluun ja seurantaan.

Komission jäsen Almunia totesi, että talousnäkymät ovat nyt paremmat. Tämä pitää paikkansa, mutta Euroopan unionin työllisyystilanne ei todellakaan näytä valoisalta. Se voi hyvinkin parantua, mutta haluan ottaa esiin kolme erittäin huolestuttavaa asiaa.

Ensimmäinen niistä on nuorisotyöttömyys. Se on erittäin suuri huolenaihe, sillä jos nuoret joutuvat heti koulunsa päätettyään työttömiksi – ja vieläpä pitkäaikaistyöttömiksi – heitä on äärimmäisen vaikea saada myöhemmin takaisin työmarkkinoille. En usko Ranskan malliin enkä joidenkin muiden puolueiden tavoin siihen, että työllisyystilanne paranee lisäämällä jonkin tietyn ryhmän tilanteen epävarmuutta. Työllisyyttä edistetään aktiivisilla elinkeino- ja työmarkkinatoimilla.

Ikääntyneiden työntekijöiden kohdalla ongelmana on, että he poistuvat nykyään aivan liian varhain EU:n työmarkkinoilta. Ikääntyneiden työntekijöiden on voitava kehittää enemmän taitojaan, mutta työterveyttä ja -turvallisuutta on samalla parannettava.

Lopuksi puhun sukupuolten välisestä tasa-arvosta, jonka on toteuduttava kaikkialla. Kannatan sukupuolten tasa-arvosopimusta, joka on nyt tai josta tulee osa Lissabonin prosessia. On erityisen tärkeää, että lastenhoitoa ja muita aloja kehitetään, jotta sekä miehet että naiset voivat käydä työssä perhe-elämän siinä kärsimättä. Haluan, että nämä näkökohdat otetaan huomioon.

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, korkea työttömyysaste on Euroopan unionin vakavin ongelma. Poliitiikkaa on muutettava käytännössä eikä vain paperilla, jotta nämä 20 miljoonaa työtöntä voivat taas ansaita itse elantonsa. Suuntaviivat ovat tärkein väline jäsenvaltioiden talouspolitiikkojen tehokkaassa ja välttämättömässä koordinoinnissa, mutta konkreettinen edistys on ollut toistaiseksi valitettavasti kehnoa.

Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä vaatii siksi uusia toimia. Odotamme jäsenvaltioilta vakaampaa talousarviopolitiikkaa, todellisia rakenneuudistuksia työmarkkinoilla ja terveydenhuolto- ja eläkejärjestelmissä sekä huomattavasti enemmän investointeja koulutukseen ja tutkimukseen. Vaadimme Euroopan unionia luomaan yhtenäisen verokannan yritysverotukseen, parantamaan arvonnäisäverojärjestelmiä, hyväksymään 14. yhtiödirektiivin, jolla helpotetaan yritysten kansainvälistymistä, vähentämään tukia, ottamaan käyttöön yhteisöpatentin ja avaamaan markkinat johdonmukaisesti kilpailulle. Vasta sitten, kun olemme tehneet nämä kotitehtävät, voimme harkita jäsen Bullmannin vaatimaa EU:n laajuisten verokantojen käyttöönottoa. Euroopan unioni voi vastata kohtaamiinsa suuriin haasteisiin tehokkaasti vain, jos politiikassa tapahtuu todellinen muutos.

Jiří Maštálka (GUE/NGL). – (CS) Hyvät kollegat, haluan aluksi lausua esittelijä Kovácsille vilpittömät kiitokset mietinnöstä. Hän on käsitellyt joitakin työllisyyteen liittyviä perusasioita, jotka nykyään usein sivuutetaan, koska taluskasvusta on tullut pakkomielle. Näitä ovat miesten ja naisten yhtäläiset mahdollisuudet, nuorten ja ikääntyneiden henkilöiden työllistyminen, työterveys ja -turvallisuus sekä työntekijöiden vapaa liikkuvuus kaikkialla Euroopan unionissa. Tšekin tasavallasta saamieni kokemusten, kollegojen kanssa käymieni keskustelujen ja Ranskan tämänhetkisen tilanteen perusteella tiedän, että esimerkiksi vastavalmistuneiden työllistyminen on usein kaikkein haastavimpia asioita.

Vaikka komissio on pyrkinyt löytämään ratkaisuja, komission suositukset ja välineet ovat olleet toistaiseksi varsin tehottomia osittain jäsenvaltioiden epäyhtenäisen täytäntöönpanon vuoksi, kuten esittelijä on todennut. Meidän olisi kiinnitettävä eniten huomiota nimenomaan tähän asiaan työmarkkinoilla esiintyvän ikään perustuvan syrjinnän ohella. Naisten ja miesten yhtäläiset mahdollisuudet työmarkkinoilla ovat kiistatta tärkeä asia. Tilastojen perusteella tiedämme, että vaikka naisten osuus yhteiskunnassa kasvaa koko ajan, tämä tilanne ei vastaa heidän osuuttaan ansiotyössä olevista. Vielä huomiota herättävämpää on naisten osuus johtoasemassa olevista henkilöistä. Meidän on kehotettava kaikkia jäsenvaltioita soveltamaan syrjinnän vastaisia säädöksiä tarkasti ja viipymättä, jotta tämä suuntaus saadaan käännettyä.

Guntars Krasts (UEN). – (LV) Arvoisa puhemies, aivan aluksi haluan kiittää esittelijää siitä, että hän on kiinnittänyt mietinnössään huomiota Euroopan unionin sisämarkkinoilla oleviin työvoiman vapaan liikkuvuuden rajoituksiin.

Euroopan unionin viimeisintä laajentumista pidettiin sisämarkkinoilla valitettavasti uhkana eikä uutena mahdollisuutena. Myyttinen puolalainen putkimies, joka olisi todellisessa elämässä tervetullut mutta jota on vaikea löytää, kuvastaa selkeästi EU:n sisämarkkinoilla nyt laajentumisen jälkeen vallitsevia pelkoja. Nykyään suhtaudutaan kielteisesti kaikkiin neljään markkinoilla sovellettavaan vapauteen eikä vain työvoiman vapaaseen liikkuvuuteen.

Näin ollen on valitettavaa, ettei mietinnössä arvioida parlamentin vesittämää palveludirektiiviehdotusta, jonka oli komission ehdottamassa muodossa tarkoitus olla tulevina vuosina tärkein Euroopan unionin työmarkkinoita edistävä tekijä.

Mietinnössä ei arvioida myöskään pääoman vapaalle liikkuvuudelle asetettujen rajoitusten kielteisiä vaikutuksia työllisyyteen. Näitä ovat muun muassa rajoitukset, jotka Euroopan parlamentti hyväksyi viime kuussa Strasbourgissa pidetyllä istuntojaksolla. Tarkoitan "rakenneuudistuksista ja työllisyydestä" laadittua mietintöä sekä erityisesti "toiminnan siirroista aluekehityksen puitteissa" laadittua mietintöä. Molempien mietintöjen johtoajatuksena on sellaisten rajoitusten luominen, joilla yrityksiä estetään siirtämästä toimintaansa vapaasti Euroopan unionin sisämarkkinoilla.

Tällä hetkellä ei hyödynnetä mahdollisuuksia edistää Euroopan unionin työmarkkinoita. Jäsenvaltioiden työmarkkinoita voidaan valmistaa lisääntyvään maailmanlaajuiseen kilpailuun kaikkein tehokkaimmin kehittämällä ja vahvistamalla Euroopan unionin sisämarkkinoita. Meidän olisi siksi tarkasteltava jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikkojen peruslähestymistapaa tiiviissä yhteydessä sen tavoitteen kanssa, että Euroopan unionin sisämarkkinoiden tarjoamia mahdollisuuksia on kehitettävä.

Johannes Blokland (IND/DEM). – (NL) Vuonna 2003 jäsen García-Margallo y Marfil laati edellisen taloudellisia suuntaviivoja koskevan mietintönsä, ja kun nyt kolme vuotta myöhemmin arvioidaan sitä, millainen asema ympäristöllä on talouspolitiikassa, avoimen koordinoitimenetelmän kautta tehtävällä yhteistyöllä ei näytä olleen toivottua vaikutusta.

Tukholman Eurooppa-neuvostossa päätettiin, että ympäristö- ja sosiaalipolitiikka on pyrittävä sisällyttämään talouspolitiikan suuntaviivoihin, jotta Euroopan unioniin voidaan perustaa kestävä

sosiaalinen markkinatalous. Talouspolitiikan ympäristönäkökohtia ei mielestäni oteta asianmukaisesti huomioon, ja vaadin siksi, että talouspolitiikan suuntaviivoihin sisällytetään selkeitä ja konkreettisia ympäristötavoitteita ympäristön merkitystä koskevien mainintojen lisäksi. Suuntaviivoissa olisi lisäksi asetettava energiankulutuksen ja hiilidioksidipäästöjen vähentämistä koskevia tavoitteita. Talouskasvun on kuljettava käsi kädessä luonnonvarojen vastuullisen käytön kanssa, ja kannatan siksi jäsen Lipietzin ehdottamia tarkistuksia.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, minun kaltaisten parlamentin jäsenten, jotka ovat myös kirjailijoita, on tietenkin oltava esitaistelijoita rakentavassa hengessä ja herätettävä kritiikillä suuret tahot, joiden on reagoitava kritiikkiimme käytännön toimilla. Jäsen Karas puhuu näköjään seuraavaksi. Hyvä Othmar, tässä tulee sinulle helppo syöttö. EU:n valtavirta hieroo nyt silmiään ja toteaa: "meillä todellakin on ongelma". Pyydän kuitenkin miettimään asioita hieman pitemmälle. Prognos-tutkimuksesta käy selvästi ilmi, etemme tietenkään saavuta täystyöllisyyttä parin seuraavan vuosikymmenen aikana. Etenemme päinvastoin kohti sitä, mitä eräs *New York Times* -lehden toimittaja kutsuu "kertakäyttöamerikkalaiseksi". Euroopan unionissa sitä voitaisiin nimittää "kertakäyttöeurooppalaiseksi". Meidän on nyt löydettävä ratkaisuja. Meillä on valtava ongelma, koska menetämme sellaisia palveluja, jotka ovat aiemmin tarjonneet työpaikkoja poistuneiden teollisuuden työpaikkojen tilalle. Meidän on edistytävä tässä asiassa ja kehitettävä lähestymistapoja, jotka ovat asianmukaisia pitkällä aikavälillä. Yksi keskeinen asia ja mahdollinen lähtökohta on todellakin se, että jaetaan uudelleen ne EU:n talousarviossa vielä piilossa olevat miljoonat ja miljardit, jotka käytetään täysin turhiin kohteisiin. Mieleeni tulee esimerkiksi, että Ranskassa maatalousalalla tuetaan eniten riisintuotantoa. Koska rahoitusnäkyviä ei ole vielä lyöty lukkoon, meillä on mahdollisuus tehdä parannuksia tässä asiassa ja toteuttaa jo nyt se, mikä muuten tehdään vasta viiden tai kymmenen vuoden kuluttua, jolloin on jo taas melkein liian myöhäistä.

Othmar Karas (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Almunia, arvoisa komission jäsen Špidla, hyvät parlamentin jäsenet, miksi talouspolitiikan suuntaviivoja tarvitaan? Tarvitsemme niitä, koska meillä ei ole yhteistä talouspolitiikkaa, ja meillä ei ole yhteistä talouspolitiikkaa, koska jäsenvaltioilla on hallussaan aktiivisen talouspolitiikan välineet: tutkimuspolitiikka, veropolitiikka ja koulutuspolitiikka vain kolme alaa mainitakseni.

Edellisen mietintömme laatimisen jälkeen tilanne on muuttunut monella tapaa entistä akuutimmaksi. On yhä selvempää, ettei Euroopan unionin kasvumahdollisuuksia hyödynnetä täysimääräisesti, etemme ole valmistautuneet riittävästi väestömuutokseen emmekä ole vielä käyttäneet hyväksenne kaikkia niitä mahdollisuuksia, joita globalisaatio tarjoaa maanosallemme. Energiakriisi ja korkea työttömyysaste osoittavat, että ongelmamme johtuvat paitsi EU:n sisäisistä asioista myös rakenteellisista ja maailmanlaajuisista syistä. Meidän on käsiteltävä aktiivisesti näitä ongelmia.

Haluamme, että Euroopan parlamentilla on yhteispäätösoikeus kaikissa sisämarkkinoita koskevissa asioissa, koska EU:n on tehtävä niissä jäsenvaltioiden kanssa enemmän yhteistyötä kuin se nykyään käytännössä tekee. Vaadimme näin ollen mietinnössä kaikkien sisämarkkinadirektiivien täytäntöönpanoa, sillä niiden epäyhtenäinen täytäntöönpano vääristää kilpailua sekä estää kasvun ja työpaikkojen syntymisen.

Vaadimme liiallisesta alijäämästä kärsivien jäsenvaltioiden julkistalouden vakauttamistoimia, sillä emme voi osallistua maailmanlaajuiseen kilpailuun, ellei sosiaaliturva- ja eläkejärjestelmiämme saneerata. Lisäksi kehotan panemaan pk-yrityksiä koskevan peruskirjan täysimääräisesti täytäntöön.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsenet, hyvät kollegat, tämä on epäilemättä tärkeä tapaaminen, koska suuntaviivoista käytävä keskustelu tarjoaa keinot Lissabonin strategian täytäntöönpanoon. Se tarjoaa myös tilaisuuden koordinoita etukäteen jäsenvaltioiden talouspolitiikkoja.

Olemme parlamentissa kannattaneet työllisyyspolitiikan suuntaviivojen liittämistä talouspolitiikan laajoihin suuntaviivoihin. Se oli mielestäni oikea lähestymistapa älyllisen johdonmukaisuuden vuoksi. Tämä edellyttää kuitenkin, ettei niiden sisältö kärsi yhdistämisestä, ja erityisesti sitä, että myös parlamentin toimivaltuuksia yhdenmukaistetaan. Kannatan asiaa koskevia esittelijän ehdotuksia.

Kun tarkastelemme talouspolitiikan laajoja suuntaviivoja, olemme paradoksisessa tilanteessa. Keskuspankki on vastikään nostanut toistamiseen korkoja yhdellä prosenttiyksiköllä lyhyellä aikavälillä, öljynhinnan nousu vaarantaa EU:n talouden elpymisen ja eri EU-tason edustajat aliarvioivat huomattavasti

sisäisen kysynnän vilkastumisen edellytyksiä, mutta talouspolitiikan laajoihin suuntaviivoihin ei silti tehdä muutoksia.

Tästä näkökulmasta tarkasteltuna meidän on mielestämme lisättävä yhteistyötä ainakin yhdessä asiassa, nimittäin investointistrategiassa. Ryhmäni on jättänyt tätä koskevan tarkistuksen, joka toivottavasti hyväksytään täysistunnossa. Tarkistuksessa korostetaan, että Lissabonin strategian tosiasiallinen täytäntöönpano edellyttää EU:n tasolla laadittavia investointisuunnitelmia. Näiden suunnitelmien avulla voidaan tukea toimia, joilla voimme kohdata tietoon, koulutukseen ja työllisyyteen liittyvät haasteet.

Lopuksi haluan korostaa verotusta, johon koko talousjärjestelmämme nojautuu. Toivon, että koko komissio sekä myös neuvosto ottavat tämän huomioon ja kannattavat toimia, joita komission jäsen Kovács on tässä yhteydessä toteuttanut.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Maailmantaloudessa tapahtuneet muutokset sekä globalisaatioprosessit ja niiden vaikutukset valtiontalouden aloilla toimivien taloudellisten ryhmittymien ja yritysten kilpailukykyyn ovat uusia haasteita Euroopan unionissa, jonka kilpailukyky heikkenee jatkuvasti ja joka ei ole valmis kohtaamaan globalisaation haasteita. EU on häviämässä kilpailun Yhdysvalloille, Kiinalle ja Intialle. EU:n olisi valmistauduttava globalisaation haasteisiin uudistamalla sisältä käsin. Perustuslain hyväksyminen epäonnistui, rahoitusnäkyvät ovat ajautuneet umpikujaan ja Euroopan laajuisiin verkkoihin osoitetaan aiempaa vähemmän varoja. Yhteisen energiapolitiikan puuttuminen vaarantaa energiatoimitukset, joihin talouden kilpailukyky perustuu, samoin kuin energiavarmuuden. Jos uudet jäsenvaltiot, Slovenia ja Liettua, hyväksytään euroalueeseen, alueen laajentuminen olisi yksi talouskasvua edistävästä toimista ja päätöksistä. Haluan ottaa esiin kaksi tärkeää EU:n kilpailukykyä lisäävää tekijää, jotka ovat investoiminen tietoon ja innovaatioon sekä yhteisen energiapolitiikan edistäminen. Nämä ovat toisistaan riippuvaisia tekijöitä, sillä innovaatiot mahdollistavat johtajien syntymisen ja, kilpailukykyyn kannalta ratkaisevalla energia-alalla, uusien energialähteiden kehittämisen sekä olemassa olevien energialähteiden järkevän ja taloudellisen käytön. Koska kauden 2007–2013 rahoitusnäkyviä koskevat neuvottelut ovat vielä kesken, meidän olisi mietittävä uudelleen rahoituksen painopisteitä sekä lisättävä tieteseen, tutkimukseen ja Euroopan laajuisiin verkkoihin osoitettavia varoja. EU:n talouden kilpailukykyvystä puheen ollen haluan mainita yhden EU:n menestyksekkäimmistä hankkeista – yhteisen valuutan, euron, käyttöönoton 12 jäsenvaltiossa. Euroalueen laajentumisen lähestyessä on havaittavissa myös joitakin puutteita: vakauseritysten vaatimuksia ei noudateta, valtioilla on paljon velkaa ja lähes kaikki euroalueen valtiot ovat eri vaiheissa epäonnistuneet hintojen vakauserityksissä. Viiden vuoden kokemukset osoittavat, että Maastrichtin kriteerejä on parannettava. Euroalue oli ja on edelleen pohjimmiltaan kuitenkin poliittinen hanke, joka on osoittautunut hyödylliseksi, ja siinä on siirryttävä uuteen laajentumisvaiheeseen.

Konrad Szymański (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, jos meitä pyydetäisiin määrittämään Euroopan unionin työllisyyspolitiikan avainsana, sen olisi oltava "joustavuus".

Työlainsäädäntö, jossa suhtaudutaan joustavasti sekä työpaikkoihin että työaikaan, rohkaisee naisia osallistumaan aktiivisesti työmarkkinoille. Äitiys on naisille valtava haaste työelämässä. Joustavuuden ansiosta myös nuorimmilla ja iäkkäimmillä työntekijöillä on mahdollisuus liittyä työvoimaan ja saada työtä, mikä on nykyään suuri ongelma. Kaikki eivät Euroopan unionissa kannata tällaista joustavuutta, kuten Pariisin katujen tapahtumat selvästi osoittavat. Emme voi siksi tehdä Euroopan unionin tasolla muuta kuin vähentää alan yhdenmukaistamista, jotta joustavuus voi toteutua ainakin joissakin Euroopan unionin jäsenvaltioissa ja joillakin Euroopan unionin alueilla.

Jos meitä pyydetäisiin määrittämään Euroopan unionin talouspolitiikan avainsana, sen täytyisi verokilpailun ohella olla "kilpailu". Toisin kuin mietinnössä väitetään, kilpailu ei hankaloita julkisen sektorin tarpeiden rahoittamista. Asia on itse asiassa päinvastoin, koska sellaisten jäsenvaltioiden talousarviovarat ovat lisääntyneet, jotka ovat hiljattain uudistaneet verojärjestelmiään perusteellisesti etenkin keventämällä yhtiöverotusta. Esimerkiksi Irlannissa ja Slovakiassa verokilpailun avulla voidaan myös lisätä koko Euroopan unionin kilpailukykyä eli parantaa sen kilpailukykyä maailmanlaajuisesti.

Verokilpailu ei näin ollen ole millään tavoin uhka Euroopan unionille. Se on itse asiassa valtava mahdollisuus. Pelkään kuitenkin, että se voi olla yksi harvoista todellisista mahdollisuuksistamme, ellei jopa ainoa.

Georgios Karatzaferis (IND/DEM). – (EL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionissa tarvitaan 40 miljoonaa työpaikkaa. Pelkästään Kreikassa tarvitaan miljoona työpaikkaa. Voimmeko luvata, että ne toteutuvat? Emme voi. Euroopan unioni ei voi taata näitä työpaikkoja. Kymmenen prosenttia

aktiiviväestöstä elää vastedes köyhyysrajan alapuolella. Nämä henkilöt elävät työttömyyskorvauksilla. Meillä ei ole energiaa omasta takaa. Kaasua tuodaan Venäjältä ja öljyä Lähi-idästä, ja energian hinta nousee jatkuvasti Kiinan ja Intian liiallisen kysynnän vuoksi. Meillä on erittäin vahva valuutta, mikä estää tuonnin. Miettikääpä, miten suuren tuonnin halpa dollari mahdollistaa Yhdysvalloissa. Erittäin tiukkojen Maastrichtin indikaattorien vuoksi indikaattorit kukoistavat ja ihmiset kärsivät. Tämä on tosiasia.

Kiinalaisia tuotteita tulvii markkinoille yhä enemmän. Enää ei löydä eurooppalaisessa tehtaassa valmistettua nukkea. Nuketkin ovat kiinalaisia. Eurooppalaiset tehtaot ja samalla tietenkin myös palkat siirtyvät kolmansiin maihin. Maanviljelijät kärsivät. Puuvillaa ja tupakkaa on yllin kyllin varastossa Kreikassa. Työjärjestelyjä on muutettava. Muuten Euroopan unionin kansalaiset eivät selviydy.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Haluan ottaa puheessani esiin useita ajatuksia energia-alaa koskevaan mietintöön sisältyvästä päätöslauselmasta ja aion käsitellä niitä vuoden 2006 talouspolitiikan laajojen tavoitteiden yhteydessä.

Nämä ajatukset osuvat asian ytimeen, mutta niissä ei sorruta valittelemaan turhaan Euroopan unionin talouskasvun hidastumista. Ihmeitä ei yksinkertaisesti tapahdu, ja olen siksi samaa mieltä siitä, että viime vuosikymmenenä toteutettuja rakenneuudistustoimia on analysoitava perusteellisesti. Analyysin pitäisi selventää, miksi kasvuvauhti pysyy hitaana ja miksi tuottavuus on heikkoa. Myös niin kutsuttua älykästä kasvustrategiaa koskeva vaatimus on tärkeä. Sen avulla on tarkoitus yhdistää EU:n talouspolitiikkaan sovellettavat erilaiset lähestymistavat yhdeksi johdonmukaiseksi strategiaksi.

Tavoitteena on vahvistaa uuden sukupolven tuotteisiin ja tuotantomenetelmiin liittyviä EU:n mahdollisuuksia hyödyntämällä tieto- ja viestintätekniikkoja. Kannatan myös vaatimusta siitä, että EU:n jäsenvaltioiden on edistettävä yksityisiä investointeja. Lisäksi on tärkeää kohdistaa julkisia ja yksityisiä pääomamenoja investointeihin, jotka parantavat yleisesti talouden suorituskykyä ja tuottavuutta. Tätä lähestymistapaa on kuitenkin noudatettava ja sovellettava myös EU:n maksusuoritusten yhteydessä, sillä kuten sanotaan, kaikkein lähimpiin alueisiin olisi usein kiinnitettävä eniten huomiota.

Ján Hudacký (PPE-DE). – (SK) Aivan ensimmäiseksi haluan kiittää esittelijä García-Margalloa tasapainoisesta ja erittäin ytimekkästä mietinnöstä. Kuten mietinnössä useaan otteeseen todetaan, tällä hetkellä Euroopan unionin vakavimpia ongelmia on se, että useimmat jäsenvaltiot aliarvioivat laajan rakenneuudistuksen tarvetta. Jotkin jäsenvaltiot ovat paradoksaalisesti pyrkineet käsittelemään kilpailukyvyyn heikkenemistä, joka on luonnollinen seuraus siitä, että tällainen muutos on torjuttu toteuttamalla uusia omien markkinoiden suojelutoimia, mikä vain pahentaa ongelmaa. Meidän on jälleen kerran myönnettävä, etteivät sisämarkkinat toimi täysin moitteettomasti eivätkä mahdollista työvoiman vapaata liikkuvuutta eikä palvelujen tarjoamisen vapautta. Tällaisella lähestymistavalla on epäilemättä kielteisiä seurauksia. Yritykset siirtävät toimintojaan alueille, joissa on saatavilla halvempaa työvoimaa, tai ulkoistavat toimintojaan, mikä on osaltaan vähentänyt työpaikkoja.

Makrotaloutta tarkasteltaessa tällaisen politiikan merkittävimpiä seurauksia ovat hidas kasvuvauhti, ja koska julkisen talouden rakenne on säilynyt muuttumattomana, julkisen talouden alijäämän lisääntyminen siten, että se ylittää yhtenäisen vakauserä- ja kasvusopimuksessa määritetyt rajat. Jos otamme huomioon, että tutkimukseen, teknologian kehittämiseen ja innovaatioon investoidaan vähän ja että useimmat jäsenvaltiot ovat erittäin riippuvaisia yhteisön ulkopuolisista energiantoimituksista, Euroopan unionin talouden kilpailukyky tuskin lisääntyy oleellisesti verrattuna suuriin maailmanlaajuisiin toimijoihin, kuten Yhdysvaltoihin ja Kiinaan. Meidän on vastattava näihin haasteisiin nopeasti toteuttamalla täysin moitteettomasti toimivat sisämarkkinat, joilla ei esiinny syrjintää ja joilla tarpeeton sääntely ei luo esteitä.

EU:n jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisen on edistettävä eikä estettävä kilpailukykyisen ympäristön toteutumista. Pyrkimykset yhdenmukaistaa yhtiöiden tuloverotusta ovat valitettavia esimerkkejä tällaisista esteistä. Jäsenvaltioiden sisäisen kilpailukykyyn ja siten koko EU:n kilpailukykyyn lisääminen edellyttää, että toissijaisuusperiaate sisältyy kiinteästi kaikkiin komission aloitteisiin. Näin ollen kannatan myös valtiontuki uudistusta koskevaa toimintaohjelmaa, jolla luodaan edellytykset tutkimukseen, teknologian kehitykseen ja innovaatioon tehtävien investointien lisäämiselle pienten ja keski suurten yritysten hyväksi. Meidän on suhtauduttava myönteisesti myös vihreään kirjaan, jossa käsitellään Euroopan strategiaa kestävä, kilpailukykyisen ja varman energiahuollon turvaamiseksi.

Zita Gurmai (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, jos jäsenvaltiot panevat Euroopan työllisyysstrategian täytäntöön asianmukaisesti ja pragmaattisesti, voimme saavuttaa Lissabonin tavoitteissa määritetyt

työllisyyttä koskevat tavoitteet. Strategiassa on todellakin toteutettava laajaa syrjinnän vastaista politiikkaa, edistettävä sukupuolten välistä tasa-arvoa ja tarjottava siten väline sukupuolierojen poistamiseen työmarkkinoilta.

Euroopan työllisyysstrategiaa on pidettävä välineenä, jolla voidaan houkutella lisää ihmisiä työmarkkinoille, mutta sen on myös tarjottava suotuisa ja avoin tilaisuus päästä työmarkkinoille niille, joilla on erityisen rajalliset mahdollisuudet työllistyä, kuten ikääntyneille naisille, yksinhuoltajille ja etnisille vähemmistöille. On myönnettävä, että Euroopan unionin ikääntyvän yhteiskunnan kohtaamaa haastetta voidaan käsitellä vain, jos nämä erityisryhmät osallistuvat aiempaa aktiivisemmin työmarkkinoille, kuten komission jäsen Špidla totesi.

Kaikenlaiset esteet on poistettava. Pyrimme lisäämään työpaikkoja ja parantamaan niiden laatua ja olemme julistaneet vuoden 2006 työntekijöiden liikkuvuuden eurooppalaiseksi teemavuodeksi. Liikkuvuus tuo Euroopan unionin työntekijöille uusia taitoja, uusia kokemuksia, joustavuutta sekä kyvyn sopeutua erilaisiin työoloihin ja jatkuvasti muuttuviin markkinoiden tarpeisiin. Liikkuvuus on koko Euroopan unionin taloutta edistävä arvokas asia. Niiden jäsenvaltioiden, jotka estävät edelleen EU:n uusien jäsenvaltioiden työntekijöiden pääsyn maansa työmarkkinoille, on myönnettävä, että liikkuvuuden on toteuduttava pikaisesti.

Lisäksi katson, että Euroopan työllisyysstrategiasta voi hyvinkin tulla strategia, jonka avulla voidaan edetä kohti täystyöllisyyttä, tehdä työnteosta todellinen vaihtoehto kaikille, parantaa työnteon laatua ja tuottavuutta sekä ennakoita ja hallinnoida muutosta, joka korostaa aiempaa yhtenäisempää yhteiskuntaa, joka perustuu kaikkien moninaisuutta ja syrjimättömyyttä edistävien yhtäläisiin mahdollisuuksiin.

Unkarilainen kollegani Kósáné Kovács on laatinut arvokkaan ja loistavan mietinnön. Ehdotan, että hänen suosituksensa hyväksytään.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, tässä keskustelussa käyttämässäni puheenvuorossa haluan huomauttaa, että jotkin mietintöihin sisältyvistä jäsenvaltioille annetuista suosituksista eivät edistä talouskasvua eivätkä työllisyyttä Euroopan unionissa. Kommentoin vain muutamaa niistä.

Ensinnäkään ei ole hyvä, että vastustetaan verokilpailua ja ehdotetaan oikeushenkilöiden tuloverotuksen yhdenmukaistamiseen perustuvia ratkaisuja, kun tuloverotuksen keventäminen selvästikin vauhdittaa talouskasvua. Toiseksi ei ole hyvä, että vastustetaan yritysten uudelleensijoittautumista – objektiivista talousprosessia, jossa pyritään vähentämään tuotantokustannuksia ja siten parantamaan yritysten kilpailukykyä maailmantaloudessa. Kolmanneksi mainitsen taloudellisia ja sosiaalisia prosesseja koskevien uusien säännösten käyttöönoton, kun tällaisia toimia on tosiasiaa vähennettävä rajusti. Lisäksi totean, että työmarkkinansa avanneiden jäsenvaltioiden, kuten Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin, myönteisistä kokemuksista huolimatta Euroopan unionin suurimmat jäsenvaltiot pitävät työmarkkinansa suljettuina uusien jäsenvaltioiden työntekijöiltä.

Tämä on itse asiassa yksi syy, miksi Euroopan unioni kehittyy huomattavasti hitaammin kuin Yhdysvallat ja miksi EU:n vanhat jäsenvaltiot kehittyvät hitaammin kuin uudet jäsenvaltiot.

Leopold Józef Rutowicz (NI). – (PL) Arvoisa puhemies, haluan kiittää esittelijöitä erinomaisesta työstä. Näyttää kuitenkin siltä, ettei mietinnössä keskitytä tarpeeksi kaikkein hankalimpaan talouden alaan, jolla kulutetaan eniten EU:n resursseja, jota on suojeltava ja jota ei hyödynnetä tarpeeksi taloudessa. Tarkoitan maatalousalaa sen laajimmassa merkityksessä.

Rikkaille maksetaan eniten, mutta pientilat joutuvat lopettamaan toimintansa. Viljelemättömän maan määrä kasvaa, ja yhä useammat menettävät työpaikkansa ja kaiken toivon tulevaisuudesta. Alan tarjoamat valtavat mahdollisuudet jäävät hyödyntämättä, vaikka järkevien toimien avulla ala voisi edistää talouden kehitystä laajemminkin.

Toimintaohjelma, jonka avulla on tarkoitus kehittää teollisuuskasveja, ei ole tarpeeksi kunnianhimoinen, eikä tutkimus- ja täytöntöönpano-ohjelma tue riittävästi nopeaa edistystä. Olemme jäljessä valtioista, joiden talous on tehokas tällaisissa asioissa. Tämä edellyttää laajaa keskustelua sekä ripeää ja tehokasta toimintaa vuonna 2006.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (SV) Arvoisa puhemies, käsittelen ensin kahta asiaa. Ensinnäkin totean, että niiden EU:n jäsenvaltioiden kansantaloudet kehittyvät nyt parhaiten, jotka ovat kaikkein avoimimpia globalisaatiolle. Toiseksi ne jäsenvaltiot, joilla on kaikkein joustavimmat työmarkkinat, edistyvät

parhaiten myös uusien työpaikkojen luomisessa. Näin ollen haluan kiittää esittelijä García-Margallo y Marfilia työstä, jonka hän on tehnyt, koska hän ehdottaa mietinnössään sellaisia muutoksia ja poliittisia suuntauksia, joiden avulla voidaan luoda työpaikkoja ja lisätä hyvinvointia.

Olenainen kysymys kuuluu: johtaako tämä kaikki muutoksiin ja tehdäänkö EU:n ja jäsenvaltioiden politiikkaan muutoksia? Eräs ruotsalainen poliitikko totesi kerran, että mikään ei muutu, jos asioiden annetaan jatkua entiseen tapaan. Euroopan unionissa on nyt yli 20 miljoonaa työtöntä. Tämä on talouteen liittyvä asia, mutta hyvin pitkälti myös sosiaalinen kysymys. Mikään ei ole sosiaalisen suojelun kannalta tärkeämpää kuin uusien työpaikkojen lisääntyminen. Tällä alalla komissiolla on joitakin tehtäviä, joihin sen on tartuttava.

Komission on ensinnäkin toteutettava direktiivit, jotka mahdollistavat kilpailun lisääntymisen. Toiseksi sen on pyrittävä avaamaan ovi uusille yrityksille, ja tämä tuo koko kilpailupolitiikan asian ytimeen. Uudet yritykset eivät tarkoita ainoastaan pienten yritysten lisääntymistä vaan myös mahdollisuutta perustaa Euroopan unionissa uusia rajat ylittäviä yrityksiä, jotka voivat olla "maailmanlaajuisesti johtavia yhtiöitä". Komission on otettava vastuu näistä tehtävistä, mutta myös jäsenvaltioilla on velvollisuus toteuttaa uudistuksia, joiden ansiosta voidaan perustaa uusia yrityksiä. Lisäksi meidän on varmistettava, että Euroopan unionin työmarkkinoista tulee aiempaa joustavampia. Muuten estämme miljoonia ihmisiä pääsemästä työmarkkinoille ja saamasta sosiaalista suojelua. Ne, jotka kannattavat sosiaalista suojelua ja talouskehitystä, kannattavat myös joustavampia työmarkkinoita. Sanon tämän kaiken oikein mielelläni sosiaalidemokraateille, sillä nimenomaan uudistukset tuovat turvaa.

Dariusz Rosati (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, tämänpäiväinen keskustelu koskee Euroopan unionin tulevaisuutta. EU:n jäsenvaltioiden kansantaloudet kehittyvät hitaasti, meillä on paljon työttömyyttä ja julkistaloutemme ovat kriisissä. Tilanne on ollut sama jo monta vuotta, minkä vuoksi Euroopan unioni voi menettää johtoasemansa maailmassa. Nyt tarvitaan suuri rakenteellinen uudistus ja talouspolitiikan muutos.

Komission ehdottamissa talouspolitiikan laajoissa suuntaviivoissa määritetään oikein tarvittavat toimet. Niitä ovat aiempaa joustavampien työmarkkinoiden ja yrityksille suotuisan toimintaympäristön luominen sekä koulutuksen ja tutkimuksen tukeminen. Komissio on kannattanut kaikkia näitä asioita jo vuosien ajan, mutta jotakuinkin tuloksetta. Muistutan parlamentille, että tiedämme aivan hyvin, miksi EU:n jäsenvaltioiden kansantaloudet ovat niin heikkoja. Tiedämme myös, millaisia toimia tarvitaan, jotta voidaan edistää talouskasvua ja luoda uusia työpaikkoja. Jäsenvaltioiden poliitikot ovat valitettavasti haluttomia toteuttamaan tarvittavia toimia, koska he pelkäävät joutuvansa epäsuosioon. Tämä voi johtua myös lyhytnäköisestä poliittisesta laskelmoinnista tai toisinaan jopa silkasta välinpitämättömyydestä. Euroopan unionissa on tosiasiaa poliittisen johdon kriisi.

Tämänpäiväisessä keskustelussa esitetyt toteamukset olisi osoitettava pääasiallisesti jäsenvaltioiden hallituksille ja niitä tukeville poliittisille piireille. Keskustelussa on pyrittävä lähettämään sellaisia varoitusviestejä, että Euroopan unioni polkee paikallaan ja jää muista jälkeen, ellei tarvittavia uudistuksia toteuteta. Myös EU:n saavuttama taloudellinen ja sosiaalinen edistys vaarantuu. Poliitikon pitäisi itse asiassa ratkaista konkreettisia ongelmia eikä nöyristellä saadakseen hyvät kannatusluvut eikä toimia äänestäjien mielijohteiden mukaan. Luotamme siihen, että jäsenvaltioiden poliitikot toteuttavat tarvittavat uudistukset ja saavat kansalaiset vakuuttuneiksi siitä, että nämä uudistukset todellakin ovat välttämättömiä.

Kehotan komissiota toteuttamaan lujia ja päättäväisiä toimia tässä asiassa.

Andreas Schwab (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, olen tietenkin iloinen, että saan puhua suunnilleen siihen aikaan, joka minulle alun perin osoitettiin. Arvoisat komission jäsenet, hyvät kollegat, haluan aluksi kiittää esittelijää lämpimästi ahkerasta työstä tämän aiheen parissa. Mietinnössä todetaan jälleen kerran selkeästi, että Euroopan unioni tarjoaa kansalaisilleen mahdollisuuden löytää globalisoituvassa maailmassa oikeudenmukainen tasapaino taloudellisten ja sosiaalisten olojen välillä. Ongelmana kuitenkin on, etteivät EU:n kansalaiset ymmärrä tätä lainkaan. EU:n 20 miljoonaa työtöntä ja sadat miljoonat työpaikkansa puolesta pelkäävät katsovat ongelmiensa johtuvan pikemminkin Euroopan unionista kuin globalisaatiosta. Ne, joiden työpaikat on varmistettu Euroopan unionin toimilla sekä komission ja parlamentin työllä, ovat täysin tietämättömiä asiasta ja lukevat sen kansallisten hallitusten ansioksi.

Olen ehdottomasti samaa mieltä jäsen Rosatin kanssa. Olisi todellakin erittäin toivottavaa, että neuvosto, jolla on yksinomainen toimivalta monissa Lissabonin strategian soveltamisalaan kuuluvissa asioissa, suhtautuisi vakavammin tällaisiin tärkeisiin asioihin ja etteivät Euroopan parlamentissa käytävät

keskustelut olisi ainoastaan parlamentin ja komission jäsenten välisiä. Komissiollakin on ilman muuta tärkeä tehtävä, sillä sen on varmistettava, että neuvoston hyväksymät toimet pannaan todellakin täytäntöön jäsenvaltioissa. Meidän on kuitenkin oltava rehellisiä, sillä viime kädessä kaikkein tärkeintä on, että jäsenvaltiot pitävät kiinni omista päätöksistään, kuten luultavasti voimme todeta myöhemmin Öryn mietinnön yhteydessä.

Tämän vuoksi on erittäin hyvä, että komissio on todennut – komission jäsen Špidla on todellakin sanonut Saksan tiedotusvälineille – että työmarkkinoiden joustavoittaminen on ainoa keino tarjota Euroopan unionin kansalaisille lisää työpaikkoja ja ettei työmarkkinoiden joustavoittamista pidä pelätä, sillä sen avulla voidaan luoda työpaikkoja. Sitähän me kaikki haluamme.

Kannustan teitä siksi painottamaan jäsenvaltioille aiempaa voimakkaammin, että neuvoston tekemät päätökset on lopultakin pantava täytäntöön.

Alejandro Cercas (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsenet, hyvät kollegat, totean aluksi, että olen aiempia puhujia optimistisempi, koska tänään käsiteltävänä olevat mietinnöt ja parhaillaan käytävä keskustelu ovat hyödyllisiä ja tarjoavat uuden mahdollisuuden edistää Euroopan työllisyysstrategiaa ja Lissabonin prosessia.

Tämä on loppujen lopuksi ainoa toivomme: ainoa toivo siitä, että Euroopan unioni voi toteuttaa koordinoituja toimia viime vuonna aloitetulla tiellä eli täydentää taloudellista ja sosiaalista visiota uusilla suuntaviivoilla, jotka kuuluvat tähän integrointikehykseen.

Komission jäsen Verheugen totesi, että strategian on oltava näkyvä. Tämä on yksi puutteistamme uskottavuuden puuttumisen ohella, kuten komission jäsen Almunia huomautti. Tarvitsemme näitä työpaikkoja, kuten komission jäsen Špidla totesi.

Minulla ei ole paljon puheaikaa, joten pyydän teitä lukemaan nämä kaksi parlamentin mietintöä. Ne ovat laaja-alaisia mietintöjä, joita parlamentin selvä enemmistö kannattaa ja jotka ovat mielestäni osoitus erittäin kaukokatseisesta ajattelusta ja aktiivisista pyrkimyksistä yhtenäisyyteen.

Lukekaa, mitä näissä mietinnöissä todetaan, ja osoittakaa johtajuutta, jota Euroopan unionissa nyt tarvitaan. Komission on toimittava aktiivisesti, jotta se voi velvoittaa hallitukset soveltamaan Euroopan työllisyysstrategiaa.

Toivon teidän olevan johdonmukaisia ja tarkastelevan tarkistuksiamme. Katsokaa esimerkiksi tarkistusta 2. Jo olemassa olevaa Euroopan unionin lainsäädäntöä on sovellettava, koska se tekee jäsenvaltioiden välisestä työskentelystä huomattavasti johdonmukaisempaa.

Lukekaa myös tarkistuksemme 5. Toteuttakaa nyt liikkuvuuden eurooppalaisena teemavuotena toimia, joilla poistetaan eurooppalaisten työntekijöiden liikkuvuudelle asetetut esteet.

Manuel António dos Santos (PSE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsenet, hyvät kollegat, haluan kiittää esittelijä Garcia-Margalloa ja todeta, että hänen laatimansa suositukset tulevat oikeaan aikaan, sillä EU:n taloudelliseen tilanteeseen on saatava täydellinen muutos. Nämä suositukset on nyt vain otettava huomioon.

Nykytilanteessa meidän olisi puhuttava Lissabonin strategian syventämisestä eikä tarkistamisesta, koska nyt – ja itse asiassa alusta alkaen – talouskasvu on nopeutunut ja työpaikat lisääntyneet. Molemmat asiat auttavat ylläpitämään sosiaalisia malleja pitkällä aikavälillä ja edistämään riittävää sosiaalista yhteenkuuluvuutta lyhyellä aikavälillä.

Viimeaikaisesta edistyksestä huolimatta kaikkein keskeisimpiin seikkoihin ei ole tullut mitään muutosta. Työttömyysluvut ovat sietämättömiä, eikä yleinen talouskasvu riitä kääntämään tätä suuntausta. Näin ollen talouspolitiikkoja on yhdennettävä ja koordinoitava aiempaa paremmin, ja tulevan EU:n taloushallinnon muodostavien toimielinten työtä on kehitettävä.

Neuvosto päätti tukea komissiota Euroopan unionin yhteisen energiapolitiikan laadinnassa. Tämä oli mielenkiintoinen päätös, mutta se ei riitä täyttämään vaatimuksia. EU on liian riippuvainen sen ulkopuolelta tuotavasta energiasta. Öljyn tuontiin käytetään nykyään 2,3 prosenttia Euroopan unionin BKT:stä. Tämä määrä on kaksi ja puoli kertaa enemmän kuin kaikkiin EU:n politiikkoihin varatut määrärahat. Vuoteen 2030 mennessä tämä riippuvuus voi saavuttaa valtavat mittasuhteet etenkin öljyalalla

(94 prosenttia öljystä on tuotava ulkopuolelta). Pelkät neuvoston edistämät jäsenvaltioiden väliset sopimukset eivät siksi riitä.

Yhteisen energiapolitiikan kehittäminen edellyttää kilpailun lisääntymistä. Yhteiset sääntelytoimet edellyttävät ennen kaikkea valtavia investointeja, jotta olemassa olevia verkostoja voidaan parantaa ja jotta vaihtoehtoisten energialähteiden alalla ja energian säästämässä voidaan todella jälleen edistyä. Kaikki tämä on oleellista kilpailukyvyyn ja kestäväen kehityksen vahvistamisen kannalta.

Günther Verheugen, *komission varapuheenjohtaja*. (DE) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, tämä keskustelu on osoittanut, että olemme jo taivaltaneet pitkän matkan yhdessä. Se on kuitenkin lisäksi osoittanut, että uusi kasvu- ja työllisyysstrategia ymmärretään yhä paremmin ja että meillä on yhä enemmän paineita suhtautua vakavasti asettamiimme painopisteisiin ja toteuttaa ne. Komissio on kuunnellut erittäin tarkkaavaisesti, ja painamme tarkasti mieleen, mitä poliittiset ryhmät ja puhujat ovat sanoneet meille, ja pyrimme ottamaan parlamentin toiveet ja ehdotukset huomioon tulevissa keskusteluissa.

Lopuksi haluan todeta vielä kerran erittäin selvästi, että kasvu ja työllisyys ovat tulevien vuosien painopisteitä, koska emme voi toteuttaa suuria ja laajoja poliittisia tavoitteitamme, elleivät kasvu ja työllisyys lisäänty. Emme voi ylläpitää tiukkoja ympäristönormeja ja sosiaalishandardeja emmekä korkeaa elintaso, ellei meillä ole vahvaa taloudellista perustaa niitä varten. Pidämme siksi kasvua ja työllisyyttä kaikkein tärkeimpänä tehtävänä.

Suuntaviivat, joista olemme tänään keskustelleet, ovat keskeisiä välineitä varmistettaessa, että me Euroopan unionissa voimme kääntää tämän tilanteen eduksemme. On tietenkin puute, ettei meillä ole yhteistä talouspolitiikkaa, mutta voimme kääntää sen eduksemme, jos pystymme sopimaan sellaisesta uudenaikaisesta yhteistyöstä, jonka olemme kehittäneet kasvua ja työllisyyttä edistävän kumppanuuden yhteydessä.

Puhemies. Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tänään klo 12.00.

Kirjallinen lausuma (työjärjestyksen 142 artikla)

Gábor Harangozó (PSE). – (EN) EU:lla on ollut viime vuosina vakavia taloudellisia ongelmia: EU:n talous kasvaa hitaammin kuin olisi mahdollista verrattuna Yhdysvaltoihin tai Kiinan ja Intian kaltaisiin voimakkaasti kehittyviin valtioihin. EU:n väestö kasvaa hitaammin. Euroopan unionin työllisyysaste on alhaisempi ja tuottavuus huonompi. EU:n on suunniteltava pitkän aikavälin strategioita ja varattava riittävästi varoja, jotka voidaan sijoittaa tulevaisuuteen. Strategioiden avulla oli tarkoitus käsitellä näitä ongelmia, mutta tilanne vain pahenee. Tämä johtuu monista eri syistä: riittämättömästä infrastruktuurista, liian vähäisistä yksityisistä ja julkisista investoinneista, innovatiivisten teknologioiden kehittämisen viivästymisestä sekä epätarkoituksenmukaisesta koulutuksesta ja ammatillisesta koulutuksesta.

Euroopan unioni tarvitsee selkeän vision aiempaa kilpailukykyisemmästä taloudesta. Lissabonin strategian työllisyys- ja kasvutavoitteiden saavuttaminen edellyttää, että tehdään rakenteellisia muutoksia: tuetaan tutkimusta ja kehitystä, edistetään yksityisiä ja julkisia investointeja sekä kehitetään innovatiivisia toimia biotekniikan, kestävien energialähteiden ja tieto- ja viestintätekniikan aloilla. Rakenteellisten muutosten ja innovatiivisten alojen kehittämisen ohella ympäristönsuojelun ja tuotteiden laadun on oltava vastereskin Euroopan unionille ominaisia piirteitä maailmantaloudessa. Lopuksi totean, että on ehdottoman tärkeää edistää sopivaa koulutusta ja ammatillista koulutusta, jotta talouskehityksen asettamat vaatimukset voidaan täyttää ja jotta haasteisiin voidaan vastata.

7. Työntekijöiden vapaata liikkumista unionin työmarkkinoilla rajoittava siirtymäkauden järjestely (keskustelu)

Puhemies. Esityslistalla on seuraavana keskustelu jäsen Öryn laatimasta työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnöstä (A6-0069/2006) työntekijöiden vapaata liikkumista EU:n työmarkkinoilla rajoittavasta siirtymäkauden järjestelystä [2006/2036(INI)].

Vladimír Špidla, *komission jäsen*. (CS) Arvoisat parlamentin jäsenet, kiitos puheenvuorosta, mutta olen tottunut sellaisiin mietintöjen esittelyihin, joissa esittelijä puhuu ensin ja komission jäsen esittää

vasta sitten vastauksensa. Jos olette kuitenkin päättäneet muuttaa tätä käytäntöä, olen tietysti valmis aloittamaan.

Arvoisat parlamentin jäsenet, haluan aloittaa kiittämällä jäsen Örya erinomaisesta mietinnöstä, jonka aihe on yksi Euroopan yhdentymisen pilareista. Liittymissopimuksessa vahvistettujen siirtymäjärjestelyjen tarkoituksena on antaa jäsenvaltioille mahdollisuus edetä asteittain mahdollisimman nopeasti kohti sitä lopullista tavoitetta, että kaikilla vuonna 2004 Euroopan unioniin liittyneistä jäsenvaltioista kotoisin olevilla siirtotyöläisillä olisi vapaa pääsy kaikkien jäsenvaltioiden työmarkkinoille. Tämä on yksi Rooman sopimukseen sisältyvistä perusvapauksista. Liittymissopimuksen mukaisesti komissio on arvioinut siirtymäjärjestelyjen toimivuutta ensimmäisen kaksivuotisjakson osalta auttaakseen jäsenvaltioita päättämään, jatkavatko ne siirtymäjärjestelyjä vai lakkauttavatko ne siirtymäjärjestelyt. Vuotta 2004 ja joissain tapauksissa myös vuotta 2005 koskevien tilastotietojen sekä eri osallistujien kanssa käytyjen neuvottelujen perusteella komissio on tehnyt siirtymäkauden ensimmäisestä jaksosta joitakin päätelmiä.

Liittymisen jälkeen rekisteröityneiden työntekijöiden määrä on yleensä hyvin pieni. Se on harvoin ylittänyt yhtä prosenttia vastaanottajamaan aktiiviväestöstä. Lisäksi näyttää siltä, että uusista jäsenvaltioista kotoisin olevat työntekijöiden vaikutus on ollut periaatteessa myönteistä. Tämä johtuu siitä, että laajentuminen on edistänyt kahdeksasta uudesta jäsenvaltiosta tulleiden, harmaassa taloudessa työskennelleiden työntekijöiden siirtymistä pois laittomasta työstä. Lisäksi liittymisen ansiosta työvoimapula on lieventynyt ja Euroopan unionin taloudelliset tulokset ovat parantuneet. Maissa, joissa ei otettu käyttöön rajoituksia toukokuun 2004 jälkeen, talouskasvu on ollut voimakkaampaa, työttömyysaste alhaisempi ja työllisyysaste korkeampi. Työntekijöillä, jotka ovat saaneet laillisen oikeuden päästä työmarkkinoille, on ollut vain vähän vaikeuksia päästä niihin mukaan. On tietysti kokonaan jäsenvaltioiden päätettävissä, soveltavatko ne siirtymäjärjestelyjä, mutta komissio voi kehottaa jäsenvaltioita arvioimaan järjestelyjen etuja ja haittoja puolueettomasti. Todellisuudessa toinen jakso on todellinen siirtymävaihe, jolloin työntekijöiden vapaata liikkuvuutta koskeva tavoite saavutetaan kokonaan tai ainakin osittain. Näin ollen jäsenvaltiot, jotka panevat täytäntöön rajoituksia liittymissopimuksen perusteella, eivät saa kohdella alueillaan jo laillisesti oleskelevien kahdeksan uuden jäsenvaltion kansalaisia tiukemmin kuin alueillaan pitkään oleskelleita kolmansien maiden kansalaisia, kuten edellisessä täysistunnossa todettiin. Tätä asiaa koskeva kirje on lähetetty sisäministerielle oikeudellisen tilanteen selvittämiseksi. Jokin aika sitten esittelijä mainitsi tämän kolmansien maiden kansalaisiin liittyvän ongelman, joten toivottavasti saan vielä kerran korostaa, ettei direktiivien ja liittymissopimusten mukaan ole sallittua kohdella pitkään jossakin EU:n jäsenvaltiossa oleskelleita kolmansien maiden kansalaisia suotuisammin kuin EU:n jäsenvaltioiden kansalaisia. Tämä tarkoittaa, että jos on asetettu EU:n kansalaisiin sovellettavia rajoituksia, nämä koskevat loogisesti myös kolmansien maiden kansalaisia, jotka ovat oleskelleet pitkään kyseisessä EU:n jäsenvaltiossa.

Tämän vuoksi komissio myös seuraa niiden säännösten noudattamista, joilla kielletään jäsenvaltioita rajoittamasta kahdeksasta uudesta jäsenvaltiosta kotoisin olevien työntekijöiden pääsyä työmarkkinoilleen ankarammin kuin ennen liittymissopimuksen allekirjoittamista eli ennen 16. huhtikuuta 2003. Samanaikaisesti komissio tukee vaatimuksia, joiden mukaan jäsenvaltioiden on sovellettava yhteisön lainsäädäntöä ja etenkin työntekijöiden lähettämistä työhön toiseen jäsenvaltioon koskevia säännöksiä hyvin tarkasti. Myönnän, että työntekijöiden liikkumisen tilastollista seuranta on vahvistettava EU:ssa huomattavasti, koska on useita oletuksia, joista on keskusteltava ja joita ei voida vahvistaa nykyisten tilastollisten ja analyttisten välineiden avulla. Komissio tukee parlamentin ehdotuksia, joiden mukaan sosiaalista vuoropuhelua on vahvistettava sekä EU:n laajuisesti että kansallisesti, jotta voidaan puolustaa uusista jäsenvaltioista kotoisin olevien työntekijöiden oikeuksia. Samoin komissio suhtautuu myönteisesti siihen, että on lisättävä kansalaisten tietoisuutta työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta ja siihen liittyvästä lainsäädännöstä. Vuoden 2006 nimittämisen Euroopan työntekijöiden liikkuvuuden teemavuodeksi olisi edistettävä tämän tavoitteen saavuttamista.

Asteittaiseen laajentumiseen liittyvistä peloista huolimatta työntekijöiden vapaa liikkuvuus ei ole heikentänyt valtiosisäisiä työmarkkinoita. Henkilöiden vapaa liikkuvuus on kaikkia kansalaisia koskeva peruseriaate, ja kaikenlaisten liikkuvuutta koskevien rajoitusten on oltava väliaikaisia, ja niitä on sovellettava ehdottomasti sopimusten hengen mukaisesti.

Arvoisat parlamentin jäsenet, olen puheenvuorossani käyttänyt pari kertaa termiä "uudet jäsenvaltiot". On todettava, että Keski-Euroopan uusilla valtioilla on lähes yhtä pitkä historia kuin muilla Euroopan valtioilla ja että Euroopan unionin laajennuttua ensin mainituista on nyt tullut EU:n jäsenvaltioita. Tämän vuoksi haluan todeta, etten käytä termiä "uudet jäsenvaltiot" enää vastaisuudessa.

Csaba Öry (PPE-DE), esittelijä. – (HU) Vuonna 2004 tapahtuneen Euroopan unionin laajentumisen jälkeen on seurattu erityisen tarkasti työmarkkinoiden avaamista ja tähän liittyvien, 12 vanhan jäsenvaltion tarpeellisina pitämien siirtymävaiheen rajoittavien toimenpiteiden toimivuutta.

Kuten liittymissopimuksissa säädetään, jäsenvaltiot poistavat nämä rajoitukset asteittain vuosien 2004 ja 2011 välisenä aikana työmarkkinoiltaan saamiensa kokemustensa mukaisesti, ja Euroopan komissio ja Euroopan parlamentti arvioivat tilannetta jäsenvaltioiden kokemusten perusteella. Euroopan unionin toimielinten kanta sisältää poliittisen viestin, ja ensisijaisena tarkoituksena on selventää Euroopan unionin yli 450 miljoonalle kansalaiselle, että työntekijöiden liikkuvuus on erittäin tärkeää yleiseurooppalaisten etujen kannalta. Mikä on siis Euroopan unionin etujen mukaista maailmanpolitiikan ja -talouden tärkeänä toimijana? Euroopan unionin etujen pitäminen johdonmukaisesti mielessä oli ratkaisevaa mietintöä laadittaessa. Ainoa mahdollinen lähtökohta nykyisen tilanteen arvioinnille oli niiden maailmanlaajuisten haasteiden analysointi, jotka Euroopan unioni kohtaa 2000-luvun alussa.

Tältä osin riittää, kun mainitsee, että kaakkoisaasialaisten taloudellisten kilpailijoidemme toiminta vauhdittuu sekä teollisuustuotannon että tutkimuksen, kehityksen ja innovaatioiden alalla. Jotta voimme parantaa kilpailukykyämme pysyäksemme sekä Amerikan että Aasian tahdissa, meidän on löydettävä ratkaisu Euroopan unionin talouksien rakenteellisiin jännitteisiin.

Ratkaisu on yksiselitteinen. Liikkuvuutta Euroopan unionissa on parannettava ja mahdollisimman joustavien Euroopan unionin yhtenäisten työmarkkinoiden luomista edistettävä kaikin käytettävissä olevin keinoin. Liikkuvuuden parantamiselle on tietysti vaihtoehtoja (voidaan puhua myös maahanmuuton lisäämisestä ja muista vastaavista toimista), mutta tällaisille vaihtoehdoille on yhteistä se, että niiden sosiaaliset kustannukset ovat äärettömän paljon suuremmat, kun taas niiden teho on paljon heikompi. Lissabonin strategian mukainen taloudellinen kehitys voidaan saavuttaa ensisijaisesti parantamalla liikkuvuutta ja hyödyntämällä työelämän ulkopuolella olevien henkilöiden muodostamaa työvoimareserviä. Tämä on ainoa keino säilyttää ne sosiaaliset saavutukset, jotka ovat tärkeitä Euroopan unionin kansalaisille ja joista me puhumme usein.

Tärkeä toimenpide liikkuvuuden parantamisessa on poistaa uusia jäsenvaltioita koskevat siirtymävaiheen rajoittavat toimenpiteet mahdollisimman nopeasti. Useat jäsenvaltiot ovat jo suostuneet tekemään näin toukokuussa 2006, ja on toivottavaa, että tulevien vuosien aikana, ehkäpä jo ennen toukokuuta 2009, muut jäsenvaltiot seuraavat niiden esimerkkiä. On nimittäin tärkeää korostaa, että muiden jäsenvaltioiden on aina oikeudellisesti mahdollista tehdä samanlainen päätös.

Pelko merkittävistä muuttovirroista on osoittautunut aiheettomaksi. Kokemukset osoittavat yksiselitteisesti, etteivät uusista jäsenvaltioista tulleet työntekijät ole aiheuttaneet jännitteitä niiden vanhojen jäsenvaltioiden työmarkkinoilla tai taloudessa, jotka avasivat markkinansa täysin vuonna 2004. Päinvastoin! Sekä Euroopan komission että yhden näistä valtioista eli Yhdistyneen kuningaskunnan arvioinnit osoittavat, että uusista jäsenvaltioista tulleet vähäiset muuttovirrat ovat olleet taloudellisesti edullisia vastaanottajamaille. Näin ollen voidaan selvästi tehdä seuraava päätelmä: edullisinta Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden kannalta on, että valtiot, jotka soveltavat vapaata työskentelyä Euroopan unionissa rajoittavia siirtymäjärjestelyjä, poistavat ne mahdollisimman nopeasti käytöstä.

Jätimme mietinnön yhteydessä käsiteltäväksi myös kompromissiehdotuksia. Ne laadittiin ottaen huomioon joidenkin jäsenvaltioiden tietyt arkaluonteiset asiat, jotka liittyvät tähän tärkeään kysymykseen. Kokemusten mukaan joissakin jäsenvaltioissa työvoiman vapaan liikkuvuuden nopeaa täytäntöönpanoa estävät nimittäin usein paitsi taloudelliset vaikeudet myös poliittiset tai sosiopsykologiset vaikeudet taikka viestintäongelmat. Kompromissiehdotuksissa tarkastellaan kysymystä myös yleiseurooppalaisten etujen kannalta ja pyritään ottamaan huomioon sekä vanhojen että uusien jäsenvaltioiden pyrkimykset ja tuntemukset. Tämän vuoksi toivomme, että mietintö saa äänestyksessä parlamentilta laajimman tuen tässä muodossa.

Kiitos tarkkaavaisuudestanne. Haluan kiittää kaikkia kollegojani, poliittisia ryhmiä ja Euroopan komissiota yhteistyöstä. Ei ole sattumaa, ettei minulla ollut tarvetta esitellä mietintöä yksityiskohtaisesti komission jäsenen Špidlan johdantopuheen sisällön ansiosta. Olemme enimmäkseen samaa mieltä ja kokemuksemme ovat samankaltaisia. Uskon, että näin on myös vastaisuudessa.

Puhetta ryhtyi johtamaan
varapuhemies MOSCOVICI

Ria Oomen-Ruijten, *PPE-DE-ryhmän puolesta.* – (NL) Arvoisa puhemies, haluan aloittaa esittämällä lämpimät kiitokseni jäsen Örylle, joka on suorittanut tehtävänsä hyvin tunnollisesti ja laatinut hyvän mietinnön.

Vaurautemme täällä Euroopan unionissa perustuu niihin neljään vapauteen, jotka olemme juurruttaneet Euroopan unioniin. Työntekijöiden vapaa liikkuvuus on oleellinen osa niitä. Minusta näyttää nyt siltä, että pelko on hallinnut laajentumisprosessia vanhoissa jäsenvaltioissa ja että pelko siitä, että tulee työnnettyksi pois työmarkkinoilta, joilla on tai oli jo paineita, on johtanut vapaan liikkuvuuden rajoittamiseen. Olen aina ollut sitä mieltä, etteivät päätökset saa perustua pelkoon ja että omien etujemme kannalta olisi ollut paljon parempi, jos olisimme avanneet työmarkkinat heti paikalla. Tämä käy ilmi myös Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Ruotsissa tehtyjen tutkimusten tuloksista, vaikka on tosin huomattava, ettei sosiaaliturvaa panna Yhdistyneessä kuningaskunnassa täytäntöön sillä tavalla kuin haluaisimme.

Mistä tässä pelossa on kyse? Kansalaiset pelkäävät, että heidät syrjäytetään työmarkkinoilta, ja tämän estämiseksi rajat suljetaan, vaikka mikään ei voisi olla kauempina totuudesta. Monet saapuvat jäsenvaltioihimme ja raatavat tuntikausia pienestä palkasta. Heillä on huonot asunnot, he perustavat yhden hengen yrityksiä sekä kilpailevat pienten ja keskisuurten yritystemme kanssa.

Miten tämä ongelma olisi ratkaistava? Sen sijaan, että tehdään ratkaisuja pelkojen perusteella, olisi avattava rajat ja varmistettava, ettei asianmukaisin tarkastuksin valvota niinkään sitä, maksetaanko vähimmäispalkkaa vaan valvotaan pikemminkin sitä, noudatetaanko työehtosopimusten mukaisia palkkoja ja työehtoja sekä työturvallisuusehtoja. Tämä olisi myönteistä sekä uusien että vanhojen jäsenvaltioiden kannalta.

Richard Falbr, *PSE-ryhmän puolesta.* – (CS) Arvoisa puhemies, kuten jo todettiin, vuosi 2006 on nimetty Euroopan työntekijöiden liikkuvuuden teemavuodeksi. Työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan aloitteesta laadittiin parlamentin päätöslauselmaesitys, jonka valiokunta hyväksyi 21. maaliskuuta ylivoimaisella enemmistöllä. Mietinnön laatimisesta on kiitettävä erityisesti jäsen Örya. Päätöslauselmassa keskeistä on vaatimus, jonka mukaan nykyiset siirtymäkauden järjestelyt on lakkautettava. Heti hyväksymisen jälkeen alettiin jättää tarkistusehdotuksia, joilla pyritään poistamaan tämä parlamentin mahdollinen tuleva viesti. Merkille pantavaa on, että jokainen ehdotuksista alkaa sanoilla "kannatan työntekijöiden vapaata liikkuvuutta, mutta...". Tämän vuoksi olen sitä mieltä, että parlamentin olisi hyväksyttävä sama versio, jonka työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunta hyväksyi.

Haluan muistuttaa teille, että sekä työnantajajärjestöt että Euroopan ammatillinen yhteisjärjestö EAY pyytävät, että siirtymäjärjestelyt lakkautetaan välittömästi. Tiedän, etteivät kaikki valtiot ole tehneet näin, ja ne valtiot, jotka taas ovat tehneet näin, ansaitsevat kiitoksemme. Vastaukseksi tänään kuulemiimme puheenvuoroihin, joissa on valitettu Euroopan unionin huonoa tilannetta, toteaisiin, ettei meidän olisi käytettävä esikuvina sen paremmin Amerikan kuin Kiinankaan ratkaisuja ja että muutamia vuosia sitten olleen Aasian huomattavan kriisin jälkeen siellä harkitaan nyt monissa valtioissa samankaltaisten rakenteiden kehittämistä, joita jotkut täällä tänään yrittävät purkaa. Tämän vuoksi meidän olisi erittäin hyvä ymmärtää, ettei menestystä voida saavuttaa sellaisten palkkatasojen avulla, joita Kiinassa sovelletaan, eikä sellaisten työmarkkinaosapuolten välisten suhteiden avulla, jotka vallitsevat Yhdysvalloissa.

Jan Jerzy Kulakowski, *ALDE-ryhmän puolesta.* – (PL) Arvoisa puhemies, mielestäni olisi muistettava neljä peruseriaa, kun tarkastellaan jäsen Öryn mietintöä työntekijöiden vapaata liikkumista EU:n työmarkkinoilla rajoittavasta siirtymäkauden järjestelystä.

Ensinnäkin henkilöiden vapaa liikkuvuus on yksi yhtenäismarkkinoiden neljästä perusvapaudesta ja jokaisen Euroopan unionin kansalaisen oikeus. Tämän oikeuden tunnustamiseksi siirtymäajat on poistettava niin pian kuin mahdollista. Tämä ei merkitse sitä, että edistettäisiin valtavia Euroopan unionin sisäisiä muuttovirtoja. On erotettava toisistaan liikkuminen, joka aiheutuu tarpeesta etsiä työtä, ja henkilöiden vapaa liikkuvuus, joka on kansalaisten oikeus.

Toiseksi toteaisiin, että mietinnössä tuodaan aivan oikein esiin niille maille koituneet hyödyt, jotka eivät ottaneet käyttöön siirtymäaikoja vaan avasivat työmarkkinansa heti. Tämä vastaa Euroopan komission

näkemyistä. Olisi kuitenkin asianmukaista tarkastella myös sitä, miten henkilöiden vapaa liikkuvuus voi vaarantaa tai hyödyttää kyseisten kansalaisten alkuperämaiden kehitystä.

Kolmanneksi on tärkeää, ettei jäsenvaltioiden kansalaisia syrjitä Euroopan unionin työmarkkinoilla kolmansien maiden kansalaisiin verrattuna. Tämä ei tietenkään tarkoita sitä, ettemme välittäisi kolmansien maiden kansalaisten eduista tai ettemme haluaisi olla solidaarisia heitä kohtaan.

Lopuksi toteaisin, että henkilöiden vapaata liikkuvuutta olisi pidettävä Euroopan sosiaalisen mallin pääpiirteenä. Koska jäsen Öryn mietintö sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan kanta täyttävät edellä mainitut peruseriaatteen, Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä aikoo äänestää mietinnön puolesta. Haluamme myös kiittää jäsen Öryä hänen työstään.

Elisabeth Schroedter, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, arvoisa komission jäsen, Vihreät/Euroopan vapaa allianssi -ryhmä kannattaa vapaata liikkuvuutta ja hyväksyy jäsen Öryn puolueettoman mietinnön, koska siirtymäajat eivät takaa menestystä, vaikka ne ovatkin hyvin suosittuja omien kansalaistemme keskuudessa.

Saksalaisten sanomalehtien mukaan hallitus oli päättänyt olla päästämästä halpaa työvoimaa maahan, koska hallitus halusi suojella työmarkkinoitaan naapurimaista tulevalta halvalla siirtotyövoimalta. Tämä on kuitenkin pelkkää pötyä, sillä siirtymäajoilla ei voida estää siirtotyöläisten tuloa maahan. He tulevat joka tapauksessa ja työskentelevät joko harmaassa taloudessa tai näennäisinä ammatinharjoittajina. Siirtymäsäännösten vuoksi ihmisten on työskenneltävä laittomasti, ja tämän vuoksi heistä tulee vielä halvempaa työvoimaa ja heitä käytetään raa'asti hyväksi ilman työoikeuden tarjoamaa suojaa, ilman sosiaaliturvaa ja ilman varmuutta siitä, että heille todella maksetaan palkkaa.

Ilman lain antamaa suojaa ihmisillä ei ole oikeuksia. Palkkoihin kohdistuu vielä suurempia paineita herkällä aloilla ja kyseisillä työmarkkinoilla, koska palkkasopimukset eivät päde harmaassa taloudessa, joka toimii omien sääntöjensä mukaan ja jota ei voida valvoa. Ne valtiot, jotka pitävät edelleen kiinni siirtymäajoista, kannustavat ihmisiä työskentelemään laittomasti ja lain rajoilla, ja vahingoittavat näin paljon enemmän sosiaalista yhteenkuuluvuutta.

Jotta työntekijät voivat hyötyä oikeuksistaan, heidän työsuhteelleen on luotava laillinen perusta. Lisäämällä avoimuutta voidaan myös valvoa työmarkkinoita entistä paremmin. Euroopan unionin markkinoilla käytännössä vallitseva tilanne on saatettava järjestykseen periaatteella "sama palkka samasta työstä samoin ehdoin samalla paikkakunnalla". Näin voidaan antaa lisää painoarvoa kansallisille ja alueellisille palkkaneuvotteluille ja taata kaikille samat sosiaaliset oikeudet. Tämä tarkoittaa esimerkiksi sitä, että Saksan hallituksen on pitemmittä puheita ulotettava työntekijöiden lähettämistä työhön toiseen jäsenvaltioon koskeva direktiivi koskemaan kaikkia herkkiä aloja, sillä tiedämme, että Saksassa ja Itävallassa palvelualoja koskevat siirtymäajat ovat riippuvaisia vapaaseen liikkuvuuteen sovellettavista siirtymäajoista. Ainoa todella tehokas suoja sitä vastaan, että jokin epäonnistuu työmarkkinoilla, on toteuttaa ennakoivia toimia, joilla työmarkkinat saatetaan järjestykseen.

(Suosiosoituksia)

Gabriele Zimmer, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, uusista jäsenvaltioista – kutsun niitä siis yhä "uusiksi" jäsenvaltioiksi – kotoisin olevien työntekijöiden vapaan liikkuvuuden puute pakottaa monet laittomaan työntekoon, sietämättömiin työskentely- ja elinolosuhteisiin ja laittomaan asemaan. Kyse on myös syrjinnästä, koska henkilöiden vapaa liikkuvuus on yhteisön lainsäädännössä taattu perusoikeus.

Kuten hyvin tiedetään, työntekijöillä on ollut tämä oikeus Euroopan yhteisön perustamisvuodesta 1957 lähtien. On sietämätöntä, ettei miljoonilla Euroopan unionin kansalaisilla ole tätä oikeutta enää vuonna 2006. Laajentumisprosessin aikana vasemmiston sosiaalisesti vastuullisesti toimivat edustajat, kuten Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmä / Pohjoismaiden vihreä vasemmisto, vaativat parlamentissa yhä uudelleen, että luodaan sellaiset olosuhteet, joissa työntekijöille voidaan uusien jäsenvaltioiden liittyessä Euroopan unioniin antaa oikeus vapaaseen liikkuvuuteen vaikuttamatta kielteisesti yhteiskuntaan.

Sekä vanhojen että uusien jäsenvaltioiden kansalaisten olisi tarkoitus hyötyä laajentumisesta, mutta sen sijaan palaamme aina maailmanlaajuisesta kilpailusta koskevaan kysymykseen. Vaikka Skandinavian maissa osoitettiin, että vapaasta liikkuvuudesta on paljon hyötyä nykyisten sosiaalishandardien suojelussa,

Saksan liittohallitus on jatkanut siirtymäaikoja antamatta mitään merkkiä siitä, mitä hallitus aikoo tehdä siirtymäkauden aikana, jotta työntekijöille voitaisiin lopulta todella myöntää vapaa liikkuvuus.

Periaatteessa ryhmämme on yhtä mieltä jäsen Öryn kanssa siitä, ettei siirtymäaikoja itse asiassa tarvita lainkaan, mutta tämän mietinnön avulla on tuskin mahdollista edistää tietoisuutta siitä, että Euroopan unionin työmarkkinoilla tarvitaan enemmän sosiaalista vastuuta. Ryhmämme on jättänyt tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarkistuksia, jotka ovat jääneet toistaiseksi suurelta osin tehottomiksi.

Puhun sen puolesta, että kaikille EU:ssa asuville työntekijöille myönnetään vapaa liikkuvuus, joka tulee voimaan heti, ja että otetaan käyttöön sosiaalishandardit ja vähimmäispalkat, jotta kansalaiset eivät joudu kärsimään köyhyydestä. Köyhyyden torjunnasta on tultava Euroopan unionin ehdoton ensisijainen poliittinen tavoite.

Roberts Zile, UEN-ryhmän puolesta. – (LV) Arvoisa puhemies, petyimme aivan hiljattain katkerasti palvelujen vapaita markkinoita koskevassa kysymyksessä, ja nyt taas huomaamme, että vain harvojen vanhojen jäsenvaltioiden hallitukset ovat valmiita avaamaan markkinansa uusista jäsenvaltioista kotoisin oleville työntekijöille. Suurin osa hallituksista, jotka rajoittavat edelleen uusista jäsenvaltioista kotoisin olevien työntekijöiden määrää, yrittää itse asiassa selviytyä vielä vaikeammista ongelmista, jotka liittyvät EU:n ulkopuolisista maista tulevaan maahanmuuttoon.

Ranskan ehdottama työmarkkinoiden osittainen avaaminen esimerkiksi rakennustyöläisille, vahtimestareille ja tarjoilijoille ei osoita, että Euroopan unionin perusvapaudet oltaisiin valmiita toteuttamaan. Sen sijaan ehdotus osoittaa, ettei näitä ammatteja arvosteta, koska Ranskassa nuorten työttömyysaste on korkea. Työmarkkinoiden valikoiva avaaminen vähän koulutetulle työvoimalle tarkoittaa kuitenkin sitä, että näin monia ammattitaitoisia työntekijöitä kannustetaan lähtemään uusista jäsenvaltioista ja vaihtamaan alaa, sillä näin he saavat heti parempaa palkkaa. Pitkällä aikavälillä tällainen kehitys kuitenkin heikentää Euroopan unionin kilpailukykyä.

Lopuksi kehottaisin niitä ranskalaisnuoria, jotka osoittavat mieltään pettyneinä hallitukseensa heitä syrjivän lainsäädännön vuoksi, tulemaan uusiin jäsenvaltioihin ja luomaan uransa siellä. Meillä nuorten työttömyysaste on hyvin alhainen, emmekä syrji heitä.

Derek Roland Clark, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, minua hämmästyttää, että tästä aiheesta oli lainkaan laadittava mietintö. Luulin, että EU:ssa on nimenomaan kyse tavaroiden, palvelujen ja työvoiman vapaasta liikkuvuudesta. Mitä voimme kuitenkin havaita? Kun 10 uutta jäsenvaltiota liittyi EU:hun vuonna 2004, niistä ei tullut tasavertaisia. Vain kolme EU:n silloisista 15 jäsenvaltiosta – Irlanti, Ruotsi ja Yhdistynyt kuningaskunta – otti vastaan uusien jäsenvaltioiden työntekijöitä rajoituksetta. Tämä vaikuttaa vieläkin omituisemmalta, jos otetaan huomioon, että nämä kolme ovat EU:n vastahakoisimpia jäsenvaltioita. Irlanti hylkäsi Nizzan sopimuksen ensimmäisellä kerralla ja hyväksyi sen vasta myöhemmin toisessa kansanäänestyksessä puolueellisen vaalipiireihin jaon avulla. Ruotsi liittyi EU:hun vain täpärällä yhden prosentin enemmistöllä kansanäänestyksessä. Kotimaani Yhdistyneen kuningaskunnan suhtautumisesta taas tiedätte kaiken. Kukaan teistä ei varsinaisesti ollut tyytyväinen pääministeri Blairiin viime joulukuussa, kun teidän kaikkien surkeana pitämä Yhdistyneen kuningaskunnan puheenjohtajuuskausi päättyi. Olitte oikeassa. Bögen mietinnöstä äänestettäessä te jopa tyrmäsitte ylivoimaisella enemmistöllä Blairin seitsenvuotisen talousarvion, joka oli hänen rakas pelastautumisyrittänsä. Näin ollen voin nyt hyvin suureksi ilokseni sanoa teille, että tehkää kuten Yhdistynyt kuningaskunta, Irlanti ja Ruotsi ovat tehneet. Luopukaa siirtymäjärjestelyistä, noudattakaa omia sääntöjanne, avatkaa rajanne, ottakaa oma osanne esimerkiksi puolalaisista työntekijöistä. Kotimaassani Yhdistyneessä kuningaskunnassa on 250 000 puolalaista työntekijää, eivätkä he ole kaikki putkimiehiä.

Marek Aleksander Czarnecki (NI). – (PL) Arvoisa puhemies, OECD:n uusimman raportin mukaan Ruotsi, Suomi ja Yhdistynyt kuningaskunta ovat Euroopan unionin nopeimmin kehittyvät maat. Näistä maista kaksi on avannut työmarkkinansa. Lisäksi on syytä huomata, että myös Irlanti on tehnyt niin, ja tämä on ollut hyödyllistä maan bruttokansantuotteen kannalta.

Raportissa osoitetaan vääräksi myytti, jonka mukaan ulkomailta tulevat työntekijät vaikuttaisivat tuhoisasti vastaanottajamaan talouteen. Itse asiassa tilanne on päinvastainen. Meidän olisi turvaututtava tällaiseen työllisyyspolitiikkaan Lissabonin strategian pelastamiseksi. Joka ainoan jäsenvaltion on avattava työmarkkinansa.

Huolet halvan työvoiman vyöryistä ovat osoittautuneet aiheettomiksi. Taloudellisista syistä tapahtuva maahanmuutto on vähäistä. Tämän vuoksi on mielestäni erittäin tärkeää poistaa kaikki esteet, jotka saattavat jollakin tavalla estää työntekijöiden vapaata liikkuvuutta Euroopan unionissa.

Thomas Mann (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, EU:n laajentumista ja 10 uuden jäsenvaltion liittymistä haluttiin kulttuurisista, taloudellisista ja poliittisista syistä. Saksalaisena Euroopan parlamentin jäsenenä puhuin vuosikausia hankkeen puolesta ja yritin saada sille kannattajia.

Kansalaisten hyväksyntä riippui siitä, että jäsenvaltiot saivat oikeuden rajoittaa työvoiman vapaata liikkuvuutta omien työmarkkinoidensa olosuhteiden mukaisesti. Työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnassa väitettiin, että koska valtavia maahanmuuttovirtoja ei ole esiintynyt, sopimukseen perustuvat siirtymäjärjestelyt on lakkautettava viipymättä.

Tähän toteaisin, että Saksan, Itävallan ja Ranskan kaltaisten jäsenvaltioiden kokemukset tilanteesta ovat aivan erilaiset. Kaikkialla, missä maksetaan selvästi suurempia tuntipalkkoja ja missä taataan sosiaaliturva, on maahanmuuttajia. Heitä on valvottava, jotta voidaan estää pimeää työtä ja näennäistä ammatinharjoittamista. Jatkuvat maahanmuuttovirrat maihin, joissa työttömyysaste on korkea, eivät vaikuta niin, että voitaisiin sen paremmin luoda uusia työpaikkoja kuin parantaa yritysten kilpailukykyäkään.

Vaikka mietintö on vain vetoamus eikä oikeudellisesti sitova asiakirja, mietintöä voitaisiin käyttää väärin tiettyjen maiden asettamiseksi syytettyjen penkille, niiden vastaisten mielipiteiden lietsomiseksi ja sellaisten kampanjoiden järjestämiseksi, joissa kuluttajia kehoitetaan boikotoimaan näistä maista peräisin olevia tuotteita. Näin on itse asiassa jo tapahtunut. Ne, jotka yrittävät lyödä kiilaa vanhojen ja uusien jäsenvaltioiden väliin, vaarantavat käsitystä, jonka mukaan EU on enemmän kuin pelkkä vapaakauppa-alue.

Olen ollut mukana esittämässä muutamia kompromissitarkistuksia ja olen kiitollinen esittelijällemme Örylle. Näin ollen ehdotan, että harkitaan siirtymäsäännösten soveltamisajan lyhentämistä, mutta sen on perustuttava kansallisten työmarkkinoiden yksityiskohtaiseen analyysiin. On myös luotava lainsäädäntöä sen varmistamiseksi, ettei uusien jäsenvaltioiden työntekijöitä kohdella epäsuotuisammin kuin kolmansien maiden kansalaisia.

Päätöksiä on harkittava kunnolla. Maailmanlaajuinen kilpailu edellyttää, että kaikki EU:n jäsenvaltiot luovat sopivat edellytykset esimerkiksi uudistamalla sosiaaliturvajärjestelmiään. Äsken kuvaamani kaltaisen vehkeilyn vuoksi vaarana on, että luovumme yhteisestä tavoitteestamme eli Euroopan yhdentymisestä.

Jean Louis Cottigny (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluan kiittää jäsen Öryä tässä vaiheessa ja todeta, että hänen mietintönsä voisi osoittautua todelliseksi siunaukseksi Euroopan unionin työntekijöille. Työntekijöiden vapaata liikkuvuutta koskevilla rajoituksilla on joitakin vahingollisia vaikutuksia, kuten laittoman työn lisääntyminen. Aivan viime kuukausina Ranskasta on löydetty puolalaisia työntekijöitä, jotka asuivat hökkeleissä, kärsivät aliravitsemuksesta, eivät saaneet palkkaa eivätkä hoitoa. Eräs saksalainen alihankkijayritys oli tuonut heidät maahan. On ironista, että nämä työntekijät osallistuiivat oikeustalon rakentamiseen. Onko tämä muka oikeudenmukaista? Tällaisia tapauksia ei voida mitenkään hyväksyä.

Työntekijöiden vapaan liikkuvuuden on oltava yksi sosiaalista kehitystä edistävästä tekijöistä, yksi välineistä, joilla estetään sosiaalinen polkumyynti. Siirtymäjärjestelyjen lakkauttamisen avulla voidaan pakottaa työnantajat tarjoamaan työntekijöilleen vastaanottajamaan sosiaalilainsäädännön mukaiset asianmukaiset elinolot. Sosiaalinen suojele, asianmukaiset asuinolot, asianmukainen palkka ja kohtuullinen työaika ovat kaikki perusoikeuksia, jotka olisi taattava vapaan liikkuvuuden avulla. Aiomme varmistaa, että näin tapahtuu. Emme voi hyväksyä sitä, että jotkut työnantajat käyttävät hyväksi työntekijöidensä erilaisia kansalaisuuksia vähentääkseen toimintakustannuksiaan samalla tavalla kuin toiset keinottelevat pörssissä. On syytä muistaa, että yhteisön perustamisesta lähtien tavoitteena on ollut yhdistää Euroopan kansoja, ei erottaa niitä. Jos työntekijöiden vapaata liikkuvuutta rajoitetaan edelleen, ruokitaan vain tietyissä jäsenvaltioissa sellaisten kansalaisten pelkoa, jotka ovat kauhuissaan ajatuksesta, että heitä kohdeltaisiin toisen luokan kansalaisina Euroopan unionissa. Arvoisa komission jäsen, olette oikeassa. Meidän on vastedes puhuttava Euroopan unionin kansalaisista. Rajoitukset on poistettava täysin. Se on mahdollista, mutta valvontaa on tehostettava, jotta tämän toimenpiteen ensimmäisistä edunsaajista ei tule sen ensimmäisiä uhreja.

Šarūnas Birutis (ALDE). – (LT) Suhtaudun myönteisesti kommentteihinne, jotka koskevat kolmansien maiden kansalaisia ja tätä ongelmaa yleensä. Kiitän esittelijää erittäin tasapainoisen mietinnön laatimisesta. Työvoiman vapaa liikkuvuus ei ole pelkästään yksi Euroopan unionin perusoikeuksista, vaan se on vanhojen ja uusien jäsenvaltioiden välisen yhteisvastuullisuuden ilmaus. Tämän vuoksi olen iloinen havaitessani, että kaikki kollegani tukevat yksimielisesti rajoitusten poistamista. Vastattaessa nykyisen globaalien talouden haasteisiin kansalaisten ja työvoiman vapaan liikkuvuuden esteiden poistaminen Euroopan unionin markkinoilla on mielestäni yksi Lissabonin strategian päätavoitteista ja yksi talouskasvua edistävä tekijöistä.

Kertyneen henkisen pääomansa avulla Euroopan unionin uusien jäsenvaltioiden aktiiviset työntekijät voivat edistää pitkäaikaista talouskasvua. Lisäksi markkinat voivat tehostua, sillä ulkomaalaiset työntekijät reagoivat tavallisesti aktiivisemmin taloudellisten mahdollisuuksien alueellisiin eroihin. Irlanti, Yhdistynyt kuningaskunta ja Ruotsi, jotka ovat ottaneet vastaan työntekijöitä uusista jäsenvaltioista, ovat pelkästään hyötynneet tästä. Edellä mainituissa jäsenvaltioissa merkille pantavaa on nopea talouskasvu, työttömyyden vähentyminen ja työllisyyden lisääntyminen muihin valtioihin verrattuna. Lisäksi voidaan päätellä, että uusien jäsenvaltioiden kansalaiset ovat täydentäneet vanhojen jäsenvaltioiden työvoimaa mutteivät ole korvanneet niiden kansalaisia niiden työmarkkinoilla. Euroopan unionin jäsenvaltioita koskevat tilastotiedot osoittavat, että kolmansista maista tuleva muuttovirta on suurempi kuin Euroopan unionin sisäinen muuttovirta. Meidän olisi onniteltava maita, jotka ovat päättäneet avata työmarkkinansa Euroopan unionin uusille jäsenvaltioille tämän vuoden toukokuussa, ja iloittava niiden päätöksestä. Kehottaisin EU:n puheenjohtajavaltion Itävallan ja Saksan hallituksia häpeämään sairaaloista pelkoaan ja kyvyttömyyttään keskustella asiasta kansalaistensa kanssa. Jokaisella vanhalla jäsenvaltiolla on kuitenkin tietysti täysivaltaiset oikeudet päättää työmarkkinoidensa avaamisesta.

Jean Lambert (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, minäkin haluan kiittää komission jäsentä ja esittelijäämme työstä, jonka he ovat tehneet tämän asian hyväksi.

Kuten monet ovat todenneet, tasavertainen kohtelu on Euroopan kansalaisille peruseriaate, jota olisi sovellettava työehtoihin ja mahdollisuuteen käyttää palveluja kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Keskusteltaessa kolmansien maiden kansalaisista on kuitenkin ratkaisevan tärkeää, että asiat esitetään hyvin selvästi, kuten esittelijä on tehnyt. Kyse ei siis ole näiden kansalaisten vaikeasti saavutettujen oikeuksien perumisesta vaan uusien jäsenvaltioiden kansalaisten oikeuksien laajentamisesta.

Viime kuukausien aikana on esitetty muutamia siirtymäaikaisten jatkamista puoltavia väitteitä. Monet meistä eivät pidä niitä vakuuttavina. Merkkejä laittomasta työskentelystä ja näennäisestä ammatinharjoittamisesta on mielestämme havaittavissa, kuten jo on mainittu. Lyön vaikka vetoa, että kaikissa maissamme on jonkin verran jäsenvaltioiden kansalaisia, joiden tilanne on hämärä.

Kun Yhdistyneessä kuningaskunnassa otettiin käyttöön kahdeksan uuden jäsenvaltion kansalaisia koskeva työntekijöiden rekisteröintijärjestelmä, havaittiin, että 40 prosenttia rekisteröityneistä puolalaisista oleskeli jo Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Mielestäni tämä osoittaa, että kansalaiset haluavat tehdä laillista työtä. Meidän on kannustettava heitä tähän. Parempia tietoja on saatava käyttöön jo etukäteen, tarkastustoimintaa ja ilmiantajien tukemista on tehostettava ja ihmisten oikeuksia on selkeytettävä, jotta ei tapahdu sellaista hyväksikäyttöä, johon jäsen Cottigny viittasi, joka uhkaa heikentää työehtoja ja jossa käytetään ihmisiä hyväksi. On paljon helpompi vaatia tasavertaista kohtelua, kun oikeudet ovat selkeät.

Kuten on todettu, Yhdistynyt kuningaskunta on avannut työmarkkinansa ja soveltaa vain tiettyjä sosiaaliturvaa koskevia siirtymiä. Maahamme on tullut pätevyydeltään kaiken tasoisia työntekijöitä. Tilastotietojen mukaan sosiaalietuushakemusten määrän kasvua ei ole havaittavissa. Taloudelliset vaikutukset näyttävät olevan vähäisiä, ja maahan tulevien työntekijöiden määrän kasvu alkoi hidastua viime vuoden lopulla.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (Puhuja puhui iirin kielellä.)

Irlannin myönteisten kokemusten olisi kannustettava muita maita, jotka ottivat käyttöön siirtymäjärjestelyjä, poistamaan nämä rajoitukset. Sinn Féin ja ammattiyhdistysliike kannattavat päätöstä olla ottamatta käyttöön siirtymäjärjestelyjä Irlannissa. Olen allekirjoittanut täällä parlamentissa kirjallisen kannanoton, jossa vaaditaan rajoitusten poistamista. Toistan vaatimuksen täällä tänään ja suhtaudun näin ollen myönteisesti jäsen Öryn mietintöön.

Meidän on kuitenkin tehtävä enemmän. Emme voi jättää huomiotta työehtoihin ja työntekijöiden hyväksikäyttöön liittyviä kysymyksiä. Jopa Irlannissa häikäilemättömät työnantajat ovat käyttäneet

hyväksi EU:n työntekijöiden vapaan liikkuvuuden puutetta ja syrjineet työntekijöitä palkkojen ja työehtojen osalta kansallisuuden perusteella. Meidän on torjuttava tätä tiukasti.

Jäsen Oomen-Ruijten mainitsi sosiaaliturvaa koskevat rajoitukset. Meidän on torjuttava myös kaikkea syrjintää, joka koskee toiseen jäsenvaltioon työskentelemään tai työtä etsimään muuttavien EU:n kansalaisten mahdollisuuksia saada sosiaalista suojelua.

Jacek Protasiewicz (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, haluan aloittaa kiittämällä jäsen Örya, joka pani alulle ja laati mietinnön työntekijöiden vapaata liikkumista EU:n työmarkkinoilla rajoittavasta siirtymäkauden järjestelystä. Jo tämän asiakirjan ensimmäisessä versiossa osoitettiin hyvin perusteiden, että mahdottomuus työskennellä laillisesti suurimmassa osassa niin sanottuja vanhoja jäsenvaltioita edistää laitonta työtä ja työntekijöiden hyväksikäyttöä.

Jäsen Öry tähdentää myös asianmukaisesti sitä, että tietyissä Euroopan unionin jäsenvaltioissa uusista jäsenvaltioista kotoisin olevien työntekijöiden liikkuvuutta rajoitetaan nyt tiukemmin kuin liittymissopimuksen allekirjoittamisajankohtana. Lisäksi hän huomauttaa, että niin sanottujen pitkään maassa oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten suosituimmuuskohteluun liittyy seikkoja, jotka ovat haitallisia 10 uudesta jäsenvaltiosta kotoisin olevien Euroopan unionin kansalaisten kannalta.

Lisäksi mietinnön laatija toteaa selvästi, ettei kielteisiä sosiaalisia tai taloudellisia vaikutuksia ole havaittu niissä maissa, jotka ovat jo avanneet työmarkkinansa. Ulkomaalaisten tekemän laittoman työn vähentymisen ansiosta valtion tulot ovat päinvastoin kasvaneet.

Jäsen Öryn alkuperäinen luonnos esiteltiin myös työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnalle, jossa luonnoksesta keskusteltiin ja äänestettiin. Luonnos, erityisesti sen 1 kohta, parani huomattavasti tässä prosessissa. Työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan käsiteltäväksi jättämässä versiossa parlamentti tukee selvästi kansalaisia ja heidän oikeuttaan perustamissopimukseen sisältyviin perusvapauksiin.

Uskon vakaasti, että Euroopan parlamentin on omaksuttava juuri tämä kanta. Parlamentin on selvästi ja yksimielisesti ilmoitettava puolustavansa perusoikeuksia ja -vapauksia. Sen olisi puolustettava yhteisön etuja ja kaikkien Euroopan unionin kansalaisten etuja erityisten kansallisten näkökohtien lisäksi. Tämän vuoksi olen sitä mieltä, että meidän olisi kannatettava tekstiä, joka syntyi työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan keskustelujen ja äänestyksen tuloksena.

Karin Jöns (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, minäkin vastustan sitä, että EU:ssa on toisen luokan jäseniä. Mielestäni kaikkien työntekijöiden vapaa liikkuvuus EU:ssa on toteutettava mahdollisimman nopeasti. On kuitenkin syytä siihen, miksi otettiin käyttöön mahdollisuus käyttää 2+3+2 vuoden sääntöä kansallisille työmarkkinoille pääsyn rajoittamiseksi. Minusta vaikuttaakin melko uskaliaalta yrittää tehdä kolmen jäsenvaltion kokemusten perusteella päätelmiä, joiden oletetaan pätevän automaattisesti kaikkiin muihin jäsenvaltioihin.

Arvostan jäsen Örya suuresti ja sanonkin hänelle aivan suoraan, että ymmärrän hyvin, miksi hän ja monet muut parlamentin jäsenet hyväksyvät komission kannan. Voisin ehkä kuitenkin myös todeta, että muiden muassa juuri Tšekin työministeri ilmoitti jo viime vuoden lopussa, että jopa hänen kotimaassaan harkitaan mahdollisuutta ottaa käyttöön työntekijöiden liikkuvuutta rajoittavia siirtymäaikoja, joita sovelletaan Romaniaan ja Bulgariaan.

Toisin kuin Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Ruotsissa ja Irlannissa, työttömyysaste Saksassa on pikemminkin 12 prosenttia kuin vain 5 prosenttia. Aivan kotimaani läheisyydessä on maa, jossa työttömyysaste on 18 prosenttia. On varmasti ymmärrettävää, että monet työntekijät huolestuvat tästä syystä työpaikkojensa puolesta. On toki vain oikein, että hallitus yrittää ottaa tämän huomioon, etenkin kun muistetaan, että Saksa on jo myöntänyt prosentuaalisesti eniten työlupia uusien jäsenvaltioiden kansalaisille.

Karin Resetarits (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, muutamia viikkoja sitten äänestimme täällä parlamentissa palveluja koskevasta direktiivistä. Silloin enemmistö hyväksyi kompromissin, jonka avulla on tarkoitus auttaa ylläpitämään tiukkoja sosiaalishandareja tunnuslauseen "ei sosiaalista polkumyyntiä" mukaisesti.

Näyttää kuitenkin siltä, että on tarkoitus, että suojasta sosiaalista polkumyyntiä vastaan hyötyvät Euroopan unionissa vain harvat ja valitut, sillä millä muulla tavalla työntekijöiden vapaata liikkuvuutta koskevat rajoitukset olisi ymmärrettävä? Ne, jotka sulkevat tietyt ihmiset työmarkkinoiden ulkopuolelle, tietävät varmasti voivansa odottaa, että aivan luonnollisena vastauksena heidän toimiinsa on laittomien

markkinoiden syntyminen. Valtioiden välisen rajan lähellä asuvia ihmisiä ei estetä tarjoamasta työpanostaan sen kummallakaan puolella, ja niinpä viime vuosien aikana aivan uudet työntekijäryhmät ovat alkaneet hankkia elantonsa kadulta käsin. Esimerkiksi käsi- ja rakennustyöläiset tarjoavat näin palvelujaan, ja tämä on osoittautumassa heille menestykselliseksi toiminnaksi, sillä heillä on paljon kysyntää. Ihmiset tekevät työtä tekeytyen ammatinharjoittajiksi tai työskentelevät vain yksinkertaisesti laittomasti ilman sosiaaliturvaa ja saavat työstään laissa säädettyä vähimmäispalkkaa pienempää palkkaa.

Kuinka valheellista esimerkiksi Saksan rakennusalan edustajien onkaan näin ollen vaatia – kuten on saatu lukea – että siirtymäaikoja on jatkettava! Miksi jotkut työntekijien edustajat haluavat, että muiden jäsenvaltioiden kansalaisille asetetaan tällaisia syrjiviä rajoituksia? Onko mahdollisesti niin, että he voivat näin rikastua halvan kausityövoiman, näennäisten ammatinharjoittajien ja harmaassa taloudessa työskentelevien avulla? Ihmettelenkin, miksi kansallisten työnantajien edustajat eivät kampanjoi tarmokkaammin tällaista hyväksikäyttöä vastaan. Miksi sosiaaliturva tehdään kansallisuudesta riippuvaiseksi? Voisiko syynä olla se, että halutaan vain yksinkertaisesti nauttia mahdollisimman suurta kansansuosiota, koska vain kotimaan kansalaiset äänestävät, joten ei välitetä periaatteesta vaan pelkästään omasta menestyksestä vaalipäivänä?

Tähän mennessä kolme maata on avannut työmarkkinansa EU:n uusille jäsenvaltioille, ja niiden kokemukset ovat olleet myönteisiä. Nyt liikkuvuuden teemavuonna kehotan kaikkia muita tekemään samoin viimeistään vuoteen 2007 mennessä. Kaikkien, jotka eivät tee näin, on syytä hävetä – erityisesti kotimaani Itävallan, jos käy niin, että se on yksi tällaisista maista.

Edit Bauer (PPE-DE). – (SK) Henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta ja pääsystä työmarkkinoille on tullut epäilemättä poliittisesti arka aihe. Esittelijä Öry on käsitellyt tätä aihetta taitavasti aiheuttamatta epäsopua jäsenvaltioiden välille. Mietinnössään hän keskittyy niihin todellisiin vaikutuksiin, joita uusista jäsenvaltioista 15 vanhan jäsenvaltion työmarkkinoille tulevilla kansalaisilla on. Hän tukee näkemystä, jonka mukaan jäsenvaltiot ja niiden väliset vuorovaikutukset eivät aiheuta EU:n kilpailukyvyllä todellisia ongelmia vaan pikemminkin ongelmia aiheuttavat ulkopuoliset kilpailijat, kuten Intia ja Kiina.

Mietinnössä tarkastellaan seuraavia asioita: ensiksikin uusista jäsenvaltioista kotoisin olevien työntekijöiden määrä ei ylitä missään kahta prosenttia vastaanottajamaan väestöstä, toiseksi vanhojen jäsenvaltioiden väliset sisäiset muuttovirrat ovat neljä kertaa suurempia kuin uusista jäsenvaltioista tulevat sisäiset muuttovirrat, ja kolmanneksi kolmansista maista tulevat muuttovirrat ovat merkittävästi suurempia kuin EU:n sisäiset muuttovirrat. Ei ole epäilystäkään siitä, että sen lisäksi, miten Saksa, Itävalta ja Ranska suhtautuvat siirtymäaikoihin, myös uusilla jäsenvaltioilla on erilaisia mielipiteitä, koska siirtymäajoista on vähitellen tullut myös näissä maissa poliittisesti arka aihe.

Hyväksyimme siirtymäjärjestelyt liittymisneuvottelujen aikana osana sopimusta. Ajan mittaan tästä on kuitenkin tullut poliittisesti arka aihe vanhoissa jäsenvaltioissa, joita pidetään yhä useammin syrjivinä. Keskusteltaessa palveluja koskevasta direktiivistä ilmeni jo siirtymäaikoihin liittyviä järjettömiä tilanteita, ja nyt näyttää siltä, että direktiivissä 109 on ilmennyt suosituimmuussääntölauseketta koskeva oikeudellinen ristiriita. Työpaikkojen epävarmuudesta ja ennakkoluuloista johtuvat pelot ovat poliittista pääomaa, jota on helppo käyttää hyväksi. Sen sijaan, että poliitikot levittävät tätä myyttiä, joka johtaa itse asiassa poliittiseen umpikujaan, heidän tehtävänsä olisi kertoa totuus.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Kiitän esittelijä Öryä erinomaisesta työstä ja komission jäsentä Špidlaa yhteenvetokertomuksesta, joka aiheuttaa usein kiistoja eriävien etujen vuoksi. Tietyistä jäsenvaltioista kotoisin olevat kollegat arvostelevat kertomusta, mutta enemmistö pitää tätä puolueetonta työtä todella erittäin hyödyllisenä.

Kun uudet jäsenvaltiot taistelevat tasavertaisista oikeuksista, kyse on muustakin kuin pelkästä taistelusta tasavertaisen kohtelun puolesta. Kyse on koko Euroopan unionin etujen suojelemisesta. On paradoksaalista, että nimenomaan uudet jäsenvaltiot painostavat vapauttamaan työmarkkinat, jotka Euroopan unionin olisi joka tapauksessa vapautettava, samoin kuin palvelut, oman kilpailukykyensä edistämiseksi. Haluamme olla Euroopan unionin tasavertaisia kansalaisia. Työmarkkinoiden avaaminen ja työntekijöiden vapaan liikkuvuuden varmistaminen eivät ole lahjoja tai palveluksia vaanärkevä päätös, joka vielä kahdeksan vanhan jäsenvaltion on tehtävä ja josta olisi hyötyä kaikille Euroopan unionin kansalaisille.

Kiitämme Yhdistynyttä kuningaskuntaa, Irlannin tasavaltaa, Ruotsia, Suomea, Espanjaa, Portugalia ja Alankomaita, ja toivomme, että myös loput kahdeksan jäsenvaltiota harkitsevat kantaansa. Olen samaa mieltä komission jäsenen Špidlan kanssa. Ei voida hyväksyä sitä, että viisi vuotta maassa laillisesti

oleskelleet kolmansien maiden kansalaiset ovat suotuisammassa asemassa kuin 10 uudesta jäsenvaltiosta kotoisin olevat työntekijät maissa, jotka eivät ole avanneet näille työmarkkinoitaan.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (ES) Arvoisa puhemies, kun Espanja ja Portugali liittyivät Euroopan unioniin tai silloiseen Euroopan yhteisöön, esiintyi mieleltäni pelkoa espanjalaisten ja portugalilaisten työntekijöiden tulemisesta työmarkkinoille. Se osoittautui järjettömäksi. Tästä huolimatta sama pelko heräsi taas uudelleen uusien jäsenvaltioiden liittyessä Euroopan unioniin. Valitettavasti jopa Espanjan hallitus suostui liittymisajankohtana siirtymäaikoihin osittain vain muiden jäsenvaltioiden painostuksen vuoksi huolimatta siitä, että osa meistä Espanjan parlamentissa vastusti sitä tuolloin.

Nyt on ymmärretty, ettei tämä ole järkevää, että pelko on aivan järjetöntä ja ettei voida sallia sitä, että yksi Euroopan unionin perusvapauksista työnnetään syrjään joksikin ajaksi pelkästään kansansuosion vuoksi tai sen pelosta, miten tietyt yhteisöt voivat reagoida asiaan. Euroopan unionissa ei voi olla ensimmäisen ja toisen luokan jäsenvaltioita, joten siirtymäajat on poistettava ja Euroopan unionin työmarkkinoiden rajat on avattava kokonaan, jotta saadaan todelliset sisäiset työmarkkinat.

Näin ollen kannatan täysin Öryn mietintöä, jossa kiinnitetään huomiota tähän asiaan ja kyseisten jäsenvaltioiden kansalaisten tilanteeseen. Joissakin tapauksissa he ovat jopa huonommassa asemassa kuin kolmansien maiden kansalaiset, jotka oleskelevat laillisesti Euroopan unionin jäsenvaltioissa.

Onnittelen Espanjan hallitusta siitä, että se on lopultakin päättänyt suostua poistamaan siirtymäajat, ja toivon, että muut jäsenvaltiot yhtyvät tähän aloitteeseen, jotta kaikille Euroopan unionin kansalaisille voidaan luoda tasavertaiset olosuhteet. Tämän parlamentin on luotava näin ollen painetta tähän suuntaan.

(Suosionosoituksia)

Mihael Brejc (PPE-DE). – (SL) Kannatan jäsen Öryn mietintöä ja kaikkia muita toimia, joilla pyritään toteuttamaan Euroopan unionin sisämarkkinat. Sisämarkkinoiden tehokas toiminta perustuu tietysti pääoman, tavaroiden, palvelujen ja työntekijöiden vapaaseen liikkuvuuteen. Pääoman ja tavaroiden vapaan liikkuvuuden täytäntöönpanossa on onnistuttu suhteellisen hyvin. Palvelujen ja työntekijöiden vapaan liikkuvuuden toteuttamisessa on kuitenkin kohdattu suuria vaikeuksia.

Suunnitelmiamme mukaan Euroopan talous kukoistaisi Lissabonin strategian ansiosta. Kilpailun suuresta merkityksestä ja protektionismin vastaisten toimien hyväksymisestä puhutaan lakkaamatta, mutta kuinka hyvin tämä kaikki toimii käytännössä? Pääoman ja tavaroiden osalta jotkin maat toimivat erityisen johdonmukaisesti kilpailun puolustamiseksi ja avaavat markkinansa jopa Aasiasta tuleville halvaille tuotteille. Ne, jotka luennaivat meille lakkaamatta kilpailun tärkeydestä ja protektionismin haitoista tavaroiden ja pääoman osalta, sulkevat kuitenkin samanaikaisesti palvelu- ja työmarkkinansa. Eikö tämä sitten ole protektionismia?

Vuosi 2006 on nimetty Euroopan työntekijöiden liikkuvuuden teemavuodeksi, ja silti juuri tänä samana vuonna jotkin jäsenvaltiot suunnittelevat jatkavansa siirtymäaikojaan. Kysynkin teiltä, miten voimme selittää tämän Euroopan unionin kansalaisille. Se on erittäin vaikeaa. Toisaalta on selvästi nähtävissä, että niissä maissa, jotka avasivat markkinansa, edistytään ja talouskasvu on huomattavaa.

Jokaisen maan, joka päättää edelleen pitää työmarkkinansa suljettuina, on mielestäni tehtävä niin järkevin perustein ja itsenäisesti eikä osana maiden ryhmittymää. Jotta Euroopan unioni voi kilpailla menestyksellisesti muiden valtioiden kanssa, niin pääoman, tavaroiden ja palvelujen kuin työntekijöiden vapaa liikkuvuus on toteutettava sen sisämarkkinoilla täysin.

Harald Ettl (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, vaikka halu poistaa työntekijöiden vapaata liikkuvuutta koskevat siirtymäajat, jotka ovat este liikkuvuudelle Euroopan unionissa, on periaatteessa perusteltu, komission tutkimuksen pinnallisuus ja epämääräisyys eivät juuri helpota tämän tavoitteen saavuttamista.

Poistamalla siirtymäajat voidaan varmasti vaikeuttaa laittoman työn tekemistä työmarkkinoilla, mutta näin ei varmastikaan saada palkkoihin ja sosiaalikesymyksiin liittyviä säätelypaineita häviämään. Niistä tulisi itse asiassa entistä suurempi ongelma. Jos sitten on mahdotonta vahvistaa työntekijöiden suojelemiseen tähtääviä liittännäistoimenpiteitä, kuten huomattavasti parannettua, työntekijöiden lähettämistä työhön toiseen jäsenvaltioon koskevaa direktiiviä sekä sen seuranta- ja täytäntöönpanomekanismeja, lisätään vain entisestään Saksassa ja Itävallassa työmarkkinoihin kohdistuvia paineita. En pysty vielääkään havaitsemaan merkkiäkään siitä, että komissio esittäisi käyttökelpoisia liittännäistoimenpiteitä. Arvoisa komission jäsen, minun puolestani saatte nauraa aivan rauhassa.

Parlamentin enemmistö saattaa hyvinkin hyväksyä komission kertomuksen ja jäsen Öryn mietinnön ja osoittaa siten, ettei enemmistö välitä yhtään Saksan ja Itävallan kannoista ja eduista, joten poistetaan vain siirtymäajat. Parlamentin jäsenenä minun on hyväksyttävä enemmistön kanta – sehän on päivänselvää. Arvoisa sosiaalialasioista vastaava komission jäsen, vaikka ette ehkä välitä siitä, että annatte näin uutta vauhtia Euroopan unionin vastaisille näkemyksille maissamme, kyse ei kuitenkaan ole minulle yhdentekevistä asiasta.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni tämä mietintö ja tämä aihe ovat tärkeimpiä niistä monista aiheista, joista äänestämme tällä viikolla. Mielipiteeni vahvistaa se, että noin 30 puhujaa monista eri puolueista haluaa osallistua tähän keskusteluun.

Monet puhujat ovat jo viitanneet EU:n neljään perusvapauteen. Näistä perusvapauksista henkilöiden vapaa liikkuvuus on ehkä kaikkein tärkein. Jean Monnet totesi puoli vuosisataa sitten yhdestä EU:n päätehtävistä seuraavasti: "*Nous ne coalisons pas les États, nous unissons les hommes*", eli tehtävämme on yhdistää ihmisiä, ei valtioita. Tämä väite piti silloin niin kuin nytkin ehdottomasti paikkansa. Juuri näin meidän olisi tehtävä eli yhdistettävä ihmisiä.

Täällä on puhuttu joidenkin jäsenvaltioiden peloista. Mielestämme emme saisi arvostella jäsenvaltioita siitä, että niillä on tällaisia pelkoja. Se on ymmärrettävää. Näiden pelkojen lisäksi on kuitenkin tosiasioita, joiden avulla pelot olisi asetettava oikeisiin mittasuhteisiinsa. Keski- ja Itä-Euroopasta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, Ruotsiin ja Irlantiin tulleet maahanmuuttajat eivät ole nimittäin rasittaneet taloutta vaan hyödyttäneet sitä. Ongelmia ei ole aiheuttanut maihimme suuntautuva laillinen maahanmuutto vaan muihin maihin suuntautuva laitton maahanmuutto, joka on lisännyt harmaata taloutta. Ongelmia pelkäävien olisi muistettava, että tämä on paljon suurempi ongelma kuin rajojen avaaminen tässä vaiheessa.

Olen iloinen siitä, että jo kolme muuta maata eli Espanja, Portugali ja Suomi ovat ilmoittaneet poistavansa esteet. Pyytäisin komission jäsentä käyttämään sekä omaa huomattavaa arvoaltaansa että komission arvoaltoa siihen, että Suomea kannustetaan antamaan tälle asialle hyvin paljon painoarvoa tulevan puheenjohtajuuskautensa aikana ja tiedottamaan edistyksensä puheenjohtajuuskautensa lopussa, jotta Suomi voi innostaa muita seuraamaan esimerkkiään.

Sillä välin toivon, että voimme kaikki innostaa muita äänestämällä selvästi asian puolesta myöhemmin tällä viikolla. Toivon, että voimme sanoa uusille jäsenvaltioille, ettei Euroopan unionissa ole toisen luokan kansalaisia, ja vanhoille jäsenvaltioille, että niiden on aika avata rajansa ja olla avarakatseisia.

Ole Christensen (PSE). – (DA) Työntekijöiden vapaa liikkuvuus on eurooppalaisen yhteistyön kulmakiviä. Väliaikaiset siirtymäjärjestelyt, joita muutamit maat, myös kotimaani Tanska, päättivät ottaa käyttöön Itä-Euroopan työntekijöiden osalta, on lakkautettava niin nopeasti kuin se on kohtuudella mahdollista.

Siirtymäjärjestelyt eivät saa estää vapaata liikkuvuutta tarpeettomasti, ja meidän on osoitettava solidaarisuutta ja avoimuutta kaikkia Euroopan unionin kansalaisia kohtaan. Säännöistä on tämän vuoksi tehtävä joustavia, jotta kaikki tarpeettomat esteet poistetaan. Siirtymäsäännökset on poistettava kuitenkin vasta sen jälkeen, kun on varmistettu, ettei Itä-Euroopasta tänne tulevia ihmisiä käytetä hyväksi. Tanskassa siirtymäsäännöksien avulla suojellaan työntekijöitä hyväksikäytöltä ja varmistetaan, että he saavat työehtosopimusten mukaista palkkaa. Työnantajat, jotka maksavat huomattavasti tavanomaista pienempää palkkaa ja antavat työntekijöidensä työskennellä surkeissa oloissa, käyttävät liian usein hyväksi Itä-Euroopasta kotoisin olevaa työvoimaa.

Meidän tehtävämme on puolustaa EU:n perusoikeuksiin kuuluvaa työntekijöiden oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen. Meidän tehtävämme on kuitenkin myös puolustaa työntekijöiden työoloja ja taata, että jokainen saa asianmukaisen palkan ja asianmukaiset työehdot. Siirtymäsäännöksillä pyrittiin ja pyritään ottamaan samanaikaisesti huomioon nämä molemmat näkökohdat.

Kotimaassani Tanskassa ei ole vähimmäispalkkoja. Siirtymäsäännösten ansiosta on sen vuoksi voitu seurata Itä-Euroopasta tulevia työntekijöitä niin, että toimet on voitu kohdistaa niihin työnantajiin, jotka ovat yrittäneet kiertää palkkoja ja työehtoja koskevia sääntöjä.

Rajoitukset on aika poistaa hitaasti asteittain.

Roselyne Bachelot-Narquin (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, epävarmoina aikoina Euroopan unionissa on palattava sen perusperiaatteisiin. Nyt on saatettava

päätökseen niiden neljän perusvapauden täytäntöönpano, joihin sisämarkkinat perustuvat. Työntekijöiden vapaa liikkuvuus on vielä toteutettava, ja tämän tavoitteen saavuttamiseksi on ehdottoman välttämätöntä poistaa mahdollisimman nopeasti rajoitukset, jotka asetettiin uusien jäsenvaltioiden liittyessä Euroopan unioniin.

Epäluulo kohdistui väärään kohteeseen, sillä voidaan havaita, ettei niihin 15 maahan, joissa rajoitukset on poistettu, ole tullut valtavasti työvoimaa. Yllättäen vain kaksi prosenttia Euroopan unionin kansalaisista työskentelee kotimaansa ulkopuolella, kun taas kolmannes amerikkalaisista elää eri valtiossa kuin siinä, jossa on syntynyt. Työntekijöiden tulva on pelkkää kuvitelmaa, ja työntekijöiden liikkuvuus on haaste. Jäsen Öryn mietinnössä tavoitteeksi asetetaan rajoitusten poistaminen vuoteen 2009 mennessä, ja kannatan tätä tavoitetta. Myös Ranskan pääministeri on ilmoittanut, että Ranska jouduttaisi liikkumisvapauden toteutumista poistamalla rajoitukset asteittain ja hallitusti.

Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön EAY:n joulukuussa 2005 hyväksymällä päätöslauselmalla raivataan tietä rajojen avaamisen ja asianmukainen suojelun yhteensovittamiselle. Työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan hyväksymissä tarkistuksissa lähdetään tälle tielle, jotta varmistetaan, että jäsenvaltioissa sovelletaan työlainsäädäntöä ja että yhteisön normit ja etenkin työntekijöiden lähettämistä työhön toiseen jäsenvaltioon koskevaan direktiiviin sisältyvät normit pannaan täytäntöön, ja jotta voidaan tutkia mahdollisuutta perustaa eurooppalainen keskus koordinoimaan jäsenvaltioiden työtarkastukseen liittyvää toimintaa. Laatimalla standardoidut tilastot yhteisön muuttovirroista saadaan Euroopan unioniin määritettyä sosiaalisen Euroopan välineet, joiden avulla voidaan vahvistaa, ettei työntekijöiden vapaa liikkuvuus tarkoita polkumyyntiä tai pienintä yhteistä nimittäjää sosiaalikeskusteluissa, vaan että vapaan liikkuvuuden on oltava dynaamisen talouselämän tekijä, jonka avulla voidaan poistaa vajaatyöllisyyden keskittymät.

Stephen Hughes (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän jäsen Öryä erinomaisesta mietinnöstä. Haluan tuoda lyhyesti esiin kolme asiaa, joista ensimmäinen koskee 1 kohtaa. Nyt valiokunnan käsittelyn jälkeen kyseisessä kohdassa kehoitetaan jäsenvaltioita lakkauttamaan voimassa olevat siirtymäkauden järjestelyt. Tästä on tullut monille mietinnön keskeisin kysymys. Tiedän, että esittelijästä on tuntunut siltä, että hänen on esitettävä painostuksen alaisena kompromissia, jonka mukaan jäsenvaltioiden olisi harkittava näiden järjestelyjen lakkauttamista ja jossa mainitaan erikseen ne kolme jäsenvaltiota, jotka eivät ottaneet järjestelyjä ensinkään käyttöön. Monet ryhmäni jäsenistä kannattavat tekstiä sen nykyisessä muodossa, koska meidän on vastustettava kaikenlaista siirtymäjärjestelyjen jatkamista. Tällöin on kuitenkin otettava huomioon myös 14 kohta, jonka mukaan niiden jäsenvaltioiden, jotka jatkavat tällaisten järjestelyjen käyttöä, olisi ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin toimiin, jotta järjestelyjä ei jatketa vuoden 2009 jälkeen.

Toinen käsittelemäni seikka koskee tasavertaista kohtelua. Esittelijä ja muut ovat todenneet täällä tänään voimakkaasti, että sen lisäksi, että varmistetaan kahdeksan uuden jäsenvaltion työntekijöiden oikeus työvoiman vapaaseen liikkuvuuteen, on varmistettava tarkastus- ja täytäntöönpanojärjestelmien avulla, että heitä kohdellaan täysin tasavertaisesti ja estetään heidän hyväksikäyttönsä 15 vanhassa jäsenvaltiossa. Sekä Yhdistyneessä kuningaskunnassa että Irlannin tasavallassa säännöksiä on rikottu vakavasti.

Viimeiseksi käsittelemäni asia koskee direktiiviä 2003/109/EY, johon komission jäsen viittasi. Sillä myönnetään täysin vapaa pääsy jäsenvaltioiden työmarkkinoille niille kolmansien maiden kansalaisille, jotka ovat oleskelleet pitkään jossakin jäsenvaltiossa. Parlamentin oikeudellinen yksikkö on todennut, ettei tästä ole vaarassa aiheutua sellaista tilannetta, jossa kolmansien maiden kansalaisten olisi helpompi päästä työmarkkinoille kuin kahdeksan uuden jäsenvaltion kansalaisten. Oikeudellinen yksikkö huomauttaa, että direktiivin 11 artiklan mukaan jäsenvaltiot "voivat" asettaa rajoituksia kolmansien maiden kansalaisten tasavertaiselle kohtelulle tietyissä tapauksissa. Se, että todetaan, että jäsenvaltiot "voivat" tehdä näin, ei tarkoita, että niiden "on tehtävä" näin tai että ne "tekevät" näin. Ainoa tapa, jolla tasavertainen kohtelu voidaan varmistaa, on lakkauttaa siirtymäjärjestelyt.

Rolf Berend (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, huolimatta jäsen Öryn mietinnössä esitettävistä vaatimuksista olen vakaasti sitä mieltä, että on mahdollista sekä säilyttää siirtymäajat että ylläpitää vapaata liikkuvuutta niissä jäsenvaltioissa, jotka katsovat tämän olevan tarpeen. Jos jossakin maassa ollaan sitä mieltä, että sen työmarkkinoiden ja talouden kannalta on tarpeellista edelleen säädellä työmarkkinoille pääsyä, maalla on täysi oikeus tehdä näin. Tässäkin tapauksessa pätee *pacta sunt servanda* -perusperiaate, eikä sen paremmin komissio kuin tämä parlamenttikään – tai ehkei edes sen enemmistö – saisi rohjeta painostaa näitä maita. Tällainen menettely olisi mielestäni erittäin aran aiheen väärinkäyttöä mielipiteiden nostattamiseksi.

Tässä asiassa minun on vaikea asettaa Saksaa ja Itävaltaa samaan ryhmään Espanjan ja Portugalin kanssa. Saksa sijaitsee raja-alueella, ja maassa on aivan erilaiset olosuhteet kuin Etelä-Euroopan maissa. Täällä parlamentissa puhutaan paljon toissijaisuusperiaatteesta, mutta nyt yhtäkkiä työntekijöiden vapaata liikkuvuutta koskevassa kysymyksessä Bryssel ja Strasbourg väittävät tietävänsä asian paremmin kuin kyseiset maat, Saksa ja Itävalta, itse. Muutamia kuukausia sitten Saksan hallitus toisti hallitussopimuksessaan sitoumuksensa noudattaa siirtymäaikoja, eikä se tehnyt näin piloillaan vaan sellaisten tosiasioiden perusteella, jotka on otettava asianmukaisesti huomioon. Kotimaassani on edelleen säädeltävä työmarkkinoille pääsyä ainakin kolmen seuraavan vuoden ajan. Sen jälkeen on tarkasteltava uuden tilanteen perusteella, mitä järjestelyjä on sovellettava seuraavan kahden vuoden ajan, ja toimittava sen mukaisesti.

Lopuksi huomauttaisin, että juuri tämän ongelman vuoksi EU:n laajentuminen itään huolestutti kansalaisiamme suuresti, mutta pystyimme aina toteamaan, ettei ole mitään syytä pelätä, sillä näitä asioita säädellään sopimuksen mukaisesti viisi tai seitsemän vuotta.

Anna Ibrisagic (PPE-DE). – (SV) Arvoisa puhemies, en unohda koskaan vuoden 2004 toukokuun ensimmäistä päivää. Seisoin silloin yhdessä tohtori Otto von Habsburgin kanssa Slovenian ja Itävallan välisellä rajalla ja osallistuin juhlalliseen tilaisuuteen. Siellä juhlittiin sitä, että kaupunki, joka sodan jälkeen jaettiin kahteen osaan niin, että toinen osa kuului Itävaltaan ja toinen Sloveniaan, yhdistyi nyt uudelleen, kun Sloveniasta tuli EU:n jäsen.

Symboliikka oli ilmeistä. Seistessäni siellä tunsin selvästi, etteivät ihmiset kokeneet liittyvänsä johonkin uuteen, vaan että he yhdistyivät johonkin, jonka osia he olivat aina olleet. Näin asia todella onkin. EU:n 10 uutta jäsenvaltiota ovat Euroopan 10 vanhaa maata. Kyse on vain siitä, että kommunismi oli siepannut ne 50 vuodeksi ja nyt ne lopultakin yhdistettiin uudelleen meihin.

Ruotsissa sosiaalidemokraatit olivat ennen tätä uudelleen yhdistymistä maalailleet kauhukuvia siitä, kuinka kotimaahani tungeksisi ulkomaalaisia työntekijöitä, jotka polkisivat palkkojamme ja käyttäisivät hyväksi sosiaalietuukiamme. Puolueeni ja minä taistelimme Ruotsin parlamentissa, jotta Ruotsi ei ottaisi käyttöön siirtymäsäännöksiä. Halusimme, että uudet jäsenvaltiot, jotka olivat kärsineet niin pitkään kommunismin aikana, pääsisivät nyt osallisiksi niistä vapauksista, joita EU:n jäsenyys käsittää.

Kieltäydyimme hyväksymästä sosiaalidemokraattien propagandaa ja näytimme, mitä todellinen solidaarisuus on. Voitimme taistelun, eikä Ruotsissa otettu käyttöön mitään siirtymäsäännöksiä. Nyt tehdyt arvioinnit osoittavat aivan selvästi, ettei Ruotsissa ole esiintynyt ollenkaan sellaista sosiaalista polkumyöntiä, jolla sosiaalidemokraatit pelottelivat, vaan että vapaa liikkuvuus on vaikuttanut pelkästään myönteisesti Ruotsin talouteen. Samanlaisia kokemuksia on ollut myös muilla mailla, jotka eivät ottaneet käyttöön siirtymäsäännöksiä.

Minun on todettava, että olen hyvin pettynyt kuullessani, että useat maat ovat päättäneet jatkaa siirtymäsäännöksiään. Ei ole järkevää tehdä näin, kun pelotteluun käytetyt kauhukuvat eivät toteutuneet. Ainoa oikea ratkaisu on luopua siirtymäsäännöksistä. Toivon, että jatkossa Euroopan unionissa järjellä on enemmän sanan sijaa kuin pelolla.

(Suosionosoituksia)

Laima Liucija Andrikiene, (PPE-DE). – (LT) Tiedämme kaikki aivan hyvin, että työntekijöiden vapaa liikkuvuus on yksi niistä neljästä perusvapaudesta, joihin koko ajatus Euroopan yhteisöstä perustuu. Tiedämme kuitenkin myös, että tämä vapaus on voimassa ja täysin toteutunut vain 15 vanhan jäsenvaltion kansalaisten osalta, kun taas 1. toukokuuta 2004 EU:hun liittyneiden kahdeksan uuden jäsenvaltion kansalaisiin sovelletaan siirtymäsäännöksiä, ja tämä siirtymäkausi voi kestää jopa 7 vuotta 2+3+2 vuoden kaavan mukaisesti. Aivan kuin tämä ei vielä riittäisi, EU:n tiettyjen direktiivien mukaisesti pitkään maassa oleskelleilla kolmansien maiden kansalaisilla on joissakin tapauksia oikeuksia, joiden ansiosta he ovat etuoikeutetussa asemassa kahdeksan uuden jäsenvaltion kansalaisiin nähden Euroopan unionin 15 jäsenvaltiossa oleskelun ja niiden työmarkkinoille pääsyn osalta. Tämä tarkoittaa siis sitä, että osoittamalla yhteisvastuullisuutta kolmansista maista kotoisin olevia työntekijöitä kohtaan syrjitään uusista jäsenvaltioista kotoisin olevia työntekijöitä.

Kun siirtymäajan ensimmäinen jakso päättyy 30. huhtikuuta, meillä on hyvä tilaisuus arvioida sen seurauksia ja vaikutuksia sekä 15 vanhan että kahdeksan uuden jäsenvaltion talouksien kannalta ja tehdä asianmukaiset päätökset. Tosin käytettävissä ei ole yhteisön sisäisiä muuttovirtoja koskevia tilastotietoja. On vaikea tehdä puolueettomia päätelmiä, mutta jo nyt on selvää, että kolmansista maista peräisin olevat

muuttovirrat ovat huomattavasti suurempia kuin EU:n sisäiset niin 15 jäsenvaltion kuin laajentuneen Euroopan unioninkin muuttovirrat. On myös selvää, että maat, jotka avasivat työmarkkinansa uusien jäsenvaltioiden kansalaisille, ovat oikeastaan vain hyötynneet tästä, kun taas siirtymäajat lisäävät laitonta työtä ja johtavat epäoikeudenmukaisiin työehtoihin sekä siirtotyöläisten syrjintään ja hyväksikäyttöön. Olen vakuuttunut siitä, että Euroopan parlamentin on kannustettava jäsenvaltioita lakkauttamaan voimassa olevat siirtymäsäännökset, koska tähän on perusteita enemmän kuin tarpeeksi.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, tämänpäiväinen keskustelu on varmasti erittäin tärkeä, koska se koskee työllisyyttä, taloutta ja henkilöiden vapaata liikkuvuutta. On tarkoituksenmukaista esittää seuraava keskeinen kysymys: olisiko työmarkkinat avattava, kun on avoimia työpaikkoja ja pulaa paikallisista työntekijöistä eli pulaa ihmisistä, jotka haluavat tehdä työtä? Antakaapa minun toistaa. Tarkoitin, että on pulaa sellaisista ihmisistä, jotka haluavat tehdä työtä, ei siis työttömistä. Vaihtoehtoisesti olisiko työmarkkinat avattava, jotta voidaan luoda talouskasvua, joka johtaa uusien työpaikkojen syntymiseen? Tähänastisten kokemusteni perusteella olen vakuuttunut siitä, että kansallisten työmarkkinoiden avaaminen luo talouskasvua ja uusia työpaikkoja kyseisessä maassa.

Olisi syytä muistaa, että työllisyyttä voidaan lisätä ja uusia työpaikkoja luoda vain, jos toteutetaan todellisia taloudellisia uudistuksia eikä vain kosmeettisia muutoksia. Yrittäjät on saatava vakuuttuneiksi siitä, että tällaisia uudistuksia tarvitaan, mutta ennen kaikkea meidän on saatava ammattiyhdistysliike puolellemme. Vaikka nämä muutokset ovat usein raskaita lyhyellä aikavälillä, ne vaikuttavat myönteisesti keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.

Käsittelen seuraavaksi aivan päinvastaista kysymystä, koska olemme parhaillaan mukana WTO:n neuvotteluissa. Missä määrin ja millaisella nopeudella maailmankauppa olisi vapautettava, jotta EU:ssa voitaisiin saavuttaa talouskasvu ja luoda uusia työpaikkoja? Näin voitaisiin välttää se, että EU:sta tulee alue, jossa pelkästään kulutetaan tuontitavaroita ja jonka oma tuotantokapasiteetti on vähäinen.

Lopuksi toteaisin, että on tärkeää parantaa työvoiman joustavuutta ja liikkuvuutta. Mielestäni kansallisia ja EU:n määrärahoja on kohdistettava työntekijöiden uudelleenkoulutukseen ja uusiin ammatteihin tähtäävään koulutukseen. Tällä hetkellä näyttää siltä, että korkeasta työttömyysasteesta huolimatta ammattitaitoisista työntekijöistä on pulaa...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Vladimír Špidla, komission jäsen. (CS) Olen kuunnellut kiinnostuneena jäsen Öryn mietintöä koskevaa keskustelua, ja minun on todettava, että se on ollut poikkeuksellisen laaja-alainen ja että siinä on käsitelty työntekijöiden vapaata liikkuvuutta koskevan kysymyksen monia puolia monista eri näkökulmista. Haluan lisätä keskusteluun vielä yhden näkökohdan, jota ei ole mainittu. Jokaiseen EU:n laajentumiseen on liittynyt siirtymäaika, ja jokaisen laajentumisen yhteydessä on esiintynyt suuria pelkoja, ja joka kerta nämä pelot ovat jääneet toteutumatta.

Arvoisat parlamentin jäsenet, nykyiseen liittymissopimukseen sisältyy tämän vuoksi useasta vaiheesta koostuva asteittainen järjestelmä, joka on suunniteltu niin, että viimeinen vaihe vuonna 2011 on mahdollisimman lyhyt. Näin ollen olen iloinen voidessani todeta nyt, että 1. toukokuuta tänä vuonna Euroopan unionissa edistytään merkittävästi työntekijöiden täydellisen vapaan liikkuvuuden saavuttamisessa.

Arvoisat parlamentin jäsenet, haluan vielä kerran kiittää teitä keskustelusta, joka on ollut hyvin vakava, hyvin laaja-alainen ja usein hyvin osuva – aivan kuten tähän vakavaan aiheeseen sopiinkin.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna klo 11.30.

(Istunto keskeytettiin muutamaksi minuutiksi ennen äänestyksiä.)

Kirjallinen lausuma (työjärjestyksen 142 artikla)

Katalin Lévai (PSE). – (HU) Jäsen Öryn mietinnössä työntekijöiden vapaata liikkumista EU:n työmarkkinoilla rajoittavasta siirtymäkauden järjestelystä viitataan Euroopan unionin perusarvoihin. Työvoiman vapaa liikkuvuus on Euroopan unionin tärkeimpiä perusperiaatteita, ja näin ollen liikkuvuuden kaikenlaista rajoittamista on vastustettava paitsi taloudellisten myös poliittisten näkökohtien vuoksi.

Olen yhtä mieltä mietinnössä esitetyistä näkemyksistä, joiden mukaan kolmansista maista tulevia työntekijöitä ei saa kohdella suotuisammin kuin EU:n jäsenvaltioista tulevia työntekijöitä.

Voimassa olevat syrjivät säännökset ovat ristiriidassa eurooppalaisen identiteetin vahvistamista koskevan poliittisen tavoitteen kanssa. Uusien jäsenvaltioiden kansalaisten tietoisuutta ja tunnetta Euroopan yhteisöön kuulumisesta voidaan vahvistaa vain, jos jäsenvaltiot myöntävät tasavertaiset oikeudet työllisyyden ja sosiaalietuuksien saannin alalla.

Olen yhtä mieltä ehdotuksesta, jossa kehoitetaan komissiota, jäsenvaltioita, työmarkkinaosapuolia sekä yksityisen ja julkisen sektorin toimivaltaisia elimiä laatimaan oikeudenmukaisen ja avoimen menettelyn, jonka avulla uusien jäsenvaltioiden kansalaiset voivat tehdä kaikissa EU:n jäsenvaltioissa työtä kunnollisella palkalla ja asianmukaisin työ-, terveydenhuolto- ja työturvallisuusehdoin ilman syrjintää.

Koska tilastotiedoista käy selvästi ilmi, ettei uusista jäsenvaltioista tulevien työntekijöiden palkkaaminen ole vahingollista vanhoille jäsenvaltioille vaan päinvastoin itse asiassa edistää niiden taloudellista kehitystä, on 15 jäsenvaltion kansalaisten kielteistä suhtautumista vähennettävä kaikin mahdollisin keinoin ja Euroopan unionin edellyttämä työvoiman vapaa liikkuvuus vahvistettava kansallisessa lainsäädännössä siirtymäsäännösten mukaisesti.

Puhetta ryhtyi johtamaan
varapuhemies TRAKATELLIS

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, käytän työjärjestyspuheenvuoron. Viime viikolla puheenjohtajakokouksessa julkaistiin parlamentin vuotuinen kalenteri 2007 päivämäärineen. Tarkistusten jättämisen määräaika oli eilen illalla klo 19.00. Täällä parlamentissa meillä on hyvin tiukat säännöt, joiden mukaan käsiteltäviksi jätettävien tarkistusten on oltava jäsenten allekirjoittamia. Osa kollegoistani viivästyi kuitenkin matkalla ja saapui tänne vasta klo 19.00 jälkeen. Tämän vuoksi he eivät voineet allekirjoittaa muun muassa tarkistuksia, joita Campaign for Parliamentary Reform -ryhmä oli jakanut.

Tiedän, ettette voi muuttaa kyseistä työjärjestyksen artiklaa juuri tällä hetkellä, mutta voisitteko tutkia asiaa? Meillä on nimittäin asianmukainen aika käytettävissämme tarkistusten jättämiseen lähes kaikkien mietintöjen yhteydessä, mutta istuntokalenterimme osalta meillä ei ole ollenkaan aikaa.

(*Suosionosoituksia*)

Puhemies. – Hyvä jäsen Heaton-Harris, tutkimme asiaa.

8. Äänestykset

Puhemies. – Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja.)

8.1. Luonnonkatastrofit (tulipalot, kuivuus ja tulvat) – Aluekehityksen ulottuvuudet (äänestys)

8.2. Witold Tomczakin parlamentaarisen koskemattomuuden puolustamista koskeva pyyntö (äänestys)

8.3. Euroopan laajuisia energiaverkostoja koskevat suuntaviivat (äänestys)

8.4. Jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivat (äänestys)

8.5. Kilpailupolitiikka 2004 (äänestys)

– Ennen päätöslauselmaesityksestä toimitettua äänestystä:

Alain Lipietz (Verts/ALE), esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, koska tekstin sisältö on lähes täysin vesitetty, pyydän, että nimeni poistetaan mietinnöstä, ja suosittelen mietinnön hylkäämistä.

(Suosionosoituksia)

8.6. Neuvoston kokousten avoimuus neuvoston toimiessa lainsäätäjänä (äänestys)

8.7. Oikeus tutustua toimielinten teksteihin (äänestys)

8.8. Maailman kauppajärjestön ministerikokous Hongkongissa (äänestys)

– Ennen 18 kohdasta toimitettua äänestystä:

Georgios Papastamkos (PPE-DE), esittelijä. – (EL) Arvoisa puhemies, ehdotan, että lauseeseen, joka alkaa sanoilla "korostaa siksi" ja päättyy sanoihin "tulosten tärkeyttä", lisätään yksi sana. Tällöin uusi sanamuoto kuuluisi: "korostaa siksi sen merkitystä, että kotimaisten tukien vähentämisessä ja poistamisessa saavutetaan myönteisiä tuloksia". Selkeyden sekä kieliopillisen ja semanttisen yhtenäisyyden vuoksi ehdotan, että tämä lause siirretään välittömästi sanaan "puuvillanviljelijöilleen" päättyvän lauseen perään.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

8.9. Talouspolitiikan laajat suuntaviivat vuodeksi 2006 (äänestys)

Puhemies. – Äänestykset ovat päättyneet.

9. Äänestyselitykset

- Lapperrouzen mietintö (A6-0071/2006)

Jan Andersson, Ewa Hedkvist Petersen, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjallinen. (SV) Olemme äänestäneet eurooppalaisia koordinaattoreita koskevien tarkistusten puolesta, koska katsomme, että vapaaehtoiseen ja määräaikaiseen koordinointiin saattaa olla tarvetta etenkin rajat ylittävissä hankkeissa.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. (SV) Junilistan katsoo, että EU:n jäsenvaltioiden olisi tehtävä yhteistyötä rajat ylittävissä kysymyksissä silloin, kun yhteistyöllä saavutetaan lisäarvoa. Yksi tällainen kysymys on Euroopan laajuiset energiaverkostot, ja siksi äänestimme koko mietinnön puolesta aiemman parlamenttikeskustelun yhteydessä. Tänään äänestettävänä olleista tarkistuksista kuitenkin melko moni lisäisi tarpeetonta byrokratiaa ja niiden aiheuttamat lisäkustannukset ja hallinnolliset velvoitteet olisivat suhteettoman suuret mahdollisiin hyötyihin nähden. Siksi äänestimme näitä tarkistuksia vastaan.

Sérgio Marques (PPE-DE), kirjallinen. (PT) Haluan kiittää esittelijä Lapperrouzea siitä, että hän on määrätietoisesti ja oikeaan aikaan vienyt eteenpäin tätä suositusta toiseen käsittelyyn neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen tekemiseksi Euroopan laajuisia energiaverkostoja koskevien suuntaviivojen vahvistamisesta.

Kannatan esittelijän näkemystä, jonka mukaan nyt käsillä olevaan ehdotukseen on tarpeellista palauttaa säännökset, jotka koskevat mainintaa siitä, että kyse on Euroopan etua koskevasta hankkeesta, sekä eurooppalaisen koordinaattorin nimeämistä tällaisia hankkeita varten.

Nämä toimet ovat välttämättömiä yhteisten kaasu- ja sähkömarkkinoiden luomiseksi ja sitä kautta toimitusvarmuuden takaamiseksi.

Samoin haluan tässä yhteydessä muistuttaa Eurooppa-neuvoston viime aikoina ilmaisemista kannoista näihin asioihin.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. (PT) Tässä meillä on ainutlaatuinen tilaisuus osoittaa kansalaisille, että olemme valmiita kehittämään aidosti eurooppalaista energiapolitiikkaa. Siksi on pidettävä huolta siitä, että meillä on käytössämme tavoitteen saavuttamiseen tarvittavat välineet ja työkalut.

Euroopan laajuisilla energiaverkostoilla edistetään verkostojen yhteen liittämistä ja yhteentoimivuutta sekä energiaverkostojen kehittämistä laajentuneessa Euroopan unionissa, mikä puolestaan tehostaa sisämarkkinoiden toimintaa.

Edessämme olevan päätösehdotuksen ehkä keskeisin tavoite on tulevien yhteisten kaasun- ja sähkömarkkinoiden luominen.

Lisäksi tavoitteena on mukauttaa suuntaviivat 25 jäsenvaltion Euroopan unionin tarpeisiin, hyväksyä yhteisen edun mukaisten hankkeiden rahoitus, valmistella yhteisten kaasun- ja sähkömarkkinoiden luomista ja ennen kaikkea taata toimitusvarmuus liittämällä yhteen jäsenvaltioiden ja naapurimaiden verkostot (Kaakkois-Eurooppa, Välimeren maat, Ukraina ja Valko-Venäjä). Tämä Euroopan laajuisia verkostoja koskeva lähestymistapa vastaa itse asiassa Euroopan laajuisissa maantiekuljetusverkostoissa noudatettavaa lähestymistapaa.

Näistä syistä äänestin Laperrouzen mietinnön puolesta.

- Kósáné Kovácsin mietintö (A6-0086/2006)

Andreas Mólzer (NI), – (DE) Arvoisa puhemies, ei ole epäilystäkään siitä, etteikö laittoman työn vähentäminen olisi tärkeää työmarkkinoiden kielteisen kehityksen pysäyttämiseksi, mutta toisin kuin toivottiin, työntekijöiden vapaa liikkuvuus ei ole ratkaisu ongelmiin. Ne työnantajat, jotka haluavat laistaa sosiaaliturvamaksujen maksamisesta, tekevät niin jatkossakin. Toinen kyseenalainen käytäntö on yhä useampien yritysten käyttämä tapa pakottaa työntekijänsä näennäisesti yrittäjiksi, mikä on vain yksi tapa kiertää palkkausta ja vähimmäissosiaaliturvaa koskevia säännöksiä. Meidän on pysäytettävä tällainen kehitys.

Jankutamme yhä uudelleen ja uudelleen, että työllisyystilanteen kohentaminen on välttämätöntä, mutta samaan aikaan EU kannustaa työntekijöitä lisäämään liikkuvuuttaan ja joustavuuttaan, vaikka tutkimukset ovat osoittaneet, että todellisuudessa uudet työn muodot, kuten osa-aikatyö, vain jakavat lähes ennallaan pysyvän työmäärän yhä useampien ihmisten kesken. Emme ole riittävän tarmokkaasti ryhtyneet vastatoimiin tällaisen kehityksen pysäyttämiseksi, ja siksi äänestin mietintöä vastaan.

Alexander Lambsdorff (ALDE), – (DE) Arvoisa puhemies, Saksan liberaalidemokraattiseen puolueeseen kuuluvat parlamentin jäsenet osallistuivat jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista laadittua mietintöä (A6-0086/2006) koskevaan äänestykseen. Syynä siihen oli halu osoittaa tukemme kollegoille, jotka ajavat ryhmämme kanssa samoja päämääriä. Tästä huolimatta olemme edelleen vakuuttuneita siitä, ettei työllisyyspolitiikka kuulu EU:n toimivaltaan ja että sitä koskevat päätökset olisi tehtävä jäsenvaltioissa eikä täällä Strasbourgissa tai Brysselissä. Jos Euroopan unioni haluaa saavuttaa hyviä tuloksia, sen on keskityttävä perustehtäviinsä toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Jatkossa toissijaisuusperiaate on otettava vakavasti, ja sitä on noudatettava.

Lena Ek (ALDE), kirjallinen. (SV) Periaatteessa vastustan tämän tyyppisiä mietintöjä, joissa parlamentti toistaa jo tiedossa olevan kantansa ja vakuuttelee yleistä hyvää tahtoaan selvästi rutiiniluontoisessa asiassa jollakin tietyllä politiikan alalla. Tämä ei lisää luottamusta parlamenttia kohtaan ja vain tukee niiden kantaa, jotka mielellään näkisivät EU:n ulottavan toimiaan niillekin aloille – tässä tapauksessa työllisyyspolitiikkaan – joiden pitäisi kuulua yksittäisten jäsenvaltioiden toimivaltaan ja jotka pitäisi alistaa kilpailulle.

Olen kuitenkin päättänyt äänestää mietinnön puolesta, ja siihen on tärkeä syy: työvoiman vapaa liikkuvuus. Päätökset, jotka ovat mahdollistaneet uusista jäsenvaltioista tulevia työntekijöitä syrjivien siirtymämääräysten käyttöönoton, ovat räikeästi ristiriidassa työvoiman vapaan liikkuvuuden periaatteen kanssa ja kerrassaan häpeällinen tapa kohdella EU:n uusia jäsenvaltioita, jotka ovat innolla liittyneet Euroopan unioniin.

Rajoitetusti tai ei lainkaan siirtymämääräyksiä soveltaneista jäsenvaltioista saadut kokemukset osoittavat selkeästi, ettei tällaisille määräyksille ole tarvetta ja että uusista jäsenvaltioista tulevien työntekijöiden "rynnistys", jolla jotkut poliittiset johtajat ovat uhkailleet, ei ole missään määrin toteutunut. Pikemminkin

olisi tarvetta houkutellessa lisää ihmisiä työhön, sen sijaan että asetamme esteitä niiden tielle, jotka ovat halukkaita tulemaan.

Halu tuoda tämä kaikki selkeästi esille ja ilmaista selkeästi parlamentin kielteinen kanta tällaisten esteiden laajentamiseen kaikissa muodoissaan on itselleni riittävän hyvä syy kannattaa mietintöä.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. (PT) Vaikka tänään äänestettävänä olevassa jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoja käsittelevässä Kovacsin mietinnössä nostetaan esiin miesten ja naisten tasa-arvoon ja syrjinnän ehkäisemiseen liittyviä kysymyksiä, siinä ei mainita meidän mielestämme keskeisintä kysymystä eli työntekijöiden oikeuksien turvaamista.

Jäsenvaltioiden toimittamat kansalliset uudistusohjelmat ja näiden suuntaviivojen noudattamiseen tähtäävät toimenpiteet huomioon ottaen olemme esittäneet mietintöön tarkistuksia, joiden tarkoituksena on tehdä suuntaviivoista käyttökelpoisempia ja helpompia aikatauluttaa. Tavoitteena on taata naisten oikeuksien tehokas toteutuminen, korkealaatuiseen yleissivistävään ja ammatilliseen koulutukseen pääsy, pysyvien ja työntekijöiden oikeudet turvaavien työpaikkojen luominen sekä terveydenhuoltoon ja asuntotuotantoon kohdistuvien julkisten investointien lisääminen.

Valitettavasti parlamentin enemmistö hylkäsi ehdotuksemme. Sen vuoksi emme voi äänestää mietinnön puolesta, vaikka kannatammekin joitakin työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan esittämistä tarkistuksista. Näin ollen äänestimme tyhjää mietintöä koskevassa äänestyksessä ja vastustimme äänestyksessä työllisyyspolitiikan suuntaviivoista laadittua lainsäädäntöpäätöslauselmaa, joka näyttäisi pohjastavan tietä avoimen liberaaleille talouden suuntaviivoille.

Carl Lang (NI), kirjallinen. – (FR) Euroopan parlamentin laatimissa työllisyys- ja sosiaalipolitiikkaa käsittelevissä mietinnöissä veisataan aina samaa vanhaa eurovirttä, eikä niillä ole muuta virkaa kuin paperivuoren kasvattaminen.

Tämä tietoisien epämääräinen neuvoston päätös, jolla kömpelösti paikkaillaan suuntaviivoja, ei pysty pelastamaan työllisyyttä eikä Ranskan taloutta sen enempää kuin Lissabonin prosessikaan, jonka ilmeinen epäonnistuminen näkyy jokapäiväisessä elämässämme.

Tarjotun herkun on tarkoitus miellyttää kaikkia. Siinä säilytetään komission liberalistinen lähestymistapa, mutta samalla todetaan, että Euroopan unionin toimielinten olisi annettava itselleen enemmän valvontavaltaa itsenäisiin jäsenvaltioihin nähden.

Jotta kokonaisuus vaikuttaisi houkuttelevammalta, se on koristeltu hyvän tahdon eleillä, joilla muka suojellaan heikompia lenkkejä tässä hirviömäisessä rakennelmassa. Samaan soppaan on vielä sekoitettu maahanmuuttopolitiikkaa, eikä vastaväitteille ole tunnetusti jätetty sijaa.

Juuri nämä samat seikat kuitenkin tarjoavat myös ratkaisun ongelmiimme. Jotta taloutemme ja työllisyytemme voisi nousta kuin feeniks-lintu tuhasta, meidän on tehtävä loppu väestön lisäämiseen tähtäävästä maahanmuutosta, tuettava syntyvyyden kasvua sekä sovellettava yhteisen etuuskohtelua ja suojattava eurooppalaista tuotantoa ja Ranskassa ranskalaista tuotantoa.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. (PT) Jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivat haastavat EU:n vastaamaan joihinkin keskeisiin työllisyyskysymyksiin, niin kuin mielestäni pitääkin. Niissä keskitytään aivan perustellusti joko omassa maassaan tai muissa jäsenvaltioissa työmarkkinoiden ulkopuolelle jääneiden ryhmien, kuten nuorten, ikääntyneiden ja muiden työelämästä syrjäytyneiden tilanteeseen.

Mielestäni olisi kuitenkin löydettävä sopiva tasapaino yhteisen toimielinten ja kansallisten viranomaisten toimien arvostelun ja toisaalta asianmukaisten ja tehokkaiden ratkaisujen esittämisen välillä. Työllisyyspolitiikasta käytävään keskusteluun kuuluu eurooppalainen ulottuvuus, jota ei pidä sivuuttaa. Se on itse asiassa seikka, josta olen parlamentin jäsenenä kantanut jatkuvaa huolta, koska olen sitä mieltä, että uudistuksiin tähtäävää synergiaa on pyrittävä luomaan Euroopan tasolla ja että parlamentti on yksi niistä toimielimistä, joilla on parhaimmat edellytykset tämän tavoitteen saavuttamiseen.

- Lipietzin mietintö (A6-0065/2006)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. (PT) Kilpailun ensisijaisuus on yksi sisämarkkinoiden kulmakivistä, ja se on tarjonnut perustan markkinoiden vapauttamiselle ja yksityistämislle tietyillä

keskeisillä aloilla, kuten energia-, liikenne- ja viestintäalalla. Tämä kehitys on kiihtynyt entisestään vuodesta 2000 lähtien, jolloin Lissabonin strategia otettiin käyttöön.

On selvää, ettei näillä toimilla ole toistaiseksi pystytty täyttämään lupauksia hinnanalennuksista, palvelujen saatavuuden ja laadun parantumisesta ja monopolien purkamisesta; päinvastoin. Ne ovat pikemminkin pahentaneet työttömyyttä, joka johtuu kyseisillä aloilla toteutetuista rakenneuudistuksista ja yritysfuusioista sekä siitä, että jäsenvaltiot ovat menettäneet täysivaltaisuutensa tietyillä keskeisillä aloilla.

Vaikka mietinnön väitetään pyrkivän torjumaan määräävän markkina-aseman väärinkäyttöä ja monopoleja, siinä kuitenkin hyväksytään komission vuonna 2004 laatimaan energia- ja televiestintämarkkinoita käsitelleeseen kertomukseen sisältyvät suuntaviivat ja puolletaan jälleen kerran kaasu- ja sähkömarkkinoiden täydellistä vapauttamista, mikä oli myös yksi maaliskuussa 2006 kokoontuneen kevään Eurooppa-neuvoston painopisteistä.

Lisäksi viestintäalalla, jolla kilpailua on jo huomattavasti vapautettu, painopisteeksi on asetettu laajakaistapalvelujen kilpailu ja tuotannon kansainvälistäminen. Tämä helpottaa entisestään tuotannon tai tuotantoketjun osien siirtämistä muualle.

Näistä syistä äänestimme mietintöä vastaan.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Jäsen Lipietzin mietinnön perusteluosa on huomattavasti valaisempampi kuin itse mietintö, jossa tyydytään hehkuttamaan komission "merkittävää" työtä pienimpienkin esteiden raivaamisessa vapaan kilpailun tieltä.

Perusteluissa pahoitellaan, ettei komission päätösten todellisista vaikutuksista tai valtiontukia koskevien sääntöjen ehdottomasta soveltamisesta ole tehty tutkimuksia. Niissä mainitaan, etteivät markkinat välttämättä pysty yksinään saavuttamaan tiettyjä poliittisia tai taloudellisiakaan päämääriä, vaikka ne muuten nähdäänkin täydellisen puhtaassa valossa. Mietinnön perusteluissa esitetään, että tiettyjen markkinoiden vapauttaminen on johtanut siihen, että yksityiset oligopolit ovat syrjäyttäneet vanhat kunnan valtiolliset monopolit ja keränneet näin hyödyn itselleen tuottamatta minkäänlaista lisäarvoa kuluttajille. Lopuksi niissä korostetaan komission täydellistä itsekritiikin puutetta sen harkitsemattomien päätösten johdettua taloudellisiin katastrofeihin, esimerkiksi Rhodian tapauksessa.

Yleisesti mietinnöstä saa kuitenkin sellaisen käsityksen, että EU:n kilpailupolitiikka ilmentää komission ultraliberaalia "taloudellisen isänmaallisuuden" vastaista oppia, jota sinänsä paradoksaalisesti toteutetaan pilkuntarkalla byrokratialla, jolla jatkuvasti sekaannutaan yritysten strategioihin ja kansalliseen politiikkaan. Armottomassa kansainvälisessä kilpailussa sillä ei saada aikaan muuta kuin työttömyyttä.

Diamanto Manolakou (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Euroopan unionin kilpailupolitiikkaan sisältyy sääntöjä ja tavoitteita, jotka ovat tuhoisia pk-yrityksille ja vahvistavat monopoleja tukemalla niiden rahoitusta ja yksityistämistä, eikä se todellakaan aja kuluttajien etuja, kuten te tekopyhästi väitätte.

Sitä paitsi koko sana "kilpailukyky" merkitsee samaa kuin työntekijöiden riistäminen, heidän oikeuksiensa talleaminen ja työstä maksettavan korvauksen alentaminen ajan vaatimusten mukaisesti.

Kilpailulainsäädäntö palvelee kansalaisten todellisuudesta täysin vieraantunutta Lissabonin strategiaa, ja sen päämääränä on valvoa, ehkäistä ja pienentää kaikkia mahdollisia valtiontukia ja muita tukia, jotka tähtäisivät kansalaisten tarpeiden tyydyttämiseen ja jotka työntekijät ovat ehkä saavuttaneet kovan työn tuloksena.

On valhetta, että kilpailu auttaisi alentamaan kuluttajahintoja. Tähänastiset kokemukset osoittavat täysin päinvastaista: markkinat on jaettu, yritysten voitot ovat kasvaneet ja työntekijöiden maksettavaksi jäävät hinnat nousseet.

Eikö sekin tapahdu kilpailun nimissä, kun nuoria riistetään kohtuuttomilla työolosuhteilla, jotka vähitellen laajennetaan koskemaan kaikkia työntekijöitä? Ranskalaisilla nuorilla on täysi oikeus protestoida, ja me tuemme heitä. Heissä elää toivo radikaalista suunnanmuutoksesta EU:n ja hallitusten riistopolitiikkaa vastaan, ja siksi seisomme heidän rinnallaan.

- Hammerstein Mintzin mietintö (A6-0056/2006)

Alexander Stubb (PPE-DE). – (FI) Arvoisa puhemies, haluaisin sanoa muutaman sanan Hammerstein Mintzin mietinnöstä ja äänestyskäyttäytymisestäni. Kannatan toki avoimuutta, mutta kannatan myös tiettyä realismia. Sehän on ilman muuta selvää, että neuvoston kokousten pitää olla avoimia, mutta 14 ja 15 kohdassa tämä parlamentti äänesti sen puolesta, että Coreper-kokoukset eli pysyvien edustajien, EU-suurlähettiläiden, kokoukset olisivat avoimia ja että sovittelukomitean kokoukset olisivat avoimia. Toki voimme esittää tämän vaatimuksen, mutta olettaisin, että silloin myös neuvostolla on oikeus vaatia, että kaikki meidän ryhmäkokouksemme, valmistelukokouksemme ja kaikki puheenjohtajakokoukset olisivat avoimia. Kannatan siis neuvoston avoimuutta, mutta en ole sitä mieltä, että on realismia vaatia Coreperilta avoimuutta.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Äänestin neuvoston kokousten avoimuutta neuvoston toimiessa lainsäätäjänä käsitelleen Hammerstein Mintzin mietinnön puolesta. Tällaisena aikana, kun Euroopan unioni on väistämättä politisoitumassa, on yhä vaikeampaa käsittää, miksi Eurooppa-neuvosto kokoontuu edelleen suljettujen ovien takana toimiessaan lainsäätäjänä. Sen lisäksi, että tämä käytäntö on Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (Maastrichtin sopimus, 7. helmikuuta 1992) 1 artiklan 2 kohdan ja siinä säädetyn eurooppalaisen päätöksenteon avoimuuden periaatteen vastainen, se ei myöskään takaa sellaista avoimuutta, jota kansalaiset odottavat EU:n toimielinten noudattavan toiminnassaan. Näin toimien emme koskaan pysty kuroma umpeen EU:n rakenteiden ja kansalaisten välistä kuilua. Euroopan unionin perustuslakisopimuksen ratifiointia odotellessa Eurooppa-neuvoston on mitä pikimmiten uudistettava työjärjestystään siten, että siinä toteutetaan vaatimukset avoimuuden lisäämisestä niissä tilanteissa, joissa neuvosto toimii lainsäätäjänä, samalla kun säilytetään valtioiden ja hallitusten päämiesten välisten keskustelujen yksityisyys.

Robert Goebbels (PSE), kirjallinen. – (FR) Äänestin tyhjää neuvoston kokousten avoimuutta koskevassa äänestyksessä, koska minusta tässä käsitellään väärää ongelmaa. Pakottamalla neuvosto työskentelemään kameroiden ristitulessa saamme vain aikaan sen, että kokouksista tulee pelkkiä muodollisuuksia ja todelliset neuvottelut käydään takahuoneissa. Kaikki neuvottelut edellyttävät tietynasteista luottamuksellisuutta.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. (SV) Olemme sitä mieltä, että neuvoston ja Coreperin kokousten on oltava julkisia silloin, kun kyseiset elimet toimivat lainsäätäjinä. Kyseessä on tärkeä demokratian periaate, jota tarvitaan, jotta äänestäjät voivat nähdä valittujen edustajien olevan vastuussa toimistaan.

Valitettavasti mietintöluonnokseen sisältyy useita kohtia, joissa kannatetaan Ranskan ja Alankomaiden kansanäänestyksissä hylätyn perustuslakisopimusluonnoksen hyväksymistä. Olemme yrittäneet saada kyseiset kohdat poistetuksi mietinnöstä pyytämällä erillistä äänestystä kyseisistä kohdista.

Näiden äänestysten tuloksesta riippumatta haluamme kuitenkin äänestää koko mietinnön puolesta, koska neuvoston ja Coreperin työn avoimuuteen liittyvät uudistukset ovat tärkeä asia ja koska haluamme painostaa neuvostoa muuttamaan työjärjestystään. Vastustamme kuitenkin voimakkaasti tapaa, jolla Euroopan parlamentin enemmistö on tämän tärkeän avoimuuskysymyksen yhteydessä sekaantunut perustuslakisopimuksen tulevaisuudesta käytävään keskusteluun.

David Martin (PSE), kirjallinen. (EN) Tämä mietintö on saanut alkunsa Euroopan parlamentin oikeusasiamiehen selvityksestä, joka koski neuvoston avoimuutta. Euroopan parlamentin oikeusasiamies toteaa, etteivät neuvoston kokoukset ole avoimia yleisölle neuvoston toimiessa lainsäätäjänä, ja koska neuvosto kieltäytyy päättämästä yleisölle avointen kokousten järjestämisestä, kyseessä on hallinnollinen epäkohta.

Tämä tervetullut mietintö noudattelee Yhdistyneen kuningaskunnan puheenjohtajakaudellaan esittämää vaatimusta avoimuuden lisäämisestä. Lisäksi mielipidemittauksissa sekä kansalaisjärjestöjen, kansalaisyhteiskunnan ja yliopistomaailman antamissa lausunnoissa painotetaan, että kansalaiset haluavat lisätä hallitustensa vastuullisuutta Euroopan unionia koskevissa asioissa.

Olen samaa mieltä siitä, ettei ole hyväksyttävää, että EU:n tärkeä päätöksentekoeelin kokoontuu edelleen suljettujen ovien takana toimiessaan lainsäätäjänä, kun EU kuitenkin samaan aikaan pitää itseään demokratian ja vastuullisuuden edistäjänä. Siksi kannatan ehdotusta, että neuvoston julkiset kokoukset välitettäisiin yleisölle myös Internetin välityksellä ja että julkaistaisiin viralliset selostukset kokouksista, joissa neuvosto toimii lainsäätäjänä.

Neuvostolta vaaditut muutokset olisi nähtävä pitkään odotettuna sopeutumisenä Euroopan todellisuuteen ja institutionaaliseen tasa-arvoon Euroopan unionin lakeja säädettäessä.

Alyn Smith (Verts/ALE), kirjallinen. (EN) Onnittelen lämpimästi ryhmätoveriani, jäsen Hammerstein Mintziä, tästä tärkeästä mietinnöstä, sillä siinä mennään niin monien Euroopan unionia tällä hetkellä koettelevien ongelmien ytimeen. Kotiseudullani Skotlannissa, niin kuin niin monissa muissakin maissa, suurinta hämmennystä Euroopan unionin osalta aiheuttaa avoimuuden puute ja tunne siitä, ettei Euroopan unioni jotenkin ole vastuussa toimistaan. Minun mielestäni tämä kaikki juontaa juurensa neuvoston kokouksista, jotka pidetään suljettujen ovien takana usein keskellä yötä.

Siihen nähden, miten paljon Euroopan unionissa puhutaan avoimuudesta, se toteuttaa sitä varsin huonosti käytännössä tämän parlamentin ulkopuolella. Neuvoston ovien avaaminen olisikin aimo harppaus eurooppalaisille tiedottamisessa siitä, mitä heidän nimissään tehdään. Mietintö on vasta alkua tälle prosessille, ja meidän on jatkettava painostusta tässä tärkeässä asiassa.

- Cashmanin mietintö (A6-0052/2006)

Sérgio Marques (PPE-DE), kirjallinen. (PT) Haluan onnitella esittelijä Cashmania ja ilmaista tukeni hänen laatimalleen merkittäväälle mietinnölle, johon sisältyy komissiolle annettavia suosituksia oikeudesta tutustua toimielinten teksteihin. Erityisen tervetulleena pidän mainintaa siitä, että komission olisi annettava lainsäädäntöehdotus "oikeudesta tutustua Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjoihin sekä tällaista oikeutta ohjaaviin yleisiin tai yksityisiin etuihin pohjautuvista yleisistä periaatteista ja rajoituksista". Tätä ehdotusta on valmisteltava toimielintenvälisissä keskusteluissa, ja siinä on noudatettava tiettyjä yksityiskohtaisia suosituksia.

Yhdymme myös näkemykseen, jonka mukaan asiakirjojen saantia koskevia uusia sääntöjä olisi sovellettava vasta muutetun asetuksen voimaantulopäivästä alkaen, eikä niillä tulisi olla takautuvaa vaikutusta.

David Martin (PSE), kirjallinen. (EN) Amsterdamin sopimuksen ratifioinnista ja EY:n perustamissopimuksen 255 artiklan voimaantulosta lähtien avoimuus on ollut yksi Euroopan unionin peruseriaateista, jonka ensisijaisena tarkoituksena on vahvistaa EU:n toimielinten demokraattista luonnetta.

Mietinnössä kehoitetaan komissiota laatimaan lainsäädäntöehdotus oikeudesta tutustua Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjoihin. Mietinnön tavoitteena on, että ehdotuksen sisältö vastaisi toissijaisuusperiaatetta, kansalaisten perusoikeuksia, Euroopan ihmisoikeussopimukseen liittyvää oikeuskäytäntöä erityisesti 8 artiklan osalta sekä perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklaa.

Kannatan täysin tätä mietintöä, koska olen sitä mieltä, että EU:n velvollisuutena on olla mahdollisimman avoin ja läpinäkyvä kansalaisilleen. Lisäksi sen on näytettävä esimerkkiä jäsenvaltioiden sekä liittymisneuvotteluja käyvien valtioiden ja ehdokasvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Alyn Smith (Verts/ALE), kirjallinen. (EN) Kiitän esittelijä Cashmania tästä mietinnöstä ja annoin sille mielihyvin tukeni tänään. Ongelmat, joita monilla parlamentin jäsenillä on ollut asiakirjojen saannissa, ovat olleet yleisenä puheenaiheena kaikkialla parlamentissa, ja on oikeus ja kohtuus, että puutemme siihen tällä tavoin. Toivon vain, että mietinnön tavoitteet saavat seurakseen konkreettisia toimia.

- Papastamkosin mietintö (A6-0051/2006)

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, WTO:ssa Euroopan unioniin kohdistuu monenlaista painostusta. Toisaalta meidän on hyväksyttävä tiettyjä muutoksia kaikkein köyhimpien maiden köyhyyden torjunnan nimissä, mutta toisaalta emme saa tehdä liian avokätisiä yksipuolisia myönnytyksiä. Tariffien alentamista koskevilla vaatimuksillaan AKT-maat ovat vaarassa aiheuttaa haittaa itselleen. Koska tämä ei varmastikaan ole se tavoite, joka näillä neuvotteluilla on tarkoitus saavuttaa, olen äänestänyt mietintöä vastaan.

Samaan aikaan meidän on pidettävä huoli siitä, ettei geneettisesti muunnettujen materiaalien tuontikiellon poistaminen toteudu, kuten on uhkailtu. Euroopan unionilla on mahdollisuus saavuttaa tämä tavoite toimimalla vahvana yhteisönä kansainvälisillä foorumeilla. Lopuksi muistutan, että meidän on ratkaistava viipymättä ongelma, jonka Kiina on aiheuttanut määräämällä tullin moottoriajoneuvojen komponenteille ja varaosille, tai muuten viimeisetkin autonvalmistajat jättävät Euroopan ja suuntaavat Kiinaan.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Äänestin kollegani ja ystäväni, jäsen Papastamkosin, laatiman erinomaisen mietinnön puolesta. Mietinnössä käsiteltiin Dohan kierroksen arviointia Hongkongissa joulukuussa 2005 järjestetyn Maaailman kauppajärjestön ministerikokouksen jälkeen. Mielestäni talouksien, ja erityisesti länsimaisten talouksien, olisi annettava tukensa Dohan kehitysohjelmalle, johon kuuluu olennaisena osana avoin ja reilu kauppa, jonka tarkoituksena on köyhyyden vähentäminen kaikkialla maailmassa tukemalla sekä kehitysmaiden että kehittyneiden maiden edistystä. Jos emme tee näin, siitä maksettava poliittinen hinta on kova erityisesti ääriilikkeiden nousun muodossa. Pidän hyvin myönteisenä sitä, että näissä neuvotteluissa on tunnustettu monenvälisyyden ja kansainvälisen kaupan kyky synnyttää vaurautta ja sitä kautta sosiaalista edistystä. Saamme nähdä, kuinka yhtenäinen ja poliittisesti vahva Euroopan unioni voi ottaa näkyvästi osaa maailman näyttämöllä käytävään kamppailuun, jotta kansallinen itsekkyyks ei veisi voittoa heikentyneistä kansainvälisistä järjestöistä.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) WTO yrittää nyt löytää ratkaisuja ongelmiin, joita ei olisi koskaan syntynytkään ilman sen olemassaoloa ja pyrkimyksiä pakottaa meitä noudattamaan globaalien vapaakaupan periaatteita välttämättä siitä, millaisen hinnan kansalaiset joutuvat siitä maksamaan: kaikenlaisesta polkumyynnistä, tuotteiden väärentämiseen liittyvistä ongelmista, markkinoille pääsyn epäämisestä useimmilta mailta paitsi Euroopan unionin jäseniltä sekä avoimista tuista (Euroopassa) tai peiteltyistä tuista (kaikkialla muualla, etenkin Yhdysvalloissa), jotka vääristävät kilpailua ja niin edelleen. Maailmanmarkkinat ovat viidakko, jossa heikoimmat ja köyhimmät ovat helppoa saalista, ja ainoa alue, joka todella noudattaa pelin sääntöjä, Euroopan unioni, joutuu siinä sivussa myös uhriksi. Jos haluamme tukea vähiten kehittyneiden maiden kehitystä, meidän ei pidä viedä niitä WTO:hon, vaan suojella niitä siltä.

Muutamien taloustieteen nobelistien tapaan mekin katsomme, että vapaakauppa voi hyödyttää kaikkia osapuolia vain silloin, kun siihen osallistuvat maat ovat kaikki samalla kehitystasolla, ja että muiden maiden välistä kauppaa on säänneltävä. Tämähän ei sitä paitsi sulje pois mahdollisuutta myöntää etuuskohtelua kehitysmaille. Se ei myöskään tarkoita sitä, että kullakin tällä tavoin muodostuvalla "vyöhykkeellä" tarvitsisi olla ylikansallisen virkakoneiston käsiin keskitetty yhteinen kauppapolitiikka. Lyhyesti sanottuna vapaakauppa ei ole itsetarkoitus.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. (SV) Tämä oma-aloitteinen mietintö paljastaa EU:n kansainvälisessä kauppapolitiikassa vallitsevan kaksinaismoralismin. Puhutaan paljon ja innostuneesti siitä, miten kehittyvien talouksien olisi avattava markkinansa eurooppalaisille yrityksille. Samaan aikaan esittelijä kuitenkin toteaa, että EU:n maataloudella on "monitoiminen luonne", jota on "kunnioitettava".

Meidän mielestämme pitkällä aikavälillä vapaakauppa on tie parempaan maailmaan. Eri maiden erilainen kehitystaso on kuitenkin otettava huomioon. Jotta myös kehitysprosessin alkuvaiheessa kaupankäynnin avulla voitaisiin vähentää köyhyyttä, EU:n on mukautettava kauppapolitiikkaansa poistamalla maataloustuet ja myöntämällä köyhille maille hyvät kilpailuehdot.

Koska mietinnön yleissävy on kielteinen, äänestimme sitä vastaan tämänpäiväisessä äänestyksessä.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. (PT) Tällä päätöslauselmalla parlamentin enemmistö pyrkii valmistamaan tietä kansainvälisen kaupan – sekä maataloustuotteiden että muiden kuin maataloustuotteiden ja palvelujen kaupan – vapauttamiselle käynnissä olevalla WTO:n neuvottelukierroksella, joka toivon mukaan saadaan päätökseen vuoden 2006 loppuun mennessä.

Kaupan vapauttamisen syventämisellä – nykyisten ristiriitojen kiertämisellä tai myönnytysten tekemisellä joidenkin niin kutsuttujen kehitysmaiden tähän asti ajamiin kantoihin – olisi äärimmäisen vakavia vaikutuksia työntekijöihin ja ihmisiin yleensä.

Otetaan esimerkiksi palvelut. Helmikuun 28. päivään mennessä joko EU tai Yhdysvallat oli jättänyt hakemuksen seuraavien alojen vapauttamiseksi: liikenne (ilma- ja meriliikenne), audiovisuaali- ja kulttuuripalvelut, tietotekniikka, rakentaminen, opetus, energia, ympäristö, televiestintä, jakelu, arkkitehtipalvelut ja tekniset palvelut, postipalvelut sekä rahoituspalvelut ja oikeudelliset palvelut.

Tämä merkitsee sitä, että näiden alojen osalta pyritään poistamaan kaikki rajoitukset ulkomaisten investointien, muiden maiden alueelle sijoittautumisen ja palvelujen tarjoamisen tieltä sekä poistamaan kansallisuutta koskevat vaatimukset ja kilpailun rajoitukset.

Toisin sanoen tavoitteena on poistaa kaikki sellaiset välttämättömät mekanismit, joilla taloudellisesti vähemmän kehittyneet (tai kehittyneemmät) valtiot pystyisivät takaamaan kehityksensä ja täyttämään kansalaistensa tarpeet. Tämä ilahduttaa varmasti ahnetta ja epäinhimillistä riistoa harjoittavia suuria talous- ja finanssiryhmittymiä Euroopan unionissa ja Yhdysvalloissa.

David Martín (PSE), kirjallinen. (EN) Tämä Maailman kauppajärjestön Hongkongin kokouksen tuloksia käsittelevä mietintö valmistui ratkaisevalla hetkellä, sillä neuvottelujen jatko on parhaillaan vaakalaudalla. Halusimme tämänpäiväisellä äänestyksellä antaa neuvotteluosapuolille, EU mukaan luettuna, voimakkaan poliittisen viestin, jolla kehotamme niitä pitämään kiinni sitoumuksistaan, jotta tämä köyhimpien maiden tarpeisiin keskittyvä kierros voidaan saada onnistuneesti päätökseen, kuten Dohassa sovittiin.

Kansainvälisestä kaupasta vastaavana työväenpuolueen edustajana jätin tähän mietintöön valiokuntavaiheessa useita tarkistuksia. Vaadin tuolloin, kuten nytkin, keskeisten julkisten palvelujen, myös vesihuollon, jättämistä liberalisointipyrkimysten ulkopuolelle. Muiden kuin maataloustuotteiden markkinoillepääsyä (NAMA) käsittelevään kohtaan liittyen vaadin joustavuutta tariffivähennysten määrittämiseen käytettävien kertoimien määrään ja vaihteluväliin, jotta kehitykselle jää riittävästi poliittista liikkumavaraa päättää, millaisessa tahdissa ne haluavat edetä kaupan vapauttamisessa. Äänestin samanlaisen tarkistuksen puolesta tänään.

Maatalouden osalta yhdyin komission arvioon, jonka mukaan neuvotteluja olisi käytävä samanaikaisesti muita aloja koskevien neuvottelujen kanssa, mutta en kuitenkaan voinut puoltaa äänestyksessä muutamien kollegojen esittämiä vaatimuksia, joiden mukaan EU:n nykyinen tarjous olisi muutettava ehdolliseksi tai jopa varattava mahdollisuus peruuttaa se. Mielestäni tarjous olisi vähintäänkin säilytettävä nykyisellään.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. (PT) Papastamkosin mietintö Maailman kauppajärjestön ministerikokouksesta Hongkongissa on saanut meidät esittämään kaksi huomautusta. Ensinnäkään ei pitäisi olla vaikeaa käsittää, että kansainvälisellä kaupalla on valtavat mahdollisuudet edistää kehitystä ja vaurautta. Toisaalta mitä enemmän jäsenvaltioiden välillä käydään kauppaa, sitä suurempi riippuvuus niiden välille syntyy ja sitä enemmän on yhteistyötä. Toisaalta mitä vilkkaampaa kansainvälinen kauppa on, sitä enemmän se tuottaa taloudellista vaurautta eri maille, mikä puolestaan auttaa parantamaan ihmisten elinolosuhteita ja tekemään maailmasta turvallisemman.

Toiseksi tästä kaikesta on väistämättä tehtävä se johtopäätös, että jokainen, jonka toiveissa on entistä vilkkaampi ja oikeudenmukaisempi maailmankauppa – maailma, jossa sääntöjä noudatetaan – joutuu lähes varmasti pettymään huippukokouksen tuloksiin. Vuoden 2006 vieressä eteenpäin olemme yhä kauempana tavoitteestamme saattaa tämä vuonna 2001 alkanut kierros onnistuneesti päätökseen kuluvan vuoden loppuun mennessä. Mikäli tämä tavoite halutaan saavuttaa, meidän on päästävä yhteisymmärrykseen vapaakaupan hyödyistä sekä vapaakauppaan sovellettavista säännöistä.

Alyn Smith (Verts/ALE), kirjallinen. (EN) Tätä mietintöä on muutettu niin paljon, ettei minun ollut mahdollista tukea sitä, vaikka olen samaa mieltä joistakin sen kohdista. Tehdään köyhyydestä historiaa -kampanjan ja viime kesänä Edinburghissa järjestetyn marssin tavoitteet jäivät niin kauas toteutumisestaan, että siinä meni hyvä tilaisuus pahasti hukkaan. Tänään olisimme voineet lähettää maidemme hallituksille ja Euroopan komissiolle äänekkäämmän ja selkeämmän viestin. Sen sijaan olemme käytännössä antaneet tukemme vallitsevalle tilanteelle, jonka en halua jatkuvan.

Marc Tarabella (PSE), kirjallinen. – (FR) Haluan selittää, miksi päädyin äänestämään mietintöä vastaan lopullisessa äänestyksessä.

Syy on se, että parlamentti hylkäsi tarkistuksen 22, jossa tuomittiin komission itsepintaiset pyrkimykset palvelujen vapauttamiseen Euroopan unionissa ja muualla ilman asianmukaista sosiaali- ja ympäristölainsäädäntöä sen tueksi.

Olen täysin samaa mieltä siitä, ettei mitään maata pidä pakottaa vapauttamaan minkään alan palveluja ja että terveydenhuollon, vesihuollon, opetuksen ja erityisesti audiovisuaalipalvelujen kaltaiset palvelut pitäisi jättää vapauttamisen ulkopuolelle.

Kyseinen kohta tarkistuksesta hylättiin niukasti: 291 ääntä puolesta, 299 vastaan ja 20 tyhjää. Tästä syystä en halunnut äänestää mietinnön puolesta lopullisessa äänestyksessä.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) *Kommounistiko Komma Elladas* äänesti Dohan kierroksen arviointia käsittelevää mietintöä vastaan, koska sen sävy on hyökkäävä ja siinä toistetaan Hongkongissa pidetyn WTO:n ministerikokouksen taantumuksellisia ja kansalaisten arjesta vieraantuneita näkemyksiä sekä Eurooppaa yhtenäistävän rahavallan kohtuuttomia vaatimuksia, jotka määriteltiin loistavassa yhteistyössä Yhdysvaltojen kanssa. EU:n ja Yhdysvaltojen tavoite käynnissä olevissa neuvotteluissa on kehittyneiden, kapitalististen maiden ja etenkin kehitysmaiden ja vähemmän kehittyneiden maiden kansojen ja vaurauden lähteiden riistäminen yhä tehokkaammin.

Euroopan unioni ja Yhdysvallat ovat yhdessä muiden imperialististen valtojen kanssa jatkamassa markkinoiden valikoivaa avaamista ja maataloustuotteiden tukien poistamista, mistä koituu haittaa pienille ja keskiuurille maataloille. Näin pääomamonopolit pääsevät tunkeutumaan kehitysmaiden ja vähemmän kehittyneiden maiden markkinoille ja saavat täysin hallintaansa teollisuustuotteiden tuotannon ja palvelujen tarjonnan sekä pääsevät käyttämään kiskurimaisesti hyväkseen esimerkiksi vesi- ja energiavaroja tuottavuuden maksimoimiseksi.

- García-Margallo y Marfilin mietintö (A6-0077/2006)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Tuin äänestyksessä kollegani Garcia-Margallo y Marfilin erinomaista mietintöä, jossa käsitellään Euroopan talouden tilannetta osana alustavaa selvitystä laajoista taloudellisista suuntaviivoista vuodeksi 2006. Mietinnössä korostetaan kestävän talouskasvun kannalta välttämättömiä edellytyksiä.

Mietintö auttaa meitä paremmin ymmärtämään, miksi Euroopan unioni on yksi niistä alueista maailmassa ja etenkin kehittyneessä maailmassa, joilla kasvu on heikointa. Syynä nykytilanteeseen voidaan pitää suurelta osin seuraavia tekijöitä: ylenmääräistä byrokraatiaa, joka vähentää taloutemme joustavuutta; sitä, ettei meillä ole riittävän monia alansa johtavia yrityksiä maailmassa ja että pk-yrityksemme edistyvät hitaammin kuin vastaavat yritykset Yhdysvalloissa; alhaista työttömyysastetta ja lyhyttä keskityöaikaakaan sekä ammatilliseen koulutukseen, tutkimukseen ja kehittämiseen kohdistuvien investointien vähäisyyttä.

Gloobaalissa taloudellisessa ja sosiaalisessa kilpailussa, jossa Euroopan unioni on mukana, jäsenvaltioiden on kiireesti alettava tehdä yhteistyötä Euroopan unionin kanssa kansallisten uudistusohjelmiansa kautta luodakseen edellytykset Lissabonin tavoitteiden saavuttamiselle eli Euroopan nostamiselle maailman vahvimaksi taloudeksi.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. (PT) Tässä on taas yksi mietintö taloudellisesta tilanteesta. Siinä toistellaan samoja vääriä totuuksia ja ratkaisuja, jotka tarjoavat aina sitä samaa. Taloudellinen ja sosiaalinen tilanne pysyy epävarmana epätasa-arvon lisääntyessä, köyhyyden ja työttömyyden pysytellessä liian suurina ja talouskasvun jäädessä hitaaksi ja epävakaaksi.

Nähtävissä on, että rahoitustalous nousee reaalitaloutta tärkeämmäksi, jolloin päähuomio kiinnitetään luotettavuuden lisäämiseen Euroopan keskuspankin harjoittaman tiukan rahapolitiikan ja vakaus- ja kasvusopimuksen avulla sekä yritysverotuksen alentamiseen. Tällainen näkemys on liberalismia puhtaimmillaan, ja me hylkäämme sen ehdottomasti.

Mitä kaikkea on tapahtunut globalisaation nimissä? Työntekijöiden oikeudet ja sosiaaliturva on poljettu alas, työmarkkinat on pakotettu lisäämään joustavuuttaan (on otettu käyttöön mystinen joustoturvan käsite, josta merkittävin esimerkki ovat Ranskassa nuorten ensimmäisiin työsuhteisiin sovellettavaksi ehdotetut CPE-sopimukset), on perusteltu sekä todellisen että lakisääteisen eläkeiän nostamista, edistetty energiamarkkinoiden vapauttamista ja vaadittu palvelujen vapauttamista, mikä edistäisi osaltaan työelämän sääntelyn purkamista sekä sosiaalista ja ympäristöperusteista polkumyyntiä.

Nämä ovat hyviä uutisia talous- ja finanssiryhmittymille. Kuten tavallista, ongelmat jäävät työntekijöiden ja yhteiskunnan vähäosaisten niskoille.

Näin ollen äänestimme mietintöä vastaan.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Jokavuotiseen tapaan Euroopan parlamentin mietinnössä talouspolitiikan laajoista suuntaviivoista tyydytään jälleen kerran luettelemaan itsestäänselvyyksiä ja siinä esitetyt ehdotukset ovat vain luettelo suosituksista, jotka niin vasenta kuin oikeaa laitaa edustavat parlamentin jäsenet innolla hyväksyvät mutta joita heidän edustamansa puolueet varovat visusti panemasta täytäntöön ollessaan vallassa omissa maassaan.

Tämän tekopyhyden lisäksi haluan tuoda esiin kolme seikkaa, joita pidin hämmästyttävänä. Ensinnäkin mietinnössä ei mainita sanallakaan Euroopan keskuspankin perusteettomia koronnostoja, jotka edesauttavat euroalueen talouskasvun pysähtymistä. Toiseksi mietinnössä nähdään Euroopan unioni täysin homogeenisenä alueena, joka koostuu identtisten ongelmien kanssa painivista maista, kun todellisuudessa tilanne on muuttunut äärimmäisen heterogeeniseksi viimeisimmän laajentumisen jälkeen. Kolmanneksi mietinnössä vaaditaan, että yhteisön lainsäädännön olisi oltava "yhteensopiva kilpailijoiden lainsäädännön kanssa", mikä saattaa merkitä sääntelyn tason laskemista sosiaali- ja ympäristökysymyksissä pienimpään yhteiseen nimittäjään.

Vaikka emme olisi olleet jo valmiiksi sitä mieltä, että nimenomaan EU:n politiikkaa on syyttämisen talousvaikeuksistamme, näissä kolmessa kohdassa olisi jo ollut kylliksi syytä äänestää mietintöä vastaan.

Marie-Noëlle Lienemann (PSE), kirjallinen. – (FR) En hyväksynyt talouspolitiikan laajoja suuntaviivoja, joilla ei vuosiin ole ollut muuta virkaa kuin EU:n liberalististen pyrkimysten vahvistaminen. Lisäksi katson niiden olevan perimmäinen syy heikkoon kasvuun, työttömyyteen, työntekijöiden epävarmuuteen ja sosiaaliturvan alasajoon.

Mietinnössä ei tuettu mitään niistä suuntaviivoista, jotka antaisivat mahdollisuuden vaihtoehtoiseen politiikkaan: ostovoiman ylläpitämistä, palkkojen nostamista kulutuksen ja kasvun elvyttämiseksi, kunnianhimoisten julkisten nykyaikaistamis- ja työllistämisinvestointien tukemista, verotuksen ja sosiaalisten normien yhdenmukaistamista ylöspäin polkumyynnin estämiseksi ja todellisen taloudellisen hallintoelimen perustamista vastapainoksi Euroopan keskuspankille.

Diamanto Manolakou (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) EU:n talouspolitiikan laajoihin suuntaviivoihin vuodeksi 2006 sisältyvät kaikki mahdolliset kansalaisten todellisuudelle vieraat toimet, jotka tuovat vain mukanaan hintojen nousua ja lisääntyvää eriarvoistumista, köyhyyttä, epävarmuutta ja onnettomuutta työläisille ja muille tavallisille tallaajille ja vaurastuttavat entisestään Eurooppaa yhtenäistäväää rahavaltaa.

Tämä on taattu kansallisilla uudistusohjelmilla, jolloin Lissabonin strategiassa julistetun kapitalistisen barbarismin hirttosilmukka voi kuristaa kansalaiset nopeammin ja täsmällisemmin.

Alibeja on monia: eläkeiän nostamista perustellaan väestön ikääntymisellä, energia-alan yksityistämistä ja muuttamista yhteiskunnallisesta kaupalliseksi omaisuudeksi energiavarmuuden turvaamisella. Arjen vaatimusten täyttämiseen tähtävän julkisen kulutuksen "hillitsemisen" perusteluksi löydetään vakaussopimuksen edellyttämä alijäämän vähentäminen. Palkkojen ja eläkkeiden alentamisessa vedotaan palkkatason ja tuottavuuden väliseen yhteyteen.

Samaan aikaan meillä on erilaisia verohelpotuksia ja yksinkertaistettuja menettelyjä yritysten perustamisen helpottamiseksi. Joustavilla työn muodoilla ja elinikäisellä oppimisella pyritään vastaamaan markkinoiden vaatimuksiin, ja valtiontuet ja tutkimus on suunnattu yritysten, ei yhteiskunnan tarpeisiin.

Tämän EU:n uuden hyökkäyksen työväenluokkaa ja nuorisoa vastaan voi torjua vain voimakas joukkoliike. Vain voimakas joukkoliike voi avata uusia polkuja ottamalla käyttöön tuotetut valtavat rikkauudet. Vaurauden luojien, työntekijöiden, kuuluu myös poimia työnsä hedelmät, ei heidän riistäjiensä.

Claude Moraes (PSE), kirjallinen. (EN) Olen antanut tukeni tälle mietinnölle, koska sen pyrkimyksenä on vähentää monien köyhimpien maiden terveydenhuolto- ja lääkemenoja. Vaikka kannatan tarkistuksessa 3 esitettyä pyrkimystä vähentää näitä kustannuksia, tarkistus sinällään on epäasianmukainen, koska se rajoittaisi erottelematta kaikkea tämän alan tuotteiden patenttisuojaa, mikä saattaisi vääristää maailmanmarkkinoita ja haitata tulevaa kehittämistyötä.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. (PT) Olen sitä mieltä, että talouspolitiikan laajoissa suuntaviivoissa vuodeksi 2006 esitetyt huolenaiheet ja suositukset antavat tervetulleeseen sysäyksen asioiden eteenpäin viemiselle. Nyt keskustelussa olisi keskityttävä saamaan aikaan käyttökelpoisia päätöksiä, jotka tähtäisivät taloudellisen toimintaympäristön muuttamiseen siten, että se edistää paremmin kasvua, työpaikkoja, kilpailua, innovaatioita ja vaurautta. Meidän ei pidä tuhlaata energiaamme toissijaisiin asioihin tai totta puhuen sellaisiin, joiden pitäisi olla itsestään selviä.

EU:n jäsenvaltioiden ja niiden poliittisten johtajien velvollisuutena on edistää taloudellisille uudistuksille suotuisan poliittisen toimintaympäristön luomista. Nyt tarvitaan kiireesti rehellistä, rohkeaa ja tuloksellista keskustelua. Meidän on rohkeasti haastettava yhteiskuntamme investoimaan tulevaisuuteen ja itseensä. Meidän on pystyttävä luomaan tarvittavat edellytykset investointien toteuttamiselle. Tulevaisuudessa ei välttämättä ole mitään pelättävää. Useimpien Euroopan unionin jäsenvaltioiden hallitukset vaikuttavat

kuitenkin pelokkailta. Mietintö ansaitsee tukeni juuri siksi, että siinä hylätään tällainen ajattelutapa ja haastetaan se vakuuttavasti esittämällä toteuttamiskelpoisia tavoitteita ja ehdotuksia, joista suurinta osaa kannatan.

Kathy Sinnott (IND/DEM), kirjallinen. (EN) Äänestin García-Margallo y Marfilin mietintöä vastaan, koska siinä kannatetaan komission ehdotusta yhteisestä konsolidoidusta yhtiöverokannasta, kuten 16 kohdassa todetaan. Tämä ehdotus yhteisestä konsolidoidusta yhtiöverokannasta pohjustaa selkeästi tietä verotuksen yhdenmukaistamiselle, tuolle suurelle, mutta useimmiten vaietulle uhalle, joka vaanii Irlannin vaurautta. Samoin vastustan esitettyä pk-yritysten verottamista kotijäsenvaltiossa.

Verotuksen yhdenmukaistaminen on täysin vastoin Irlannin kansan tahtoa. Jos luomme yhteisen eurooppalaisen yhtiöverotusjärjestelmän, menetämme yhden tärkeimmistä taloudellista itsenäisyyttämme ylläpitävistä tekijöistä ja nykyisen vaurautemme lähteistä. Minun nähdäkseni tämän avulla yritetään ujuttaa yhteistä eurooppalaista veropolitiikkaa Irlantiin. Minun täytyy neuvoa Irlannin hallitusta kiinnittämään tarkasti huomiota tähän alaan, jolla vapautemme on uhattuna, ja puolustamaan sitä raivoisesti. Irlannin hallituspiireissä on tapana toistella: "ei, verotuksen yhdenmukaistamista ei ole suunnitelmassa, ja jos olisikin, Irlannin hallitus torjuisi sellaiset suunnitelmat".

No, tuolla sellainen suunnitelma nyt väikky horisontissa; nyt nähdään, onko teistä mihinkään.

Peter Skinner (PSE), kirjallinen. (EN) Vaikka kannatamme tarkistuksessa 3 esitettyä pyrkimystä vähentää monien köyhimpien maiden terveydenhuolto- ja lääkemenoja, tarkistus sinällään on epäasianmukainen, koska se rajoittaisi erottelematta kaikkea tämän alan tuotteiden patenttisuojaa, mikä saattaisi vääristää maailmanmarkkinoita ja haitata tulevaa kehittämistyötä. Näitä kysymyksiä on parasta tarkastella YK:n ja WHO:n tasolla.

Työväenpuoluetta edustavat Euroopan parlamentin jäsenet pysyvät kannassaan yhtiöverotusta koskevassa asiassa, eli emme kannata yhtiöverokannan tarkistamista. Vaikka tavoitteenamme on lisätä veroviranomaisten toiminnan koordinoitua rajat ylittävää kauppaa harjoittavien pk-yritysten auttamiseksi, tunnustamme kuitenkin, että tämä asia kuuluu edelleen EU:n jäsenvaltioiden toimivaltaan.

10. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 12.50 ja sitä jatkettiin klo 15.05.)

Puhetta johti

puhemies **BORRELL FONTELLES**

11. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

12. Muutettu ehdotus direktiiviksi palveluista sisämarkkinoilla ja direktiiviä 96/71/EY (työntekijöiden lähettäminen työhön palveluiden tarjoamisen yhteydessä) koskeva tiedonanto (keskustelu)

Puhemies. Esityslistalla on seuraavana komission tiedonanto muutetusta ehdotuksesta direktiiviksi palveluista sisämarkkinoilla ja direktiiviä 96/71/EY (työntekijöiden lähettäminen työhön palveluiden tarjoamisen yhteydessä) koskevasta tiedonannosta.

Kuten kaikki tietävät, kyseessä on parlamentin ensimmäisen käsittelyn jälkeen muutettu ehdotus niin kutsutusta "Bolkesteinin direktiivistä".

Charlie McCreevy, komission jäsen. (EN) Arvoisa puhemies, keskustellessamme tästä ehdotuksesta helmikuun istuntojaksolla lupasin, että komissio perustaa muutetun ehdotuksensa parlamentin äänestyksen tuloksiin. Kuten näette, olemme pitäneet kiinni tuosta sitoumuksesta kollegion tänään hyväksymässä tekstissä. Pyrkimyksenämme on ollut kunnioittaa saavuttamaanne konsensusta tiettyjen keskeisten artiklojen osalta. Kuten huomaatte, tarkistukset, joita äänestitte 16 artiklaan (palvelujen tarjoamisen vapaus) ja 17 artiklaan (lisäpoikkeukset palvelujen tarjoamisen vapaudesta), näkyvät muutetussa ehdotuksessa. Olemme jättäneet terveydenhuollon kokonaan ehdotuksen soveltamisalan ulkopuolelle ja laadimme lupauksemme mukaisesti erillisen aloitteen terveydenhuoltoalaa varten. Muutetussa

ehdotuksessa säädetään myös verotuksen, vuokratyövoimaa välittävien yritysten, turvallisuuspalvelujen sekä audiovisuaalipalvelujen jättämisestä ehdotuksen soveltamisalan ulkopuolelle.

Soveltamisalan osalta kohta, jossa emme noudattaneet mielipidettänne, on oikeudellisten palvelujen jättäminen soveltamisalan ulkopuolelle. Komissio katsoo, ettei se ole tarpeen, koska 3 artiklassa säädetään jo, että jos tämän ehdotuksen säännökset ovat ristiriidassa palvelutoiminnan yksittäisiä näkökohtia säätelevien muiden yhteisön sääntöjen kanssa, jälkimmäisillä on etusija. Lisäksi olemme muuttaneet julkisen vallan käyttöön liittyviä ammatteja käsittelevän tekstikohdan yhdenmukaiseksi EY:n perustamissopimuksen 45 artiklan kanssa.

Sosiaalipalvelut on jätetty direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle useiden hyväksymienne tarkistusten perusteella. Olette varmasti samaa mieltä siitä, että kaikki soveltamisalan ulkopuolelle jäävät tapaukset on määriteltävä tarkoin, ja juuri niin olemme pyrkineet tekemään.

Jos haluamme välttää eri jäsenvaltioiden eriävät tulkinnat, meidän on taattava oikeusvarmuus. Muutetun ehdotuksen tekstissä täsmennetään, että direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jäävät ne sosiaalipalvelut, jotka liittyvät sosiaaliseen asuntotuotantoon, lastenhoitoon ja tukea tarvitsevien perheiden ja yksittäisten ihmisten tukemiseen ja joita tarjoaa valtio tai palveluntarjoaja, jolle valtio on antanut tämän tehtävän. Lisäksi komissio aikoo seuraavien parin viikon kuluessa antaa yleishyödyllisiä sosiaalipalveluja koskevan tiedonannon, joka ilmentää näiden palvelujen suurta merkitystä kansalaisten kannalta.

Päätös poistaa kaikki yhteys palveludirektiivin ja työoikeuden väliltä on mielestäni edesauttanut merkittävästi myönteisen ilmapiirin luomista tämän uuden palveludirektiiviehdotuksen käsittelyyn. Sen ansiosta olemme voineet jättää taaksemme syytökset sosiaalisten standardien alentamisesta ja Euroopan sosiaalisen mallin romuttamisesta. Vaikka tämä mielikuva oli väärä, se oli juurtunut sitkeästi ja myrkytti tästä tärkeästä ehdotuksesta käytyä keskustelua. Joka tapauksessa muutettu ehdotus on tältä osin täysin selkeä: työoikeus on poistettu kokonaan. Tämän seurauksena 24 ja 25 artikla on poistettu muutetusta ehdotuksesta.

Kuten kerroin helmikuisessa keskustelussa, komissio aikoo kuitenkin antaa tiedonannon, jossa keskitytään työntekijöiden lähettämiseen liittyviin kysymyksiin, joita 24 ja 25 artiklassa oli tarkoitus käsitellä. Hetken kuluttua kollegani Vladimir Špidla kertoo teille lyhyesti komission tänään hyväksymästä lähestymistavasta. Haluan vain lisätä, että tämä tiedonanto on keskeinen osa pyrkimyksiämme saada neuvosto sopimaan palveludirektiivistä.

Muutetussa ehdotuksessa on vielä kaksi muuta kohtaa, jotka haluan tuoda esiin. Olemme selventäneet 3 artiklassa, että kaikilla erityislaeilla on etusija palveludirektiiviehdotuksen säännöksiin nähden. Erityisesti olemme 3 artiklassa tehneet selväksi sen, ettei direktiivi vaikuta kansainvälisen yksityisoikeuden sääntöjen soveltamiseen, minkä seurauksena kuluttaja nauttii siis periaatteessa jäsenvaltionsa kuluttajansuojalainsäädännössä vahvistettujen kuluttajansuojamääräysten tarjoamasta suojasta. Komissio on myös myöntynyt siihen, että ammatilliset vastuuvakuutukset, joista säädetään 27 artiklassa, eivät ole pakollisia, vaan vapaaehtoisia.

Euroopan parlamentin helmikuisen äänestyksen jälkeen kaikkialla Euroopan unionissa on herätty huomaamaan, että saavuttamamme konsensus loi pohjan tämän keskustelun viemiselle eteenpäin. Kaksi viikkoa sitten Eurooppa-neuvostossa kokoontuneet hallitusten päämiehet tukivat tätä näkemystä. Meillä on nyt loistava tilaisuus rakentaa tälle kasvavalle konsensukselle. Haluaisin nähdä tämän ehdotuksen tuomien kasvu- ja työpaikkamahdollisuuksien toteutuvan käytännössä mahdollisimman pian.

Seuraavaksi esittelen tämän muutetun ehdotuksen Grazissa myöhemmin tässä kuussa kokoontuvalle epäviralliselle kilpailukykyneuvostolle. Luotan siihen, että puheenjohtajavaltio Itävallan ja jäsenvaltioiden tuella meillä on todelliset mahdollisuudet saavuttaa merkittävää edistystä tässä asiassa vielä Itävallan puheenjohtajakauden aikana.

(Suosionosoituksia)

Vladimír Špidla, komission jäsen. (CS) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, komissio on juuri antanut tiedonannon, johon sisältyy jäsenvaltioille suunnattuja ohjeita ja selityksiä, jotka liittyvät työntekijöiden lähettämiseen työhön rajatylittävän palveluiden tarjoamisen yhteydessä. Tiedonantoon sisältyy myös ehdotuksia, joiden tarkoituksena on auttaa jäsenvaltioita parantamaan hallinnollisen yhteistyön toteuttamista käytännössä, parantamaan tiedonsaantia ja valvomaan työntekijöiden lähettämisestä annetun direktiivin noudattamista.

Komissio julkisti tämän tiedonannon viime helmikuussa sen jälkeen, kun Euroopan parlamentti oli äänestänyt palveludirektiivistä. Siinä yhteydessä se ilmoitti, että työntekijöiden lähettämiseen liittyviä hallinnollisia rasitteita käsittelevien 24 ja 25 artiklan mahdollisesta poistamisesta päätettäisiin määränemmistöllä. Jäsenvaltioiden ei kuitenkaan pitäisi tulkita näiden artiklojen poistamisen tarkoittavan sitä, että ne voivat ottaa käyttöön tai pitää voimassa kohtuuttomia hallinnollisia rasitteita yrityksille, jotka lähettävät työntekijöitään työhön toiseen jäsenvaltioon. Työntekijöiden lähettämistä toiseen jäsenvaltioon säännellään direktiivillä 96/71/EY, jonka tavoitteena on yhdenmukaistaa toisaalta yritysten oikeus tarjota rajatylittäviä palveluja sekä toisaalta toiseen jäsenvaltioon palvelua tuottamaan tilapäisesti lähetettyjen työntekijöiden oikeudet. Direktiivi on keskeinen väline palvelujen vapaan liikkuvuuden takaamisessa ja samalla tärkein väline sosiaalisen polkumyynnin estämisessä. Komission tänään hyväksymässä oikeudellisessa tiedonannossa selvennetään, mitä valvontakeinoja jäsenvaltiot voivat käyttää seurattessaan direktiivissä määriteltyjen työehtojen toteutumista. Tavoitteena on varmistaa, että jäsenvaltiot toimivat palvelujen vapaan liikkuvuuden periaatteen mukaisesti, mutta välttävät samalla sosiaalista polkumyyntiä.

Tiedonannossa määritellään ja annetaan ohjeita erityisesti neljäntyyppisistä valvontakeinoista: lupavaatimuksista, velvollisuudesta lähettää edustaja vastaanottajavaltioon, ilmoitusvelvollisuudesta sekä sosiaalisia oloja ja työehtoja koskeviin asiakirjoihin liittyvistä velvollisuuksista. Tiedonannossa tehdään näistä seuraavanlaiset päätelmät: Velvollisuutta lähettää edustaja vastaanottajavaltioon pidetään jokseenkin kohtuuttomana ja sen katsotaan riittävän, että joku työntekijöistä, esimerkiksi esimies, nimetään jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten yhteyshenkilöksi. Myöskään ei katsota olevan kohtuullista, että ennakoilmoitusvelvollisuutta sovellettaisiin järjestelmällisesti pelkästään sillä perusteella, että kyseessä on toisen jäsenvaltion alueella tuotettu palvelu. Velvollisuus säilyttää asiakirjat tunnustetaan tietenkin tarpeelliseksi, mutta sitä olisi sovellettava vain sellaisiin asiakirjoihin, jotka ovat ehdottoman välttämättömiä ja joiden avulla jäsenvaltioiden viranomaiset pystyvät tehokkaasti hoitamaan tuki- ja valvontatehtävänsä. Velvollisuus ei koske esimerkiksi sosiaalivakuutusasiakirjoja, koska niitä käsitellään direktiivissä 1408/71/ETY.

Lisäksi todettiin olevan kohtuullista vaatia ennakoilmoitusta toiminnan aloittamisesta. Ilmoitus on tehtävä viimeistään sinä päivänä, jona toiminta alkaa.

Komissio aikoo parantaa työntekijöiden ja yritysten mahdollisuuksia saada tietoa työehdoista sekä lisätä viranomaisten välistä yhteistyötä jäsenvaltioiden sisällä. On myös tärkeää parantaa työntekijöiden ja yritysten käytettävissä olevia resursseja, jotta varmistetaan työntekijöitä koskevien säännösten tehokas täytäntöönpano. Komission teettämän ja komission yksikön kertomuksessa julkaistun, direktiivin toimintaa selvitelleen tutkimuksen perusteella päättelimme, että kaikilla alueilla on vielä runsaasti parantamisen varaa, ja tiedonantoon sisältyykin useita jäsenvaltiokohtaisesti yksilöityjä ehdotuksia havaittujen puutteiden korjaamiseksi. Niihin sisältyy muun muassa verkkosivujen ja muiden tietolähteiden kehittäminen, yhteyspisteiden ja sähköisten tiedonvaihtojärjestelmien käyttöä valvovien elinten käytettävissä olevien resurssien lisääminen sekä työsuojeluhallintojen välisen yhteydenpidon parantaminen. Pidän varsin tärkeänä ehdotusta, että jäsenvaltioilla olisi oikeus sisällyttää tiedotusmateriaaliinsa yksityiskohtaiset tiedot niistä velvoitteista, joita työntekijöitään toiseen jäsenvaltioon työhön lähettävän yrityksen on täytettävä, eikä pelkästään yleisiä viittauksia kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavaan työläinsäädäntöön tai oikeusjärjestelmään.

Hyvät kuulijat, uskon vakaasti, että oikein sovellettuna työntekijöiden lähettamisestä annettu direktiivi on tarkoituksenmukainen ja vahva väline, jolla toisaalta estetään sosiaalinen polkumyynti ja toisaalta taataan palvelujen vapaa tarjonta.

(Suosionosoituksia)

Marianne Thyssen, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä ei ole täysin tyytymätönkään palveludirektiivin tämänhetkiseen tilanteeseen. Marraskuussa me teimme sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnassa oikean arvion ilmoittaessamme, ettemme tyydy vähempään kuin perusteelliseen ja tasapuoliseen ehdotukseen, ja sellainen todella saatiin aikaan. Komission rohkaisemana esitimme ehdotukseen pitkälle meneviä muutoksia, jotka saivat sittemmin yli puoluerajojen ulottuvan enemmistön tuen parlamentin täysistunnossa. Kevään huippukokouksessa, joksi sitä voidaan varmaan nyt jo kutsua, neuvosto onnitteli meitä lämpimästi, ja kuulumme neuvoston ilmaisevan toiveensa siitä, että työtä jatkettaisiin sellaisen palveludirektiivin aikaansaamiseksi, joka avaa markkinat mutta jättää samalla riittävästi sijaa sosiaaliselle suojelulle.

Tänään saimme kuulla komission yksityiskohtaisen kannan ehdotuksiimme ja huomaamme komission pitäneen lupauksensa ja olevan edelleen hyvin sitoutunut tukemaan parlamentin omaksumaa kantaa. Yleistä taloudellista etua koskevat palvelut on säilytetty, mutta niitä varten on ehdotuksemme mukaisesti laadittu oma kehyksensä. Vaikka direktiivin soveltamisalaa on rajoitettu, niin kuin halusimmekin, pyytäisin arvoisaa komission jäsentä kuitenkin pohtimaan vielä uudelleen, kuinka sosiaalipalvelut tarkkaan ottaen tulisi määritellä. Direktiivillä ei ole minkäänlaista vaikutusta työoikeuteen, ja komissaari Špidla selvitti hetki sitten luvattuja suuntaviivoja, joita on tarkoitus soveltaa työntekijöiden lähettämisestä annetun direktiivin täytäntöönpanoon.

Onneksi kuluttajan asema säilyy loppujen lopuksi riittävän turvattuna. Byrokratiaa karsitaan. Palvelujen tarjoamisen vapaus taataan 16 ja 17 artiklan mukaisesti. Vaikka tarkastuksiin olisi voitu laatia toisenlainenkin yhteistyömalli, luotamme siihen, että neuvosto pitää huolen siitä, että tämä malli toimii aivan yhtä hyvin kuin meidän ehdottamamme.

Tiedämme, että tasapaino on mahdollista löytää. Sen eteen haluamme tehdä työtä ja toivomme, että neuvoston puheenjohtajavaltio Itävalta, jonka kanssa olemme aina valmiita vuoropuheluun, johdattaa päätökseen tämän prosessin, jonka tuloksena toivottavasti on direktiivi, josta hyötyvät niin itsenäiset ammatinharjoittajat, eri alojen ammattilaiset, palvelujen käyttäjät, kuluttajat, työntekijät kuin koko talouskasvukin ja jolla luodaan paljon uusia työpaikkoja. Toivotamme puheenjohtajavaltiolle onnea tässä tehtävässä ja olemme tyytyväisiä siihen, että loppujen lopuksi yhteistyö komissionkin kanssa sujui jokseenkin myönteisessä hengessä.

(Suosionosoituksia)

Evelyne Gebhardt, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, komission tapa käsitellä palveludirektiiviä on nostanut sen esiin varjosta, joka sen ylle äkkiä lankesi taas viime viikolla. Arvoisa komission jäsen McCreevy, rakas Charlie, haluan esittelijänä ja ryhmäni puolesta kertoa, miten tyytyväinen olen siihen, että komissio piti parlamentille antamansa lupauksen ja noudatti parlamentin selvän enemmistön täysistunnossa esittämää pyyntöä.

Tiedän, että kabinettipäälliköillä oli siinä eilen tuntien työ, mutta nyt Euroopan unionin tärkein säädös heti perustuslain jälkeen on jälleen oikeilla raiteilla. Me voimme saatella sitä tuolla tiellä, vai pitäisikö paremminkin sanoa, että komissio seuraa perässä sinne, minne parlamentti sen johdattaa? Se ainakin voidaan todeta, että nyt on otettu ratkaiseva askel kohti sosiaalista Eurooppaa. Arvoisa komission jäsen, voin kertoa teille olevani erityisen tyytyväinen siihen, että suurin kiistakapula – alkuperämaaperiaate – on saatu pois pelistä. Se on suurin läpimurto sosiaalisen Euroopan puolesta tekemässämme työssä.

Olen myös hyvin iloinen siitä, että olette parlamentin ehdotuksen mukaisesti jättäneet palveludirektiivin soveltamisalan ulkopuolelle sellaiset tärkeät osa-alueet kuin osa-aikatyön, turvallisuuspalvelut, rahapelitoiminnan ja koko terveydenhuoltoalan, vaikka sosiaalipalvelujen jättämiseen soveltamisalan ulkopuolelle liittyikin edelleen ratkaisemattomia kysymyksiä. Meidän on jatkettava keskusteluja siitä, millaisia arvioita ja tulkintoja komission ajattelumalli todella herättää.

Olen myös iloinen siitä, että toisin kuin aiemmin pelättiin, alakohtaisilla direktiiveillä on jatkossa etusija palveludirektiiviin nähden, mitä parlamentti piti tärkeänä erityisesti työntekijöiden lähettämisestä annetun direktiivin osalta. Näen nyt saavutetun tuloksen merkittävänä voittona kansalaisille, sosiaaliselle Euroopalle eikä suinkaan vähiten tälle parlamentille. Sen kautta me parlamentin jäsenet olemme osoittaneet ottavamme vakavasti oikeutemme kansan palvelijoina. Asiat ovat nyt ministerineuvoston käsissä. Heistä riippuu, kuinka nopeasti saamme lainsäädännön tältä osin kuntoon.

(Suosionosoituksia)

Toine Manders, ALDE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, haluan kiittää arvoisaa komission jäsentä siitä dynaamisuudesta ja ripeydestä, jota hän on osoittanut tämän nopeasti laaditun asiakirjan valmistelussa. Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä sanoisi jopa sen merkittävän edistystä Euroopan parlamentin hyväksymään kantaan nähden, mikä on hyvä asia Euroopan unionin työllisyyden kannalta. ALDE-ryhmä katsoo, että työpaikkojen luominen on parasta mahdollista sosiaalista suojelua, joka tehoaa paljon paremmin kuin saavutettujen etujen suojeleminen. Valitettavasti soveltamisalan ulkopuolelle jäi vielä useita kohtia ja aloja, joita jäsenvaltiot voivat käyttää hyväkseen omien markkinoidensa suojelemiseksi. Sitä kutsutaan protektionismiksi ja se johtaa todennäköisesti moniin oikeusjuttuihin yhteisöjen tuomioistuimessa.

Jäljellä on edelleen joitakin pidäkkeitä, kuten rahapelitoiminta, audiovisuaalipalvelut ja niin edelleen, ja se, mitä ne kattavat, jää jäsenvaltioiden päätettäväksi. Olisimme mielellämme nähneet paljon tiukemman määritelmän ja linjauksen siitä, mikä jää soveltamisalan ulkopuolelle ja mikä ei. Valitettavasti sille ei löydy tällä hetkellä riittävästi kannatusta, ja lisäaika saattaa olla tarpeen.

Toivomme ihmisten heräävän huomaamaan tämän. Joskus – niin kuin Ranskan tapauksessa – saattaa syntyä ongelmia, kun halutaan tehdä uudistuksia nykyisten saavutusten ja vaurauden turvaamiseksi ihan jo lastemmekin takia. Miljoonat ihmiset kokoontuvat edelleen joka tiistai kaduille osoittamaan mieltään. Mikä häpeä! Poliitikkojen työnä on tehdä kauaskantoisia päätöksiä, ja silloin tällöin heidän on varmistettava uudelleenvalintansa hyvin lyhyeksi ajaksi kerrallaan. Joskus keskitymme eniten jälkimmäiseen.

Joka tapauksessa meistä tuntuu, että nyt on otettu askel oikeaan suuntaan. Kannatimme ehdotusta ensimmäisessä käsittelyssä. Toivomme saavamme lisävalaistusta siihen, miksi useita aloja jätettiin soveltamisalan ulkopuolelle. Kuten itse mainitsitte, esimerkiksi määritelmien olisi oltava yksiselitteisempiä, jotta jäsenvaltioiden olisi vaikeampi suojata maahan tulevia palveluja muilta. Kaiken kaikkiaan talouden liikkuvuutta ja dynaamisuutta on parannettava ja vahvistettava sisämarkkinoilla, mikäli haluamme pystyä kilpailemaan maailman muiden suurten talousalueiden kanssa. Sillä tavoin pystymme mielestäni pitämään kiinni vauraudestamme. Kiitän kuulijoita ja toivon, että tulevassa neuvoston kokouksessa päästään nopeasti myönteiseen lopputulokseen.

(Suosionosoituksia)

Pierre Jonckheer, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsenet, minusta meidän pitäisi olla iloisia siitä, että komissio on taipunut Euroopan parlamentin ja neuvoston kaksinkertaisen painostuksen edessä. Mielestäni Euroopan unionin nykytilanteessa tämä on loistava esimerkki siitä, että parlamentaarinen demokratia voi toimia Euroopan unionissa ja että komissio pystyy todella ottamaan Euroopan parlamentin äänestyksissä hyväksytyt tarkistukset huomioon.

Euroopan parlamentti on parantanut komission alkuperäistä ehdotusta huomattavasti. Tästä huolimatta haluan korostaa, että esittämämme perustavanlaatuiset vastalauseet, joiden vuoksi ryhmämme täysin perustellusti äänesti yksimielisesti ehdotusta vastaan, eivät ole hävinneet mihinkään. Ne koskevat pääasiassa kahta seikkaa: direktiivin soveltamisalaa ja yleistä taloudellista etua koskevien palvelujen sisällyttämisestä soveltamisalaan, mikä ehdotuksessa vahvistettiin. Ryhmämme kannattaa erillisen direktiivin laatimista yleistä taloudellista etua koskevista palveluista, koska pelkäämme, että niiden sisällyttäminen tähän direktiiviin saattaisi estää komissiota laatimasta uutta ehdotusta aiheesta.

Toinen vastalause koskee 16 artiklasta aikaansaatua kompromissia, joka ei lisää tekstin oikeusvarmuutta. Itse asiassa se pakottaa jälleen turvautumaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöön ja edellyttää, että tuomioistuin tekee ratkaisunsa tapauskohtaisesti, mikä on vastoin komission ja parlamentin toiveita. Pallo on nyt neuvostolla, jonka tehtäväksi jää määritellä yhteinen kantansa. Näin ollen Vihreät/Euroopan vapaa allianssi -ryhmä pyytää yksimielisesti neuvostoa muuttamaan ja parantamaan tätä tekstiä erityisesti kahden äsken mainitsemani kohdan osalta.

Francis Wurtz, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsenet, missä tahansa kamppailussa kannattaa aina arvioida kukin vaihe oikein. Saavutettuja voittoja ei pidä aliarvioida, ettei antaisi sijaa tappiomielialalle, mutta ei myöskään yliarvioida saavutuksia, ettei lankeaisi omiin harhakuvitelmiinsä.

Mikä on tämänhetkinen tilanteemme niin kutsutun Bolkesteinin direktiiviluonnoksen tapauksessa? Alkuperäisen tekstin vastustajat keräsivät kiistämättä pisteitä parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä. Alkuperämaaperiaatetta koskevan maininnan poistaminen ja direktiivin käytännön soveltamiseen tehdyt muutokset ovat kuvaavimpia takaiskua liberalistisen Euroopan tiukimmille kannattajille. Useiden alojen jättäminen direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle ja valvontaoikeuden antaminen vastaanottajamaalle – vaikkakin rajoitetun, ehdollisen ja vaikean toteuttaa käytännössä – ovat myös merkittäviä tekijöitä. Kun vielä lopuksi työoikeus jätettiin direktiivin ulkopuolelle, päädyimme takaisin nykyisin voimassa olevaan lainsäädäntöön.

Aiomme tutkia komission uuden tekstin mikroskoopilla. Jos käy ilmi, että komissio yrittää voittaa takaisin joitakin niistä myönnytyksistä, joita se on joutunut tekemään, ja erityisesti jos se yrittää varata itselleen minkäänlaisia automaattisia valvontaoikeuksia, sellaista ei mielestäni voida hyväksyä. Jos toisaalta käy ilmi, että komissio on sisällyttänyt parlamentin vaatimukset uuteen tarkistettuun

direktiiviluonnokseensa, se olisi piristävä osoitus parlamenttimme kasvavasta merkityksestä EU:n toimielinten kolmiyhteydessä. Mikä ehkä vieläkin tärkeämpää, se olisi myös merkki siitä, että kansalaisten äkillisellä ilmaantumisella mukaan eurooppalaiseen keskusteluun – erityisesti 29. toukokuuta 2005 jälkeen – on todella ratkaisevaa vaikutusta. Tämä osoittaa vain sen, ettei ryhmällämme ole mitään aikomusta kieltää tällaista kehitystä.

Riittääkö tänään saavutettu tulos kuitenkin hillitsemään nykyistä työntekijöiden keskinäisen kilpailuttamisen vimmaa, jota kansalaiset ovat nousemassa vastustamaan yhä sankemmin joukoin? Tämä on ydinkysymys, ja meidän vastauksemme siihen on "ei".

Mainittuja poikkeuksia lukuun ottamatta direktiivillä muutetussa muodossaan itse asiassa vahvistetaan sääntöjä, jotka muuttavat integraatiota niin, ettei se enää perustu lainsäädännön yhdenmukaistamiseen, vaan markkinoiden vapauteen. Meidän on nyt kiinnitettävä uudelleen huomionsa nykytilanteeseen ja yhteisön säännösten painoarvoon sen suhteen. Erityisen tärkeää se on nyt, kun Euroopan unionin laajentuminen on tuonut mukaan maita, joiden sosiaaliset standardit houkuttelevat taloudellisia ja poliittisia johtajia, jotka tavoittelevat pakkomiellellä kustannusten alentamista ja "kilpailun esteiden poistamista" pahamaineisissa vapaassa markkinataloudessa, jossa kilpailu on vapaata ja vääristymätöntä.

Millaiset valmiudet meillä on hylätä tämä tukahduttamispolitiikka? Sitten kun aika on kypsä laajalle ja avoimelle keskustelulle Euroopan unionin tulevaisuudesta, tämä on keskeinen kysymys, josta ehdotan avattavaksi keskustelua etenkin vasemmiston piirissä.

Adam Jerzy Bielan, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsenet, minun on pakko ilmaista valtava pettymykseni tämänpäiväisen komission tiedonantoa käsitelleen esityksenne johdosta. Muutettu palveludirektiiviehdotus on epätarkka, ja sen sanamuoto monissa kohdissa epäselvä. Vapaita palvelumarkkinoita vastustavien maiden on pakko käyttää hyväkseen näitä porsaanreikiä.

Arvoisa komission jäsen McCreevy, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan kokouksessa kaksi viikkoa sitten totesitte, että erinomaiseen pyrkimisen ei saa antaa olla hyvän tiellä. Se on varmasti totta, mutta uskotteko todella, että tämä luonnos, joka on syntynyt palvelumarkkinoiden vapauttamiseksi Euroopan unionissa kahden vuoden aikana tehdyn työn tuloksena, on todellakin hyvä? Katsotteko, että direktiivi nykyisessä muodossaan on asianmukainen vastaus Euroopan unionin talouden odotuksiin aikana, jolloin globaali kilpailu kiristyy jatkuvasti?

Minusta on vaikea ymmärtää tiettyjen vanhojen jäsenvaltioiden hallitusten omaksumaa kantaa. Ne ajavat lyhytnäköistä ja itsestä politiikkaa ja jarruttavat kilpailua Euroopan unionin sisällä. Euroopan komission toimettomuutta ja kummallista apatiaa en pysty ymmärtämään lainkaan. Komission tavoitteena pitäisi olla ensisijaisesti koko Euroopan unionin etu. Sen pitäisi pyrkiä saavuttamaan vähintäänkin Lissabonin strategiaan sisältyvät tavoitteet.

Kaksi kuukautta sitten Euroopan parlamentti käänsi direktiiviluonnoksen pääläelleen, kuten jäsen Gebhardt tuolloin niin osuvasti totesi. Se oli seurausta parlamentin kahden suurimman poliittisen ryhmän erittäin valitettavasta kompromissista. Tästä huolimatta komissio vakuutti vapaiden palvelumarkkinoiden kannattajille, että liberaalien säännösten poistaminen luonnoksesta kompensoitaisiin vaihtoehtoisilla järjestelyillä. Tarkoitin erityisesti 24 ja 25 artiklaa, joiden tarkoituksena oli poistaa lähetettyjen työntekijöiden nykyisin kohtaamia esteitä.

Nyt on selvää, ettei Euroopan komissio ole pystynyt täyttämään lupaustaan. Kaikista hyvistä aikomuksista ja tarkoituseristä huolimatta sen laatima asiakirja työntekijöiden lähettämisestä on tuskin muuta kuin kuvausta nyt voimassa olevista esteistä. Siinä ei esitetä minkäänlaisia seuraamuksia maille, jotka estävät lähetettyjen työntekijöiden pääsyn markkinoilleen. Komission velvollisuutena on kuitenkin muuttaa radikaalisti suhtautumistaan niihin maihin, jotka rikkovat räikeästi yhteisön oikeutta palvelujen tarjoamisen vapauden osalta.

Arvoisat komission jäsenet, lopuksi haluan toivottaa teille menestystä vapaiden markkinoiden luomisessa Euroopan unioniin. Tässä tehtävässä menestyminen on ratkaisevan tärkeää sekä teille että koko Euroopan unionille, mutta komissiolta se vaatii enemmän rohkeutta ja päättäväisyyttä.

Fernand Le Rachinel (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, neuvosto ja komissio ovat ottaneet huomioon palveludirektiiviä käsitelleestä Gebhardtin mietinnöstä toimitetun äänestyksen tulokset, ja voimme olla vain tyytyväisiä siihen. Kerrankin meillä on enemmistö ja otamme siitä kaiken irti. Oli suurelta osin

meidän ansiotamme, että palveludirektiivistä poistettiin kaikkein kiistanalaisimmat osat, tärkeimpänä niistä pelätty alkuperämaaperiaate. Useita harmaita alueita jäi kuitenkin vielä jäljelle erityisesti yleistä taloudellista etua koskevien palvelujen osalta, ja ne jäivät neuvoston ratkaistavaksi yhteisymmärryksessä parlamentin kanssa.

Tällä hetkellä vaara vaanii muualla. Komissio aikoo tarkistaa ja muuttaa liberaalimpaan suuntaan työntekijöiden lähettämistä annettua direktiiviä, mikä osittain veisi Euroopan parlamentilta mahdollisuuden vaikuttaa lainsäädännön sisältöön.

Lopuksi totean, että tuomitsemme jyrkästi komission päätöksen antaa Ranskalle varoitus sillä perusteella, että se esti hallinnollisin päätöksin vihamieliset nurkanvaltauksset 11 arkaluontoisella ja strategisesti tärkeällä alalla, erityisesti puolustuksen alalla. Komissio hyökkää mieluummin omia joukkojaan vastaan kuin puolustaa Euroopan unionin etuja WTO:ssa tai maailmanmarkkinoilla. Siksi jäsenvaltioiden on korjattava tämä institutionaalinen ja poliittinen epäkohta.

Malcolm Harbour (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluan esittää kiitokseni komission jäsenelle McCreevyllä siitä, että hän on ottanut todesta meille antamansa sitoumuksen. Hän totesi, että jos laadimme tasapainoisen ehdotuksen, jolla on parlamentin selvän enemmistön tuki, siinä tapauksessa komissio ottaa sen käsiteltäväksi ja laatii siitä muutetun ehdotuksen. Hän on todella suurelta osin tehnyt juuri näin, kuten monet kollegat ovat todenneet. Annan ehdotukselle täyden tukeni. Se oli kompromissi. En aio nostaa haloota siitä, että minusta direktiivi olisi saanut olla liberaalimpikin, mutta totuus on edelleen se, että nyt pöydällä oleva ehdotus merkitsee isoa edistysaskelta sisämarkkinoiden toteuttamisessa.

Arvoisa komission jäsen McCreevy, viestini teille on se, että toivon teidän vastedes toimivan tämän direktiivin vannoutuneena puolestapuhujana. Me haluamme teidän myyvän paketin kansalaisille. Ette maininnut puheessanne, että direktiiviin sisältyy satoja erilaisia jäsenvaltioille suunnattuja toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on poistaa esteitä palveluyritysten tieltä, vähentää byrokratiaa, yksinkertaistaa hallintoa ja parantaa tiedonsaantia. Äskeisistä kommentteista päätellen puolalaiselta kollegaltani näyttää jääneen tämä kokonaan huomaamatta.

Yksi parlamentin tämän laidan ehdottamista keskeisistä kohdista on myös palvelujen tarjoamisen vapaus. Olen täysin vakuuttunut siitä, ja varmasti tekin yhdytte näkemykseeni, että kyseisen kohdan sanamuodossa – direktiivin sanoin – otetaan täysimääräisesti huomioon säännöt, joiden nojalla palvelun tarjoajat toimivat omassa jäsenvaltiossaan. Tämä on merkittävä edistysaskel, mutta meidän on mentävä kansalaisten pariin ja puhuttava direktiivin puolesta painokkaasti ja myönteiseen sävyyn. Tämä on tärkein viestimme: meidän on sekä järkeen että tunteeseen vedoten voitettava puolellemme ne ihmiset, joiden mielestä saimme aikaan vesitetyn ja heikon säädöksen. Kun ehdotuksen lukee, huomaa, ettei se ole sellainen.

Lopuksi haluan esittää suuret kiitokset komission jäsenelle Špidlalle. Pyysimme tiedonantoa työntekijöiden lähettämistä annetusta direktiivistä osana kompromissia, jolla poistettiin 24 ja 25 artikla ehdotuksesta, ja nyt olemme saaneet tiedonannon. Mielestäni siinä olisi voitu mennä pitemmällekin, mutta olen joka tapauksessa iloinen, että nämä kaksi asiaa on nyt sidottu yhteen, mikä oli yksi parlamentin tämän laidan avainvaatimuksista.

(Suosionosoituksia)

Anne Van Lancker (PSE). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, minäkin haluan osaltani kiittää komissiota, joka on pysynyt mahdollisimman uskollisena parlamentin kannalle. Arvoisa komission jäsen, minun täytyy sanoa, että varsin suppea sosiaalipalvelujen määritelmä huolestuttaa minua jonkin verran, ja haluaisin parlamentin ja neuvoston paneutuvan paremman määritelmän pohtimiseen.

Olen kuitenkin iloinen, että komissio on hyväksynyt parlamentin ehdottamat sosiaaliset lausekkeet työ- ja sosiaaliturvalainsäädännön sekä työehtosopimusten noudattamisen osalta. Samoin olen iloinen siitä, että työntekijöiden lähettämistä annettu direktiivi asetetaan etusijalle ja sen sisältö otetaan täysimääräisesti huomioon palveludirektiivissä. Arvoisa komission jäsen Špidla, minun täytyy kuitenkin todeta, etten ole täysin tyytyväinen työntekijöiden lähettämistä annetun tiedonannon sisältöön, ja siksi vaadin, että kyseinen tiedonanto annetaan työmarkkinaosapuolten ja parlamentin käsiteltäväksi neuvoa-antavaa lausuntoa varten.

Vaikka onkin hyvä, että jäsenvaltioiden luomia ja yhteisöjen tuomioistuimen toistuvasti tuomitsemia byrokraattisia menettelyjä ja rajoituksia poistetaan, minusta vaikuttaa siltä, ettei tiedonannon sisältämissä kielloissa tyydytä pelkästään jakamaan oikeutta. Esimerkiksi näkemys, jonka mukaan edustajan nimeämisen lähetettyjen työntekijöiden joukosta pitäisi olla riittävä toimenpide, merkitsee käytännössä Skandinavian maiden neuvottelukulttuurin kieltämistä. Lisäksi ennakkoon myönnettävien lupien ja ennakkokirjautumisen kiellolla saatetaan pahimmillaan tehdä tyhjäksi koko lisenssijärjestelmä, jollainen on käytössä esimerkiksi työvoimanvuokrauksessa. Tätä on sen vuoksi tutkittava tarkemmin.

Haluan myös antaa tunnustusta hyvästä alusta tarkastusten parantamisesta käytännössä. On ehdottoman tärkeää, että yritykset ja työntekijät saavat nykyistä paremmin tietoa työntekijöiden lähettämiseen sovellettavista työehdoista ja että asiointipisteiden toimintaa tehostetaan. Kannatan myös varauksetta ajatusta, että työsuojelutarkastusten resurssit olisi parannettava ja lisättävä niitä koskevaa rajat ylittävää yhteistyötä. Sitä tämä parlamentti on vaatinut useaan otteeseen. Katson, että vasta sitten voimme taata riittävät edellytykset paitsi hyvin toimivien myös sosiaalisia standardeja täysimääräisesti noudattavien palvelujen sisämarkkinoiden luomiselle.

(Suosiosoituksia)

Nathalie Griesbeck (ALDE). – *(FR)* Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, meidän mielestämme on välttämätöntä, että lopullisessa tekstissä, joka meidän on saatava aikaan, säilytetään täysin se tasapaino, jonka parlamentin jäsenet ovat onnistuneet löytämään. Jos meidän on pakko antaa direktiivi palvelujen vapaasta liikkuvuudesta, koska sellaista ehdottomasti tarvitaan, se ei saa tapahtua hinnalla millä hyvänsä. Komission alkuperäinen luonnos oli kömpelö, huonosti suunniteltu ja harkitsematon. Parlamentti on nyt tarkistanut tekstin kokonaan, ja lopputulos mahdollistaa sisämarkkinoiden toteuttamisen siten, että samalla säilytämme oman sosiaalisen mallimme. Arvoisa komission jäsen, olemme teille kiitollisia siitä, että pysyitte lujana, ja ehdotan, että alatte yhdessä Euroopan parlamentin kanssa laatia kompromissia.

Tästä eteenpäin pallo on neuvostolla, ja odotamme sen toimivan vastuullisena lainsäätäjänä parlamentin ohella. Palveludirektiivi on rakennelma, joka lepää usean meille yhtä tärkeän pilarin varassa. Horjuttamalla yhtä tai useampaa niistä saatamme romahduttaa koko rakennelman. Sen vuoksi neuvosto ei voikaan sivuuttaa meidän sille lähettämääme poliittista viestiä. Arvoisa komission jäsen, parlamentin äänestys palveludirektiivistä on osoittanut suunnan. Kansalaiset eivät ymmärtäisi, jos nyt perääntyisimme tältä tieltä.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – *(DE)* Arvoisa puhemies, olen iloinen, että komissiolle on valjennut, että työntekijöiden lähettämistä koskeva direktiivi on välttämätön työntekijöiden aseman turvaamiseksi Euroopan unionin palvelumarkkinoilla. Palveludirektiivin ei saa antaa rajoittaa sitä.

Työntekijöiden lähettämisestä annetussa direktiivissä vahvistetaan periaate, jonka mukaan samassa paikassa tehdystä samasta työstä on maksettava samaa palkkaa. Minun on kuitenkin todettava komission jäsenelle Špidlalle ihmetteleväni hieman sitä, että kun muistetaan, miten paljon rikolliset käyttävät energiaa tämän periaatteen kiertämiseen käytännössä, miten voidaan ajatella, että yksi paikallinen esimies tai töiden aloituspäivänä tapahtuva rekisteröiminen riittäisi takaamaan, että jäsenvaltiot pysyvät selvillä tapahtumista. Jos jäsenvaltioiden käytössä olevien valvontakeinojen on tarkoitus auttaa työntekijöiden suojelussa, siitä seuraa väistämättä, ettei tällaisia valvontakeinoja pidä rajoittaa. Sen olisi oltava johtoajatuksena jäsenvaltioille annettavassa ohjeistuksessa pikemminkin kuin toteamuksen, että kyseessä on pelkkä byrokratian vaatimus. Työntekijöiden lähettämisestä annetun direktiivin ensisijaisena tarkoituksena on jatkossakin oltava työntekijöiden suojeleminen.

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). – *(NL)* Arvoisa puhemies, haluan yhtyä komission jäsenille McCreevylle ja Špidlalle esitettyihin kiitoksiin. Ihailen suuresti tapaa, jolla olette tulleet meitä puoliväliin vastaan. Nyt käsillä oleva ehdotus merkitsee suurta edistysaskelta. Minulla on siitä muutamia kysymyksiä ja kommentteja.

Arvoisa komission jäsen McCreevy, aloitan teistä. Sanoitte julkaisevanne terveydenhuoltoa käsittelevän asiakirjan. Mitä tarkoitatte? Onko kyseessä direktiivi? On todellakin mahdotonta hyväksyä, että yhteisöjen tuomioistuin kehottaa meitä seuraamaan tilannetta tarkasti, emmekä sen jälkeenkään tee mitään. Antaisin arvoa sille, että laadittava asiakirja olisi direktiivi, koska ette maininnut, millaisesta asiakirjasta on kysymys.

Sitten komission jäsen Špidla, olen teidän molempien kanssa samaa mieltä siitä, että 24 ja 25 artikla alkuperäisessä muodossaan sisällytettiin mukaan siinä tarkoituksessa, että ne estäisivät hallinnollisten esteiden luomisen vastaanottajavaltioissa. Olen täysin samaa mieltä siitä, että tällaisiin esteisiin olisi puututtava. Toisaalta palkkoja ja työoloja koskevia normeja voidaan myös kiertää, mikä johtaa laittomaan kilpailuun työmarkkinoilla. Tämä merkitsee siis sitä, että uusien politiikan suuntaviivojen laatiminen on tärkeää myös lähetettyjen työntekijöiden kannalta.

Minulla on kuitenkin yksi kysymys. Miksi annoitte tämän tiedonannon, arvoisa komission jäsen Špidla? Kysyn tätä siksi, että jäsen Schröder laati parhaillaan mietintöä työntekijöiden lähettamisestä annetusta direktiivistä, ja teillä on jo samaa direktiiviä koskeva arvio käytössänne. Miksi julkaisitte asiakirjan, joka on vaikea panna täytäntöön? Miksi ette päätenyt sen sijaan lainsäädännön mukauttamiseen?

Arvoisa puhemies, vielä viimeinen kommentti. Minua ilahduttaa se, että valvontamenettelyn, jolla seurataan, miten toimimme toistemme kanssa, on määrä parantua eri jäsenvaltioiden työsuojelutarkastajien yhdistäessä voimansa. Meidän on keskusteltava toisen kerran siitä, miten tätä menettelyä voitaisiin vahvistaa.

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsenet, hyvät kollegat, kuten eräs brittiedustaja totesi palveludirektiivistä käydyssä ensimmäisessä keskustelussa, Fritz Bolkestein elää ja voi hyvin ja pitää majaa pääasiassa Ranskassa. Ryhmäni toivottaa entiselle komission jäsenelle Bolkesteinille hyviä eläkepäiviä. Toivomme todellakin, että hän saa viettää eläkepäiviään rauhassa, mutta hänen direktiivinsä on kuollut kuin kivi. Vastedes meillä onkin Gebhardtin–McCreevyn direktiivi.

Niin, Bolkestein on tietenkin jättänyt jälkeensä orpoja. Ääriivasemmistossa ja tiettyjen tunnettujen EU:n vastustajien keskuudessa Bolkesteinin direktiivistä oli tullut jonkinlainen mörkö, antisosiaalisen Euroopan unionin symboli. Näiden ihmisten on vaikea hyväksyä, että Bolkesteinin direktiivi on lopullisesti kuollut ja kuopattu. Sama ongelma on myös muutamilla muilla, nimittäin joillakin kiihkeillä ultraliberalismin kannattajilla. Tarkoitin niitä, jotka näkivät komission alkuperäisen ehdotuksen eräänlaisena yleisavaimena, joka takaisi pääsyn täysin sääntelystä vapaaseen Euroopan unioniin. Tarkoitin nyt erityisesti erästä ranskalaista paronia, joka yrittää vaikuttaa nykyaikaiselta puhumalla amerikanenglantia toimiessaan suurtyönantajien äänitorvena.

Onneksi Euroopan parlamentti on kuitenkin tehnyt työnsä, ja parlamentin määränemistön on muokannut uusiksi sille ensimmäisessä käsittelyssä esitetyn komission alkuperäisen ehdotuksen tehdäkseen siitä vartenotettavan välineen, jolla edistetään palvelujen tarjoamisen vapautta mutta samalla estetään sosiaalinen polkumyynti kaikissa muodoissaan. Komissio on tehnyt viisaasti kannattaessaan pääpiirteissään Euroopan parlamentin kantaa, vaikka viime viikolla olikin havaittavissa pientä horjumista. Puheenjohtaja Barroso on pistänyt joukkonsa ojennukseen. Meidän on tietenkin jatkossakin pysyttävä valppaina ja joudumme myös pyytämään joitakin lisätietoja. Tästä huolimatta puheenjohtajavaltio Itävalta tekisi yhtä lailla hyvän työn, jos se onnistuisi varmistamaan neuvoston tuen parlamentille, jotta saamme nopeasti aikaan kunnollisen palveludirektiivin, jollaista toivomme ja rukoilemme.

Anne E. Jensen (ALDE). – (DA) Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsenet, me parlamentissa olemme järjestäneet kuulemisia työntekijöiden lähettämistä koskevasta direktiivistä, ja ne ovat osoittaneet, että direktiivissä itsessään ei ole mitään vikaa, vaikka se onkin mutkikas. Sääntöjen soveltamisessa käytäntöön on kuitenkin valtavia ongelmia. Ihmiset ovat epätietoisia oikeuksistaan, yritykset eivät tiedä, mitä sääntöjä niiden pitäisi noudattaa, ja viranomaiset tulkitsevat direktiiviä keskenään eri tavoin. Direktiivin muuttamisen sijaan meillä onkin paljon tehtävää hallinnon ja tiedotuksen parantamisessa. Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden on yhdessä varmistettava, että esimerkiksi Internetin ja erilaisten pikavalikkojen kautta on mahdollista saada paremmin tietoa. Tällä tavoin meidän pitäisi pystyä todella hyötymään palvelujen sisämarkkinoista. Odotan komission tekevän aloitteita tällä alalla ja varmistavan, että työntekijöiden lähettamisestä annettu direktiivi toimii tulevaisuudessa paremmin.

Malgorzata Handzlik (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, kiitos työntekijöiden lähettämistä koskevien suuntaviivojen esittelystä. Ne ovat jälleen yksi merkittävä askel kohti palvelujen vapauttamista.

Komission asiakirjassa luetellaan työntekijöitään ulkomaille työhön lähettäville yrityksille asetettuja laittomia esteitä. Siihen sisältyy myös esimerkkejä yhteisöjen tuomioistuimen ratkaisuksista, joissa katsotaan tällaisten käytäntöjen olevan perustamissopimuksen vastaisia. Valitettavasti asiakirjassa ei kuitenkaan ehdoteta mitään tehokkaita keinoja nykytilanteen ratkaisemiseksi.

Komissio on osoittanut varsin selvästi, että siltä puuttuu tahtoa varmistaa yhteisön lainsäädännön noudattaminen. Pelkkä yhteisöjen tuomioistuimen ratkaisuihin viittaaminen ei riitä. Esteet pysyvät tiukasti paikoillaan tuomioistuimen ratkaisusta, perustamissopimuksesta ja direktiivistä huolimatta. Mikään ei ole muuttunut. Tarvitaan siis päättäväisempiä toimia, jollainen olisi esimerkiksi oikeustoimien aloittaminen niitä vastaan, jotka ovat rikkoneet säännöksiä. Pelkään, että ehdotus laatia taas yksi kertomus esteiden poistamisesta saavutetusta edistyksestä vuoden kuluessa merkitsee vain tällaisten toimien viivästyistä edelleen.

Lopuksi haluan kertoa, miten hämmentyneitä monet parlamentin jäsenet olivat havaitessaan, että terveydenhuoltopalvelut oli kokonaan jätetty palveludirektiiviä koskevan komission lausunnon ulkopuolelle, vaikka parlamentin enemmistö kannatti äänestyksessä niiden sisällyttämistä.

(Suosionosoituksia)

Charlie McCreevy, komission jäsen. *(EN)* Arvoisa puhemies, haluan aloittaa kiittämällä arvoisia jäseniä heidän kommentistaan. Vastaan muutamaa tarkentaviin kysymyksiin.

Soveltamisalan ulkopuolelle jätettyjen alojen osalta meidän kaikkien on tärkeää muistaa, että perustamissopimuksen määräykset koskevat jatkossakin myös direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jääneitä palveluja. Komission kollegio keskustelee seuraavien parin viikon kuluessa terveydenhuollosta, ja tuolloin päätetään laadittavan aloitteen soveltamisalasta. Komission jäsen Kyrianiou johtaa keskustelua, ja komission jäsen Špidla ja minä esitämme hänelle omia ehdotuksiamme. Vaikka en voi kertoa asiasta tarkemmin vielä tänään, voin kuitenkin sanoa, että ehdotus kattaa vähintäänkin potilaiden liikkuvuuden ja terveydenhuoltokustannusten korvaamisen. Meidän täytyy odottaa, millaisen ehdotuksen komission jäsen Kyrianiou esittää.

Jäsen Harbour on hieman pessimistinen tämän muutetun ehdotuksen saaman vastaanoton suhteen. On totta, että siitä on esitetty jonkin verran kielteisiä kommentteja joissakin tiedotusvälineissä, mutta näkemykset muuttuvat aikaa myöten, kun ihmisillä on ollut enemmän aikaa sulatella parlamentin äänestyksen tulosta.

Olen puhunut ponnekaasti muutetun ehdotuksen puolesta ministerineuvostossa. Sunnuntaina, 12. maaliskuuta 2006 pidetyssä neuvoston kokouksessa puolustin pontevasti suunnitteilla olevaa tarkistettua ehdotusta. Kerroin ministereille aikovani noudattaa Euroopan parlamentin kantaa keskeisimmissä kysymyksissä. Vaikka jotkut ministereistä saattoivat aluksi olla jonkin verran epäilevällä kannalla, kokouksen päättyessä useimmat olivat varsin tyytyväisiä odotettavissa olevaan lopputulokseen. Se, että Eurooppa-neuvosto viime viikolla asettui musertavan yksimielisesti parlamentin äänestystuloksen taakse, on osoitus siitä, että keskustelussa on päästy merkittävästi eteenpäin.

Ehdotus on hyvä. Jäsen Harbour esitti yhteenvedon siihen sisältyvistä monista aloitteista ja sen vahvuuksista, ja kun tämä direktiivi hyväksytään, meidän pitäisi olla valmiita puhumaan sen puolesta ja todistamaan sen olevan hyvin tärkeä askel palvelujen alalla ja hyväksi koko Euroopan unionille.

Kuten olen todennut valiokuntien kokouksissa, viimeksi sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnassa, on tärkeää huomata, ettei aikaisempi komission ehdotus olisi koskaan nähnyt päivänvaloa esitetyssä muodossaan. Alkuperäisen ehdotuksen puolustajien olisi siis tunnustettava poliittinen totuus: siitä ei olisi koskaan tullut säädöstä.

Minä komission jäsenenä ja koko komission kollegio tunnustimme poliittiseksi tosiasiaksi sen, ettemme voisi jatkaa sen toittamista, kuinka loistava ehdotus on, kun kuitenkin tiesimme sisimmässämme, että lopulta se hyllytettäisiin. Omaksumme käytännöllisen lähestymistavan toteamalla, että voisimme katsoa, voidaanko parlamentin suurimpien poliittisten ryhmien kesken saavuttaa laaja yksimielisyys. Jos nimittäin onnistuisimme siinä, meillä olisi paremmat mahdollisuudet ajaa tarkistettu ehdotus läpi ministerineuvostossa.

Niissä ministerineuvoston kokouksissa, joihin olen osallistunut, mielipide-erot ovat olleet aivan yhtä suuria kuin Euroopan parlamentissäkin. Minusta parlamentti on siis selvästi näyttänyt suunnan. Nyt kun meillä on tarkistettu ehdotus, meidän pitäisi kaikkien olla valmiita kauppaamaan sitä ja tunnustamaan, että se on suuri edistysaskel. Jotkut saattavat kuvailla sitä edistysaskeleeksi, joka nousee vielä arvoon arvaamattomaan, mutta iso edistysaskel se on joka tapauksessa. Siitä koituu jatkossa huomattavaa hyötyä Euroopan unionin taloudelle, koska kysymys on EU:n talouden piristämisestä siten, että se pystyy pitämään yllä sellaista kasvuvauhtia, joka loisi kipeästi kaivattuja uusia työpaikkoja. Minun mielestäni muutettu palveludirektiiviehdotus kykenee siihen.

Ottaen huomioon, että ehdotuksen vaikeimmista kohdista on saatu aikaan niinkin laaja yksimielisyys, olen varma, että ministerineuvosto on halukas tekemään läheistä yhteistyötä Euroopan parlamentin kanssa sovun löytämiseksi mahdollisimman pian. Me komissiossa teemme kaikkemme helpottaaksemme lopullisen sovun löytymistä mahdollisimman aikaisessa vaiheessa. Jos kaikki toimivat avoimesti ja rakentavasti, voimme saattaa tämän tärkeän ehdotuksen onnistuneesti päätökseen.

(Suosionosoituksia)

Vladimír Špidla, komission jäsen. (CS) Arvoisat parlamentin jäsenet, haluan kiittää teitä juuri käydyistä keskustelusta. Saanen sanoa vielä muutaman sanan joistakin esiin nousseista kysymyksistä.

Työmarkkinaosapuolten ja jäsenvaltioiden edustajien välillä jatkuvassa vuoropuhelussa ja erityisesti aihetta käsitellessä parlamenttikeskusteluissa on nyt päädytty sille kannalle, että direktiivi on tarkoitukseensa sopiva ja ettei sen perinpohjaiselle lainsäädännölliselle uudelleentarkastelulle ole pakottavaa tarvetta, vaikka sen käytännön soveltaminen saattaa aiheuttaa useita ongelmia. Palveludirektiivistä käytyjen keskustelujen kuluessa parlamentille on luvattu, että komissio sisällyttää tiedonantonsa yhteenvedon nykyisistä käytännöistä ja Luxemburgin tuomioistuimen tähän mennessä antamista ratkaisuksista. On täysin selvää, että lakeja on käytettävä vain siihen tarkoitukseen, johon lainsäätäjät ovat ne laatineet, ja mielestäni sama pätee kauttaaltaan koko oikeusjärjestelmään. Työntekijöiden lähettämisestä annetun direktiivin tarkoituksena on suojella toiseen jäsenvaltioon työhön lähetettyjä työntekijöitä turvaamalla heille asianmukaiset oikeudet ja estämällä sosiaalinen polkumyynti, suojaamalla heitä hyväksikäytöltä ja takaamalla, ettei heitä voida pakottaa hyväksymään kohtuuttomia sosiaalisia oloja ja siten kilpailemaan epäreilusti vastaanottajamaan työntekijöiden kanssa. Tämä on direktiivin tarkoitus, ja sitä pidimme ohjenuoranamme laatiessamme strategiaa tiedonantoa varten.

Direktiivin tarkoituksena ei tietenkään ole luoda keinotekoisia esteitä. Tämä merkitsee sitä, että jokaista yksittäistä estettä ja jokaista hallinnollista menettelyä on punnittava siltä kannalta, onko se tarpeellinen ja välttämätön työntekijöiden suojelun parantamiseksi. Jos vastaus on kyllä, silloin toimenpide on sopusoinnussa direktiivin kanssa, ja jos vastaus on ei, silloin se ei ole. Voin antaa tästä tyyppillisen esimerkin: työntekijöiden suojeleminen edellyttää kiistämättä virallisten asiakirjojen käyttämistä, mutta on helppo kuvitella, että jotkut asiakirjat saattavat olla tarpeettomia tältä kannalta. Tämä on yksi kysymyksistä, joihin tiedonannossa paneudutaan.

Useissa puheenvuoroissa nousi esiin kysymys, joka ei suoranaisesti liity tiedonantoon vaan palveludirektiivin kehittämiseen jatkossa ja palvelukysymyksiin yleisemminkin. Kysymys oli yleistä etua edistävästä sosiaalipalveluista. Voin kertoa teille, että tiedonanto on jo valmis tähän liittyvien yksityiskohtien osalta ja että odotamme sen saavan lopullisen muotonsa huhtikuun loppuun mennessä. Tiedonannossa toisaalta selkiytetään joitakin oikeudellisia peruskysymyksiä, sillä tuomioistuimen ratkaisuksista on tärkeää saada täsmälliset ja luotettavat tulokset. Toisaalta siinä ehdotetaan useita uusia menettelyjä, joita olisi jatkossa mahdollista ottaa käyttöön, kun yleistä etua edistävien sosiaalipalvelujen käsitteen poliittinen sisältö on ensin kehittynyt ja tarkentunut.

Arvoisat parlamentin jäsenet, uskon, että palveludirektiivi ja siihen liittyvä tiedonanto sekä aiheesta käydyt lisäneuvottelut ja käsittelyn myöhemmät vaiheet ovat esimerkki poikkeuksellisen tuloksellisesta yhteistyöstä komission ja parlamentin välillä tällä hyvin vaativalla yhteisön lainsäädännön osa-alueella.

Arvoisat parlamentin jäsenet, saanen vielä lopuksi sanoa muutaman sanan aiheesta, jota kollegani McCreevy jo käsitteli. Odotamme todellakin, että laaditaan joitakin uusia lainsäädäntöehdotuksia, jotka koskevat terveydenhuoltoa ja erityisesti potilaiden liikkuvuutta terveydenhuoltojärjestelmän sisällä.

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, olen hämmästynyt, ettei Euroopan unionin puheenjohtajavaltio Itävalta ota kantaa tähän tärkeään komission tiedonantoon. Kun liittokansleri Schüsseliä kuuntelee, hän puhuu hyvin myönteiseen sävyyn Euroopan parlamentin aikaansaamasta kompromissista, ja haluaisin todellakin tietää, aikooko puheenjohtajavaltio Itävalta nyt tehdä parhaansa varmistaakseen, että neuvosto hyväksyy tämän parlamentin ja komission uuden kannan.

Puhemies. Jäsen Goebbels, en määrittäisi puhettanne työjärjestyspuheenvuoroksi, vaikka se vaikuttaakin keskustelun kulkuun. Kysymys on toki työjärjestyksestä, mutta en usko, että parlamentin jäsenten tarvitsee kehottaa neuvostoa käyttämään halutessaan puheenvuoroa. Neuvosto tietää, että sillä on oikeus käyttää puheenvuoroa, ja jos se ei ole pyytänyt puheenvuoroa, se johtuu siitä, ettei neuvosto pidä sitä tarpeellisena. Vaitiolo on myöntymisen merkki.

Keskustelu on päättynyt.

Kirjallinen lausuma (työjärjestyksen 142 artikla)

Alessandro Battilocchio (NI). – (IT) Olen komissiolle kiitollinen siitä, että se on ottanut huomioon tämän parlamentin kannan, joka ilmentää demokraattisesti Euroopan kansalaisten enemmistön vaatimuksia.

Olen pahoillani siitä, että tietyt sosiaalipalvelut on edelleen jätetty direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Kohtuuhintaisen asuntotarjonnan tai lasten ja perheiden tukemisen kaltaisia palveluja ei saa jättää kilpailun lakien armoille, vaan niiden tulee tähdätä yksinomaan edunsaajien tarpeiden täyttämiseen. Siksi toivon, että nämä vaatimukset otetaan riittävällä tavalla huomioon sosiaalipalveludirektiivissä, jonka komissio on ilmoittanut julkistavansa huhtikuun lopussa.

Olen myös tyytyväinen siihen, että alkuperämaaperiaate on poistettu ja että työntekijöiden lähettämisestä on laadittu uusi asiakirja. Olen itse asiassa sitä mieltä, että meidän on suojauduttava sosiaaliselta polkumyynniltä tarkastelemalla huolellisesti markkinasääntöjä erityisesti palkkojen ja työolojen osalta. On tärkeää varmistaa, että kilpailu parantaa työn laatua sekä työntekijöiden että kuluttajien eduksi. Euroopan unionin tavoitteena ei viime kädessä ole liiketoiminnan volyymin kasvattaminen, vaan sellaisen kilpailukykyisen yhteiskunnan luominen, joka palvelee kansalaisiaan: yhteiskunnan, joka auttaa nostamaan jäsentensä elintasoa joka suhteessa.

13. Yhteisön oikeuden soveltamisen valvonta (2003, 2004) – Parempi säädöskäytäntö 2004: toissijaisuusperiaatteen soveltaminen - Voimassa olevan sisämarkkinalainsäädännön täytäntöönpano, seuraukset ja vaikutukset – Sääntely-ympäristön yksinkertaistamisstrategia (keskustelu)

Puhemies. Esityslistalla on seuraavana parempaa säädöskäytäntöä koskeva yhteiskeskustelu, jossa käsitellään neljää mietintöä:

- Monica Frassonin laatima oikeudellisten asioiden valiokunnan mietintö (A6-0089/2006) komission 21. ja 22. vuosikertomuksesta yhteisön oikeuden soveltamisen valvonnasta (2003 ja 2004) [2005/2150(INI)],
- Bert Doornin laatima oikeudellisten asioiden valiokunnan mietintö (A6-0082/2006) paremmasta säädöskäytännöstä 2004: toissijaisuusperiaatteen soveltaminen – 12. vuosikertomus [2005/2055(INI)],
- Arlene McCarthyn laatima sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietintö (A6-0083/2006) voimassaolevan sisämarkkinalainsäädännön täytäntöönpanosta, seurauksista ja vaikutuksista [2004/2224(INI)] ja
- Giuseppe Garganin laatima oikeudellisten asioiden valiokunnan mietintö (A6-0080/2006) strategiasta sääntely-ympäristön yksinkertaistamiseksi [2006/2006(INI)].

Monica Frassoni (Verts/ALE), esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, minulla on erityisen suuri ilo käyttää puheenvuoro tänään, kun tavallisuudesta poiketen edustan oman ryhmäni sijasta laajapohjaisempaa enemmistöä oikeudellisten asioiden valiokunnan esittelijänä. Tehtäväni mukaisesti haluan valottaa muutamia kohtia tämän mietinnön sisällöstä. Mietinnön perusajatuksena on korostaa sitä, että yhteisön oikeuden soveltaminen kuuluu olennaisesti "parempaa säädöskäytäntöä" koskevaan asiakokonaisuuteen muiden sellaisten kysymysten ohella, joista keskustelemme tänään iltapäivällä.

Soveltaminen on tärkeä osa oikeutta etenkin siksi, että tilanne Euroopan unionissa ei ole kunnossa, kuten komission kertomuksessa hyvin painokkaasti huomautetaan. Varsinkin ympäristö- ja sisämarkkinalainsäädäntöä koskevat ongelmat ovat erittäin vakavia, eikä ole mitään mieltä kieltää sitä, että niihin ovat syllisiä ennen kaikkea jäsenvaltiot.

Soveltamisen laiminlyönti johtuu kuitenkin myös siitä, että menettelystä määrätään perustamissopimuksissa, eikä sitä ole sen vuoksi helppo parantaa. Menettely on hidas, ja sen perusteella määrätään varsin riittämättömiä seuraamuksia. Menettelyn huomattavat puutteet ja sen pitkäkestoisuus haittaavat yhteisön oikeuden soveltamista jäsenvaltioissa.

Haluaisin tietää, kuuluuko kysymys yhteisön oikeuden soveltamisesta mielestänne komission painopisteisiin vai ei. Tiedonannon perusteella minusta ei vaikuta siltä, sillä, kuten tiedämme, siinä käsitellään enemmän direktiivien peruuttamiseen ja muuttamiseen liittyviä näkökohtia kuin näiden säädösten varsinaista täytäntöönpanoa.

Mielestäni komissiossa on pohjimmiltaan kaksi ajattelutapaa: toisen mukaan on paras välttää hankaluuksia jäsenvaltioiden kanssa, joten ongelmat on yritettävä ratkaista yhdessä niiden kanssa. Toisen mukaan taas sääntöjä on sovellettava tarkasti: ei joustamattomasti mutta joka tapauksessa ehdottomasti käyttämällä mahdollisimman nopeita ja lainmukaisia menettelyjä.

Annan tästä muutamia esimerkkejä. Mielestämme komissio teki erityisen nopeasti ja tehokkaasti useita päätöksiä käynnistääkseen tiettyjä menettelyjä, jotka koskevat esimerkiksi geneettisesti muunneltuja organismeja Itävallassa. Toisaalta Ranskan tapauksessa, joka liittyy sen kyvyttömyyteen panna täytäntöön Natura 2000 -direktiiviä, olemme yhteisöjen tuomioistuimen päätöksestä lähtien odottaneet kolme vuotta, että komissio puuttuisi asiaan sakkoja koskevan 228 artiklan nojalla.

Kiinnostavia tapauksia liittyy myös kansalaisten oikeuteen saada korvauksia sairauskuluistaan. Tämä on ihmisille itselleen erittäin tärkeä kysymys, mutta ymmärtääksemme se on jäänyt ratkaisematta, koska poliittisen vastuun ottaminen asiasta on mutkikasta. Lisäksi 228 artiklaan on turvauduttu vain kahdesti: kerran Kreikan jätepäästöjä koskevassa asiassa, joka keskeytettiin hyvin pian, ja kerran Espanjan uimavesiä koskevassa asiassa, joka peruttiin viime hetkellä päätöksellä, jonka komissiokin myöntää oikeudelliselta kannalta melko kyseenalaiseksi.

Mitä vastaamme tai mitä ehdotamme ratkaisuksi tilanteeseen, jossa komission pitäisi mielestämme toimia avoimemmin? Ensinnäkin olemme sitä mieltä, että yhteisön oikeuden soveltamistapoja on valvottava paremmin ja niiden avoimuutta lisättävä. Mielestäni on tärkeää, että komissio toimittaa meille oikeuden soveltamisen noudattamista koskevat tutkimuksensa, joita emme valitettavasti ole onnistuneet saamaan.

Toiseksi on mielestäni äärimmäisen tärkeää siirtää varoja lainsäädäntötyön päättäneiltä elimiltä niille elimille, jotka vastaavat lainsäädännön täytäntöönpanosta. Emme kannata esimerkiksi varojen siirtämistä vaikutustenarvioinnista vastaaville elimille, mistä komissiossa keskustellaan. Kolmas asia koskee meitä: mielestämme Euroopan parlamentin on kohdennettava paljon tarkemmin yhteisön oikeuden soveltamista koskevat toimet. Tällä ei suinkaan pyritä muuttamaan komission toimivaltaa, minkä tiedän huolestuttavan komissiota suuresti, vaan päinvastoin saamaan selkeämpi käsitys todellisesta tilanteesta, kuten ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta sekä muut valiokunnat saavat.

Mielestäni on erittäin hyödyllistä nimetä julkisesti ne, jotka laiminlyövät yhteisön oikeuden soveltamisen, ja komission pitäisi kenties auttaa meitä käyttämään määrätietoisemmin tätä menettelyä.

Bert Doorn (PPE-DE), esittelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, siteeraan arvovaltaisen alankomaalaisen sanomalehden artikkelia, joka ilmestyi viime vuoden toukokuussa juuri ennen Alankomaissa järjestettyä kansanäänestystä. Lainauksen alussa todetaan: "Euroopan päivittäisistä asioista eivät päätä Barroso ja Blair vaan alankomaalainen virkamies van Alphen ja tuhannet muut kansalliset virkamiehet". Kyseisessä artikkelissa ei millään tavoin edistetty myönteistä peruskäsitystä Alankomaiden kansanäänestyksestä. Kuten tiedätte, kaikki meni todella pieleen. Alankomaat sanoi "ei", mikä on huolestuttavaa. Juuri nämä säännöt ja säädökset ovat huolestuttavia, ja meidän on keskusteltava niistä perusteellisemmin tänään.

Meidän on työskenneltävä lujasti hälventääksemme kansalaisten kielteistä käsitystä säännöistä ja säädöksistä. Miten tämä onnistuu? Lisäämällä niiden avoimuutta. Meidän on kiinnitettävä huomiota myös niiden aiheuttamaan hallinnolliseen taakkaan. Monille yrityksille raskaat hallinnolliset velvoitteet ovat kuin myllynkivi kaulassa, ja juuri ne haittaavat yritysten kilpailukykyä.

Miten lisäämme avoimuutta ja vähennämme hallinnollista taakkaa? Ensisijaisesti teemme sen arvioimalla todellisia vaikutuksia, sillä sitä emme ole vielä tähän mennessä tehneet. Olemme nähneet monia esimerkkejä vaikutustenarvioinneista, ja niiden laatu vaihtelee. Toiset ovat hyviä, toiset taas eivät. Jos Euroopan parlamentti haluaa hyötyä vaikutustenarvioinneista, niiden pitäisi tarjota puolueetonta, luotettavaa ja helpotajuisia tietoa. Se niistä puuttuu.

Euroopan parlamentilla on käytännön kokemusta joistakin tarkistuksista koskevista vaikutustenarvioinneista. Mekin olemme huomanneet, että laatu vaihtelee, ja siksi ehdotan riippumattomia arviointeja. Tehtävään ei kuitenkaan tarvita raskasta virkakoneistoa, vaan sen voisi hoitaa neljästä vaikutustenarvioinnin alan asiantuntijasta koostuva paneeli, joka käsittelee ainoastaan komission tekemiä

ja parlamentissa toteutettuja vaikutustenarviointeja ja antaa niiden perusteella suosituksia. Toisin sanoen ei tarvita virastoa tai kankeaa virkakoneistoa vaan ainoastaan ulkopuolisen elimen suorittama riippumaton ja tehokas laadunarviointi.

Hetki sitten mainitsemassani artikkelissa käsiteltiin myös komiteamenettelyä. Lisäksi siinä oli valiokuntia käsittelevä kohta, jota en halua salata teiltä: "Emme voi nähdä emmekä kuulla, kuinka noin 450 konsulttitoimistoa Brysselissä tekee jatkuvasti kansalaisten jokapäiväiseen elämään vaikuttavia päätöksiä". Tälläkin alalla tarvitaan lisää avoimuutta. Myös komiteamenettelyn mukaisesti laadittu sekundaarilainsäädäntö on tarkistettava. Tämänkaltaisen lainsäädännön vaikutukset on osoitettava vaikutustenarvioinnilla. Silloin kansalaiset huomaavat meidän olevan tosissamme ja todella haluavan avoimuutta.

Lopuksi totean, että kuten jäsen Frassoni jo huomautti, täytäntöönpanolla on äärimmäisen suuri merkitys, ja parlamentin on kiinnitettävä siihen paljon enemmän huomiota. Kun mietinnöstä on keskusteltu täysistunnossa, esittelijän työ on ohi. Ehdotan, että kunkin mietinnön esittelijää pyydetään kolmen vuoden kuluttua mietinnön hyväksymisestä Euroopan parlamentissa tekemään valiokunnalleen selkoa täytäntöönpanon edistymisestä. Tämä helpottaa huomattavasti lainsäädännön asianmukaista saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä jäsenvaltioissa sekä järkevää yhteydenpitoa kansallisiin kansanedustuslaitoksiin.

Ehdotukset ovat siis avoimuuden lisääminen, vaikutustenarvioinnin puolueeton valvonta, komiteamenettelyn rajaaminen ja selkeyttäminen sekä Euroopan parlamentin mahdollinen takaisinotto-oikeus tarvittaessa. Näitä osatekijöitä tarvitaan mielestäni toimielinten välisessä sopimuksessa, jotta säännöt ja säädökset saadaan todella toimiviksi.

Arlene McCarthy (PSE), esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puheenjohtajana suhtaudun erittäin myönteisesti tähän parempaa sääntelyä koskevaan yhteiskeskusteluun ja tilaisuuteen keskustella neuvoston ja komission kanssa siitä, miten voimme parantaa kuluttajien, kansalaisten ja elinkeinoelämän kokemuksia sääntelystä. Juuri näiden ryhmien on käytännössä ymmärrettävä EU:n lainsäädännön täytäntöönpanon merkitys. Kansalaisten, kuluttajien ja elinkeinoelämän luottamus EU:ta kohtaan kytkeytyy heidän kokemuksiinsa ja käsityksiinsä EU:n lainsäädännöstä sekä sen vaikutuksista heidän päivittäiseen elämäänsä.

Kiinnitän huomiota paremman sisämarkkinasääntelyn kehittämiseen ja kuluttajia koskevan sisämarkkinasääntelyn tarkoituksenmukaisuuden varmistamiseen. Noin kolmasosa yhteisön säännöstöstä koskee sisämarkkinoita. Laadukkaan, tehokkaan ja selkeän sisämarkkinalainsäädännön on tarjottava mahdollisuuksia rajat ylittävään kauppaan ja lisättävä kuluttajien valinnanmahdollisuuksia. Samalla sillä on turvattava ympäristöön liittyvät, sosiaaliset ja kuluttajan oikeudet. Lisäksi järkevä sisämarkkinalainsäädäntö vaikuttaa ratkaisevasti työllisyyttä, kasvua ja kilpailukykyä koskevien Lissabonin tavoitteiden saavuttamiseen.

Olen vakaasti sitä mieltä, että sisämarkkinat hyötyvät eniten kolmen toimielimen yhteisistä ja koordinoituista toimista koko sääntelyprosessin kehittämiseksi. Siksi meidän on myös pohdittava tekemiemme arveluttavien sopimusten ja kompromissien seurauksia sekä harkittava, hämärtävätkö vai selkeyttävätkö ne lakeja kohderyhmän kannalta. Tämän lähtökohtana on mielestäni hyvä ja selkeä lainlaadinta, korkealaatuinen vaikutustenarviointi sekä tehokas, kattava ja avoin sidosryhmien kuuleminen. Myös jäsenvaltioiden on suhtauduttava velvoitteisiinsa vakavasti ja varmistettava sisämarkkinalainsäädännön järkevä ja moitteeton täytäntöönpano. Niiden on vastustettava kiusausta tehdä lakeihin lievennyksiä tai lisäyksiä kansallisilla ehdoilla. Vaikka sisämarkkinoiden tulostaulut osoittavat, että säädösten saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä on edistytty, parantamisen varaa on vielä paljon. Siksi vaadimme nopeutettua rikkomismenettelyä sisämarkkinoiden avaintapauksia varten. Meidän on otettava opiksi EU:n lainsäädännön puutteista ja virheistä. Siksi toivomme sekä vaikutusten ennako- että varsinkin jälkiarviointia tai arviota tekemistämme virheistä. Onko tämä lainsäädäntö saavuttanut sille asetetut tavoitteet vai päinvastoin vääristänyt ja pirstonnut sisämarkkinoita?

Joidenkin mielestä vaikutustenarviointi pitäisi antaa ulkopuolisen elimen tehtäväksi. En ole samaa mieltä, sillä mielestäni sisämarkkinalainsäädäntö kuuluu komission virkamiesten vastuulle tehokkaan päätöksentekokäytännön mukaisesti. Sisämarkkinavaliokunta edellyttää kuitenkin, että kaikkiin lainsäädäntöehdotuksiin liitetään korkealaatuinen vaikutustenarviointi, tiivistelmä ja sisämarkkinaehdotuksia koskeva paremman lainsäädännön tarkistusluettelo.

Tietenkin vaihtoehtoiseen sääntelyyn suhtaudutaan hyvin epäluuloisesti. Vaikka toimielinten sopimuksessa sallitaan muiden kuin oikeudellisten välineiden käyttö, vaadimme, että parlamentille ilmoitetaan ja että sitä kuullaan tällaisista sisämarkkinainsäädäntöön liittyvistä vaihtoehtoisista toimista. Ne ovat perusteltuja vaikutustenarviointien takia. Jos vaihtoehtoisesta sääntelystä ei ole kuluttajalle hyötyä sisämarkkinoilla, hänen on voitava hakea korvausta. Sen lisäksi tarvitaan seuraamusjärjestelmä.

Korostan, että sisämarkkinavaliokunta osallistuu aktiivisesti sääntelyn parantamista koskevaan prosessiin. Tiedän komission jäsenten sanovan usein, ettei parlamentti suhtaudu tehtävänsä vakavasti. Olimme kuitenkin ensimmäinen valiokunta, joka teetti jäsen Whiteheadin puheenjohtajakaudella oman vaikutustenarvioinnin niistä tarkistuksista, joita tehtiin valmispakkauksiin pakattujen tuotteiden nimellismääriä koskevaan Toubonin mietintöön. Parhailaan teemme vaikutustenarviointia niistä tarkistuksista, joita esittelijämme on tehnyt pyrotekniikkaa koskevaan ehdotukseen. Aiomme tarkastella esittelijän kyseiseen ehdotukseen tekemien tarkistusten kustannus-hyötyanalyysia. Meillä on vireillä kuulemismenettely julkisia hankintoja koskevan lainsäädännön vaikutuksesta sisämarkkinoihin. EU:n julkisten hankintojen osuus EU:n BKT:sta on 16 prosenttia, mutta kuten muutamat Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen käsittelemät tapaukset osoittavat, vuoden 1992 lainsäädäntöpaketilla ei ole onnistuttu avaamaan markkinoita toivotulla tavalla.

Sanottakoon suoraan, että kuluttajat, kansalaiset ja elinkeinoelämä maksavat hinnan tehottomasta lainsäädännöstä. Kehnosti laaditut lait ovat syynä oikeudelliseen epävarmuuteen ja puutteelliseen tai sekavaan täytäntöönpanoon, joka viime kädessä saa hämmentyneen yrittäjän tai kuluttajan menettämään luottamuksensa sisämarkkinoihin. Vuosien harkinnan jälkeen Euroopan yhteisöjen tuomioistuin tekee parempaa lainsäädäntöä koskevat ratkaisut. Tällä tavalla asiat eivät edisty haluttuun suuntaan.

Lopuksi haluan mainita tapauksen, joka liittyy sisämarkkinoiden ongelmanratkaisuverkkoon SOLVITiin, joka on mielestäni erinomainen komission aloite. Eräs pätevä lääkäri yritti vuosien ajan rekisteröityä lääkäriksi Espanjassa. Hän käytti suuren rahasumman asianajopalkkioihin ja oli menettänyt luottamuksensa sisämarkkinoihin, mutta SOLVIT-järjestelmä puuttui asiaan ja auttoi häntä kymmenen viikon sisällä rekisteröitymään lääkäriksi Espanjaan. Kyseinen lääkäri totesi, että SOLVIT palautti hänen luottamuksensa sisämarkkinoihin.

Käytännössä luottamus sisämarkkinoihin palautetaan siis järkevillä ja asianmukaisesti laadituilla säädöksillä, jotka on helppo panna täytäntöön ja joiden noudattamista on helppo valvoa ja seurata. Toivon, että tämänpäiväinen keskustelu käynnistää tiiviin yhteistyöprosessin, jossa toimielimet jakavat tasavertaisen kumppanuuden ehdoilla parhaita käytäntöjä. Yhteistyön tavoitteena on muodostaa ja palauttaa se luottamus, jonka saavuttamisessa mainitsemani lääkäri pyysi meiltä apua sisämarkkinoilla toimivana kuluttajana.

(Suosionosoituksia)

Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE), esittelijän sijainen. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, käsittelem kolme näkökohtaa ja aloitan yksinkertaistamisesta. Ei ole epäilystäkään siitä, että Euroopan parlamentti tukee periaatteessa komission toimia säädöskäytännön yksinkertaistamiseksi. Haluan kuitenkin tehdä selväksi, että tässä, kuten niin monessa muussakin tapauksessa, yksityiskohdat ratkaisevat ja että meidän on varottava viskaamasta lasta pesuveden mukana.

Annan teille esimerkin. Huomaan, että komission laatiman asiakirjan tavoitteena on koko kauppa- ja yhtiöoikeussäännösten yksinkertaistaminen. Koska toimin tämän alan pysyvänä esittelijänä oikeudellisten asioiden valiokunnassa, tiedän, että monet tätä asiaa koskevat direktiivit ja asetukset ovat hankalien neuvottelujen ja kompromissien tulos. Niinpä kaikissa yksinkertaistamista koskevissa ehdotuksissa piilee jo sinänsä monenlaisia riskejä, joiden takia vaivalla saavutetut kompromissit saatetaan jälleen kyseenalaistaa. Siksi yksinkertaistamisvälinettä on käytettävä todella harkiten.

Tästä syystä kannattaa mielestäni ehdottomasti harkita, voisivatko EU:n toimielimet tehdä sekä yksinkertaistamista että kodifointia koskevan toimielinten välisen sopimuksen, jossa määrätään selkeästi lainsäädännön yksinkertaistamista koskevat menettelyt.

Toinen seikka, johon haluan komission kiinnittävän huomiota, on kysymys yksinkertaistamishdotusten painopisteistä. Direktiivit on yleensä suunnattu pikemminkin kansallisille lainsäädäntöelimille kuin yleisölle, ja ammatinharjoittajat joutuvat tekemisiin kansallisen lainsäädännön kanssa. Siksi direktiivien yksinkertaistamisen on oltava vasta toissijainen tavoite. Komission on asetettava asetukset etusijalle jo

pelkästään siksi, että niitä voidaan soveltaa sellaisenaan ja ne vaikuttavat suoraan niihin kansalaisiin, jotka kääntyvät oikeuslaitoksen puoleen.

Toinen huomautus liittyy vaikutustenarviointiin. Haluan jälleen kerran tehdä selväksi, että suurin osa parlamentin jäsenistä pitää riippumattomuutta olennaisena tekijänä säädösten vaikutustenarvioinnissa. Joulukuussa laaditussa mietinnössä parlamentti vaati Yhdysvaltojen mallin mukaisen riippumattoman elimen perustamista. Totean suoraan, että mielestäni se ei ole välttämätön edellytys, mutta voimme keskustella siitä. Sen sijaan on mielestäni välttämätöntä, että lakien vaikutustenarviointiin osallistuu ulkopuolinen riippumaton taho. On epäoikeudenmukaista, että ehdotuksia tekevät virkamiehet ovat samanaikaisesti vastuussa kyseisten ehdotusten vaikutustenarvioinnista. Silloin vaikutustenarvioinnista tulee pelkästään yksi ehdotuksen perusteista, ja sitä emme halua. Tästä syystä olenkin vakaasti sitä mieltä, että meidän on päästävä komission kanssa tässä kysymyksessä järkevään lopputulokseen.

Vuoden 2003 joulukuusta asti voimassa olleen toimielinten välisen sopimuksen mukaan komissiolla on pääasiallinen vastuu vaikutustenarvioinnista. Se tarkoittaa kuitenkin myös sitä, että komissio hoitaa tehtävää yhdessä lainsäädäntöelimen kanssa ja sen puolesta, toisin sanoen parlamentin ja neuvoston puolesta. Siksi katsomme, että myös parlamentin jäsenillä pitäisi olla – ja onkin – oikeus kertoa näkemyksensä siitä, miten vaikutustenarviointi toteutetaan.

Lisään vielä, että tästä syystä puheenjohtajakokous alun perin lykkäsi hallinnollisia jatkosopimuksia koskevan päätöslauselman antamista. Sopimuksista on tietenkin neuvoteltava uudelleen, varsinkin niiden päätöslauselmien perusteella, joita annamme näistä neljästä mietinnössä tämän vuoden toukokuussa.

Sanon muutaman sanan myös erästä asiasta, joka herättää varmasti mielenkiintoa. Maaliskuun 16. päivänä julkisasiamies Sharpston antoi asiaa Espanja vastaan neuvosto koskevan lausunnon niissä päätelmissä, joissa hän selvästi viittaa vaikutustenarviointiin todeten, että asianmukaisen vaikutustenarvioinnin puute on merkki säädöksen mielivaltaisesta hyväksymisestä, mikä osoittaa ja vahvistaa yhteisöjen tuomioistuimen yhä suuremman kiinnostuksen tätä kysymystä kohtaan.

Jäsen Doornin asiasta esittämien huomautusten lisäksi on mielestäni ratkaisevan tärkeää, että myös komiteamenettelyn mukaisesti tehtyjen päätösten vaikutukset arvioidaan. Voisimme käyttää esimerkkeinä lukuisia sellaisia tapauksia, joissa järjetöntä byrokratiaa on pikemminkin komiteamenettelyllä vahvistetuissa päätöksissä kuin varsinaisessa lainsäädännössä. Tässäkin tapauksessa on siis valvottava asianmukaisesti lainsäädännön vaikutuksia.

Viimeiseksi käsittelen kolmatta kysymystä, sidosryhmien kuulemista, toisin sanoen prosessia, jossa kuullaan asiaan liittyviä osapuolia. Lainsäädännön valmistelussa komissio turvautuu voimakkaasti Euroopan laajuisiin järjestöihin ja yhdistyksiin. Minulla ei ole mitään eurooppalaisia lobbajajärjestöjä vastaan, mutta niiden päätöksentekoprosessit ovat toisinaan ministerineuvostoakin monimutkaisempia, ja niistä on usein tuloksena pelkkiä tyhjämpäiväisiä kompromisseja. Mielestäni tarvitsemme vielä muitakin kuulemismekanismeja saadaksemme tietoa suoraan niiltä osapuolilta, jotka työnsä puolesta käsittelevät näitä kysymyksiä. Niinpä esimerkiksi se kuulemismekanismi, jonka perustimme eurooppalaisen sopimusoikeuden kehittämiseen osallistuvan verkoston kautta ja jonka avulla valitsimme määrätty yhteyshenkilöt, voisi olla hyvä esimerkki tavasta parantaa näitä mekanismeja.

Hans Winkler, *neuvoston puheenjohtaja*. – (DE) Arvoisa puhemies, olen iloinen siitä, että minulla on tänään tilaisuus keskustella kanssanne kysymyksestä, jolla on EU:lle erittäin suuri merkitys. Viime kuukausina olen pitänyt hyvin tiiviisti yhteyttä kansalaisiin, joten tiedän, että "parempi säädöskäytäntö" ja kaikki siihen liittyvä on yksi heidän kannaltaan kiinnostavimmista kysymyksistä. Tärkeää ei ole niinkään kyseinen iskulause, jonka merkitystä monikaan ei tiedä, vaan periaate.

Kuten tiedätte, komission tämän vuoden ohjelma on aivan perustellusti nimeltään "Euroopan kaikkien voimavarojen valjastaminen". Neuvosto on vakuuttunut siitä, että paremmalla säädöskäytännöllä vaikutetaan ratkaisevasti tämän tavoitteen saavuttamiseen. Tarkoituksemme on saada säädöskäytäntö pikemminkin tukemaan kuin haittaamaan kansalaisia, ja sama koskee kuluttajia, kuten jäsen McCarthy totesi. Aivan erityisesti tämä pätee elinkeinoelämään, jossa ei ole riittävän aktiivisesti tuettu varsinkaan pienten ja keskisuuren yritysten dynaamisuutta ja luovuutta. Vasta aivan hiljattain Eurooppa-neuvosto ilmoitti haluavansa tukea pieniä ja keskisuuria yrityksiä ja vauhditti tämänsuuntaisia toimia. Tutkimusten perusteella yrityksiin ja kansalaisiin kohdistuva hallintotaakka vastaa 2–5:ttä prosenttia EU:n BKT:sta, ja niinpä tarkoituksemme on lisätä kilpailukykyä huomattavasti arvioimalla hallintotaakan, yksinkertaistamisen ja taakan vähentämisen vaikutusta.

Termi "parempi säädöskäytäntö" on viime aikoina ollut ahkerassa käytössä, ja olen jäsen Lehnen kanssa samaa mieltä siitä, että emme saa viskata lasta pois pesuveden mukana. Termiä myös käytetään usein melko vapaasti ja väheksyvästi, eikä aina ole selvää, mitä sillä tarkoitetaan. Totean neuvoston puolesta, että parlamentin osallistuminen tämän asian käsittelyyn peräti neljällä mietinnöllä on erittäin myönteistä.

Tänään mainittiin jo paremmasta lainsäädännöstä tehty toimielinten välinen sopimus, jonka neuvoston puheenjohtajavaltio katsoo jatkossakin määrittävän yhteistyömme rajat. Aiomme jatkaa sääntelyjärjestelmän uudistusohjelman kehittämistä yhdessä tulevan puheenjohtajavaltion Suomen sekä komission ja tietenkin parlamentin kanssa.

Käsittelen seikkaperäisemmin joitakin tässä yhteydessä merkityksellisiä aloja.

Aloitan yksinkertaistamisesta. EU:n säädösten yksinkertaistaminen vaikuttaa konkreettisesti elinkeinoelämään ja kansalaisiin, ja juuri tästä syystä se on erityisen tehokasta, jos pystymme sen avulla lisäämään uskottavuuttamme. Komission jäsenen Verheugenin aloite ehdotusten seulonnasta sekä nykyiset alakohtaista yksinkertaistamista koskevat suunnitelmat ja horisontaalista yksinkertaistamista koskevat lisätoimet ohjaavat meitä oikeaan suuntaan. Olen myös hyvin vaikuttunut siitä, että puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja ovat tänään paikalla parlamentissa ja osallistuvat tähän keskusteluun, sillä meidän on tuettava tämänsuuntaista kehitystä, ja juuri niin neuvosto ja komissio tekevät yrittäessään lähentää EU:ta ja sen kansalaisia. Kuten tiedätte, puheenjohtajavaltio Itävalta on jossain määrin ottanut tunnuslauseekseen EU:n ja sen kansalaisten lähentämisen uudelleen, ja nämä aloitteet sekä komission tekemät aloitteet edistävät huomattavasti tätä tavoitetta. Ne auttavat EU:ta myös saavuttamaan menestyksekkäästi Lissabonin tavoitteet. Neuvoston puheenjohtajavaltio panee iloisena merkille, ettei komissio pyri yksinkertaistamaan nykyistä lainsäädäntöä vain karsimalla yleisesti yhteisön säännöstöä, vaan aikoo ottaa huomioon myös neuvoston saavutukset tällä alalla.

Teemme yhteistyötä tulevan puheenjohtajavaltion Suomen ja komission kanssa kehittääksemme parempia toimintamenetelmiä yksinkertaistamista varten ja saadaksemme mahdollisimman suuren hyödyn neuvoston, komission ja parlamentin välisestä yhteistyöstä. Näin ollen komission olisi myös hyödyllistä antaa neuvostolle vuosittain tietoa yksinkertaistamisohjelmastaan. Ehdotamme myös, että yksinkertaistamista koskevat asiakirjat asetetaan asialistamme kärkipäähän ja että neuvosto ja parlamentti pyrkivät mahdollisuuksien mukaan hyväksymään yksinkertaistamista koskevat asiakirjat ensimmäisessä käsittelyssä.

Aiemmin keskustelussa mainittu hallintotaakka voidaan tietenkin mitata tarkasti niiden osalta, joihin se kohdistuu, ja sillä on heihin suora vaikutus. Tarvitsemme EU:n tason välineitä juuri tähän tarkoitukseen. Tällaisia välineitä on, ja meidän on vain käytettävä niitä. Neuvoston puheenjohtajavaltio laatii parhaillaan asiakirjaa tämän alan määrällisiä tavoitteita koskevista ohjeista.

Kolmanneksi käsittelen oikeudellisten välineiden valintaa, sillä kaikissa säädöskäytännön parantamiseen tähtäävissä toimissa on otettava huomioon muutamia tärkeitä näkökohtia, kuten toissijaisuusperiaate ja suhteellisuusperiaate. Samalla on varmistettava yhteisön säännösten koskemattomuus. Tavoitteenamme ei ole heikompi vaan parempi Euroopan unioni.

Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaate ovat ne keskeiset perusteet, joiden nojalla toimielimet käyttävät EU:n toimivaltaa, ja niinpä kyseiset periaatteet kuuluvat erottamattomasti parempaan säädöskäytäntöön.

Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaate vaikuttavat ratkaisevasti myös oikeudellisten välineiden valintaan. Vaikutustenarviointien toteuttamiseksi on harkittava useita toimintavaihtoehtoja, joihin kuuluu myös EU:ta paikallisempien toimintarakenteiden käyttäminen.

Tänään on niin ikään tuotu esiin, että oikeudelliseen selkeyteen liittyviä etuja ja sisämarkkinoiden joustavaa toimintaa voidaan puolestaan edistää paremmin asetuksilla kuin direktiiveillä. Kaiken kaikkiaan on ratkaisevaa, että jokaisessa yksittäistapauksessa valitaan sellainen väline, jonka avulla EU pystyy parhaiten saavuttamaan sääntelyn tavoitteet. Käytännössä siis laatua edistävä vaikutustenarviointi sekä toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden tehokas soveltaminen liittyvät kiinteästi yhteen.

Toimielinten välisessä sopimuksessa veloitetaan sekä neuvosto että parlamentti hyödyntämään laajasti komission vaikutustenarviointeja päätöksentekoprosessissa. Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteista voidaan näin ollen myös käydä aktiivista keskustelua komission vaikutustenarviointien perusteella. Taidan käyttää tilaisuutta hyväkseni ja toistaa, että syventääkseen tätä keskustelua neuvosto järjestää Itävallassa 18. ja 19. huhtikuuta toissijaisuusperiaatetta koskevan konferenssin, johon odotamme parlamentin antavan arvokkaan panoksen.

Kuten tänään yleisesti korostettiin, vaikutustenarvioinnit on laadittava korkeimpien mahdollisten laatuvaatimusten mukaisesti, ja niitä on sen jälkeen todella hyödynnettävä neuvotteluprosessissa. Neuvoston puheenjohtajavaltio Itävalta laatii niin kutsutun neuvoston työryhmien puheenjohtajien käsikirjan nimeltä *How to Handle Impact Assessments in Council* (Miten hoitaa vaikutustenarvioinnit neuvostossa).

Haluamme myös edistää toimielinten välistä yhteistyötä etenkin neuvoston ehdottamien merkittävien tarkistusten arvioinnissa sekä noudattamalla johdonmukaisesti sovittua työskentelytapaa kaikissa toimielimissä. Tällä perusteella odotamme erittäin kiinnostuneina vaikutustenarviointia koskevaa komission selontekoa, jonka se aikoo julkaista tänä keväänä.

Yleisesti ottaen puheenjohtajavaltio yhtyy parlamentin näkemykseen, jonka mukaan korkealaatuiset vaikutustenarvioinnit ovat olennainen osa parempaa sääntelyjärjestelmää.

Keskustelussa mainittiin myös niin kutsuttujen "sidosryhmien" osallistuminen kuulemismenettelyihin, mikä on oleellista avoimuuden lisäämiseksi. Asiaan liittyvien osapuolten on saatava kattavat tiedot kuulemista koskevista vaihtoehdoista. Lisäksi niiden näkemykset on otettava huomioon toimien suunnittelussa ja niille on myös annettava asianmukaista palautetta.

Lopuksi käsittelen vielä avoimuutta. Jotta kansalaiset hyväksyisivät tekemämme päätökset, on tärkeää sekä säätää ymmärrettäviä ja selkeitä lakeja että selittää perusteellisemmin, miten näitä päätöksiä tehdään. Päätöksentekoprosessin on oltava kansalaisille mahdollisimman avoin. Liittokanslerimme totesi tämän esitellessään puheenjohtajavaltio Itävallan ohjelman, ja olen korostanut tätä seikkaa monessa yhteydessä. Neuvoston puheenjohtajavaltio Itävalta pitää avoimuuden jatkuvaa edistämistä erittäin tärkeänä. Toiminta aloitettiin viime joulukuussa annetuilla päätöslauseleilla, joiden perusteella yritämme nyt toteuttaa tätä käytännössä ja mahdollisuuksien mukaan korostaa muita tapoja avoimuuden lisäämiseksi entisestään.

Kuten alussa totesin, "parempi säädöskäytäntö" on yleisesti merkittävä hanke, joka koskee meitä kaikkia. Jos sen toteuttamisessa onnistutaan, olemme yhdessä pystyneet saamaan aikaan todellista lisäarvoa sekä osoittamaan kansalaisille selkeämmin Euroopan unionin edut.

Puhetta ryhtyi johtamaan

varapuhemies KAUFMANN

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja. (FR)* Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, EU:n lainsäädäntö on keskeinen tekijä kaikessa siinä, mikä erottaa Euroopan unionin muista. Itse asiassa yhteisömme perustuu oikeusvaltion periaatteisiin. Ilman oikeutta joutuisimme turvautumaan jatkuviin neuvotteluihin, jäsenvaltioiden välisiin voimasuhteisiin tai muussa tapauksessa vain teoreettiseen hyväntahtoisuuteen, yhteistyöhön ja avuliaisuuteen. Emme halua, että yhteisö perustuu mielivaltaan ja sattumanvaraisuuteen, vaan oikeusvaltion periaatteisiin. Nimenomaan lainsäädännöllä voidaan varmistaa eurooppalaisten nykyiset oikeudet.

Mielestäni tämä on tärkeä periaatteellinen kysymys, ja haluan samalla esittää henkilökohtaisen huomautuksen. Kolme päivää sitten Yliopistollisessa Eurooppa-instituutissa Firenzessä pitämälläni Jean Monnet -luennolla aiheena oli juuri käsitykseni Euroopan unionin lainsäädännöstä. Mielestäni oikeusvaltioperiaatteeseen perustuvan Euroopan yhteisön suuntaviivojen vahvistaminen on tarpeellisempaa kuin koskaan. Tämä erottaa sen muista kansainvälisistä kokeiluista.

Säädämme lakeja monista syistä: esimerkiksi suojellaksemme terveyttä varmistamalla elintarvikkeiden turvallisuuden, suojellaksemme ympäristöä asettamalla normit ilman ja veden laadulle ja laatiaksemme säännöt sisämarkkinoilla toimiville yrityksille, jotta niillä olisi tasavertaiset ja syrjimättömät kilpailuedellytykset.

EU:ssa säädetään lakeja, koska jäsenvaltiot ovat sopineet, että tietyistä toimenpiteistä päätetään yhteisön tasolla. Käytännössä 25 kansalliset säännöt korvataan yhdellä, koko Euroopan unionissa sovellettavalla säännöllä. Tämän vuoksi on varmistettava, että EU:n lainsäädäntö ja säädökset tuovat lisäarvoa: niiden on oltava tarkasti kohdennettuja ja toissijaisuusperiaatteen mukaisia ja ne on pantava asianmukaisesti täytäntöön. Ne on myös suhteutettava niille asetettuun tavoitteeseen. Toteutetut toimenpiteet eivät saa olla kohtuuttomia, ja ne on rajoitettava vain aivan välttämättömimpään. On vältettävä liian ohjailevia sääntöjä, jotka aiheuttavat tarpeettomia kuluja tai saattavat kääntyä tarkoitustaan vastaan.

Lisäksi on estettävä sääntöjen vaikutusten kasautuminen, joka ajan mittaan aiheuttaa haitallista päällekkäisyyttä elinkeinoelämälle, vapaaehtoisectorille, viranomaisille ja kansalaisille.

Siksi kiitän Euroopan parlamenttia sen erinomaisesta aloitteesta tämän "parempaa säädöskäytäntöä" koskevan keskustelun järjestämiseksi. Sen avulla voimme käsitellä asiaa johdonmukaisesti. Kiitän jäsen Frassonia, jäsen Doornia, jäsen McCarthya ja jäsen Gargania, jota jäsen Lehne tänään edustaa, heidän erinomaisesta työstään ja mietinnöistään.

Lainsäädäntöaloitteidemme laadun asianmukaiseen arviointiin tarvitaan muutamia toimenpiteitä ja lujaa peruseriaa. Tämä käy selvästi ilmi erilaisista mietinnöistä, jotka luovat vakaan perustan tämännäpäiväiselle keskustelullemme. Nämä mietinnöt ja tapamme suhtautua niihin osoittavat, että toimielimemme ovat edistyneet huomattavasti viime vuosina. Paremman säädöskäytännön ja paremman sääntelyn tarpeellisuudesta ollaan aidosti yhtä mieltä. Lainsäädäntötyömme on jatkuva prosessi. Meidän on yhdessä varmistettava, että laadimme erilaisten poliittisten valintojemme pohjalta mahdollisimman korkealaatuista lainsäädäntöä. Kiitän samalla myös puheenjohtajavaltio Itävaltaa kaikista tähän asiaan liittyvistä toimista, jotka se on toteuttanut.

Mikä on käsityksemme tästä haasteesta? Myönnämme, että meidän on edelleen tehtävä parannuksia lainsäädäntöprosessin kaikkiin vaiheisiin, niin annettuihin säädöksiin, uusiin aloitteisiin kuin parhaillaan vireillä oleviin ehdotuksiinkin. Siksi komissio on käynnistänyt laajan parempaa säädöskäytäntöä koskevan menettelyn, johon kuuluu lukuisia toimenpiteitä: komission tärkeiden ehdotusten vaikutustenarviointijärjestelmä, ohjelma voimassa olevan lainsäädännön yksinkertaistamiseksi ja joidenkin parlamentin ja neuvoston käsittelemien odottavien komission ehdotusten peruuttamiseksi sekä ongelmien säännönmukaisempi ratkaiseminen muulla tavoin kuin perinteisin oikeuskeinoin, esimerkiksi asiaan liittyvien osapuolien itsesääntelyn tai lainsäädäntöelinten yhteissääntelyn avulla. Kaikki nämä toimenpiteet tuottavat nyt konkreettisia tuloksia.

(EN) Tarkastelkaamme vaikutustenarviointia. Vuodesta 2003 lähtien komissio on kehittänyt järjestelmää tarkastellakseen tärkeimpien ehdotustensa taloudellisia ja sosiaalisia vaikutuksia sekä ympäristövaikutuksia. Yhtenäisen lähestymistavan käyttöönoton jälkeen on julkaistu 120 vaikutustenarviointia. Olemme myös ajanmukaistaneet vaikutustenarvioinnin suuntaviivat, jotta henkilöstö voisi paremmin arvioida myös kilpailukykyyn liittyviä mahdollisuuksia ja vaikutuksia sekä kiinnittää huomiota esimerkiksi kohtuuttomien hallintokustannusten kaltaisiin kysymyksiin. Tämä osoittaa, että toiminnassa ja asenteissa on tapahtunut selvä ja perinpohjainen muutos. Mielestäni tämä on todellista edistystä. Tiedämme, etteivät kaikki arvioinnit vielä täytä samoja vaatimuksia. Tiedämme, että parantamisen varaa on. Yhdymme jäsen Doornin laatimassa oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnössä esitettyyn näkemykseen, jonka mukaan laatua voidaan parantaa ja laadunvarmistusmekanismeja on vahvistettava.

Kannatan vilpittömästi vaikutustenarvioinnin erillistä valvontaa, eräänlaista kaksinkertaisen tarkistuksen periaatetta ("four eyes principle"). Suunnittelemme kokonaisvaltaista toimintamallia. Ensin on varmistettava, että vaikutustenarvioinnit järjestetään asianmukaisella tavalla. Kuten komissio maaliskuussa 2005 lupasi, se on perustamassa teknisten ja tieteellisten asiantuntijoiden verkostoa, joka auttaa sitä kehittämään varmistusmenetelmiä vaikutustenarvioinnin kattavuuden ja korkean laadun takaamiseksi. Käynnissä on myös järjestelmän ulkopuolinen arviointi, jonka avulla määritellään, missä olemme menestyneet hyvin ja missä on parantamisen varaa. Lisäksi vaikutustenarviointien toteuttajat tarvitsevat palautetta varmistukseen työnsä laadusta. Siksi kuulemismenettely on olennainen osa vaikutustenarviointiprosessia. Se on myös yksi syy siihen, että kaikki komission vaikutustenarvioinnit ovat nähtävillä Europa-sivustolla.

Käsittelem seuraavaksi yksittäisten arviointien laadunvarmistusta. Olen yhtä mieltä siitä, että riippumaton tarkastus on suoritettava niin, etteivät lainsäädäntöehdotuksia laativat yksiköt osallistu siihen. Mielestäni paras tae riippumattomuudesta on tällaisten tarkastusten toteuttaminen komission puheenjohtajan alaisuudessa. Pyysin komission pääsihteeriä tutkimaan, miten voisimme parhaiten vauhdittaa laadun tukemista ja valvontaa.

Korostan kuitenkin, että komission on tehtävä vaikutustenarvioinnissa paljon tiiviimpää yhteistyötä parlamentin kanssa. Olen tyytyväinen hiljattain saavutettuun yhteisymmärrykseen vaikutustenarviointia koskevasta yhteisestä lähestymistavasta. Nämä säännöt, joita kaikkien kolmen toimielimen on noudatettava vaikutustenarvioinnissa, ovat merkittävä edistysaskel; ne helpottavat yhteistyötä, ja niiden avulla vältetään toiminnan päällekkäisyyksiä.

Yksinkertaistamisessa olemme päässeet hyvään alkuun. Viime vuonna hyväksymässämme toimintaohjelmassa määrätään noin 220:n monia eri politiikan aloja koskevan säädöksen kumoamisesta, kodifioinnista, uudelleenlaatumisesta tai muuttamisesta. Ajoneuvo-, jäte- ja rakennuslalla käynnissä olevaa ohjelmaa tarkistetaan ja ajantasaistetaan yhdessä sidosryhmien kanssa. Muut alat, esimerkiksi elintarvike-, kosmetiikka-, lääkevalmiste- ja palveluala, tulevat mukaan myöhemmin. Tarvitsemme teidän panostanne määrittääksemme oikeat tavoitteet ja taataksemme parhaat tulokset.

Neuvoston ja parlamentin on hyväksyttävä nopeammin yksinkertaistamista koskevat ehdotukset. Mietintöjenne perusteella ymmärsin, että olemme pohjimmiltaan yhtä mieltä tavoitteistamme. Nyt meidän on ryhdyttävä työhön, tarkasteltava pääkohtia ja saatava aikaan tuloksia.

Puutemme myös hallinnollisiin taakkoihin, jotka ovat erityisen suuri rasite pienyrityksille. Tämä tarkoittaa kaavakkeiden yksinkertaistamista ja tullikoodeksin nykyaikaistamista sähköisen tietojenvaihdon helpottamiseksi. Komissio sisällyttää hallinnollisten kustannusten mittaamisen vaikutustenarvioiteihinsa. Neuvoston ja parlamentin on olennaisen tärkeää kiinnittää huomiota tarkistustensa aiheuttaman byrokratian määrään.

Meidän on myös kokeiltava uusia sääntelymalleja harkitsemalla mahdollisina vaihtoehtoina yhteis- ja itsesääntelyä. Voimme tehdä tiiviimpää yhteistyötä esimerkiksi teollisuuden kanssa saadaksemme aikaan vapaaehtoisuuteen perustuvia tuloksia.

Ymmärrän erittäin hyvin parlamentin huolen siitä, että se ei osallistu aktiivisesti muiden kuin lainsäädäntöön perustuvien menettelytapojen suunnitteluun. Silloin, kun tällaiset menettelytavat vaikuttavat parhaalta vaihtoehdolta, olen täysin samaa mieltä siitä, että on kehitettävä tapoja, joilla parlamentti voi osallistua niiden suunnitteluun ja täytäntöönpanoon.

Lopuksi käsittelen lyhyesti lainsäädännön täytäntöönpanoa. Tämä on komissiolle ensiarvoisen tärkeä painopiste. Pyydän teitä tutustumaan komission kollegion tämänpäiväisen kokouksen päätelmiin. Analysoimme 2055 rikkomistapausta. Tämä oli komission päätös tänään. Joskus päätökset ovat hyvin vaikeita, ja odotamme joidenkin jäsenvaltioiden reaktioita. Toivon teidän tukevan komission voimakasta sitoutumista yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanoon ja sen noudattamisen valvontaan.

Lakejamme on sovellettava ja pantava täytäntöön asianmukaisesti, muuten toimmemme päätöksentekijöinä ja lainsäätäjinä ovat turhia. Sitä mukaa kuin yhä uusia politiikan aloja kehittyy, poliittista huomiota ja voimavaroja on alettava suunnata täytäntöönpanoon. Itse asiassa tämä on komissiolle merkittävä painopiste. Koko parempaa sääntelyä koskevasta ohjelmasta, johon myös täytäntöönpano kuuluu, on tullut tämän komission lippulaiva. Olen henkilökohtaisesti keskittänyt tarmoni siihen, kuten varapuheenjohtaja Verheugenkin ja koko komission kollegio. Komission on hoidettava rikkomisesta johtuvat menettelyt tehokkaasti. Olen tietoinen siitä, että yksittäisten rikkomisesta johtuvien menettelyjen kesto on lyhennettävä. On löydettävä keinoja puuttua nopeammin kansalaisten ja elinkeinoelämän kohtaamiin ongelmiin. Näitä laajoja täytäntöönpanokysymyksiä on käsiteltävä yhdessä ja on tutkittava rakentavia tapoja niiden hoitamiseksi. Myöhemmin tänä vuonna odotan komission esittävän teille tätä aihetta koskevia ehdotuksia.

Mielestäni tänään käsitellyissä mietinnöissä esitetään yhteinen arvio siitä, mitä on tehtävä. Olemme kehittäneet toimintaa vähitellen ja nyt meidän on lunastettava lupauksemme. Olen vakuuttunut siitä, että toimimalla kumppaneina voimme osoittaa Euroopalle, ettei kyse ole byrokratiasta ja tarpeettomista velvoitteista vaan kansalaisten tarpeiden täyttämistä asianmukaisesti. Uskon, että työskentelemällä kumppaneina vahvistamme oikeusperiaatteiden mukaista yhteisöä.

(Suosionosoituksia)

Ieke van den Burg (PSE), *talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnon valmistelija.* – (NL) Kannatan varauksetta sitä, mitä komission puheenjohtaja Barroso totesi puheensa jälkimmäisessä osassa. Olen laatinut jäsen Doornin mietinnöstä talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnon. Kiitän häntä mietinnöstä ja myös siitä, että hän on sisällyttänyt siihen käytännöllisesti katsoen kokonaisuudessaan ne lukuisat kohdat, jotka talous- ja raha-asioiden valiokunta oli kokemustensa perusteella liittänyt lausuntoonsa.

Tuen neuvoston puheenjohtajan Winklerin näkemystä ja vastaan esittämällä hieman erilaisen näkökannan: sääntelyn parantaminen ei aina tarkoita sääntöjen ja säännösten vähentämistä tai sääntelyn purkamista vaan pikemminkin tehokkaampaa sääntelyä, jossa keskitytään pääasiassa seurauksiin ja tuloksiin. Monet henkilöt ovat maininneet tämän prosessin, johon kuuluu suunnittelu, kuuleminen, sääntöjen laatiminen,

vaikutustenarviointi sekä myöhemmin täytäntöönpano ja noudattamisen valvonta. Lausunnossamme väitim, että meidän on itse asiassa aloitettava lopusta ja pohdittava prosessia tästä näkökulmasta. Miten voimme tehostaa prosessia ja mitä sääntöjä meidän on tällä perusteella laadittava?

Palveludirektiivi oli huono esimerkki tämän asian laiminlyönnistä ja huomiotta jättämisestä sekä käytännön näkökohtien liian pinnallisesta käsittelystä suunnitteluvaiheessa. Keskustelimme sen alkuperäisestä tekstistä vähän aikaa sitten. Onneksi parlamentti on nyt muuttanut tätä direktiiviä.

Mainitsen myös hyviä esimerkkejä samaisesta sisämarkkinoiden pääosastosta. Kyseisessä pääosastossa on kehitetty erityisesti palveluiden rahoitusäännöksiä koskeva käytäntö, jonka Lamfalussyn asiantuntijakomitea hyväksyi ja jota kutsumme Lamfalussy-menettelyksi. Varsinkin niillä, jotka käytännössä tarvitsevat näitä sääntöjä ja säännöksiä, eli valvojilla, talouden toimijoilla, kuluttajilla ja prosessiin osallistuvilla käyttäjillä pitäisi tässä yhteydessä olla paljon enemmän sananvaltaa näiden sääntöjen sisältöön. Käytimme tätä esimerkkiä myös mallina muille, minkä haluamme jälleen tuoda selvästi esiin tässä keskustelussa. Vaikka takaisinotto-oikeus ja parlamentin lainsäädännöllinen vastuu lopullisten säädösten valvonnasta tuottavat ongelmia, tuemme varauksetta varsinaista prosessia.

Pervenche Berès (PSE), talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnon valmistelija. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Winkler, arvoisat komission jäsenet, tämä on oleellinen keskustelu; koskehan se loppujen lopuksi komission aloiteoikeutta lainsäädäntöasioissa. Olipa kyse sitten paremmasta sääntelystä tai säädöskäytännöstä, tärkeää on tapa, jolla lakialoitteet tehdään. Komissiolle on perustamissopimuksissa myönnetty aloiteoikeus, koska sen on edustettava yleistä etua. Sen on osoitettava, ettei se ole pelkästään lukuisien asiaan liittyvien yritysten äänitorvi, vaan edustaa kaikkia niitä, jotka eivät välttämättä pysty järjestäytymään. Tässä suhteessa arvelen meidän kaikkien olevan vakuuttuneita siitä, että parempi sääntely on epäilemättä tärkeää elinkeinoelämälle, mutta myös siitä, että toisinaan sääntelyä on lisättävä. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, juuri tämän parlamentti toi esiin hyvin selväsanaisesti, kun komissio ehdotti 68 lainsäädäntöehdotuksen peruuttamista ja kun puhuimme avoimesti keskinäisiin vakuutusyhdistyksiin (Friendly Societies) liittyvän sääntelyn tarpeesta.

Laadin talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnon jäsen Garganin mietinnöstä, jossa käsitellään lainsäädännön yksinkertaistamista, ja esitän kolme siihen liittyvää huomiota.

Ensinnäkin on pidettävä mielessä, että tällä alalla jokaisen teknisen kysymyksen taustalla on poliittinen sisältökysymys: mitä me yksinkertaistamme? Mihin yhteisön säännöstöön yksinkertaistaminen pohjimmiltaan kohdistuu?

Toiseksi jotkut ovat toisinaan sitä mieltä, että parempi sääntely merkitsee samaa kuin itsesääntely. Talous- ja raha-asioiden valiokunnan kirjanpitomääräykset ovat erinomainen esimerkki siitä, että ilman tarkoin määrättyä demokraattista sääntelyä voi toisinaan tapahtua vaarallisia väärinkäytöksiä.

Lopuksi totean, että yksinkertaistamispyrkimysten on johdettava myös paremmin laaditun lainsäädännön täytäntöönpanoon, jolloin parlamentti määrittelee periaatteet ja muusta päätetään komiteamenettelyssä. Kuten tiedätte, tuemme varauksetta tällaista käytäntöä, sillä se perustuu komiteamenettelystä tehtyyn sopimukseen, jossa tunnustetaan toisen lainsäädäntöelimen eli Euroopan parlamentin täydet oikeudet asiassa.

Eoin Ryan (UEN), talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnon valmistelija. – (EN) Arvoisa puhemies, protektionismia varten otettavana toimintavaihtoehtona suosittelevat jäsenvaltiot nimittävät protektionismia harhaanjohtavasti isänmaallisuudeksi. EU:n tulevaisuuden sijasta niitä pelottaa pikemminkin EU:n nykyinen asema vapaakauppaan ja vapaaseen kilpailuun perustuvana talousalueena. Talous- ja raha-asioiden valiokunnan jäsenenä ja parempaa säädöskäytäntöä koskevan lausunnon valmistelijana olen vakaasti sitä mieltä, että kilpailua edistävä lainsäädännön uudistaminen on ensisijainen kannustin, jota EU tarvitsee tuottavuuden lisäämiseksi.

Mielestäni on välttämätöntä, että maailmanlaajuisen kilpailun lisääntyminen otetaan huomioon kaikissa tulevaisuuden sääntelyn vaikutusten arvioinneissa. Mikäli Euroopan unionin on myös määrä mukautua vastuullisemmin ja joustavammin markkinoiden maailmanlaajuisiin muutoksiin, ehdotan komissiolle, että kaikkiin uusiin säädöksiin sisällytetään tarkistuslauseke. Paremman säädöskäytännön yhteydessä on oleellista tarkastella myös sääntelyn vaihtoehtoja. On tutkittava entistä laajempien kuulemisten ja nopeiden riitojenratkaisumenettelyjen kaltaisia toimenpiteitä.

Kaiken lainsäädännön ensisijaisena tavoitteena ovat toimivat sisämarkkinat, joilla ei ole taloudenalojen kasvua haittaavia rajatylittäviä esteitä. Siksi on hyödynnettävä niitä mahdollisuuksia, joita yritysfuusioilla ja -ostoilla saavutettavat huomattavat mittakaavaedut tarjoavat. Kehotan painokkaasti komissiota toteuttamaan konkreettisia toimia niiden kustannusten vähentämiseksi, joita elinkeinoelämälle aiheutuu 25 erilaisen kansallisen järjestelmän noudattamisesta. Kannatan rahoituspalvelujen toimintasuunnitelman täytäntöönpanoa. Jäsenvaltiot eivät kuitenkaan saisi vaipua itsetyytyväisyyteen pannessaan täytäntöön näitä 42:ta direktiiviä. Jos ne eivät ota tarpeeksi vastuuta, tarvitaan valvontatoimenpiteitä.

Mikäli halutaan saavuttaa Lissabonissa asetetut tavoitteet ja vastata konkreettisesti globalisaation haasteisiin, on toimittava johdonmukaisemmin ja parannettava täytäntöönpanoastetta. Ihmisten on ymmärrettävä, että globalisaatio on tullut jäädäkseen. Poliitiikan ja talouden näkökulmasta ei voida ajatella, että jotkut jäsenvaltiot yrittäisivät palata protektionististen toimien käyttöön. Irlantilaisyrietykset ja muut eurooppalaiset yritykset pyrkivät toteuttamaan sisämarkkinat ja tarttumaan rohkeasti globalisaation haasteisiin, eivätkä protektionismia puolustavat hallitukset saa estää niitä.

Mihael Brejc (PPE-DE), kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan lausunnon valmistelija. – (SL) Kannatan komission ja kaikkien muidenkin tahojen toimia säädöskäytännön ja Euroopan unionin lainsäädännön valmistelun parantamiseksi. Samalla kuitenkin pahoittelen sitä, ettei perustuslakisopimusta ole hyväksytty. Erityisen valitettavaa tämä on siksi, että suunnitelimme perustuslakisopimukseen erittäin hyvän ja avoimen sääntelykehityksen, jonka avulla saamme uuden tilaisuuden nopeuttaa perustuslakisopimuksen ratifiointiprosessia.

Tänään komission puheenjohtaja Barroso mainitsi aloja, joiden tarkastelua on jatkettava. Hänen pitäisi lisätä luetteloon terrorismi. Olemme jo antaneet 58 terrorismia koskevaa asetusta, direktiiviä ja niin edelleen – 27 niistä on luonnosvaiheessa ja noin 15 on vielä laadittava. Lyhyesti sanoen terrorismin torjuntaa koskeva sääntelyjärjestelmämme on äärimmäisen sekava: en pysty saamaan siitä selkoa ja toivon, etteivät myöskään terroristit pysty ottamaan siitä selvää kaiken tämän sekaannuksen keskellä.

EU kärsii ainakin kahdenlaisesta idealismista. Ensinnäkin normatiivisesta idealismista: jos tietyltä alalta puuttuu sääntely, luulemme ongelmien ratkeavan sääntelyä lisäämällä. Tämän takia sääntelyn annetaan laajentua täysin suhteettomasti. Toiseksi EU kärsii organisatorisesta idealismista: jos jollain alalla tarvitaan mielestämme parempaa sääntelyä, perustamme toimielimen. Viimeksi perustimme yhtäläisiä mahdollisuuksia edistävän toimielimen ja sitä ennen ihmisoikeustoimielimen. Ikään kuin ne olisivat tae paremmasta lisäsääntelystä.

Nämä kuvitelmat eivät koskaan toteudu, joten komission olisi parempi tutkia, miten näitä aloja säännellään ja tietenkin miten ne vaikuttavat ihmisiin. Ihmiset ihmettelevät, ovatko näin runsas lainsäädäntö ja näin monet toimielimet ja muu vastaava todella tarpeen. En myöskään usko komission tarvitsevan uusia toimielimiä valvomaan säädöksiä ja niiden luonnosten tarkistamista, koska parlamentti pystyy suoriutumaan tästä tehtävästä varsin hyvin.

Lopuksi totean, että EU:n toimielinten arvostusta kansalaisten silmissä ei lisää asetusten, direktiivien ja muiden säädösten paljous vaan pikemminkin avoin toiminta ihmisten hyväksi ja Eurooppa-aatteen vahvistamiseksi.

Marie-Line Reynaud (PSE), perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan lausunnon valmistelija. – (FR) Arvoisa puhemies, kiitän jäsen Gargania hänen selkeästä ja kantaa ottavasta mietinnöstään. Olen iloinen siitä, että siihen on sisällytetty suuri osa lausunnostani ja siinä hyväksyttiin kaksi omaa tavoitettani. Ensimmäisessä niistä korostetaan, että yksinkertaistaminen on välttämätöntä, mutta sitä ei pidä saavuttaa vanhanaikaisin keinoin. Toisessa vahvistetaan parlamentin päätös osallistua täysimääräisesti yksinkertaistamisstrategiaan. Kaikki aloitteet sääntely-ympäristön selkeyttämiseksi ja johdonmukaistamiseksi ovat pelkästään myönteisiä.

On itse asiassa mahdotonta enää työskennellä kunnolla, kun säännöstössä on yli 80 000 sivua. Miten voimme näissä olosuhteissa puhua kansalaisille uskottavasti helppokäyttöisyydestä ja avoimuudesta? Siksi yksinkertaistamisstrategia on periaatteessa kannatettava. Sen avulla on pitkällä aikavälillä laadittava sellaiset yhteisön ja kansalliset normit, joita on helpompi soveltaa ja jotka vähentävät kustannuksia. Yksinkertaistaminen tuo mukanaan kuitenkin myös puutteita, jopa vaaroja, ja siksi meidän on oltava valppaina. Mietinnössä painotetaan erityisesti, ettei yksinkertaistaminen saa alentaa vaatimustasoa, että uudelleenlaadintaa koskevan toimielinten välisen sopimuksen soveltaminen on ongelmallista ja että siksi on välttämätöntä selkeyttää sovellettavia sääntöjä toimivaltakiistojen ja menettelyyn liittyvien esteiden välttämiseksi. Mietinnössä vahvistetaan selkeästi myös parlamentin halu olla täysimääräisesti

mukana yksinkertaistamisstrategiassa ja korostetaan yhtäläisesti sekä parlamentin oikeuksien turvaamista että kysymystä sen työjärjestyksen muuttamisesta. Yksinkertaistamista ei voida toteuttaa kaiken demokraattisen valvonnan ulkopuolella eikä etenäkään ilman parlamentin valvontaa.

Parlamentin on myös harkittava yksinkertaistamisen yhteydessä omien menettelyidensä ja sisäisten lainsäädäntötekniisten välineidensä parantamista. Sain tehtäväkseni laatia tätä nimenomaista aihetta koskevan mietinnön. Lopuksi käsittelen vaihtoehtoisia sääntelymenetelmiä. Olen hyvin iloinen siitä, että tässä mietinnössä vaaditaan rajaamaan tiukasti yhteis- ja itsesääntelyn käyttömahdollisuudet, koska suojakeinot ovat tällä alalla oleellisia.

Diana Wallis (ALDE), vetoamusvaliokunnan lausunnon valmistelija. – (EN) Arvoisa puhemies, direktiiveistä ja asetuksista koostuva lainsäädäntö on kenties merkittävin asia, jonka kansalaiset toimintamme tuloksista näkevät ja jonka vaikutuksen he tuntevat. Laki on ikään kuin päätuotteemme. Säädoskäytäntö on kuitenkin eritoten EU:ssa prosessi – pitkälinen prosessi – eikä päätepiste. Tämä jatkuvuus tulee hyvin esiin tänään käsittelemistämme monista mietinnöistä. Mainitsen Doornin ja Frassonin mietinnöt, joista edellisessä käsitellään säädoskäytäntöä ja toissijaisuusperiaatetta ja jälkimmäisessä oikeuden soveltamisen valvontaa. Kansalaisten on kuitenkin oltava mukana prosessin kaikissa vaiheissa: heidän on autettava meitä päättämään käsiteltävät asiat, yritettävä vaikuttaa, pidettävä meidät ajan tasalla tehdessämme päätöksiä ja valvottava tulosten toimivuutta.

Doornin mietinnössä kiinnitetään erityistä huomiota vaikutustenarviointien käyttöön. Tämä on erittäin myönteistä. Meidän on kuitenkin oltava tarkkoina, sillä vaikutustenarviointi ei voi syrjäyttää poliittista päätöksentekoa. Luonnollisesti tarvitsemme kattavaa ja puolueetonta tietoa kaikilta tahoilta ja kaikista näkökohdista, ei ainoastaan vaikutuksista elinkeinoelämään. Sen jälkeen parlamentti voi yhtenä lainsäädäntöelimenä tehdä päätöksiä, kuitenkin itsenäisesti. Päätökset eivät saa olla asiantuntijoiden, teknokraattien, sidosryhmien tai lobbaajien tekemiä. Kun saamme kaiken tiedon tasapuolisesti, voimme täysin avoimesti tehdä poliittisia päätöksiä, joista olemme vastuussa. Vaikutustenarvioinnin tai vaikutusten uudelleenarvioinnin määrä ei saa korvata demokratiaa.

Käsittelen seuraavaksi yhtä vetoamusvaliokunnan suurimmista huolenaiheista. Parlamentissa ei kenties ole toista sellaista valiokuntaa, joka olisi yhtä paljon tekemisissä kansalaisten kanssa. He kääntyvät puoleemme silloin, kun laissa on puutteita. Vetoamusvaliokunnan tehtävä on auttaa kansalaisia tuomaan esiin EU:n lainsäädännön täytäntöönpanoon ja sen noudattamisen valvontaan liittyviä ongelmia. Tämä työ ansaitsee paljon enemmän huomiota ja arvostusta varsinkin komission vuosikertomuksessa. Vetoamusvaliokunta on ties kuinka monennen kerran korostanut, että komission on hoidettava rikkomisesta johtuvia menettelyjä määrätietoisemmin, ja valiokunta suhtautuu siksi myönteisesti jäsen Frassonin tästä asiasta esittämiin ehdotuksiin. Olin tyytyväinen myös komission puheenjohtajan Barroson näkemyksiin täytäntöönpanosta.

Korostimme myös EU:n kansalaisten asemaa lainsäädäntöprosessissa. Monet meistä halusivat heidän osallistuvan lakialoitteiden tekoon perustuslakiluonnokseen sisältyvän EU:n kansalaisten aloitteen mukaisesti. Valitettavasti tämä toteutettaneen vasta myöhemmin. Voimme kuitenkin ainakin varmistaa, että kansalaiset ymmärtävät, mitä heidän nimissään teemme. Ehdotus jokaisen direktiivin ja asetuksen johdantoon liitettävästä kansalaisille osoitetusta yhteenvedosta, joka ei ole oikeudellisesti sitova, tuntuu saavan laajaa kannatusta. Sanalla sanoen lainsäädännön muodon, laadintatavan ja noudattamisen valvonnan on oltava ymmärrettävää.

Malcolm Harbour, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, olen erityisen tyytyväinen kaikkiin mietintöihin. Sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan koordinaattorina kiitän erityisesti jäsen McCarthya erinomaisesta työstä sekä valiokuntaamme, joka järjesti kuulemisen tästä aiheesta.

Yksi asia, joka meidän on tästä menettelystä opittava – sanon tämän valikoidulle joukolle paikalla olevia kollegoita – on se, että paremman sääntelyn edistäminen on joka ikisen Euroopan parlamentin jäsenen yhteinen velvollisuus riippumatta siitä, mihin valiokuntaan hän kuuluu. On hyvä, että laajennamme keskustelua, mutta liian harvat osallistuvat siihen.

Tärkein huomautukseni tänä iltana on se, että sääntelyn parantaminen on prosessi. Tämä huomautus liittyy tarkistuksiin, jotka tein jäsen McCarthyn mietintöön ja jotka valiokunta hyväksyi. Olen paljolti samaa mieltä siitä, mitä jäsen Wallis sanoi. Ongelmana on prosessin hankaluus, monimutkaisuus ja vaikeataajuus. Meidän on yritettävä selvittää ja yksinkertaistaa sitä yhtä lailla omalle valitsijakunnallemme kuin ihmisille sen ulkopuolellakin. Kuinka moni Euroopan parlamentin jäsen voi sanoa todella ymmärtävänsä ne lainsäädännön parantamiseen tarkoitettut menettelyt, joista komissiossa

hiljattain päätettiin? Kuinka moni teistä tietää velvollisuutensa, joista on määrätty kuuluisassa toimielinten välisessä sopimuksessa, jonka silloinen puhemiehemme Pat Cox allekirjoitti kaksi vuotta sitten juuri tässä samaisessa istuntosalissa? Jos järjestäisimme asiasta kyselyn, arvelen, ettei useimmilla teistä olisi mitään käsitystä noista velvollisuuksista.

Hyvät kollegat, ensimmäiseksi meidän on tietenkin pistettävä asiat kuntoon täällä Euroopan parlamentissa: jokaisella meistä pitäisi olla yksinkertainen tarkistusluettelo. Kehotan lisäksi parlamenttia vaatimaan – tämäkin on suositus – että komissio liittää jokaiseen sille lähettämäänsä ehdotukseen suppean tarkastusluettelon niistä menettelyistä, joita komissio on jo käyttänyt ja joita se aikoo käyttää. Mahdolliset asiakirjat ja vaikutustenarvioinnit on liitettävä selvästi tähän luetteloon.

Tarvitsemme juuri tämänkaltaisen konkreettisen ja selkeän määritelmän prosessista. Ellemme tee näin, kansalaiset menettävät uskonsa prosessiin. Lainsäädäntöä parantava prosessi vaikuttaa ratkaisevasti siihen, miten EU:n asioita tulevaisuudessa hoidetaan.

Maria Berger, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, kiitän erittäin lämpimästi kaikkia esittelijöitä ja lausuntojen valmistelijöitä etenkin siitä, että he ovat suostuneet parlamentin tämänpäiväisen yhteiskeskustelun järjestämiseen.

Tämän yhteiskeskustelun avulla pystymme tarkastelemaan kaikkia niitä näkökulmia, joista meidän on keskusteltava tänään, kun aiheenamme ovat "parempi sääntely" tai "parempi säädöskäytäntö". Myönnettäköön, että minun on yhä vaikeampi muodostaa yleiskäsitystä tästä keskustelusta. Kuulemamme hyvää tarkoittavat ja tutut sanakäänteet jäävät usein vaille konkreettista vastinetta. Joskus minusta myös tuntuu, että tämän paremmasta säädöskäytännöstä käydyn keskustelun on tarkoitus kääntää huomiomme pois parlamentin todellisesta lainsäädäntötehtävästä ja antaa tekosyy yhteisön lainsäädäntöelinten toimettomuudelle tai sääntelyn purkamiselle sääntelyn parantamisen varjolla.

Koko tilanne on nyt niin hämmentävä, että tekisi mieli vaatia sääntelyn parantamista koskevan prosessin parempaa sääntelyä tai vaikutustenarvioinnin vaikutusten arviointia. Olen kiitollinen esittelijöille, jotka kaiken tämän hämmennyksen keskelläkin suunnittelivat muutamia hyvin tarkasti kohdennettuja toimenpiteitä. Erityisen kiitollinen olen jäsen Frassonille hänen mietinnöstään, jossa esitetään konkreettisia ehdotuksia yhteisön oikeuden soveltamisen valvonnan parantamisesta, rikkomismenettelyjen nopeuttamisesta ja avoimuuden lisäämisestä kanteita nostavia kansalaisia kohtaan.

Onhan mahdotonta hyväksyä sitä, että kansalaisten pitäisi nostaa kanteita tai komission käynnistää rikkomisesta johtuvia menettelyitä, joiden käsittely sitten keskeytetään yllättäen antamatta kansalaisille konkreettista tietoa siitä, miksi näin kävi. Tämä heikentää usein heidän asemaansa vireillä olevissa kansallisissa oikeuskäsittelyissä, joten avoimuutta on tässä tapauksessa lisättävä.

Kannatan ennen kaikkea jäsen Doornin laatimia ehdotuksia, varsinkin niitä, jotka liittyvät vaikutustenarviointiin. Olemme hänen kanssaan samaa mieltä siitä, että myös komiteamenettelyn avulla laadittujen säädösten vaikutusta on arvioitava, sekä siitä, että vaikutustenarvioinnin valvonnan on oltava riippumatonta. Asiaa käsittelevä pääosasto ei siis saa osallistua valvontaan, mutta valvonta voidaan kuitenkin toteuttaa komission sisällä. Komissiolla on poliittinen vastuu, josta sitä ei pidä vaatia luopumaan, eikä sillä tässä nimenomaisessa tapauksessa ole aikomustakaan tehdä niin.

Emme kuitenkaan ole jäsen Doornin kanssa samaa mieltä parlamentin ja neuvoston ehdottamien tarkistusten pakollisesta vaikutustenarvioinnista. Mielestäni parlamentin ei lainsäädäntöelimenä pitäisi antaa tässä suhteessa kahlehtia ja vaientaa itseään. Komission tekemän hyvän vaikutustenarvioinnin avulla on mahdollista arvioida myös tarkistusten vaikutuksia, ja lisäksi voidaan käyttää vapaaehtoista vaikutustenarviointia, jota sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta on jo hyödyntänyt, kuten kuulimme. Myös muiden valiokuntien on keskusteltava tästä mahdollisuudesta.

Parempaan sääntelyyn pätee sama kuin kaikkiin muihinkin hyviin aikomuksiin ja hyviin asioihin elämässä ylipäänsä: niistä ei ole mitään hyötyä ellei ryhdytä sanoista tekoihin.

Elizabeth Lynne, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, olen kampanjoinut vuosia paremman säädöskäytännön puolesta varsinkin työllisyys- ja sosiaaliasioiden valiokunnassa, johon kuulun. Tarvitsemme parempaa ja kattavampaa vaikutustenarviointia, ja meidän on harkittava, onko EU:n lainsäädännölle todellista tarvetta, vai onko monissa tapauksissa parempi jättää asia jäsenvaltioiden vastuulle. Jos EU:n lainsäädäntöä tarvitaan, on tehtävä asianmukainen elinkeinoelämän

kustannus-hyötyanalyysi, joka koskee yhtäläisesti pienyrityksiä ja työntekijöitä. Toivon, että vaikutustenarvioinnit olisivat täysin puolueettomia, parempia kuin ne usein nykyään ovat. Niillä on voitava perustella lainsäädännön tarve.

Kun lainsäädäntö on hyväksytty, se on pantava täytäntöön yhtäläisesti kaikissa jäsenvaltioissa, kuten olemme todenneet. Laiminlyödäänkö lainsäädännön täytäntöönpano siksi, ettei se ole toteutuskelpoinen? Jos lainsäädäntö ei ole tarkoituksenmukaista, se on kumottava, kuten komissio totesi.

Lopuksi totean, että meidän on varmistettava paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen noudattaminen. Jokin aika sitten antamassaan vastauksessa komissio myönsi, että tässä asiassa on edistytty vain vähän.

Monica Frassoni, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, heti aluksi totean komission puheenjohtajalle Barrosolle, että tämänpäiväinen päätöksemme energiasta osoittaa, että luja tahto vie läpi harmaan kiven. Me siis tahdomme teidän löytävän ratkaisun useammissa tapauksissa, varsinkin ympäristö-, kuluttaja- ja terveyspolitiikan aloilla. Tämä on kuitenkin itsestään selvää.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Winkler, panin pettyneenä merkille, että ette sanallakaan puuttunut lainsäädännön täytäntöönpanoon, vaikka tämä aihe koskee jäsenvaltioita kaikkein eniten. Mielestäni olisi myös kiinnostavaa kuulla neuvoston näkemykset mahdollisuudesta aloittaa uudelleen neuvottelut parempaa sääntelyä koskevasta sopimuksesta, jossa käsitellään lain täytäntöönpanoa. Aiemmat neuvottelut epäonnistuivat surkeasti.

En myöskään salaa huoltani vaikutustenarvioinnista, sillä tästä aiheesta on tulossa eräänlainen myytti, ihmelmäke, jonka pitäisi itsestään parantaa lainsäädäntöä perustamalla se tieteellisiin ja puolueettomiin lähteisiin. Itse suhtaudun tähän epäillen ja olen todellakin huolissani siitä, että tämä aihe saa liian suuren merkityksen. Pääasiallinen syy tähän on se, että joissakin mietinnöissä ehdotetaan sellaisia byrokraattisia menettelyjä, joiden hallinnointi olisi varsinkin komissiolle todella hankalaa. Tämä pätee varsinkin jäsen McCarthyn mietintöön, mutta ei ainoastaan siihen. Tämä epäily on saanut ryhmäni tajuamaan, miten hyvin meitä onnisti lykätessämme äänestystä, sillä näin meillä on tilaisuus arvioida tilannetta uudelleen päästäksemme yhteisymmärrykseen.

Lisäksi yleisenä puheenaiheena olevat ja vaikutustenarvioinnissa ratkaisevina pidetyt kohdat, kuten hallintomenot, liiallinen byrokraatia ja yritysten joko toteutuneet tai ennakoitavat kohtuuttomat kustannukset ovat jo sinänsä poliittinen valinta. Arvoisa komission puheenjohtaja Barroso ja arvoisa komission jäsen Verheugen, annan teille esimerkin: ilmanlaatua koskevan strategian rajuun supistamiseen tarvittiin vain Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön UNICEn lähettämä kirje huolimatta siitä, että 2 miljoonan euron vaikutustenarvioinnissa todettiin, että elinkeinoelämälle koituvien kustannusten lisäksi on otettava huomioon myös vaikutukset ihmisten terveyteen. Loppujen lopuksi siis jopa vaikutustenarvioinnit ovat poliittisia valintoja, ja siksi pyydän, että ette panisi niille niin suurta painoa ja suuretelisi niitä lainsäädännön muihin näkökohtiin verrattuna.

Lopuksi käsittelen yhteis- ja itsesääntelyä. Kehotan komissiota tekemään tutkimuksen näiden menettelyiden toimivuuden selvittämiseksi, sillä tutkimustemme mukaan ne eivät ole toimineet kunnolla. Yritykset ovat arvioineet pystyvänsä noudattamaan näitä itsesääntelyä koskevia sopimuksia melko kehnosti.

Erik Meijer, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, on erittäin valitettavaa, että toissijaisuudesta ja säädöskäytännön parantamisesta käytävässä keskustelussa tuntuu olevan vain yksi pääajatus, nimittäin talouskasvun ja kilpailun lisääminen sääntöjä ja säädöksiä karsimalla. Tämä luo sen harhakuvan, että varsinkin sääntely-ympäristössä on kiinnitettävä enemmän huomiota toissijaisuusperiaatteeseen sosiaaliturvan, ympäristön ja kuluttajansuojan kaltaisilla aloilla. Kaikki tämä sopii siihen uusliberalistiseen ajattelutapaan, jonka mukaan sääntöjen ja säädösten karsiminen on pelkästään hyvä asia.

Todellisuus kuitenkin osoittaa, että juuri nämä samaiset EU:n sisämarkkinasäännöt vaikeuttavat Euroopan kansalaisten elämää. Juuri näissä säännöissä vaaditaan pientä pohjoisalankomaalaista kuntaa hakemaan Euroopan komissiolta lupaa voidakseen asentaa lasikuitukaapeliverkon omia kansalaisiaan varten. Juuri näiden sääntöjen nojalla Amsterdamin kaupungin paikalliselle eläintarhalle myöntämän tuen katsotaan vääristävän kilpailua. Ei ihme, että alankomaalaisten suuri enemmistö, joka on kokonaan menettänyt

uskonsa EU:n toimivallan laajentamiseen ja tätä prosessia vahvistavaan ja tukevaan perustuslakiehdotukseen, päätti hylätä kyseisen asiakirjan.

Todellisuudessa toissijaisuusperiaate on jo pitkään ollut pelkkää sanahelinää. EU:n toimielimet, ja etenkin Euroopan parlamentti, kyseenalaistavat harvoin tai tuskin koskaan sitä, edistävätkö EU:n toimet tietyllä alalla todella ihmisten ja ympäristön hyvinvointia. Päinvastoin, EU:n sääntöjen ja säädösten tasainen virta heikentää entisestään kansallisten ja paikallisten hallitusten arvovaltaa. Yksi esimerkki tästä on EU:n palveludirektiivi, joka tarkistettunakin heikentää vakavasti kunnallisten viranomaisten itsemääräämisoikeutta lupa-asioiden tai paikallisen palvelutarjonnan alalla.

Todettakoon lyhyesti, että vaikka keskustelut EU:n lainsäädännön laadusta ja toissijaisuusperiaatteesta ovat hyödyllisiä, on täysin naiivia olettaa, että hylkäämällä muutamia sääntöjä tai tekemällä vaikutustenarviointoja voidaan ratkaista EU:n toimien aiheuttamat perusongelmat. Jotta näin tapahtuisi, sisämarkkinasääntöjä on ensi tilassa tarkistettava perusteellisesti.

Brian Crowley, UEN-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän komission puheenjohtajaa ja neuvoston puheenjohtajaa sekä esittelijöitä siitä, miten he ovat asennoituneet tämänpäiväiseen keskusteluun.

Lainsäädäntöprosessissamme on selvästi ongelmia. Me kaikki tunnistamme siihen liittyvät vaikeudet ja havaitsemme ne jokapäiväisessä työssämme. Yksi selkeimmistä ja huomattavimmista tarpeista on nykyisen lainsäädännön – yhteisön säännösten – kodifointi ja yksinkertaistaminen. Näillä toimilla paitsi varmistetaan yritysten vapaampi ja moitteettomampi toiminta sisämarkkinoilla myös taataan, että ihmiset tunnistavat, missä heidän oikeuksiaan suojellaan. Niillä taataan selkeät ja tarkoin rajatut säännöt, joilla estetään suuryrityksiä polkemasta työntekijöiden oikeuksia ja rahoituslaitosten tai muiden laitosten tekemiä päätöksiä heikentämästä kuluttajien asemaa. Siksi parlamentti on vuosien ajan yrittänyt toteuttaa ajatusta kaiken lainsäädännön vaikutustenarvioinnista ja kokeilemisesta ennen sen voimaantuloa, harkita lainsäädännön tarpeellisuutta ja ymmärtää täysin sen vaikutukset, kun se lopulta saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Koko säädöskäytäntöä ajatellen suurimmat vaikeudet ja syypäät löytyvät kuitenkin jäsenvaltioista, kun hyväksyttyä EU:n lainsäädäntöä saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Tässä vaiheessa hallituksen edustajat ovat jo osallistuneet päätöksentekoprosessiin ja parlamentti ja komissio ovat olleet siinä mukana, mutta saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä on hankalaa jäsenvaltioiden paikallisten poliittisten erimielisyyksien takia tai siksi, että kyseisellä politiikan alalla pelätään vastareaktiota.

Mielestäni olisi väärin, jos komissio näyttäytyisi jäsenvaltioille vain pelottavana täytäntöönpanoelimenä, sillä toisinaan lainsäädännössä on puutteita ja virheitä, jotka on korjattava, ja siihen tarvitaan joustavuutta.

Lopuksi huomautan, että parempaa säädöskäytäntöä koskevia työ- ja asiantuntijaryhmiä perustettaessa on olennaista saada poliitikot mukaan – ei ainoastaan teknokraatit tai parlamentissa toimivat valmistelijat vaan juuri poliitikot, jotka ymmärtävät, miten asia on markkinoitava yleisölle ja pantava täytäntöön paikallistasolla.

Jens-Peter Bonde, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, nykyisin vain harvat asiantuntijat ymmärtävät EU:n säädöksiä ja pystyvät selvittämään määrätyn alan oikeudellisen tilanteen. Jokaisen lammaspaimenen on oltava selvillä kaikista lampaistaan, mutta yksikään EU:n toimielin ei tiedä tarkasti säädöstemme määrää. Olemme antaneet noin 20 000 säädöstä, yhteensä yli 100 000 sivua. Esimerkiksi kalastusala sääntelevä oikeustilanne on selvitettävä yli 70 erilaisesta asetuksesta. Eikö kannattaisi yhdistää kaikki saman alan sääntely yhteen ainoaan säädökseen? Tällä tavoin kansalaiset pystyvät itse tutustumaan lopulliseen säädökseen, mikä on ensimmäinen edellytys säädösten vaikuttavuudelle.

Lihavoinnilla voidaan kiinnittää huomiota ehdotettuihin tarkistuksiin, ja poistettavat sanat voidaan kirjoittaa kursivilla. Näin jokainen pystyy näkemään ehdotuksen tarkoituksen. Meidän on myös hyväksyttävä omien perustuslakiemme mukainen demokraattinen periaate, jonka nojalla tulevaisuudessa ei ole mahdollista antaa mitään EU:n säädöstä päättämättä siitä ensin Euroopan parlamentissa. Näiden menettelyjen mukaisesti EU:n lainsäädännöllä voitaisiin sallia tiedoksiantokäytäntö, mutta kaikkia tällaisia välineitä voitaisiin harkita uudelleen neuvoston ja parlamentin selvän enemmistön perusteella.

Lisäksi on kumottava kaikki sellaiset komiteamenettelyt, joissa vähemmistö tekee yhteistyötä komission kanssa säätääkseen lakeja vastoin kansallisia kansanedustuslaitoksia ja Euroopan parlamentin enemmistöä.

On järjetöntä, että komission olisi pitänyt voida hyväksyä muuntogeeniset maissihiutaleet, vaikka 14 maata 15:sta vastusti tällaista päätöstä niiden kansalaisten saatua selville, mitä suljettujen ovien takana päätettiin, ja myös 15. maa kääntyi päätöstä vastaan. Jos lainsäädännöstä tehdään täysin avointa kansalaisille, myös säädökset ovat parempia.

Marek Aleksander Czarnecki (NI). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan komissio valvoo yhteisön oikeuden soveltamista vuosittain. Keskustelut komission 21. ja 22. vuosikertomuksesta ovat käynnissä. Ongelman mittasuhteiden ymmärtämiseksi on kiinnitettävä huomiota siihen, että asiaan liittyy noin neljä tuhatta rikkomisesta johtuvaa menettelyä. Melkein tuhannesta menettelystä on annettu niin kutsuttu perusteltu lausunto ja yli 400 on jätetty yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

On valitettavaa, että komissio esitti 22. vuosikertomuksen myöhässä. Se saatiin vasta tammikuussa 2006, ja näin ollen parlamentti pystyi päätöslauselmassaan hyödyntämään vain osittain komission vuodesta 2004 antamia tietoja. Paradoksaalisesti voidaan todeta, että mitä enemmän kanteita, sen parempi. Kanteethan osoittavat jäsenvaltioiden kansalaisten merkittävän aseman valvontaprosessissa ja näin ollen myös unionin säädöskäytännössä. Kansalaisten kanteet eivät ole symbolisia. Ne ovat osa kansalaisten Euroopan kehittämisprosessia ja yleensäkin tehokas tapa valvoa yhteisön lainsäädännön soveltamista.

Euroopan parlamentin valiokuntien on valvottava tarkasti yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanoa varsinkin silloin, kun asian esittelijän edellytetään osallistuvan aktiivisesti määrätyn säädöksen soveltamisen valvontaan tietyssä jäsenvaltiossa, ja luonnollisesti myös silloin, kun rikkomistapauksissa edellytetään välittömiä toimia.

Prosessia on tehostettava lyhentämällä sisäistä menettelyä, kuten Euroopan parlamentin päätöslauselmaluonnoksessa perustellusti todettiin. Olisi myös tarkoituksenmukaista valtuuttaa komission jäsenet valvomaan suoraan yhteisön säännösten saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä määrätyn aikataulun mukaisesti. Tämä voidaan toteuttaa valtuuttamalla komission jäsenet esittämään oman toimivaltansa puitteissa rikkomusten käsittelyä koskevia pyyntöjä suoraan jäsenvaltioille.

Hans Winkler, neuvoston puheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, tämän keskustelun kannalta oli todella oleellista, että pystyin teidän avullanne hyvin konkreettisesti edistämään parempaa säädöskäytäntöä, kun minulla oli etuoikeus tavata puheenjohtajakokous ja neuvotella sen kanssa perusteellisesti säädöksistä. Olen joka tapauksessa kiitollinen ymmärtäväsyydestänne.

Käsittelen hyvin lyhyesti muutamia tässä keskustelussa esiin tuotuja kysymyksiä. Hyvin monilla puhujilla oli jotakin sanottavaa komiteamenettelystä. Itävallassa on sanonta, jonka mukaan ei pidä nuolaista ennen kuin tipahtaa, mutta Itävallan puheenjohtajakaudella olemme paneutuneet jälleen hyvin tiiviisti komiteamenettelyä koskevaan kysymykseen. Olemme käyneet Euroopan parlamentin nimeämien edustajien kanssa jo kahdet hyvin perusteelliset neuvottelut, joista jälkimmäiset vain muutama tunti sitten. Vuosien jälkeen uskon meidän nyt etenevän oikeaan suuntaan kohti sellaista ratkaisua, johon sekä neuvosto että parlamentti voivat olla tyytyväisiä.

Kaikki vaihtoehdot tuovat joka tapauksessa parannusta nykytilanteeseen, sillä on itsestään selvää, että parlamentti pystyy vaikuttamaan niihin säädöksiin, jotka hyväksytään yhteispäätösmenettelyssä parlamentin ja neuvoston suostumuksella. Olemme lähellä ratkaisua, ja toivon, että onnistumme vihdoinkin panemaan tämän asian kuntoon näiden kuuden kuukauden kuluessa. Tämä auttaa parantamaan säädöskäytäntöämme.

Jäsen Frassonin toteamus säädösten täytäntöönpanosta ja sen merkityksestä oli tietenkin täysin perusteltu. Tämä on pikemminkin jäsenvaltioiden kuin neuvoston asia – puhun tietenkin neuvoston nimissä – mutta jäsenvaltiot pyrkivät tietenkin komission kanssa käymissään neuvotteluissa löytämään parempia välineitä lainsäädännön soveltamisen varmistamiseksi. Tämä koskee tietenkin myös meitä – siis meitä itävaltalaisia – yhtä paljon kuin kaikkia muitakin jäsenvaltioita. Rikkomisesta johtuvat menettelyt koskevat meitä samalla tavoin kuin mitä tahansa niistä. Lakimiehenä voin sanoa, että jokainen laki tarvitsee luonnollisesti täytäntöönpanojärjestelmän. Tämä on tärkeää, ja pyrimme myös kiinnittämään enemmän huomiota komissioon ja löytämään parempia välineitä säädösten noudattamisen valvontaa ja soveltamista varten.

Tästä asiasta en puhunut neuvoston nimissä, mutta se ei tietenkään tarkoita, etteivät lain soveltaminen ja lain noudattamisen valvonta olisi yhtä tärkeitä kuin varsinainen lainsäädäntöprosessi.

Lainsäädäntöön ja voimassa olevien säädösten tarkistamiseen liittyvä kysymys on tietenkin etualalla neuvoston keskusteluissa.

Alexander Stubb (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, en voi sille mitään, että nähdessäni tuolla ylhäällä nimen Winkler, ajattelen välittömästi Henry Winkleriä: muistattehan sen kaverin, joka esitti Fonzieta tv-sarjassa Onnen päivät? On hyvä että meillä on Fonzien kaltainen itävaltalaisministeri, joka pitää peukkaa paremmalle säädöskäytännölle!

Tässä täysistunnossa käsittelemme kolmea toisiinsa liittyvää kysymystä. Niistä ensimmäistä käsittelemme eilen, ja se koski neuvoston toiminnan avoimuutta. Toinen niistä on tämänpäiväinen keskustelu paremmasta säädöskäytännöstä ja lainsäädännöstä ja viimeinen on tämäniltainen keskustelu kansalaisuudesta. Kannatan kaikkia näitä aloitteita, ne ovat minusta erinomaisia. Mielestäni pääsihteeri tekee komissiossa Ponzanon johdolla erinomaista työtä, ja suosittelen kaikkia neljää tänään käsiteltävää mietintöä.

Koska käsittelemme siis parempaa sääntelyä, tunsin hienoista levottomuutta alkaessani käydä läpi mietintöjä. Luen teille vain esimerkkejä niissä käytetystä kielestä. Mielestäni kyseessä on viestintäongelma. Jäsen Frassoni laati loistavan mietinnön, mutta 18 kohta kuuluu: "pane merkille, että SOLVIT-verkosto on osoittanut tehokkuutensa sisämarkkinoilla täydentävänä, muihin kuin oikeusteihin perustuvana mekanismina, joka on lisännyt jäsenvaltioiden välistä vapaaehtoista yhteistyötä...". Tämä pitää paikkansa, mutta jos yritätte istuessanne kuunnella tätä, ette välttämättä ymmärrä, mistä tässä on kyse. Jäsen Doorn toteaa 5 kohdassa paremmasta säädöskäytännöstä seuraavaa: "pitää Lamfalussyn prosessia käyttökelpoisena mekanismina; katsoo, että valvontakäytäntöjen yhdenmukaisuudella on ensisijainen merkitys; pitää myönteisenä kolmannen tason komiteoiden asiassa tekemää työtä ja tukee näiden pyyntöä asianmukaisista välineistä" – hienoa. Sitten McCarthyn mietinnössä, joka on mielestäni selkein, todetaan 6 kohdassa: "pyytää, että komissio toteuttaisi lainsäädännön ennako- ja jälkiarvioinnin tutkiakseen, onko politiikan keskeiset tavoitteet saavutettu...", ja Garganin mietintö kulkee samaa rataa. Tarkoitan tällä, että tarvitsemme parempaa sääntelyä, parempaa säädöskäytäntöä, mutta se liittyy yksinkertaistamiseen ja siihen, että ymmärrämme, mistä olemme päättämässä. Kansalaistenkin on ymmärrettävä, mistä yritämme päättää. Tästä paremmassa sääntelyssä on kyse. Siksi meidän on käytettävä parempaa kieltä. En voi kuvitella, miltä tämä kuulosti suomeksi tulkittuna!

(Naurua ja suosionosoituksia)

Béatrice Patrie (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, parlamentin käymä tekninen keskustelu kätkee pohjimmitaan taakseen poliittisesti erittäin merkittävän keskustelun. Tietenkin parempi säädöskäytäntö on tarpeen, mutta emme silti saa purkaa sääntelyä ja syrjäyttää varsinaista lainsäädäntöelintä. Tässä mielessä suhtaudun hyvin epäilevästi tiettyihin mekanismeihin, myös vaihtoehtoihin sääntelymekanismeihin, kuten asetusten antamiseen ja itsesääntelyyn. Niitäkin voidaan käyttää, mutta kansalaisten ja kuluttajien edun nimissä niiden ei mielestäni pidä missään olosuhteissa korvata lainsäädäntöä, sillä lainsäädännössä säädetään paitsi oikeuksista myös velvollisuuksista, ja se on siksi kaikkein legitiimein demokratian väline.

Käsittelemme seuraavaksi lainsäädäntöprosessia edeltävää kuulemismenettelyä. Kehotan EU:n toimielimiä organisoimaan talouden toimijoiden ohella asianmukaisesti myös työmarkkinaosapuolten ja koko moninaisen kansalaisyhteiskunnan osallistumisen. Tosiasiassa on viranomaisten tehtävä tukea näiden osapuolten – kuluttajajärjestöjen, julkisten palvelujen käyttäjien, syrjäytymistä torjuvien järjestöjen tai yhteisöllisten koulutusjärjestöjen – järjestäytymistä kaikkialla Euroopassa.

Lopuksi käsittelemme säännöllisesti tarkistettavaa yksinkertaistamisohjelmaa, jolla on määrä edistää Lissabonin strategiaa. Minua hämmästyttää, että sen tärkeimpiin periaatteisiin kuuluu luonnonmukaista maataloutta koskevan asetuksen uudelleenlaatiminen, kun tätä eivät kannata edes kyseisen alan tuottajat. Samanaikaisesti sellaiset tärkeät ehdotukset kuin keskinäisten vakuutusyhtiöiden ja eurooppalaisten yhdistysten perussääntö on poistettu lainsäädäntöohjelmasta.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, olen aivan samaa mieltä niiden kanssa, jotka kannattavat EU:n sääntelyn vähentämistä. EU suhtautuu turhantarkasti periaatteisiin ja valitettavan leväperäisesti EU:n lainsäädännön täytäntöönpanon valvontaan ja asianmukaiseen soveltamiseen jäsenvaltioissa.

On käynyt ilmi, ettei tavoitteita ole vielä saavutettu, vaikka SLIM-ohjelman käynnistämisestä on kulunut kymmenen vuotta ja toimielinten välinen sopimus paremmasta lainsäädännöstä allekirjoitettiin kaksi vuotta sitten. Emme ole vielä saaneet kuriin unionin sääntelyhalukkuutta. Siksi olen iloinen siitä, että komissio ehdottaa nyt tätä tasapainoista ratkaisua, johon sisältyy kolme edellytystä sen varmistamiseksi,

että tämän ohjelma toimii, vahvistaa unionia ja lähentää sitä kansalaisiin. On sanottu, että EU:n pitäisi säätää lakeja vain silloin, kun se pystyy toimimaan muita viranomaisia paremmin. Kuten jäsen Stubb juuri totesi, niin Kanarialla, Skandinaviassa kuin Brysselissäkin on lopullisesti päästävä eroon EU-slangista. Lait on laadittava sellaisella kielellä, jota kaikkien kohderyhmien on helppo ymmärtää. Tästä on paljon muitakin esimerkkejä.

Kolmanneksi totean, että sääntelyn vähentäminen, jota meidän lisäksi toivovat erityisesti pk-yritykset, ei tarkoita leväperäistä asioihin puuttumattomuutta. Arvoisa puhemies, korostan lopuksi, ettei parempi sääntely tarkoita tavoitteettomuutta. Olen samaa mieltä kuin jäsen Frassoni: korostaessani tätä viimeistä kohtaa tarkoitan esimerkiksi REACH-asetusta.

Alyn Smith (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän kaikkia esittelijöitämme siitä, että he tarttuivat tähän jättäjämaiseen urakkaan tänään, ja kiinnitän lyhyesti huomiota kahteen kohtaan: neuvoston toiminnan avoimuuteen ja toissijaisuusperiaatetta koskevaan jäsen Doornin mietintöön.

Kuten eilen kuulimme, neuvoston avoimuuden puutetta hyssyttellään edelleen. Se on perimmäinen syy valtavaan yleiseen tyytymättömyyteen EU:n säädöskäytäntöä kohtaan. Varmastikin neuvosto voi toimia aktiivisemmin, jotta sen olisi mielekäästä kokoontua julkisesti. Nykyisin vain Kuuban ja Pohjois-Korean hallitukset toimivat näin hämäräperäisesti. Meidän pitäisi pystyä parempaan 2000-luvulla.

Palatakseni itse asiaan eli toissijaisuusperiaatteeseen ja etenkin jäsen Doornin mietinnön 25–29 kohtiin, myönnän kotimaani Skotlannin olevan esimerkki toissijaisuuden tarjoamien nykyisten mahdollisuuksien menettämisestä. Skotlanti kuuluu jäsenvaltioon, jota ei liiemmin tunneta kiihkeästä sitoutumisestaan EU:hun, ja silti parlamenttimme Edinburghissa olisi innokas osallistumaan EU:n säädöskäytännön parantamiseen. Parlamentillamme on täysi vastuu terveydenhuollosta, ympäristöstä, oikeudesta, koulutuksesta, kalastuksesta, maataloudesta ja monista muista aloista. Silti EU:n käsitys toissijaisuudesta rajoittuu liian usein jäsenvaltioihin, kun merkittävämpi kumppani voi todellisuudessa olla paljon paikallisempi yksikkö.

Yhdyn kaikkiin jäsen Doornin vaikutustenarvioinnista antamiin suosituksiin, vaikka toistankin jäsen Wallisin huomautuksen poliittisesta sitoutumisesta ja korostan, että sitoutumisen on tapahduttava mahdollisimman paikallisesti. Silloin ehkä näemme, miten toissijaisuusperiaate alkaa tulevaisuudessa vaikuttaa EU:n lainsäädännön parantamiseen.

Jonas Sjöstedt (GUE/NGL). – (SV) Arvoisa puhemies, mielestäni tätä keskustelua on käytävä muustakin kuin lainsäädännön laadusta. On keskusteltava myös EU:n lainsäädännön todellisesta määrästä. EU:n säädösten määrä on viime vuosina kasvanut rajusti, ja EU säätää nykyisin lakeja lukuisilla uusilla aloilla. Samalla on äärimmäisen harvinaista, että EU luovuttaa päätöksentekovaltuuksiaan takaisin jäsenvaltioille tai kumoaa lainsäädäntöä. Hyvin suuri määrä lainsäädäntöä, jossa on lisäksi puutteita, aiheuttaa epäselvyyksiä ja vaikeuttaa lainsäädännön täytäntöönpanoa käytännössä.

Laadun suhteen on jo nyt paljon tehtävissä, ja mietinnöissä on ehdotuksia näiden asioiden toteuttamiseksi. Vanhentunutta lainsäädäntöä voidaan kumota. Muuta lainsäädäntöä voidaan yksinkertaistaa ja osa säädöksistä voidaan yhdistää ja konsolidoida. Kaikki nämä ovat hyviä ratkaisuja, mutta lainsäädäntötyössä tarvitaan myös toisenlaista toimintatapaa. Lainsäädännön kehitystä suunniteltaessa on kiinnitettävä enemmän huomiota tavoitteisiin kuin pikkuseikkoihin, ja jäsenvaltioiden on voitava valita vapaammin keinot asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

Vaikutustenarvioinnit ovat hieno asia, mutta aina ei ole niin helppoa mitata sitä, mitä halutaan mitata. Usein on helpompaa mitata selviä taloudellisia tekijöitä kuin esimerkiksi ympäristötekijöitä. Käsittelimme tätä aihetta samalla kun keskustelimme kemikaalipolitiikasta, REACH-asetuksesta. On helppo mitata yrityksen menoja, mutta vaikea mitata niitä valtavia etuja, joita tautien voittaminen saa aikaan edistämällä kansanterveyttä ja vähentämällä inhimillistä kärsimystä. Siksi tällä alalla on oltava melko tarkkana.

Jos todella halutaan yksinkertaistaa asioita, on vähennettävä EU:n säädösten määrää. Ylisääntelyä on ehdottomasti eniten maatalouspolitiikan alalla, jossa voitaisiin palauttaa useimmat asiat jäsenvaltioiden vastuulle ja kumota tuhansia lakeja. Monet puhujat viittasivat Euroopan perustuslakiin, joka olisi oikeastaan kärjistänyt näitä ongelmia lisäämällä EU:n toimivaltaa. Perustuslain avulla EU:n olisi ollut helpompi omia uutta lainsäädäntövaltaa ja pystyä säätämään lakeja aloilla, joihin sen ei oikeastaan pitäisi puuttua. Siksi meidän pitäisi nyt kiittää myös alankomaalaisia ja ranskalaisia äänestäjiä.

Konrad Szymański (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, lainsäätäjän ammattitaitoa osoittaa paitsi kyky laatia järkeviä lakeja myös kyky välttää tarpeetonta sääntelyä. Näin ollen mietinnössä esitetyt näkemykset sääntelyn kustannusten ja vaikutusten arviointiperiaatteiden laajentamisesta ja tiukentamisesta ovat erittäin kannatettavia.

Mietinnössä mainitaan poliittisten kompromissien kielteinen vaikutus EU:n lainsäädännön kehittämiseen. Palveludirektiivi on tästä hyvä esimerkki. Keskustelun kumpikin osapuoli on mielestään päässyt voitolle. Sosialidemokraattisen ryhmän jäsen Gebhardt väittää kääntäneensä direktiivin ylösalaisin kun taas konservatiiviryhmän jäsen Harbour iloitsee erinomaisesta kompromissista.

Kuka on väärässä? Kenties ei kukaan. Olemme hyvinkin saattaneet laatia kymmenistä ristiriitaisista säännöksistä koostuvan asiakirjan siinä toivossa, että siinä on jokaiselle jotakin. Se saa jäsenvaltiot, koko unionin ja myös Euroopan parlamentin tuntemaan itsetyytyväisyyttä. Rauhoitamme kuitenkin omaatuntoamme kansalaisten, yrittäjien ja EU:n lainsäädännön laadun kustannuksella.

Johannes Blokland (IND/DEM). – (NL) Arvoisa puhemies, tänään käsittelemämme parempaa säädöskäytäntöä koskevien mietintöjen lisäksi esitän muutamia huomautuksia vaikutustenarvioinnin roolista. Sain sen käsityksen, että jäsen Doorn kannattaa arvovaltaisen asiantuntijapaneelin tekemää satunnaistestausta. Kannatan vilpittömästi tätä perusajatusta. Jäsen Doornin tavoin edellytän, että komitea on todellakin riippumaton, eikä siihen kuulu EU:n toimielinten edustajia.

Alankomaissa tästä on esimerkkinä ympäristövaikutusten arviointikertomuksia valvova komitea. Jos on joskus ajautunut törmäyskurssille tällaisen paneelin kanssa, on velvollinen panemaan säädöksen kuntoon seuraavalla kerralla. Totean vielä, että lainsäädäntötyö on aina oppimisprosessi, mutta sen kuvaaminen täsmälleen näillä sanoilla jäsen Doornin mietinnön johdanto-osan J kappaleessa on mielestäni aivan liian pessimististä. Teemme voitavamme antaaksemme järkeviä säädöksiä. Tietenkin teemme toisinaan virheitä, mutta sen ottaminen lähtökohdaksi on minusta liioiteltua.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, olette vanhan japanilaisen Tokugawa-aikakauden huomattava asiantuntija. Tuolloin ihmiset pidettiin tarkoituksella tietämättöminä laista, jota pidettiin valtiosalaisuutena ja jonka tunki ainoastaan pieni joukko ylimyksiä. Ajateltiin, että tällä tavoin ihmiset suhtautuisivat paljon kunnioittavammin normeihin, joista he eivät tienneet mitään. Joskus minusta vaikuttaa siltä, kuin mekin saisimme vaikutteita tästä ikivanhasta japanilaisesta lainsäädännöstä.

Hyvät kollegat, todellisuudessa EU:n lainsäädännön sekavuus johtuu mielestäni vääristyneestä ryhmädynamiikasta, jossa olemme kaikki mukana. Mistä tässä kaikessa on kyse? Ensinnäkin komissiolla on aloiteoikeus, mutta jokaisen komission jäsenen taustalla on tietenkin yleinen hallintokoneisto siihen kuuluvine virkamiehineen. Seuraavaksi lakiehdotus siirtyy neuvostolle. Teoriassa neuvosto koostuu ministereistä. He pääsevät yksimielisyyteen tekstistä sillä edellytyksellä, että kunkin virkakoneisto katsoo sen täyttävän yhteiselle tekstille asetetut vaatimukset. Sen jälkeen teksti siirtyy parlamentille, ja parlamentti nimittää esittelijän. Esittelijä haluaa tietenkin aivan oikeutetusti nimensä historiankirjoihin. Hänen nimensä muistetaan paljon todennäköisemmin, jos hän pikemminkin lisää vaatimuksia kuin poistaa niitä, eikä tässä ole vielä otettu huomioon tarkistuksia esittäviä parlamentin jäseniä, painostusryhmien merkitystä ja muita asiaan liittyviä seikkoja. Hyvät kollegat, niinpä tuloksena on varsinainen säädöshirviö.

Olen kuulunut Euroopan parlamenttiin 17 vuotta, ja jo heti ensimmäisestä edustajavuodestani alkaen käytiin keskustelua Euroopan yhteisön lainsäädännön yksinkertaistamisesta. Minusta tuntuu siltä, että emme ole 17 vuodessa edistyneet tässä asiassa mihinkään. Ainoa ero on se, että tilanne on vain pahentunut.

Mitä siis pitäisi tehdä? Meidän on päästävä yhteisymmärrykseen käytettyjen termien merkityksestä. Tarvitsemme kunnollisen yhteisön oikeuden sanakirjan, siviili-, kauppa- ja rikoslainsäädännön kaltaisen lakikokoelman, joka on loogisen järjestyksen mukaisesti jaettu kohtiin, alakohtiin, lukuihin, pykäliin ja artikloihin siten, että käsitellessämme tiettyä tekstiä tiedämme etukäteen, että aioimme tarkistaa määrättyä artiklaa. Lyhyesti sanoen meidän on toteutettava määrätietoisia yksinkertaistamistoimia. Pelkään, että esittelijöiden hyvistä aikomuksista huolimatta emme ole vielä aivan pystyneet siihen.

Andreas Schwab (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Verheugen, käytän aluksi tilaisuutta hyväkseni ja kiitän kaikkia neljää esittelijää heidän rakentavasta työstään tässä kysymyksessä, joka ei askarruta ainoastaan kapakoiden kanta-asiakkaita vaan yhä suuremmassa määrin myös poliitikkoja.

Erityisen pirstävää tässä keskustelussa oli mielestäni jäsen Gollnischin puheenvuoro, jossa hän vetosi todella kiihkeästi Euroopan perustuslain vahvistamisen puolesta. En aiemmin tiennyt, että tämä on selvästi meille yhteistä. Olen tosiaan itsekkin sitä mieltä, että Euroopan perustuslaki parantaisi asemaamme huomattavasti normatiivisen säädöskäytännön alalla. Olen iloinen siitä, että puhallamme tässä asiassa yhteen hiileen.

Mielestäni paremmasta säädöskäytännöstä on aina pidettävä mielessä se, että kaikkien näiden aiheesta laadittujen mietintöjen tarkoituksena ei tietenkään ole perehdyttää yksittäisiä kansalaisia paremmin säädösteksteihin, vaan taata jäsenvaltioille yksinkertainen asiakirja, jonka avulla ne saattavat säädöksen osaksi kansallista lainsäädäntöä. Siksi meidän on pidettävä tavoitteemme selkeästi mielessä näiden haasteiden edessä.

Tietenkin moitimme tässä nimenomaisessa yhteydessä lainsäädäntöprosessiamme avoimuuden puutteesta komiteamenettelyn alalla. En suinkaan halua olla ivallinen todetessani, että olen kerrankin avoimesti samaa mieltä edellisen puhujan kanssa juuri tästä kohdasta. Tätä lainsäädäntöprosessia on arvosteltu parlamentissa aika ajoin.

Tästä syystä olen vakuuttunut siitä, että EU:n lainsäädäntöä on valvottava ulkopuolelta, eikä valvontaa voi hoitaa pelkästään komissio. Herääkin kysymys, voisiko tämän tehtävän antaa jollekin virastolle, ja tiedätte kaikki, että suhtaudumme varauksellisesti uusien virastojen perustamiseen: "byrokratiaa ei vähennetä byrokratiaa lisäämällä". Jos tehtävään valitaan jokin muu ulkopuolinen viranomainen, parlamentin on joka tapauksessa osallistuttava sen valintaan.

Näin ollen tänään käsittelemämme neljä mietintöä tarjoavat erinomaisen lähtökohdan parlamentin ja komission, kenties jopa neuvoston, yhteiselle kannalle tästä asiasta.

Andrzej Jan Szejna (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin parempi säädöskäytäntö edellyttää järkeviä ja avoimemmin laadittuja säännöksiä sekä niiden nopeampaa ja tehokkaampaa täytäntöönpanoa ja soveltamista. Yhteisön säädösten virheellinen täytäntöönpano on edelleen liian yleistä. Tämä johtuu osittain säännösten heikkolaatuisuudesta ja osittain jäsenvaltioiden harkituista toimista, joiden tavoitteena on heikentää yhteisön lainsäädäntöä poliittisista, taloudellisista tai hallinnollisista syistä.

Lisäksi monien jäsenvaltioiden kansalliset tuomioistuimet ovat edelleen haluttomia toteuttamaan yhteisön lainsäädännön ensisijaisuuden periaatetta. Jos unionin lainsäädäntöä ei katsota yleisesti sitovaksi, ja sen saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä sekä täytäntöönpano ovat täysin hallitusten hyväntahtoisuuden varassa, saatetaan yhteisön toimet käytännössä uudelleenkansallistaa, kuten jäsen Frassoni mietinnössään perustellusti korostaa. On selvää, että tästä olisi suurta haittaa sisämarkkinoille ja koko yhteisön säännöstölle.

Unionin lainsäädännön epäyhtenäinen saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä saattaa myös johtaa sen virheelliseen täytäntöönpanoon, mikäli eri maissa pannaan täytäntöön eri säännöksiä ja heikennetään siten unionin uskottavuutta. Ellemme kykene painostamaan jäsenvaltioiden hallituksia unionin lainsäädännön asianmukaiseen täytäntöönpanoon, emme voi odottaa ihmisten uskovan, että komission, neuvoston ja Euroopan parlamentin kaltaiset unionin toimielimet puolustavat tehokkaasti unionin lainsäädäntöön perustuvia kansalaisoikeuksia.

Karin Riis-Jørgensen (ALDE). – (DA) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentin on oltava paremman lainsäädännön edelläkävijä. Euroopan parlamentin toiminnan on oltava avointa ja rakenteeltaan selkeää, ja meidän on ennen kaikkea poistettava EU:n lainsäädännön hallinnollisia esteitä. Siksi kehotan parlamenttia ottamaan ohjat käsiinsä ja huolehtimaan lainsäädäntötyömme paremmasta koordinoinnista, jotta valiokunnat eivät jälleen päädy esittämään keskenään ristiriitaisia tarkistuksia. Samalla meidän on asetettava etusijalle oikeusvarmuus ja lainsäädännön ennakoitavuus kansalaistemme kannalta, emmekä saa jättää Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen virkamiehille liikaa harkintavaltaa.

Eurooppa-neuvoston puheenjohtajuutta hoitava Itävallan liittokansleri syytti Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta liian suurten valtuuksien omimisesta. Tuomioistuin tekee kuitenkin vain työtään, koska lainsäädäntöelimet eivät tee omaansa riittävän hyvin.

Valitettavasti pelkään, että palveludirektiivin tapauksessa olemme toistamassa aiempia virheitä ja että jätämme Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelle liikaa tulkinnanvaraa. Tällä alalla meidän kaikkien on pystyttävä parempaan toisessa käsittelyssä.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Tavatessani sisämarkkinoiden sidosryhmiä minulle esitetään usein kritiikkiä EU:n lainsäädännöstä. Huonosti laaditut säädökset vaikeuttavat usein luonnosten saattamista osaksi kyseisten valtioiden oikeusjärjestelmää. Tästä aiheesta järjestetyn julkisen kuulemistilaisuuden osanottajat, myös komission jäsen Verheugen, vahvistivat, että tekstin moniselitteisyys aiheuttaa usein oikeudellista epävarmuutta tai vaihtoehtoisesti vääristää kilpailua ja pirstoo sisämarkkinoita heikentäen kuluttajien ja elinkeinoelämän kykyä hyödyntää niitä täysimääräisesti.

Siksi olen tyytyväinen siihen, että esittelijä McCarthy kehotti komissiota jatkamaan yhteisön lainsäädännön konsolidointia, yksinkertaistamista ja kodifiointia lainsäädännön ymmärrettävyyden parantamiseksi. On selvää, etteivät lainsäädäntöön tehdyt parannukset saa heikentää ympäristö-, sosiaali- ja kuluttajanormeja. Eurooppalaisen standardoinnin rahoittamista koskevan mietinnön laatimisesta saamieni kokemusten perusteella olen esittelijän kanssa täysin samaa mieltä siitä, että vain hyvät, selkeät ja ennen kaikkea yksinkertaiset sisämarkkinasäädökset hyödyttävät kansalaisia, kuluttajia ja elinkeinoelämää ja auttavat Euroopan unionia parantamaan asemaansa maailmanmarkkinoilla kilpailijoihinsa nähden.

Hyvät kollegat, olen vakuuttunut siitä, että parempi säädöskäytäntö tarjoaa perustan niille toimille, joilla EU:n toimielimet edistävät Euroopan unionin työllisyyttä ja kasvua tarkistetun Lissabonin strategian mukaisesti. Lopuksi kiitän neljää esittelijää siitä, että he uudistivat paremman lainsäädännön rakennetta lähentääkseen EU:ta kansalaisiin.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, aikoinaan jumalat säätivät lait ja tekivät niistä täydellisiä. Sitten jumalat kyllästyivät ja ihmiset alkoivat säätää lakeja, ja siksi lait ovat nyt puutteellisia. Nykyään meillä on siis itse valta päättää, onko laki hyvä vai huono, ja ainoana mittapuuna tässä käytetään demokratiaa, enemmistökriteeriä, koska Rousseau totesi, että enemmistön on järkevämpää tehdä päätökset kuin vähemmistön.

Nykydemokratiassa tämä periaate on vakiinnutettu, joten demokratia on edustuksellista ja kansanedustuslaitokset säätävät lait. Ne voivat tehdä virheitä, mutta legitimiuden ainoa mittapuuna on parlamentaarinen enemmistö. Tällä perusteella olen sitä mieltä, että nykydemokratian suurin uhka on teknokratian yhdistäminen taloudellisiin etuihin – itse- tai yhteissäätely – jolloin yleinen etu uhrataan vähemmistön edun nimissä. Tämä meidän on syytä muistaa.

Minut on valittu moniksi toimikausiksi, enkä olisi valmis luopumaan sääntelytehtävistäni alihankkijoiden ja teknokratian etujen hyväksi.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Hyvät kollegat, ymmärrän, että uudenlainen lähestymistapa EU:n sääntelyyn edellyttää ajattelutavan ja mahdollisesti jopa sopimusten muuttamista. Jos kuitenkin haluamme säilyttää kansalaisten luottamuksen yhtenäismarkkinoihin, meidän on pysäytettävä investointien siirtyminen muualle ja työpaikkojen menetykset. Näin ollen meidän on vähennettävä ja yksinkertaistettava lainsäädäntöä. Tämän lisäksi meidän on mielestäni harkittava uudelleen sekä EU:n että jäsenvaltioiden sääntelyn alkuperäisiä tavoitteita. Tämä on varteenotettava poliittinen haaste. Hyvät kollegat, meidän tehtävämme on myös vaatia, että jokaiselle toimenpiteelle, jonka tarkoituksena on esimerkiksi terveyden tai ympäristön suojeleminen, tehdään vaikutustenarviointi. Jäsen McCarthy vaatii tätä sisämarkkina- ja kuluttajansuojajavaliokunnan mietinnössä. Lisäksi on selvitettävä, mistä kuluista vastaavat eurooppalaiset tuottajat, kuinka paljon julkisia varoja lisätään tai kulutetaan ja miten työttömyys vaikuttaa alueillamme. Erityisesti meidän on tiedettävä etukäteen, miten vaatimustason nostamiseen tarkoitettujen normien vaikuttavat eurooppalaisten tuotteiden kilpailukykyyn kolmansiiin maihin nähden. Näin varmistetaan, ettei niillä pääasiassa edistetä teollisuuden ja pääoman siirtymistä pois Euroopasta.

Paremmalla säädöskäytännöllä tarkoitetaan myös sitä, että kustannusten perusteella selvitetään tarkasti, parantaisivatko uudet toimenpiteet todella kansalaistemme terveyttä ja sosiaalisia oloja, vai onko tämä vain perusteeton olettamus. Lääkärinä ja poliitikkona olen tyytymätön siihen, että niin monet EU:n ja jäsenvaltioiden säädökset ovat vain populistisin välineitä. Sitä vastoin minulla ei ole selkeää näkemystä siitä, miten suojella kuluttajia kolmansien maiden haitallisilta tai väärrennetyiltä tuotteilta, jotka syrjäyttävät laadukkaat eurooppalaiset tuotteet. Esimerkkinä tästä voisivat olla Aasiasta tulevat lasten jalkineet, joissa on ortopedisia puutteita. Ainoa ratkaisu tähän olisi lasten jalkineilta vaadittava uusi pakollinen terveystodistus, joka parantaisi sääntelyä myös kansalaisten kannalta.

On valitettavaa, että komissio hidastelee kuluttajansuojan ja tekijänoikeuksien kodifioinnissa. EU:n säädösten taso ei ole koskaan ollut yhtä tärkeä tekijä kuin nykyisin, jolloin unioni joutuu kilpailemaan kiivaasti kolmansien maiden kanssa. Nykyisen sääntelyn poliittinen tavoite on sekä turvata

oikeudenmukainen kilpailu että suojella eurooppalaisia kuluttajia niin EU:ssa kuin sen ulkopuolellakin. Lisäksi halutaan motivoida kansalaistemme luovuutta vapauttamalla heidät tehottomasta sääntelystä.

Maria Matsouka (PSE). – (EL) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, yhteisön parempi säädöskäytäntö tarkoittaa sen teknisiin näkökohtiin liittyvien tavoitteiden arviointia ja määrittelyä.

Monimutkaiset kansalliset hallintorakenteet, vähäiset täytäntöönpanokeinot ja monesti tahdon puute kärjistävät tilannetta. Tässä tapauksessa unionin määräämät seuraamukset vaikuttaisivat tehokkaimmalta toimenpiteeltä. Siitä huolimatta panostaminen yhteisön lainsäädännön asianmukaiseen täytäntöönpanoon muovaa poliittista ja ennen kaikkea yhteiskunnallista tahtoa. Yhteisön lainsäädännön asianmukainen täytäntöönpano on menettely, jonka avulla EU voi keskipitkällä aikavälillä vähentää pysähtyneisyyttään ja lisätä kilpailukykyään kansainvälisessä globaalistuneessa ympäristössä kansalaisten, kuluttajien ja elinkeinoelämän hyväksi.

Tarvitsemme selkeitä, yhtenäisiä ja ymmärrettäviä sääntöjä. Tällaiset tekstit edellyttävät tietenkin niiden laatijoilta selkeämpiä keskinäisiä sopimuksia. On erittäin tärkeää yksinkertaistaa ja järjeittää sääntöä. Vielä suotavampaa olisi säännellä avoimuuden, suhteellisuuden ja johdonmukaisuuden periaatetta noudattavilla säädöksillä tietyn alan perusnäkökohtia ja huolehtia myös teknisiin yksityiskohtiin liittyvistä täytäntöönpanotoimista.

Jotta järjestelyt olisivat tehokkaita, on tärkeää arvioida soveltamisen kustannuksia ja etuja. Työmarkkinaosapuolten väliseen vuoropuheluun on otettava mukaan asiaan liittyvät elimet, jotka pystyvät siten osallistumaan lainsäädäntötyöhön.

Tämä on ainoa keino saada kansalaiset luottamaan varsinkin tärkeimpiin poliittisiin ehdotuksiin. Hyvä laki ei ole tiukkojen menettelyiden sokkelo vaan kansalaisille sopiva laki, joka samalla antaa heille osavastuun sen soveltamisesta.

Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, minusta vaikuttaa siltä, että tämän keskustelun myötä on selvinnyt käsittelemämme ydinongelma: sääntelyn vaikutustenarviointi. Mielestäni tämä ei mitenkään liity demokratian korvaamiseen teknokratialla. Siitä tässä ei ole kyse. On selvää, että demokraattisia instituutioita valvotaan edelleen. Komissio tekee päätöksiä ehdotuksista omalla vastuullaan, kuten luonnollisesti parlamentti ja neuvostokin.

Tähän asiaan vaikuttaa ratkaisevasti se, että olemme muuttamassa kannatustamme säänteleviä menettelyjä. Nykyään EU säättää lakeja yrityksen ja erehdyksen kautta. Jostakin päätöksestä seuraa lopulta jotakin, mikä vaikuttaa tietyllä tavalla. Jos myöhemmin huomaamme, ettei vaikutus vastaa odotuksia, ongelmana ovat EU:n monimutkaiset menettelyt, joiden takia emme voi vain nopeasti muuttaa näitä lakeja, kuten kansalliset kansanedustuslaitokset tekevät, vaan direktiivien tarkistamiseen ja asetusten muuttamiseen tarvitaan vuosikausia kestävä hankala menettely. Näin ollen tarvitaan erilaisia mekanismeja kuin ne, joita jäsenvaltioissa usein on voimassa.

Meidän on tiedettävä mitä teemme. Sääntelyn vaikutustenarvioinnista saamme tukea. Myös yksittäiset ihmiset tiedottavat meille toimiemme vaikutuksesta. Tarvitsemme tätä tukea, vaikka joudummekin itse tekemään lopullisen poliittisen päätöksen. Tämä on aivan ratkaisevaa, kun komissio, neuvosto ja parlamentti joutuvat tekemään päätöksiä 470 miljoonan ihmisen puolesta näin laajalla talousalueella. Tästäkin syystä riippumattomuus on ratkaisevan tärkeää.

Kehotan vielä kerran selvin sanoin komissiota toimimaan sen varmistamiseksi, että tämä riippumattomuus otetaan käyttöön myös sen omissa rakenteissa. Ellei niin tapahdu, parlamentin on uskottavuutensa vuoksi pakko suorittaa kaikissa tapauksissa oma riippumaton vaikutustenarviointi. Tämä on vastoin vuoden 2003 toimielinten välisen sopimuksen periaatteita. Toivomme komission tekevän tämän oma-aloitteisesti, jotta saamme järkevän päätöksentekoperustan.

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, sallittehan minun vielä kerran yrittää selittää, mistä tässä kaikessa on kyse ja mistä ei. Kyse ei ole lainsäädännön vähentämisestä eikä sen huonontamisesta. Kyse ei ole sääntelyn purkamisesta eikä vapaan markkinatalouden mukaisesta uusliberalistisesta radikalismista. Tarkoituksena on vain ja ainoastaan muokata EU:n oikeusjärjestystä kansalaisille ymmärrettävään ja sellaiseen muotoon, että Euroopan talouselämä voi hyödyntää sitä kasvuun, investointeihin ja työllistämiseen. Oikeastaan tämä on maailman yksinkertaisin asia, ja olen kerta toisensa jälkeen hämmästynyt niistä motiiveista, joita tällaiseen selvään ja yksiselitteiseen käsitteeseen yhdistetään.

On toisarvoista, uskommeko, että EU:ssa on liikaa lainsäädäntöä tai että se ei aina ole tarpeeksi hyvää. Kyse ei ole uskonasiasta vaan siitä, että hälyttävän suuri osa Euroopan kansalaisista on vakuuttunut siitä, että tämä pitää paikkansa. Eurooppalaiset yrittäjät ja ammattijärjestöt väittävät yksimielisesti asian olevan näin. Liikaa byrokratiaa, liikaa säädöksiä, liian monimutkaisia säädöksiä, liian paljon tarpeettomia rajoituksia. Olennaista ei ole se, pitääkö tämä paikkansa, vaan se, että ne, joille näitä lakeja säädetään, ovat varmoja asiasta. Siksi jotakin oli tehtävä.

Komission ehdottamassa "parempaa säädöskäytäntöä" koskevassa toiminnassa käytetään kaikkia täällä mainittuja välineitä – erilaisia tapoja yksinkertaistaa ja nykyaikaistaa lainsäädäntöä muuttamatta sen sisältöä. Toistan, ettei ole tärkeää muuttaa säädösten sisältöä vaan tehdä niistä käyttäjälähtöisiä ja avoimia.

Pyydän vielä kerran parlamentin tukea. Käytännössä tässä on tietenkin kyse kahdesta laajasta hankkeesta, kahdesta erilaisesta hankkeesta, joista toinen on koko säännösten taannehtiva seulonta.

Emme kuitenkaan saa pettää itseämme. Kun Euroopan yhdentyminen oli vielä alkutekijöissään, säädösten antamiseen suhtauduttiin vielä aivan eri tavoin kuin nykyisin, ja kun palataan ajassa hieman taaksepäin, löytyy lainsäädäntömme vuosikirjoista hämmästyttäviä asioita. Kaikki myöntävät, että lainsäädännön ajanmukaistaminen on tarpeen. Koko säännösten seulonta ei ole yksinkertaista, ja kannatan lämpimästi sitä, että sovimme tässäkin yhteisistä menettelyistä, aivan kuten kodifioinnissa on jo tehty.

Toinen asia on se, miten säädöksiä ja lakeja laaditaan tulevaisuudessa. Kysymys vaikutustenarvioinneista on tässä yhteydessä varsin oleellinen. Olen samaa mieltä kaikkien niiden parlamentin jäsenten kanssa, jotka ovat todenneet, että demokratiassa lainsäätäjän on välttämätöntä tietää toimintansa vaikutukset sen kohderyhmään. Se ei tietenkään tarkoita, että lainsäätäjällä luopuisi sääntelystä kyseisen tiedon perusteella. Kyse on aina harkinnasta.

Jos komissio toteaisi, että tietyn säädöksen kustannukset talouselämälle ovat X miljoonaa euroa, mutta pitäisi toisaalta kyseisen lainsäädännön antamista välttämättömänä kansalaisten terveydensuojelun tarpeiden takia, päätös ei olisi vaikea. Komissio toteaisi silloin, että kansanterveyden suojeleminen on etusijalla kustannuksista huolimatta.

Haluan tehdä selväksi, ettei vaikka jokin toimistamme aiheuttaisikin vaikutustenarvioinnin mukaan kustannuksia, emme silti automaattisesti jätä näitä toimia toteuttamatta. Kyse on siitä, että tiedämme tarkalleen, mitä teemme.

Parlamentissa on esitetty joitakin merkittäviä näkemyksiä siitä, miten tällaiset vaikutustenarvioinnit olisi parasta toteuttaa, ja voin avoimesti kertoa, että komissiossa keskustellaan parhaillaan tästä kysymyksestä. Sekä puheenjohtaja Barroso että minä olemme vakavasti sitä mieltä, että nykyinen järjestelmä kaipaava muutosta.

Tuen varauksetta niitä parlamentin jäseniä, joiden mukaan lopullista päätöstä vaikutustenarvioinnin pätevyydestä ei voi tehdä arvioinnin suorittaja, eivätkä vaikutustenarvioinnista voi vastata yksinomaan ne, jotka laativat siihen liittyvän säädöksen. Juuri näin puheenjohtaja Barroso ja minä ajattelemme. Neuvottelemme parhaasta mahdollisesta ratkaisusta. Alustuksessaan puheenjohtaja totesi harkitsevansa omassa alaisuudessaan toimivan riippumattoman viranomaisen perustamista vaikutustenarviointien seulontaa varten. Siksi olemme valmiita ja halukkaita jatkamaan vuoropuheluumme parlamentin kanssa. Sama koskee komiteamenettelyä, jossa tuemme suurimmaksi osaksi parlamentin toivomuksia, sekä kaikkia muitakin täällä esitettyjä näkemyksiä.

Korostan vielä kerran teille, että tätä menettelyä ei saa hoitaa teknisellä, byrokraattisella ja kaavamaisella tavalla. Menettely on tosiaan mitä suurimmassa määrin poliittinen. Sen tarkoituksena on vahvistaa kansalaisten luottamusta koko Euroopan yhdentymisprosessiin ja tarjota taloudellemme vakaat, luotettavat puitteet, jotta voidaan ratkaista aikamme suurin sosiaalinen kysymys, nimittäin työpaikkojemme tulevaisuus.

Puhetta ryhtyi johtamaan
varapuhemies **DOS SANTOS**

Puhemies. Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 16. toukokuuta.

Kirjallinen lausuma (työjärjestyksen 142 artikla)

Edit Herczog (PSE). – (HU) Esittelijä teki erinomaista työtä nimetessään sisämarkkinoiden toimintaa vaikeuttavia esteitä yhteisön ja jäsenvaltioiden lainsäädännössä. Ratkaisu tähän on nykyisen lainsäädännön tarkistaminen ja uusien lakien parempi ja huoleellisempi suunnittelu. Tämä kuuluu varsinaiseen lainsäädäntöprosessiin. Lakeja valmisteleva ja täytäntöönpaneva komissio sekä lainsäädäntöelimet neuvosto ja parlamentti eivät siirrä tehtäviään muille, eivät varsinkaan ulkopuolisille elimille.

Lainsäädäntöelimenä parlamentin tehtävä ja vastuualue on nykyisten säädösten tarkistaminen. Kehotan kunnioittavasti komissiota tekemään tiivistä yhteistyötä parlamentin kanssa paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen hengessä.

Tulevia säädöksiä suunniteltaessa ei ole tarkoituksenmukaista mutkistaa entisestään pitkiä, byrokraattisia menettelyjä. Jos tänään perustaisimme riippumattoman ulkopuolisen tilintarkastuselimen valvomaan vaikutustenarviointia koskevien tutkimusten laatua, miksi emme huomenna perustaisi riippumatonta ulkopuolista tarkastuselintä valvomaan tilintarkastuselimen riippumattomuutta? Sen sijaan, että moninkertaistaisimme vääriksi osoittautuneita menettelyjä valvovien elinten määrän, meidän on kehitettävä uusia, tehokkaampia työskentelymenetelmiä sisämarkkinasääntelyn parantamiseksi. Säädösten tarkistamisen lisäksi komission, neuvoston ja parlamentin on myös pohdittava uudelleen omia menettelyjään ja muutettava niitä vastuullisesti tarvittaessa.

Lopuksi kiinnitän kaikkien kolmen toimielimen huomiota siihen, että EU:n lainsäädäntö saa yhteiskunnan luottamuksen ja kunnioituksen vain siinä tapauksessa, että varmistamme täyden avoimuuden ja yhteiskunnallisen valvonnan.

Véronique Mathieu (PPE-DE). – (FR) EU:n lainsäädäntö on liian monimutkaista ja toisinaan tarpeetonta. Tätä epätervettä ja tuhoisaa avoimuuden puutetta on voitava torjua järkevällä arvioinnilla.

Toisaalta meidän on tehtävä parannuksia vähentämällä ja yksinkertaistamalla nykyistä lainsäädäntöä. Tässä yksinkertaistamishankkeessa on muiden uusien toimenpiteiden tavoin sovellettava suhteellisuus- ja toissijaisuusperiaatetta: Euroopan unioni toimii silloin, kun se on tarpeen ja kun se on tehokkaampi kuin yksin toimivat jäsenvaltiot. Se toimii niin paljon kuin on tarpeen mutta ei enempää.

Näitä selvästi teknisiä periaatteita sovellettaessa arvioidaan niiden yhteiskunnallista, kulttuurista tai muunlaista tarkoituksenmukaisuutta, vaikka niiden soveltamisen valvontaa varten ei olekaan mitään tehokasta mekanismia. Tämä porsaanreikä tukittiin ehdotuksella sopimukseksi Euroopan perustuslaista. Odottaessamme sen ratifiointia joudumme pohtimaan näiden periaatteiden asianmukaista soveltamista.

Toisaalta yhteisön lainsäädännön saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä edellyttää parempaa valvontaa, sillä oikeusvarmuuden puute heikentää elinkeinoelämämme kilpailukykyä. Kansallisten yhteyshenkilöiden nimeäminen on myönteinen toimenpide, mikäli valvontaan sisältyy määrää ja laatua koskeva analyysi sekä yhteiskunnallista, taloudellista ja ekologista ympäristöä koskeva vaikutustenarviointi. Nämä vaikutustenarvioinnit on yhdenmukaistettava, jotta ne olisivat vertailukelpoisia. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi Euroopan parlamentin on vahvistettava toimivaltaansa tällä alalla.

14. Kyselytunti (kysymykset komissiolle)

Puhemies. Esityslistalla on seuraavana kyselytunti (B6-0017/2006).

Käsitlemme komissiolle osoitettuja kysymyksiä.

Ensimmäinen osa

Puhemies. Seuraavana on **Sarah Ludfordin** kysymys nro 40 (H-0208/06):

Aihe: Rahanpesudirektiivi

Suunnitteleeko komissio EU:n laajuista tiedotuskampanjaa sen varmistamiseksi, että järjestöillä, jotka kuuluvat rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen annetun uuden direktiivin 2005/60/EY⁽³⁾ soveltamisalan piiriin, on riittävät tiedot uusista menettelyistä?

Charlie McCreedy, komission jäsen. (EN) Komissio on tietoinen siitä, miten tärkeää on tiedottaa EU:n uudesta ja kattavammasta järjestelmästä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi. Siksi komissio on jo toteuttanut useita tiedotusta koskevia aloitteita, joista haluan mainita seuraavat esimerkit. Ensinnäkin komissio on osallistunut rahanpesua ja terrorismin rahoitusta käsittelevän OECD:n rahoitusalan työryhmän käynnistämiin toimiin, joissa muodostetaan ja ylläpidetään yhteyksiä eurooppalaisiin ammatillisiin järjestöihin. Toiseksi meneillään on kuuleminen toisen rahanpesudirektiivin vaikutuksista asianajajakuntaan, ja siitä julkaistaan selvitys tänä kesänä luultavasti heinäkuussa. Kolmanneksi toteutetaan kaikkien sidosryhmien laaja kuuleminen, joka liittyy mahdollisten kolmatta rahanpesudirektiiviä koskevien täytäntöönpanotoimien valmisteluun. Neljänneksi komissio osallistuu konferensseihin, joita jäsenvaltioiden on järjestettävä pannesaan täytäntöön EU:n rahanpesudirektiivit.

Koska parhaillaan on käynnissä tällaisia aloitteita, komissio ei tällä hetkellä aio toteuttaa muita EU:n laajuisia tiedotuskampanjoita. Komissio valvoo kuitenkin edelleen tarkkaan direktiivin täytäntöönpanoa ja on valmis toteuttamaan lisätoimia, jos joillakin aloilla havaitaan ongelmia ja jos EU:n toimista voidaan saada lisäarvoa.

Sarah Ludford (ALDE), laatija. – (EN) Arvoisa komission jäsen, tämä kaikki kuulostaa oikein hyvältä, mutta silmäni pisti eräs toteamus Law Society of England and Walesin uudessa rahanpesua koskevassa tiedotteessa. Siinä kerrottiin laajasta toimialasta, joka on kehittynyt sellaisten palvelujen ympärille, joita tarjotaan asianajajakunnalle auttamaan direktiivistä johtuvien velvoitteiden noudattamisessa. Kolmannessa rahanpesudirektiivissä otettiin käyttöön riskialttiutta koskevat oikeasuhteiset tarkastukset, ja mielestäni onkin tärkeää varmistaa, että velvoitteita noudatetaan nimenomaan niillä aloilla, joihin kohdistuu vakavia riskejä. Vaalipiiriini ihmiset valittavat minulle usein, että heillä on hankaluuksia pankkitilin avaamisessa. Toivon teidän välittävän edelleen viestin siitä, että velvoitteiden noudattamisen valvonnassa on todellakin otettava huomioon alan riskialttius.

Charlie McCreedy, komission jäsen. (EN) Tässä direktiivissä riskialttius on määritelty erittäin hyvin. Riskiluokituksia on erilaisia, ja viranomaisten olisi laadittava menettelynsä näiden riskiarvioiden perusteella. Tämä täsmennetään kolmannessa direktiivissä, ja parlamentin jäsen on ymmärtänyt sen hyvin.

Ei ole toivottavaa, että alalle tulee toimijoita, jotka perivät kiskurihintoja sellaisista palveluista, joiden pitäisi olla suhteellisen vaivattomia. Riskin suuruus on arvioitava. Niillä aloilla, joihin kohdistuva riski on pieni, ei ole juurikaan tehtävää, mutta on myös olemassa korkeampia riskiluokkia, Tästä säädetään selvästi direktiivissä. Kiitän arvoisaa parlamentin jäsentä kysymyksestä, sillä pystyn sen ansiosta kiinnittämään tarkemmin huomiota hänen lisäkysymyksessään esittämäänsä seikkaan.

James Hugh Allister (NI). – (EN) Arvoisa komission jäsen, koska IRA:n uskotaan käyttäneen hyväkseen rahanpesumahdollisuuksia Bulgariassa Northern Bank -pankkiryöstön jälkeen, millaisilla erityistoimilla varmistetaan, että Bulgarian ja myös Romanian viranomaiset ja järjestöt ovat valmiita ja pystyvät panemaan täytäntöön rahanpesua ja terrorismin rahoittamista koskevat lainsäädäntövaatimukset?

Charlie McCreedy, komission jäsen. (EN) Arvoisa parlamentin jäsen tietänee, että prosessiin, joka kaikkien hakijamaiden on läpäistävä, kuuluu se, että maan on varmistettava yhteisön direktiivien täytäntöönpano. Tämä koskee myös Bulgariaa ja Romaniaa. Arvoisa jäsen tietänee myös, että suositukset ovat rahoitusalan työryhmän FATF:n laatimat, ja useimmat maailman maat ovat sitoutuneet panemaan täytäntöön kyseisen elimen suositukset. EU:ssa suositukset on pantu täytäntöön kolmannella rahanpesudirektiivillä.

Voitte olla varmoja siitä, että Bulgaria ottaa nämä toimenpiteet huomioon lainsäädännössään, sillä se kuuluu sopimukseen, jonka se on tehnyt EU:n kanssa täysjäsenyyden saamisesta.

(3) EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15.

Puhemies. Seuraavana on **Philip Bushill-Matthewsin** kysymys nro 41 (H-0241/06):

Aihe: EU:n jäsenvaltioiden harjoittama protektionismi

Onko komissiolla riittävästi käytännön resursseja ja oikeudellisia valtuuksia tehokkaasti ja pikaisesti estää jäsenvaltioita laatimasta kansallista lainsäädäntöä, jolla esimerkiksi mahdollistettaisiin valtausalan alla olevan yrityksen toimet ulkomaisen yrityksen suunnitteleman yritysoston estämiseksi? Onko komissiolla riittävät valtuudet estää sellaisten jäsenvaltioiden toiminta, jotka yksipuolisesti päättävät luokitella tietyt teollisuudenalat täysin erillisiksi, koska ne ovat itse määritelleet kyseisten alojen olevan kansallisen edun mukaisia? Olisiko EU:n toimivaltaa lisättävä, jotta se saisi tilanteen hallintaansa? Miten laaja toimivallan tulisi tuolloin olla, ja miten valtuuksia olisi käytettävä?

Charlie McCreevy, komission jäsen. (EN) Puhemies on huomauttanut, että vastaan tähän kysymykseen kollegani Kroesin puolesta.

Komissiolla on laajat toimintavaltuudet varmistaa, että jäsenvaltiot noudattavat täysimääräisesti sisämarkkinoita koskevia sääntöjä eivätkä ota käyttöön laittomia esteitä rajat ylittävälle sulautumisille. Jos jäsenvaltio rikkoo sisämarkkinasääntöjä, komissio voi käynnistää EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan nojalla rikkomismenettelyn. Se voi viedä jonkin aikaa, sillä komissio antaa jäsenvaltiolle kahdessa vaiheessa mahdollisuuden ilmaista mielipiteensä ennen kuin se nostaa kanteen yhteisöjen tuomioistuimessa, joka tekee lopullisen päätöksen väitetystä rikkomisesta. Komissio voi asianhaarojen niin vaatiessa toimia nopeammin ja asettaa jäsenvaltioille hyvinkin lyhyet määräajat oikeudenkäyntiä edeltävässä vaiheessa ja pyytää tuomioistuimelta lupaa välitoimiin. Komission on silloinkin otettava huomioon jäsenvaltioiden huomautukset, myös määräajan jälkeen annetut vastaukset, sillä vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan oikeudenkäyntiä edeltävän menettelyn asianmukainen läpivieminen muodostaa EY:n perustamissopimuksessa edellytetyn olennaisen takeen. Sen tarkoituksena on suojata asianomaisen jäsenvaltion oikeuksia ja varmistaa, että kaikissa kontradiktorisissa menettelyissä käsitellään selvästi määriteltyä riita-asiaa.

Lisäksi tapauksissa, joissa jäsenvaltio tekee kantelun yhteisön laajuisista yrityskeskittymistä, komissiolla on erityisvaltuudet tehdä päätös sulautuma-asetuksena tunnetun asetuksen (EY) N:o 139/2004 21 artiklan nojalla. Kyseisen säännöksen mukaan komissiolla on yksinomainen toimivalta arvioida yhteisön laajuisia yrityskeskittymiä. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa toimenpiteitä, joilla oikeudellisesti tai tosiasiallisesti kielletään sulautumat tai estetään niiden muodostaminen ainoastaan seuraavissa tapauksissa: ensinnäkin, jos kyseisillä toimenpiteillä suojataan muita kuin sulautuma-asetuksessa tarkoitettuja etuja, ja toiseksi, jos ne ovat välttämättömiä ja oikeasuhtaisia EY:n lainsäädännön mukaisten etujen suojaamiseksi.

EY:n lainsäädännön mukaisina etuina pidetään yleistä turvallisuutta, tiedonvälityksen moniarvoisuutta ja vakavaraisuussääntöjä. Niiden turvaamisen vuoksi toteutettavien toimenpiteiden on joka tapauksessa oltava välttämättömiä ja oikeasuhtaisia, ja komissio voi pyytää kansallisilta viranomaisilta tietoja suunnitelluista toimenpiteistä varmistaakseen, että näin on. Muista eduista on ilmoitettava komissiolle ennen toimenpiteiden toteuttamista, ja komissio päättää 25 työpäivän kuluessa, ovatko kansalliset toimenpiteet perusteltuja EY:n lainsäädännön mukaisten etujen suojaamiseksi.

Komissio katsoo, että edellä mainitut säännökset antavat mahdollisuuden nopeisiin toimiin jäsenvaltioiden mahdollisesti toteuttamien lainvastaisten protektionististen toimenpiteiden torjumiseksi. Komissio on lisäksi erittäin sitoutunut käyttämään kaikkia sille myönnettyjä valtuuksia varmistaakseen EY:n lainsäädännön täysimääräisen noudattamisen.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), laatija. – (EN) Vastauksenne oli hyvin pitkä, mutta kaikella kunnioituksella totean, ettei se oikeastaan antanut vastausta mihinkään, sillä olen kyllä tietoinen komission valtuuksista. Kysyin, tarvitseeko komissio lisää valtuuksia. Totesitte, että oikeudenkäyntiä edeltävää menettelyä voidaan nopeuttaa. Haluaisin täsmällisen vastauksen seuraavaan kysymykseen: oletteko samaa mieltä siitä, että oikeudenkäynnin jälkeisessä vaiheessa menee joskus vuosia ja taas vuosia ennen kuin seuraamuksia sovelletaan? Eikö olisi kätevää, jos komissiolla olisi valtuudet nopeuttaa ja tehostaa tätä prosessia?

Charlie McCreevy, komission jäsen. (EN) Ymmärrän arvoisan parlamentin jäsenen esittämän lisäkysymyksen tarkoituksen. Joskus tosiaan on turhauttavaa joutua odottamaan pitkänkin aikaa ennen kuin toimia toteutetaan. EU on kuitenkin oikeusyhteisö, ja meidän on noudatettava asiaa koskevaa lainsäädäntöä. Menettelyä on noudatettava.

Tällaiset toimet vievät aikaa jopa jäsenvaltioissa. Vaikka jäsenvaltiot käyttävätkin joskus mekanismeja prosessin nopeuttamiseksi ja vaikka sitä voidaan nopeuttaa jopa yhteisössä tiettyjä oikeuksia soveltamalla, prosessi on joka tapauksessa aikaavievä. Emme valitettavasti voi määrätä tai sanella, kuinka yhteisössä toimitaan, sillä se olisi asemamme väärinkäyttöä. Kukaan ei varmasti kannattaisi tätä.

Toisaalta on joskus turhauttavaa, että aikaa kuluu vuosia, mutta mielestäni muutakaan mahdollisuutta ei ole. En myöskään usko, että yksikään jäsenvaltio olisi valmis myöntämään komissiolle lisää välittömiä valtuuksia tai valtuuksia nopeuttaa prosessia. Tilanteen kanssa on vain elettävä.

Puhemies. Seuraavana on **Harlem Désirin** kysymys nro 42 (H-0268/06):

Aihe: "Sopimus ensimmäisestä työpaikasta" (CPE) ja direktiivin 2000/78/EY noudattaminen tai noudattamatta jättäminen

Ranskassa hyväksytty "sopimus ensimmäisestä työpaikasta" (CPE) sallii yritysten, joissa on yli 20 työntekijää, palkata alle 26-vuotiaan nuoren koeajalle kahdeksi vuodeksi. Koeaikana nuori voidaan irtisanoa ilman syytä. Näitä työntekijöitä eivät koskisi työläinsäädännön suojelumääräykset, joiden mukaan työnantajan on perusteltava irtisanominen. Direktiivissä 2000/78/EY⁽⁴⁾ olevassa 2 artiklan 2 kohdassa "syrijintänä pidetään sitä, että henkilöä kohdellaan epäsuotuisammin kuin jotakuta muita kohdellaan" erityisesti iän perusteella. Katsooko komissio, että "sopimus ensimmäisestä työpaikasta" (CPE) on direktiivin periaatteiden mukainen? Jos vastaus on kielteinen, mitä aloitteita komissio aikoo tehdä kyseisen jäsenvaltion suhteen?

Toinen osa

Vladimír Špidla, komission jäsen. (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, arvoisa jäsen Désir, komissio ei ole vielä saanut ilmoitusta arvoisan jäsenen kysymyksessään tarkoittamasta Ranskan laista, joten komissio ei voi kertoa täsmällistä kantaansa siihen.

Kuten edellä todettiin, direktiivin 2000/78/EY tarkoituksena on itse asiassa estää syrjintä työelämässä ja etenkin ikäsyrjintä. Direktiivissä säädetään myös useista poikkeuksista yleissääntöön. Lainaan direktiiviä:

(FR) "Tietyissä tilanteissa ikään perustuva erilainen kohtelu voi olla perusteltua, ja tämän vuoksi tarvitaan erityisiä säädöksiä, jotka voivat vaihdella jäsenvaltioissa vallitsevan tilanteen mukaan. On siis syytä erottaa toisistaan erilainen kohtelu, joka on perusteltua erityisesti työllisyyspolitiikan, työmarkkinoiden ja ammatillisen koulutuksen oikeutettujen tavoitteiden nojalla, sekä syrjintä, joka on kiellettävä." Lainaan edelleen: "erityisten työhönpääsyä ja ammatillista koulutusta koskevien ehtojen sekä työehtojen, myös irtisanomis- ja palkkaehtojen, käyttöön ottaminen nuorille ja ikääntyville työntekijöille sekä työntekijöille, joilla on huollettavia, heidän työelämään pääsynsä tukemiseksi tai heidän suojelunsa varmistamiseksi".

(CS) Voitte havaita, että direktiivissä suhtaudutaan tilanteeseen kahdella tapaa. Siinä sallitaan erilaiset käytännöt, kunhan niille on oikeudelliset perusteet, ja erilaiset toimenpiteet, kunhan ne ovat oikeassa suhteessa tarkoitukseensa nähden. Minulla ei ole muuta sanottavaa tämänhetkisestä tilanteesta. Lopullisen kannan ottaminen kaikkiin ilmoitettuihin lakeihin kuuluu luonnollisesti Luxemburgissa sijaitsevalle yhteisöjen tuomioistuimelle.

Harlem Désir (PSE), laatija. – (FR) Arvoisa komission jäsen, kun komissio saa ilmoituksen ensimmäistä työpaikkaa koskevasta sopimuksesta, mielestäni on tärkeää, että se analysoi perusteellisesti ne edellytykset, joiden nojalla lailla voitaisiin sallia alle 26-vuotiaiden nuorten työ sopimusten irtisanominen kahden ensimmäisen vuoden kuluessa.

Jos direktiivissä 2000/78/EY sallitaan erilainen kohtelu muun muassa iän perusteella, kuten totesitte, se tarkoittaa positiivisia erityistoimia, jotka ovat oikeasuhtaisia haluttuun tavoitteeseen nähden. Yhteisöjen tuomioistuin antoi vastikään, 22. marraskuuta 2005 tuomion asiassa Mangold, joka koski erästä toista säädöstä, nimittäin saksalaista "Hartz 4"-lakia, joka liittyy ikääntyneitä työntekijöitä koskeviin säännöksiin. Tuomioissa todettiin, että kyseisessä tapauksessa ainoastaan määräaikaisten sopimusten tekeminen ikääntyneille työntekijöille ei ollut oikeassa suhteessa haluttuun tavoitteeseen.

(4) EYVL L 303, 2.12.2000, s. 16.

Ensimmäistä työpaikkaa koskevan sopimuksen tapauksessa kukaan tuskin kuvittelee kyseisen toimenpiteen suosivan alle 26-vuotiaita nuoria. Tämä onkin siksi nuorten ilmeistä syrjintää, sillä heiltä kielletään useat työsuhdelainsäädäntöön sisältyvät edut. Toivon, että komissio noudattaa yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöä ja tuomitsee ensimmäistä työpaikkaa koskevan sopimuksen.

Vladimír Špidla, *komission jäsen. (CS)* Arvoisa jäsen Désir, mainitsitte tuomion, jolla on suuri merkitys vastaavanlaisten tilanteiden arvioinnissa, sillä direktiivissä todellakin edellytetään, että kunkin toimenpiteen on oltava oikeasuhtainen mutta samalla lainmukainen suhteessa haluttuun tarkoitukseen. Mainitsemassanne ikääntyviä työntekijöitä koskevassa asiassa Luxemburgissa sijaitseva yhteisöjen tuomioistuin totesi, että tarkoitus oli oikeutettu mutta toimenpide ei ollut oikeasuhtainen, joten se kiellettiin. Kuten totesin, tällä hetkellä, kun laista ei ole vielä ilmoitettu komissiolle, emme tiedä, millaiseksi se muotoutuu. Joidenkin tiedotusvälineiden mukaan lain lopullisesta muodosta ole vielä edes päätetty, joten minun on komission edustajana mahdotonta antaa asiasta lisätietoja.

Andreas Mölzer (NI). – *(DE)* Arvoisa puhemies, EU:n jäsenvaltioissa, kuten Ranskassa, Saksassa, Espanjassa ja Italiassa, ovat kehittyneet todelliset harjoittelijoiden työmarkkinat. Yhä useammin vakituiset työntekijät korvataan harjoittelijoilla, joille joko ei makseta lainkaan palkkaa tai joille maksetaan erittäin huonosti. Saksassa on esimerkiksi valtion rahoittamia "yhden euron työpaikkoja", joissa aiemmin työttömänä olleet työntekijät voivat ansaita euron tunnissa työttömyyskorvauksensa lisäksi, josta ei lisäksi makseta veroa eikä sosiaaliturvamaksuja. Missä määrin komissio on tietoinen tästä ongelmasta?

Vladimír Špidla, *komission jäsen. (CS)* Komissio seuraa luonnollisesti yksittäisten jäsenvaltioiden työmarkkinoita sekä työsuhdelainsäädännön kehitystä. Piakkoin julkaistaan työsuhdelainsäädännön kehitystä EU:ssa koskeva vihreä kirja, jonka pohjalta syntyy toivottavasti erittäin laajaa keskustelua työsuhdelainsäädännön käytännöistä, menetelmistä ja kehittämisestä sekä työntekijän ja työnantajan oikeudellisesta suhteesta EU:n jäsenvaltioissa. Muuten komissio voi harjoittaa seurantaa ja tehdä päätöksiä ainoastaan perustamissopimuksen asettamissa rajoissa, ja onkin todettava, ettei perustamissopimuksella ole suoraa yhteyttä työsuhdelainsäädäntöön.

Puhemies. Seuraavana on **Bart Staesin** kysymys nro 43 (H-0204/06):

Aihe: Asetuksen (EY) N:o 485/2005 arviointi - yhteisön alusten siirtäminen Intian valtamerelle

Neuvoston asetuksen (EY) n:o 485/2005⁽⁵⁾ johdanto-osan 3 kappaleen mukaan "on aiheellista ulottaa mahdollisuus poistaa julkisen tuen avulla kalastusaluksia yhteisön kalastuslaivastosta koskemaan myös aluksia, jotka siirretään hyökyaallosta kärsineisiin maihin asianomaisten kalastusta harjoittavien yhteisöjen hyväksi".

Koska asetus velvoittaa jäsenvaltiot toimittamaan komissiolle säännöllisesti kaikki käytettävissä olevat tiedot, voiko komissio ilmoittaa minulle, kuinka monta mainittujen alusten toimittamispyyntöä mikäkin hyökyaallosta kärsinyt valtio on toimittanut yhteisölle, kuinka monta alusta jäsenvaltiot ovat tarjonneet toimitettaviksi ja kuinka alusta on todellisuudessa lähetetty mihinkin Intian valtameren rannikkovaltioon?

Joe Borg, *komission jäsen. (EN)* Arvoisan parlamentin jäsenen tarkoittamalla neuvoston asetuksella (EY) N:o 485/2005 laajennetaan mahdollisuus poistaa kalastusaluksia yhteisön kalastuslaivastosta julkisen tuen avulla niihin aluksiin, jotka voidaan siirtää hyökyaallosta kärsineisiin maihin niiden kalastusta harjoittavien yhteisöjen hyväksi. Tämä mahdollisuus tarjotaan poikkeuksellisesti tietyin edellytyksin ja se on voimassa vain rajallisen ajan.

Useat Intian valtameren rannikkovaltiot, joiden kalastusala kärsi hyökyaaltokatastrofista, tiedustelivat mahdollisuudesta siirtää kalastusaluksia, mutta ainoastaan Sri Lanka esitti virallisen pyynnön. Se pyysi 120 alusta, joiden kokonaispituus olisi 9–12 metriä. Komissio ilmoitti jäsenvaltioille pyynnöstä ja muistutti niitä useaan otteeseen siitä, että niillä on velvollisuus ilmoittaa alusten siirtämisestä.

Vaikka neuvosto hyväksyi asetuksen yksimielisesti, kaikki 20 merikalastusta harjoittavaa jäsenvaltiota ovat nyt ilmoittaneet komissiolle, ettei niillä ole mahdollisuutta siirtää aluksia Sri Lankalle sen pyynnöstä huolimatta. Asetuksessa asetettu määräaika on 30. kesäkuuta 2006, joten alusten siirtäminen tämän järjestelyn puitteissa ei enää näytä mahdolliselta.

⁽⁵⁾ EUVL L 81, 30.3.2005, s. 1.

Bart Staes (Verts/ALE), laajaja. – (NL) Arvoisa puhemies, siinä tapauksessa voin ainoastaan todeta, että hyväksymämme asetus oli täysin tarpeeton, kuten pelkäsimmekin. Mielestäni asetus oli, sellaisena kuin se esitettiin, ainoastaan pr-temppu, ja komission jäsenen vastauksesta käy hyvin ilmi, että lainsäädäntötoimi oli huono. Haluan esittää komission jäsenelle lisäkysymyksen: jos tällä asetuksella ei pystytä auttamaan hyökyaallosta kärsineitä maita uuden kalastuslaivaston rakentamisessa, voiko hän kertoa, onko komissio toteuttanut muita toimia, joilla todellakin autetaan näitä maita rakentamaan aluksia ja järjestämään kalastustoimintaansa asianmukaisemmalla tavalla alueilla, jotka kärsivät viime vuonna hyökyaallosta.

Joe Borg, komission jäsen. (EN) Kun tämä lainsäädäntötoimi vahvistettiin, siinä poikettiin vahvistetusta säännöstä, jonka mukaan kalastusaluksia ei enää ollut mahdollista siirtää kolmansiin maihin, ja siinä asetettiin eräitä huomattavia rajoituksia, joista yksi koski esimerkiksi alusten pituutta. Muistan, kun keskustelimme tuolloin parlamentissa siitä, että emme saa sallia alusten siirtämistä hyökyaallosta kärsineisiin kolmansiin maihin ilman mitään ehtoja, sillä se saattaisi itse asiassa lisätä pyyntiponnistusten määrää ja kärjistää tätä kautta kyseisten kolmansien maiden aluevesien kalastusongelmia. Alusten olisi sen sijaan oltava näissä maissa perinteisesti harjoitettavaan kalastukseen sopivia. Siksi asetimme alusten kokoon ja ikään liittyviä rajoituksia ja päätimme, ettei aluksissa saa käyttää vedettäviä pyydyksiä. Asetimme muitakin ehtoja, jotka liittyivät luonnonvarojen hoitoon ja merikelpoisuuteen.

Haluan kuitenkin korostaa, että tiedustelimme jäsenvaltioilta, miksi ne eivät pystyneet yksilöimään aluksia, jotka olisi voitu siirtää Sri Lankaan, ja ne vastasivat, että joissakin jäsenvaltioissa käytöstä poistettavien alusten joukossa ei ollut siirrettäväksi sopivia aluksia, ja toisissa jäsenvaltioissa taas ei ollut suunnitteilla alusten käytöstä poistamista. Myöskään alusten siirtämiseen tarjottuja kannustimia ei pidetty riittävän houkuttelevina.

Haluan lisäksi painottaa, että tämä oli komission aloite, jonka tarkoituksena oli auttaa hyökyaallosta kärsineitä maita ja etenkin niiden kalastusalaa, jos se vain olisi mahdollista. Koska tuen tarvekin oli poikkeuksellinen, kysymys oli ylimääräisestä tuesta, vaikka se toteutettiin osana kehitysyhteistyötä eikä osana kalastuspolitiikkaa. Se oli valinnainen lisätuki, jota ei käytetty.

Haluan korostaa, että lopputuloksena tietyt yksittäiset jäsenvaltiot auttoivat hyökyaallosta kärsineitä maita tarjoamalla varoja alusten hankkimiseen, ja niitä hankittiin ilman valvontaa. Tämän vuoksi hyökyaallosta kärsineissä maissa on nyt huomattavasti aiempaa suuremmat kalastuslaivastot, mikä lisää merkittävästi pyyntiponnistusten määrää ja aiheuttaa lisää ongelmia. Sen sijaan, että alueella olisi siirrytty kohti kestäväää kalastusta, siellä on komission saamiin tietojen mukaan nyt aiempaa huomattavasti enemmän ongelmia.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, eikö komission jäsenen juuri antama esimerkki olekin tyypillinen osoitus siitä, että EU:n olisi käsiteltävä hätäapua erillisenä toiminta-alana ja tarjota pikaisesti varoja juuri hätäapuun, kuten tulvien yhteydessä jo tapahtuikin, sen sijaan, että se yrittää edistää asioita poikkeuksilla, joita sovelletaan perinteisillä politiikan aloilla, kuten kalastus- tai liikennealalla? Olemmeko jo huomanneet, että tämä vie aivan liian paljon aikaa eikä toimi.

Joe Borg, komission jäsen. (EN) On luonnollisesti tärkeää pyrkiä löytämään tasapaino hyökyaallon kaltaisista katastrofeista kärsivien maiden välittömien tarpeiden täyttämisen ja toisaalta pitkän aikavälin tukemisen välillä niin, ettei se saisi lisätä kyseisten maiden paineita tai vaikeuksia, vaan pyrki rakentamaan taloutta kestäväällä tavalla. Pyrimme tähän etenkin kalastusalalla. Onnistumismahdollisuudet ovat kuitenkin heikot, ellei komission aloitteita ja yksittäisten jäsenvaltioiden aloitteita koordinoita paremmin.

Puhemies. Seuraavana on **Rosa Miguélez Ramosin** kysymys nro 44 (H-0205/06):

Aihe: Pohjaan ankuroitujen verkkojen kieltäminen

Komissio myöntää, että joulukuussa 2005 neuvostossa hyväksytty pohjaan ankuroitujen verkkojen kieltö ei perustu varsinaisiin tieteellisiin lausuntoihin eikä sen sosioekonomisista vaikutuksista ole tutkimuksia. Asianosaisia edustavan järjestön kanssa 25. tammikuuta 2006 pidetyn kokouksen jälkeen komissio ilmoitti aikovansa ratkaista ongelman mahdollisimman pikaisesti muuttamalla suurimpia sallittuja saaliita (TAC) koskevaa asetusta ja muistutti, että kieltö on voimassa väliaikaisesti kunnes näiden pyyntitapojen sääntelystä päästään sopimukseen. Toimenpiteiden käynnistäminen riippui luoteisten vesialueiden alueellisen neuvon-antavan toimikunnan 31. tammikuuta 2006 pidetyssä kokouksessa tehdystä päätöksestä. Kyseisessä kokouksessa päätettiin yksimielisesti ilmoittaa komissaari Borgille,

että kieltoon johtanutta prosessia ei voida hyväksyä. Samalla ilmoitettiin työryhmän perustamisesta kyseisten pyyntimenetelmien sääntelemistä varten.

Nopea päätös on tarpeen kiellon haitallisten sosioekonomisten vaikutusten vuoksi. Milloin komissio aikoo siis esittää lainsäädäntöehdotuksensa? Onko komissio harkinnut jonkinlaista väliaikaistoimenpidettä, jolla kieltoa lievennetään ennen tämän ehdotuksen esittämistä?

Joe Borg, komission jäsen. (EN) Jäsen Miguélez Ramosin kysymys koskee pohjaan ankkuroitujen verkkojen kieltämistä Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin pohjoisilla ja läntisillä merialueilla. Se on jatkoa useille hänen sekä jäsenten Fraga Estévezin ja Varela Suanzes-Carpegnan samasta aiheesta esittämille kirjallisille kysymyksille.

Kielto, joka tuli voimaan 1. helmikuuta 2006, otettiin käyttöön suurimpia sallittuja saaliita ja kiintiöitä koskevalla asetuksella, jonka neuvosto antoi joulukuussa 2005. Kielto perustui DEEPNET-tutkimuksesta laadittuun selvitykseen, jossa korostettiin pohjaverkkokalastuksen syvänmeren haille ja muille lajeille mahdollisesti aiheuttamaa vahinkoa. DEEPNET-selvityksen laativat Irlannin, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Norjan tunnetut tiedejärjestöt, ja siksi komissio suhtautuikin siihen vakavasti.

Samaan aikaan, kun yhteisön vesialueita koskeva kielto hyväksyttiin, Koillis-Atlantin kalastuskomissio hyväksyi marraskuussa 2005 pitämässään vuosikokouksessa omalla sääntelyalueellaan samanlaisen pohjaverkkokalastusta koskevan kiellon 1. helmikuuta 2006 lähtien.

Ensinnäkin haluan vakuuttaa teille, että kiellon on tarkoitus olla väliaikainen toimenpide, jolla vastataan vakavaan huoleen, joka koskee joidenkin pohjaverkkokalastusta harjoittavien tahojen pyyntimenetelmiä ja etenkin näiden menetelmien vaikutuksia haavoittuviin lajeihin, kuten syvänmeren haihin. Syvänmeren hain tilanne on erittäin huono, ja haikantaa on erittäin vaikea elvyttää sen huvettua, joten komission on toimittava pikaisesti. Se ei voi odottaa tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF) lopullisia tieteellisiä neuvoja.

Kieltoa harkittiin alun perin syyskuussa hätätoimenpiteenä, mutta sen toteuttamista lykättiin neuvoston joulukuun kokouksen yli, jotta asiasta ehdittäisiin järjestää kuuleminen. Valitettavasti vaihtoehtoisista toimenpiteistä koskevia käytännön ehdotuksia ei esitetty riittävän ajoissa, jotta ne olisi voitu sisällyttää neuvoston joulukuuisessa kokouksessa käsiteltyyn ehdotukseen.

Olen tietoinen siitä, että useimmat pohjaan ankkuroituja verkkoja käyttävät kalastajat toimivat vastuullisesti ja että ongelmia aiheuttaa vain pieni vähemmistö. Siksi haluaisin saada pohjaverkkokalastusta sääntelevät toimenpiteet voimaan mahdollisimman pian. Komissio on saanut jo jonkin verran palautetta mahdollisista toimintavoista, etenkin luoteisten vesialueiden neuvoo-antavalta toimikunnalta. Se ehdottaa, että kummeliturskan kalastus sallittaisiin aikaisemmassa vaiheessa ja että merikroton kalastusta ja pohjaverkkokalastusta harjoittavien alusten määrää rajoitettaisiin ja aluksille otettaisiin tarkkailijat.

Komission yksiköt tapaavat luoteisten vesialueiden neuvoo-antavan toimikunnan ja tutkijoita perjantaina 7. huhtikuuta 2006 keskustellakseen näistä mahdollisuuksista. Jos kokouksessa niin päätetään, ehdotus tarkkaan rajoitetun kalastustoiminnan sallimisesta tarkkailijaohjelman yhteydessä voitaisiin tehdä toukokuussa 2006. Ohjelman avulla kerätyt tiedot voitaisiin toimittaa STECF:lle, joka käsittelee aihetta kesäkuun lopulla tai heinäkuun alussa.

Kieltoalueen maantieteelliset rajat määriteltiin DEEPNET-tutkimuksessa käsitellyn alueen mukaisesti. Olen tietoinen siitä, että samankaltaisia ongelmia voi olla muillakin alueilla, mutta meillä ei tällä hetkellä ole käytettävissämme tietoja, joiden perusteella kieltoaluetta olisi perusteltua laajentaa. Tämä on yksi syy siihen, että vaikuttavaa lainsäädäntöä on ryhdyttävä soveltamaan kaikilla alueilla mahdollisimman pian. Valitettavasti kielto aiheuttaa väistämättä taloudellisia ongelmia niille kalastuslaivastoille, joita kielto koskee.

Kiellon vaikutusten lieventämiseksi ei ole suunnitteilla väliaikaisia toimenpiteitä, mutta kehotan jäsenvaltioita käyttämään hyväkseen kaikkia jo nyt tarjolla olevia kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineen tukimahdollisuuksia, jotka liittyvät toiminnan väliaikaiseen keskeyttämiseen. Niillä voidaan auttaa toimista eniten kärsiviä.

Rosa Miguélez Ramos (PSE), laatija. – (ES) Arvoisa komission jäsen, olen kuullut tämän kaiken jo aiemmin ja luulin, että kertoisitte minulle jotain uutta. Esimerkiksi sen, että haluatte pitää tiukemmin kiinni mainitsemistanne päivämääristä, eli toukokuusta ja kesäkuusta.

Itse asiassa halusin kysyä, onko tätä päätöstä mahdollista muuttaa välittömästi. Onko suurimpia sallittuja saaliita ja kiintiöitä koskevaa asetusta mahdollista muuttaa niin, että avomerellä voitaisiin taas ryhtyä harjoittamaan kummeliturskan pitkäsiimakalastusta, jossa käytettävät verkot aiheuttavat vähemmän haittaa, kuten olen nähnyt teidän todenneen erillisissä kirjeissä. Lisäksi halusin tietää, missä aikataulussa komissio aikoo vahvistaa pohjaverkkokalastusta koskevan lopullisen lainsäädännön, jottei ala joutuisi elämään loputtomasti epävarmuudessa.

Arvoisa komission jäsen, kysyn tätä siksi, että päätöksestä on ollut ja on edelleen erittäin kielteisiä, erityisesti sosioekonomisia, vaikutuksia.

Joe Borg, komission jäsen. (EN) Asialla tosiaankin on kaksi puolta: toisaalla ovat lyhyen aikavälin toimet, joilla pyritään lieventämään pohjaverkkokalastusta koskevan kiellon väliaikaisesta käyttöönotosta johtuvia vaikutuksia. Aiomme keskustella niistä luoteisten vesialueiden neuvoo-antavan toimikunnan kanssa. Tarkoituksena on pitää kokous 7. huhtikuuta, jolloin voimme toivon mukaan keskustella asiasta luoteisten vesialueiden neuvoo-antavan toimikunnan kanssa. Saamme toivottavasti tehtyä heti kokouksen jälkeen joitakin päätöksiä, joilla tehdään mahdolliseksi kummeliturskan rajoitettu kalastus, sekä tarkasteltua aluksilla toteutettavien valvontajärjestelmien käyttöönottoa merikrovin kalastuksessa.

Pohdimme myös pysyviä toimenpiteitä, joilla ajoverkkojen käyttökielto korvattaisiin koko yhteisön vesialueella. Voisimme siten myöhemmin tänä vuonna esittää ehdotuksen ajoverkkojen käyttökiellon kumoamisesta ja korvata sen pysyvillä toimenpiteillä, joilla varmistamme, ettei syvänmeren haikannalle tuoteta enää korjaamatonta vahinkoa sillä, että kalastajat jättävät verkkonsa mereen pitkäksi aikaa, jolloin mereneläviä tarttuu verkkoihin ja merellinen ympäristö kärsii vakavaa vahinkoa.

John Purvis (PPE-DE). – (EN) Komission jäsen joutuu valitsemaan kahdesta huonosta vaihtoehdosta tässä asiassa, mutta olen varma, että hän pitää mielessä ajoverkkojen ja pohjaan ankkuroitujen verkkojen aiheuttamat valtavat vahingot esimerkiksi Pohjois-Atlantin luonnonlohikannalle ja että hän suojelee päättäväisesti kalastusala tuolta pyyntimenetelmältä.

Joe Borg, komission jäsen. (EN) Tämä ero on todellakin tehtävä, sillä puhumme nyt syvänmeren pohjaverkoista, joita käytetään yleensä erittäin valikoivasti, emmekä halua estää tämän pyydyksen käyttöä. Jos mitään ei kuitenkaan tehdä, tämä pyyntimenetelmä aiheuttaa merkittävää vahinkoa pitkällä aikavälillä. Haluammekin rajoittaa pohjaverkkojen väärinkäyttöä, emme niiden asianmukaista käyttöä. Toisaalta, kun otetaan huomioon, että pohjaverkkoja käytetään melko valikoivasti, emme halua kokonaan estää niiden käyttöä. Toisaalta haluamme todellakin estää pohjaverkkojen väärinkäytön, jossa niistä tulee niin sanottuja haamuverkkoja, jotka pyytävät kalaa suunnilleen kuukauden verran ja aiheuttavat kyseiselle kalalajille merkittävää vahinkoa.

Puhemies. Seuraavana on **Pedro Guerreiron** kysymys nro 45 (H-0273/06):

Aihe: Marokon kanssa tehtävä kalastussopimus ja saharalaisten laillisten oikeuksien puolustaminen

Euroopan yhteisö ja Marokon kuningaskunta neuvottelevat parhaillaan kalastusalan kumppanuussopimuksesta. On otettava huomioon, että saharalaisten lailliset oikeudet ja edut on tarpeen turvata ja niitä on puolustettava. Onko komissio ottanut yhteyttä Polisario-rintamaan, joka on saharalaisten laillinen edustaja, saadakseen tietää sen kannan edellä mainittuun sopimukseen? Jos on, mikä on yhteydenoton tulos?

Joe Borg, komission jäsen. (EN) Haluan muistuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että neuvottelut uudesta EY:n ja Marokon kalastuskumppanuussopimuksesta on saatu päätökseen ja että komissio ja Marokon hallitus parafoivat sopimusluonnoksen heinäkuussa 2005. Uuden sopimuksen teksti on alueellisen soveltamisalansa osalta täysin samanlainen kuin sitä edeltänyt sopimus, jonka voimassaolo päättyi vuonna 2000.

Arvoisan parlamentin jäsenen kysymykseen vastatakseni haluan huomauttaa, ettei Euroopan yhteisö ole tunnustanut virallisesti Länsi-Saharan vapautusjärjestöä eli Polisario-rintamaa. Komission ja vapautusjärjestön välillä ei ole virallista poliittista vuoropuhelua. Neuvosto on valtuuttanut komission neuvottelemaan kalastussopimuksesta Marokon kuningaskunnan kanssa, eikä sillä ole valtuuksia ryhtyä neuvotteluihin kolmansien osapuolten kanssa.

Komissio arvioi perusteellisesti mahdollisesta EY:n ja Marokon kalastuskumppanuussopimuksesta aiheutuvat poliittiset, oikeudelliset ja taloudelliset vaikutukset valmistautuessaan sopimusneuvotteluihin.

Tässäkin tapauksessa komissio pyrkii kaikin keinoin välttämään tilannetta, jossa kalastusalan uusien sopimusten tekeminen voisi johtaa kansainväliseen kiistaan tai konfliktiin.

Komissio on pyrkinyt tässä EY:n ja Marokon kalastuskumppanuussopimusta ja Länsi-Saharan kysymystä koskevassa asiassa erityisen tunnollisesti noudattamaan asiaankuuluvia kansainvälisen oikeuden periaatteita ja tukemaan YK:n toimia, joilla pyritään löytämään asianmukainen ratkaisu Länsi-Saharan tilanteeseen. Uuden sopimuksen alustavassa tekstissä, sen paremmin kuin aiemmassa kalastussopimuksessakaan, ei millään lailla suhtauduta kielteisesti Länsi-Saharan kansainväliseen asemaan.

Komissio on vakuuttunut siitä, että uusi EY:n ja Marokon kalastuskumppanuussopimus on sopusoinnussa kansainvälisen oikeuden ja YK:n oikeudellisen neuvonantajan 29. tammikuuta 2002 esittämän kannan kanssa. Neuvoston ja Euroopan parlamentin oikeudelliset yksiköt ovat vahvistaneet komission kannan sopimuksen maantieteellisestä ulottuvuudesta ja antaneet sille hyväksyntänsä lausunnoissaan.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), laatiija. – (PT) EU:n kehitysyhteistyöpolitiikassa on varattu rahoitusta saharalaisten pakolaisleireille, joita Länsi-Saharan vapautusjärjestö hallinnoi Länsi-Saharan alueella. Haluaisinkin jälleen kerran kysyä, aikooko komissio Länsi-Saharan ongelman ratkaisemiseksi toteutettujen toimien ohella tiedustella Länsi-Saharan vapautusjärjestelmän mielipidettä tästä sopimuksesta, kun otetaan huomioon, että sillä on kauaskantoisia seurauksia Länsi-Saharalle.

Joe Borg, komission jäsen. (EN) Kuten totesin edellisessä vastauksessani, neuvottelut käytiin komission ja Marokon kuningaskunnan hallituksen edustajien välillä. Neuvosto antoi meille valtuudet neuvotella Marokon kanssa. Neuvotteluissa päästiin sopimukseen, jonka nojalla Marokon kuningaskunnan hallintoalueeseen kuuluvilla vesialueilla tapahtuvan kalastuksen on hyödytettävä yhteisöjä, jotka sijaitsevat suoraan kalastusalueen läheisyydessä. Näin ollen Marokon kuningaskunnan vastuulla on varmistaa, että Länsi-Saharan vapautusjärjestön alueen läheisyydessä olevilla vesialueilla tapahtuvasta kalastustoiminnasta saatava hyöty menee suoraan alueella eläville yhteisöille.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Arvoisa komission jäsen, parlamentti päätti tänä aamuna hylätä neuvoston pyynnön kiireellisen menettelyn soveltamisesta Marokon kanssa tehtävään sopimukseen. Mitkä ovat Euroopan parlamentin tänäaamuisen päätöksen seuraukset sopimuksen voimaantulon kannalta?

Joe Borg, komission jäsen. (EN) Osallistuin eilen Euroopan parlamentin kalatalousvaliokunnan kokoukseen. Tarkoituksena on, että esittelijä esittelee toukokuun alussa kalatalousvaliokunnalle mietintönsä, johon tehdään mahdollisia tarkistuksia ja josta kalatalousvaliokunta tämän jälkeen äänestää toukokuun puolivälissä. Mietintöä käsitellään ja siitä päätetään täysistunnossa toukokuun Strasbourgin istuntojaksolla. Keskustelen puheenjohtajavaltio Itävallan kanssa siitä, voisiko neuvosto mahdollisesti päättää sopimuksesta myöhemmin toukokuussa pidettävässä ministerineuvoston kokouksessa. Näin sopimus voisi tulla voimaan kesäkuun alussa, jolloin komission ja Marokon kuningaskunnan kesken sovitusta aikataulusta myöhästyttäisiin ainoastaan kuukausi.

Puhemies. Seuraavana on **Manuel Medina Orteg**an kysymys nro 46 (H-0203/06):

Aihe: Rahoituskehykset ja alueellinen kehitys syrjäisimmillä alueilla

Eurooppa-neuvosto pääsi sopimukseen kauden 2007–2013 rahoituskehyksistä. Voiko komissio ilmoittaa miten ne vaikuttavat syrjäisimpien alueiden alueellisen kehittämisen politiikkaan?

Danuta Hübner, komission jäsen. (EN) Eurooppa-neuvostossa 16. ja 17. joulukuuta 2005 saavutetun sopimuksen mukaan syrjäisimpien alueiden tilanne kaudella 2007–2013 on seuraavanlainen:

Kyseisillä EU:n alueilla rakennerahastojen ja koheesiorahaston osarahoitusosuus on aiempaa korkeampi. Se on 85 prosenttia lähentymistavoitealueiden ja niiden syrjäisimpien alueiden osalta, jotka kuuluvat alueellista kilpailukykyä ja työllisyyttä koskeviin tavoitealueisiin. Niille myönnetään myös erityiset lisämäärärahat, joilla rahoitetaan toimintatukea ja korvataan sitä kautta lisäkustannuksia, joita alueilla aiheutuu maantieteellisten etäisyyksien vuoksi. Lisämäärärahoissa osarahoitusosuus on 50 prosenttia: lisämäärärahat ovat 35 euroa vuodessa henkeä kohti kullakin seitsemällä syrjäisimmällä alueella.

Yksittäisiä syrjäisimpiä alueita tarkastellaan tapauskohtaisesti. Madeira säilyttää asemansa alueena, jonka tukia lisätään asteittain, mutta samalla se hyötyy suuremman rahoituksen takaavista

siirtymäjärjestelyistä, jollaisia sovelletaan tilastovaikutuksesta kärsiviin alueisiin, joiden tukia vähennetään asteittain. Kanariansaaret taas saavat 100 miljoonan euron lisämäärärahat kaudelle 2007–2013.

Toimintamallin tavoitteena on alueellinen yhteistyö, ja sen nojalla kaikki syrjäisimmät alueet saavat Euroopan alueiden välistä yhteistyötä koskevaan tavoitteeseen kuuluvan valtioiden välisen ohjelmalohkon tukea, ja Ranskan syrjäisimmät alueet saavat Kanariansaarten tavoin tukea rajat ylittävistä ohjelmalohkosta. Lisäksi Madeiraan, Azoreihin ja Kanariansaariin sovelletaan samoja erityissäännöksiä kuin Portugaliin ja Espanjaan. Kuten tiedätte, Portugalin tapauksessa Madeira ja Azorit saavat tukea myös koheesiorahastosta, ja niihin sovelletaan väliaikaisesti n+3-sääntöä kaudella 2007–2010. Espanjan ja Kanariansaarten osalta tämä tarkoittaa, että nekin saavat tukea koheesiorahastosta ja Espanjalle teknologiavarojen muodossa myönnettyinä lisämäärärahoina. Kanariansaarten osallistumisesta päättää Espanjan hallitus.

Kuten tietänne, syrjäisimmät alueet voivat hyötyä myös erityistoimista, joiden tavoitteena on tukea alueiden perinteisiä aloja. EU:n syrjäisimmillä alueilla toteutetaan maatalouden erityistoimia, ja ne saavat maaseudun kehittämissäntöpolitiikan nojalla erityiskohtelun, mikä näkyy etenkin maaseudun kehittämiseen uudesta EU:n maatalousrahastosta saatavan tuen määrässä. Tämän lisäksi ovat tietenkin tavanomaiset politiikan välineet, ja kaikki alueet voivat osallistua kaikkiin yhteisöohjelmiin, joita toteutetaan yleisen talousarvion kaikkien otsakkeiden nojalla.

Tässä olivat yhteenvedona uuden rahoituskehiksen mukaiset syrjäisimpien alueiden erityistoimet.

Manuel Medina Ortega (PSE), laatiija. – (ES) Arvoisa komission jäsen, komissio on tähän mennessä tehnyt erinomaista työtä syrjäisimpien alueiden auttamiseksi, mutta on selvää, että EU:n kokonaistukea on pienennetty uudessa rahoituskehiksessä.

Haluan esittää teille konkreettisen kysymyksen. Kun otetaan huomioon EU:n lähialueilla ja etenkin Pohjois-Afrikassa puhjenneet kriisitilanteet, onko EU:n mahdollista edistää koko EU:ta koskevan, EU:hun suuntautuvan maahanmuuttovirtaan liittyvän ongelman ratkaisua syrjäisimpien alueiden kautta hyödyntämällä uusia naapurisuuspolitiikan määrärahoja? Toisin sanoen, mitä yhteistyövälineitä voisimme hyödyntää estääksemme valtavan kriisin näillä EU:n syrjäisimpien alueiden lähialueilla?

Danuta Hübner, komission jäsen. (EN) Kuten tiedätte, EU:n alueet voivat käyttää osan niille myönnetyistä määrärahoista investointeihin alueille, jotka eivät sijaitse EU:n jäsenvaltioissa vaan kuuluvat naapurivaltioihimme. Syrjäisimpien alueiden on siis mahdollista käyttää osa määrärahoista naapurialueiden hyväksi.

Komissio valmistelee parhaillaan eurooppalaisen naapurisuuden ja kumppanuuden välineen oikeudellista muotoa. Sen ansiosta voimme tehdä yhteistyötä naapurimaidemme ja -alueidemme kanssa esille ottamalla aloilla työpaikkojen ja työllisyysmahdollisuuksien luomiseksi myös rajan toiselle puolelle.

Erityisesti Kanariansaarilla on mahdollista ottaa käyttöön osa uuden naapurisuuden ja kumppanuuden välineen määrärahoista ja ryhtyä niiden turvin ulkoiseen yhteistyöhön esimerkiksi Marokon raja-alueiden kanssa. Tällaista hyötyä siis on rahoitusvälineiden kautta toteutetuista toimista. Tämän lisäksi on kuitenkin poliittisia huolenaiheita. Keskustelimme komissiossa noin viikko sitten joidenkin syrjäisimpien alueiden tilanteesta maahanmuuton alalla ja niiden kohtaamista ongelmatilanteista. Komissio toteuttaa hyvin pian toimia poliittisen ratkaisun löytämiseksi myös muiden välineiden avulla.

Joidenkin rahoitusvälineiden käyttöä rajoitetaan. Kuten itsekkin totesitte, talousarvio ei enää vastaa niitä odotuksia, joita komissiolla oli ehdotusta esittäessään. Näiden rajallisten rahoituskeinojen lisäksi pyrimme kuitenkin toimimaan yhteistyössä syrjäisimpien alueiden naapurivaltioiden ja -alueiden kanssa löytääksemme poliittisen ratkaisun joihinkin ongelmiin.

Piia-Noora Kauppi (PPE-DE). – (EN) EU:n syrjäisimpien alueiden haasteet ovat hyvin samanlaisia kuin EU:n pohjoisimpien alueiden kohtaamat haasteet. Onko syrjäisimmille alueille ja pohjoisimmille alueille myönnetty EU:n tuki mielestänne tasapainossa koheesioehdotuksissa?

Voisitko lisäksi kertoa lyhyesti, mitkä ovat EU:n pohjoisimpien alueiden osarahoitusosuudet ja kohdennetut erityistoimet etenkin Suomen ja Ruotsin pohjoisilla alueilla?

Danuta Hübner, komission jäsen. (EN) Kysymykseenne on erittäin hankala. On vaikea sanoa mitään tuen tasapainosta, sillä kyseisten alueiden asiat ja ongelmat ovat hyvin erilaisia. Jotkin EU:n alueet ovat liian harvaanasuttuja, minkä vuoksi infrastruktuurimenot ovat suuret. Tämä on haaste sekä EU:lle että

kyseisten maiden hallituksille. Toiset alueet taas ovat liian tiheäänasuttuja ja kärsivät myös maahanmuuton aiheuttamista ongelmista. Tasapainoa on siksi todella vaikea määritellä.

Kuten tiedätte, tästä tiukasta talousarviosta käydyissä neuvoston neuvotteluissa esitettiin uusia rahoituspyyntöjä, niin kuin on jo muodostunut eurooppalaiseksi perinteeksi. Kaikki nämä alueille tarjottavat lisätoimet, jotka itse esittelin, nousivat esiin vasta neuvostossa eivätkä ne sisältyneet kattavaan ja tasapainotettuun komission ehdotukseen.

On tarkasteltava nykytilannetta ja pyrittävä saamaan näistä määrärahoista mahdollisimman suuri hyöty. Myönnetty määräraha on pyrittävä käyttämään mahdollisimman tehokkaasti Ruotsin ja Suomen harvaanasutuilla alueilla. Teemme parhaamme. Mielestäni ei kuitenkaan ole tarpeen verrata Suomen ja Ruotsin harvaanasutuille alueille myönnettyjä 540 miljoonaa euroa syrjäisimmille alueille myönnettyihin varoihin. Tilanteet ovat kovin erilaiset: rahan arvokin on toinen. Komissio pyrkii ratkaisemaan molemmantyyppiset, sekä syrjäisimpien alueiden että harvaanasuttujen alueiden, ongelmat mahdollisimman hyvin käytettävissä olevien määrärahojen turvin.

Richard Seeber (PPE-DE). – (DE) Arvoisa komission jäsen, komissio todellakin esitteli erittäin kunnianhimoisen rahoituskehityksen, jota neuvosto supisti huomattavasti joulukuun kokouksessaan. Parhaillaan käydään kolmikantaneuvotteluja. Mielestäni komissio ei ole ollut riittävän aktiivinen tässä asiassa. Jos se esittää näinkin kunnianhimoisen ehdotuksen, miksei siitä enää kuulla mitään jälkepäin ja miksei parlamentti enää viitsi vaatia kovaäänisesti sen mukaisia talousarviovaroja, joita todellakin tarvitaan ohjelmien toteuttamiseksi? Tämä pätee erityisesti maaseudun kehittämiseen ei ainoastaan syrjäisimmillä alueilla vaan yleensäkin maaseudulla, jossa tarvitaan huomattavia varainsiirtoja riittävän kehitystason saavuttamiseksi.

Danuta Hübner, komission jäsen. (EN) Mielestäni komissio on ollut aktiivinen neuvotteluissa. Minun ymmärtääkseni olemme edistäneet sellaiseen kompromissiratkaisuun pääsyä, jonka kaikki kolme toimielintä voivat hyväksyä. Sattumoisin juuri neuvosto ja parlamentti ovat menneet pitkälle rahallisesti eli esitettyjen talousarviomäärärahojen tason osalta. Komission pitäisi mielestäni pyrkiä auttamaan näitä kahta toimielintä kompromissiratkaisun löytämisessä. Talousarvion suuruus on erittäin tärkeä asia. Toivomme, että saamme määrärahoja myös niille aloille, joiden osuuksia supistettiin rajusti joulukuussa. Yhteisymmärrykseen on kuitenkin myös tärkeää päästä. En tiedä, millaisia kolmikantaneuvottelut ovat, sillä en osallistu niihin, mutta voin kuvitella, että tiettyinä hetkinä komission tehtävänä on auttaa kompromissin löytämisessä. Tämä saattaa vaikuttaa siltä, ettemme välitä rahasta, mutta niin ei ole. Raha on meille tärkeää, sillä tiedämme, että pystyisimme tekemään enemmän EU:n puolesta, EU:n kanssa ja EU:ssa kaikkien kansalaisten eteen, jos meillä olisi enemmän määrärahoja. Joskus tärkeitä ovat kuitenkin myös realismi ja oikea-aikaisuus. Tämä on minun käsitykseni asiasta.

Puhemies. Seuraavana on **Dimitrios Papadimoulisin** kysymys nro 47 (H-0217/06):

Aihe: Yhteisön määrärahojen käyttöönotto ja "n+2"-sääntö

Yksi yhteisön tukikehyksen toimien täytäntöönpanokriteereistä on "n+2"-sääntö, jonka mukaan jonkin ohjelman rahoitusta varten sidotut määrät on maksettavan kahden vuoden kuluessa. Voisiko komissio kertoa, mitä määriä ja mitä ohjelmia on kyseessä poikkeuksen tekemistä "n+2"-säännöstä koskevissa, Kreikan hallituksen toimittamissa pyynnöissä? Missä käsittelyvaiheessa nämä pyynnöt ovat komission yksiköissä?

Voisiko komissio lisäksi kertoa, onko yhteisön kolmannen tukikehyksen puitteissa mahdollista pidentää oikeudellisten sopimusten allekirjoittamisen määräaika vuoden 2006 jälkeiseen aikaan? Jos vastaus on myönteinen, millaisin edellytyksin tämä voi tapahtua? Onko yhteisön määrärahoja mahdollista ottaa käyttöön yhteisön kolmannesta tukikehyksestä myös vuoden 2008 päättymisen jälkeen? Jos vastaus on myönteinen, millaisin edellytyksin tämä voi tapahtua?

Danuta Hübner, komission jäsen. (EN) Tietänette, että Kreikan viranomaiset toimittivat komissiolle ennen viime vuoden loppua luettelon pyynnöistä, jotka koskivat poikkeuksia n+2-sääntöön. Kyseiset määrärahat olivat yhteensä yli 655 miljoonaa euroa. Tarkoituksena oli kattaa 342 miljoonan euron summa, johon voitaisiin soveltaa n+2-sääntöä. Esitetty pyyntö liittyy Kreikan 12 toimenpideohjelmaan ja edellyttää kolmen rahaston, EAKR:n, ESR:n ja maatalousrahaston, osallistuvan rahoitukseen.

Komissio on käsitellyt n+2-säännön soveltamista koskevan Kreikan pyynnön ja päätelty, että kyseisen säännön vuoksi määrärahat voivat vähentyä 8 638 000 euroa, mikä on huomattavasti vähemmän kuin

alun perin suunniteltiin. Odotamme edelleen Kreikan vahvistusta, ja jos se vahvistaa päätelmämme, komissio odottaa maksusitoumusmäärärahoja todellakin sidottavan tämän verran.

Kysymykseen toinen osa liittyy maksusitoumusmäärärahoja ja maksuäärärahoja koskevaan tukikelpoisuuskautteen. Kuten tiedätte, ohjelmakauden 2000–2006 tukikelpoisuuskausi päättyy 31. joulukuuta 2008. Maksusitoumusmäärärahoja voidaan teoriassa – korostan, teoriassa – sitoa koko tukikelpoisuuskauden ajan, mikä tarkoittaa vuotta 2008. Ne olisi kuitenkin sidottava riittävän aikaisin, jotta lopulliset edunsaajat pystyvät toteuttamaan toimensa ja hankkeensa sekä suorittamaan maksut ennen menojen viimeistä tukikelpoisuuspäivää, joka on vuoden 2008 viimeinen päivä. Kaikkien jäsenvaltioiden nykyiseen rahoituskehikseen sisältyvät menot päätetään 31. joulukuuta 2008 lukuun ottamatta valtiontuella toteutettuja ohjelmia ja toimia. Niiden tukikelpoisuuskausi päättyy sääntöjen mukaan 30. huhtikuuta 2009.

Haluan kertoa teille vielä, että oikeudellisten selvitystemme ja saamiemme tietojen perusteella näistä viimeisistä tukikelpoisuuspäiviä koskevista ehdoista ei voida poiketa eli vuoden 2008 lopun ja huhtikuun 2009 määräaikoja ei voida ylittää. Määräaika on siis vuoden 2008 loppu tai huhtikuu 2009, ja se siitä.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), laatiija. – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, saanen esittää toisenkin kysymyksen.

Kun otetaan huomioon, että poikkeuspyyntöjen hyväksyminen siirtää painetta tuleville vuosille, haluaisin komission kertovan, kuinka Kreikan vuosia 2006 ja 2007 koskevat velvoitteet määritellään ja mikä on komission mahdollinen arvio n+2-säännön soveltamisesta näiden kahden vuoden osalta?

Danuta Hübner, komission jäsen. (EN) Tällaiseen kysymykseen olisi riskialtista vastata ilman perusteellisia selvityksiä ja valmisteluja. Voin kuitenkin luvata, että komissio vastaa teille mahdollisimman pian jo muutaman seuraavan päivän kuluessa ja antaa arvion maksuäärärahojen ja maksusitoumusmäärärahojen tämänhetkisestä tilanteesta Kreikan osalta.

Puhemies. Kysymyksiin nro 48–59 vastataan kirjallisesti.

Puhemies. Koska seuraavat kysymykset koskevat samaa aihetta, ne käsitellään yhdessä:

Seuraavana on **Bernd Posseltin** kysymys nro 60 (H-0210/06):

Aihe: Euron käyttöönotto kymmenessä uudessa jäsenvaltiossa

Mikä on komission jäsenen käsitys EU:hun 1. toukokuuta 2004 liittyneiden kymmenen jäsenvaltion euron käyttöön siirtymisen valmistelujen nykytilanteesta ja aikataulusta?

Seuraavana on **Justas Vincas Paleckisin** kysymys nro 61 (H-0222/06):

Aihe: Uusien jäsenvaltioiden liittyminen euroon

Lehdistössä esiintyneiden lausuntojen ja virkamieslähteiden mukaan unionin uusien jäsenvaltioiden valmiutta euron käyttöönottoon arvioidaan Maastrichtin kriteerien lisäksi maan yleisen taloudellisen kehitystason perusteella. Erityisesti on ilmoitettu, että Slovenia voidaan hyväksyä euroalueeseen, koska sen BKT asukasta kohti on korkeampi kuin Liettuassa ja Virossa, joita sen sijaan ei oteta mukaan, vaikka ne täyttävät Maastrichtin kriteerit myös inflaatiotavoitteen osalta.

Pitävätkö nämä lausunnot paikkansa? Voisiko komissio ilmoittaa selvästi, perustuuko päätös uusien jäsenvaltioiden hyväksymisestä euroalueeseen pelkästään Maastrichtin kriteereihin eikä mihinkään muihin syihin?

Joaquín Almunia, komission jäsen. (ES) Vastaan jäsen Posseltin ensimmäiseen kysymykseen toteamalla, että Viro, Liettua ja Slovenia ovat asettaneet euroon siirtymisen määräajaksi 1. päivän tammikuuta 2007, Kypros, Latvia ja Malta ehdottavat euroon siirtymistä 1. tammikuuta 2008, Slovakia aikoo siirtyä euroon 1. tammikuuta 2009 ja Tšekki ja Unkari toivovat liittyvänsä euroalueeseen vuonna 2010, kun taas Puola ei ole asettanut erityistä tavoitepäivämäärää.

Komission ja Euroopan keskuspankin (EKP) on raportoitava neuvostolle vähintään joka toinen vuosi tai jonkin jäsenvaltion niin pyytäessä siitä, kuinka jäsenvaltiot ovat edenneet talous- ja rahaliiton täysjäsenyyteen vaadittavien velvoitteiden noudattamisessa.

Komissio ilmoitti EKP:n suostumuksella helmikuussa 2006, että seuraava lähentymiskertomus, joka kattaa kaikki ne jäsenvaltiot, jotka eivät vielä ole euroalueen jäseniä, lukuun ottamatta kahta ulkopuolelle jättäytynyttä maata eli Yhdistynyttä kuningaskuntaa ja Tanskaa, julkaistaan lokakuussa 2006 eli kaksi vuotta edellisen arvioinnin jälkeen. Kaksi jäsenvaltiota, Slovenia ja Liettua, ovat kuitenkin pyytäneet komissiolta ja EKP:ltä perustamissopimuksen 122 artiklan nojalla erillistä kertomusta maiden lähentymiskehityksestä. Komission ja EKP:n tarkoituksena on antaa näitä kahta jäsenvaltiota koskeva kertomus 16. toukokuuta 2006.

Jos arvio taloutta ja oikeusjärjestelmää koskevien lähentymiskriteerien noudattamisesta on myönteinen, komissio antaa asiasta ehdotuksen ja Eurooppa-neuvosto voi Euroopan parlamenttia kuultuaan arvioida ehdotusta kesäkuun puolessavälissä ja tarvittaessa tehdä asiasta päätöksen. Lopullisesta ehdotetusta poikkeuksesta voitaisiin tällöin keskustella 11. heinäkuuta pidettävässä Ecofin-neuvoston kokouksessa.

Tämän prosessin lisäksi komissio pitää luonnollisesti säännöllisesti yhteyttä kaikkiin jäsenvaltioihin, jotka haluavat liittyä euroalueeseen, seuraa niiden tilannetta tarkkaan ja tekee niiden kanssa yhteistyötä tätä tärkeää päätöstä koskevissa käytännön valmisteluissa.

(ES) Vastatakseni jäsen Paleckisin kysymykseen totean, että komissio noudattaa luonnollisesti yhtäläisen kohtelun periaatetta arvioidessaan kymmenen uuden jäsenvaltion edistymistä talouden ja lainsäädännön lähentämisessä. Kuten juuri totesin, maita arvioidaan perustamissopimuksessa ja erityisesti sen 122 artiklassa vahvistetun menettelyn ja kriteerien mukaisesti, eikä komissiolla luonnollisesti ole aikomustakaan muuttaa menettelyä tai ottaa käyttöön uusia kriteereitä.

Kuten tiedätte, perustamissopimuksessa määrätään inflaatiota koskevasta kriteeristä, että arvioitavan jäsenvaltion on ylläpidettävä hintavakautta ja sen keskimääräinen inflaatiovauhti saa ylittää kolmen kaikkein vakainta hintatasoa ylläpitäneen jäsenvaltion keskimääräisen inflaatiovauhdin enintään 1,5 prosentilla. Komissio ehdottaa tämän kriteerin järjestelmällistä soveltamista tulevaisuudessa, kuten tähänkin asti on tehty.

Bernd Posselt (PPE-DE), laatija. – *(DE)* Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsentä täsmällisestä vastauksesta. Hän puhui alussa kuitenkin niin nopeasti, että saksankielistä tulkkausta oli käytännössä mahdotonta ymmärtää. Haluaisinkin kysyä, ymmärsinkö oikein, että näistä kymmenestä jäsenvaltiosta kahden viimeisen, eli Tšekin ja Unkarin, on tarkoitus liittyä vuonna 2010. Haluaisin kysyä komission jäseneltä, onko määräpäivät todellakin vahvistettu vai onko jokin kymmenestä jäsenvaltiosta pyytänyt lykkäystä vuoden 2010 yli.

Justas Vincas Paleckis (PSE), laatija. – *(EN)* Kiitos vastauksestanne kysymykseeni. Maastrichtin kriteereitä sovelletaan tiukasti niihin valtioihin, jotka pyrkivät euroalueen jäseniksi. Liettuaa ei voida hyväksyä jäseneksi, vaikka se tällä hetkellä ylittää inflaatiokriteerin ainoastaan 0,1 prosentilla. Liettua on noudattanut kriteeriä kuuden viime vuoden ajan, kuten muutkin. Useat euroalueen nykyiset jäsenet rikkovat yhtä tai useampaa Maastrichtin kriteeriä. Esimerkiksi muutamat suuret jäsenvaltiot jättivät vuosien ajan noudattamatta julkistalouden alijäämää koskevia ehtoja ilman minkäänlaisia seuraamuksia, ja sama pätee inflaatiokriteeriin ja muihin kriteereihin. Eikö tällainen kaksinaismoraali syrji uusia jäsenvaltioita?

Joaquín Almunia, komission jäsen. *(ES)* Vastaan ensiksi jäsen Posseltille ja puhun riittävän hitaasti.

Mainitsemani tavoitepäivämäärät, joihin mennessä jäsenvaltiot haluavat liittyä euroalueeseen, ovat kyseisten jäsenvaltioiden itse määrittelemiä.

Ensimmäiset kolme maata eli Viro, Liettua ja Slovenia ilmoittivat alun perin haluavansa liittyä euroalueeseen vuonna 2007. Unkari on asettanut tavoitteeksi vuoden 2010, kuten totesitte.

Kuten edellä totesin, ainoastaan Puola ei ole asettanut tavoitepäivämäärää.

Tämä on välttämätön edellytys, mutta pelkästään se ei riitä. Riittävä edellytys on, että sekä komission että EKP:n arviot perustamissopimuksessa vahvistettujen kriteerien noudattamisesta osoittavat, että euroalueen jäsenyyttä hakevat jäsenvaltiot ovat todellakin täyttäneet nämä kriteerit.

Molempien osapuolten on osoitettava halukkuutensa, niin jäsenvaltioiden kuin lopulta neuvostonkin, joka tekee päätöksensä komission ehdotuksesta sen jälkeen, kun komissio ja EKP ovat todenneet, että kriteerit on täytetty. Niin se menee.

Ainoastaan Puola ei ole vielä asettanut päivämäärää euroon siirtymiselle. Myös Ruotsi on samassa tilanteessa, sillä euroalueeseen liittyminen hylättiin maassa vuonna 2003 järjestetyssä kansanäänestyksessä. Komissio korostaa, että jäsenvaltioiden velvollisuutena on ehdottaa liittymistä euroalueeseen lukuun ottamatta niitä maita, joihin sovelletaan poikkeuslauseketta, eli Yhdistynyttä kuningaskuntaa ja Tanskaa. Komission velvollisuutena ja vastuulla on arvioida, täyttävätkö maat vaaditut edellytykset.

En pysty kertomaan jäsen Paleckisille etukäteen, minkälaisen arvion komissio antaa kertomuksessaan 16. toukokuuta, ja kuten arvata saattaa, tätäkin vaikeampaa olisi ennakoida EKP:n kertomuksessaan tekemää arviota. Voin vain jälleen kerran todeta arvoisalle parlamentin jäsenelle, kuten olen jo moneen otteeseen tehnyt, että komissio arvioi, onko kriteerit täytetty perustamissopimuksessa tarkoitetulla tavalla.

Komissio ei ole temmannut tuulesta näitä kriteereitä. Niistä määrätään perustamissopimuksessa, ja komission velvollisuutena on noudattaa perustamissopimusta. Toistan, että arviota tehdessään komissio kohtelee kaikkia maita tasavertaisesti eikä mittaa toisten maiden edistymistä eri perusteiden kuin toisten.

Lyhyesti sanottuna siis: perustamissopimuksen noudattaminen, selkeä ja tarkka arvio kriteerien täyttymisestä sekä kaikkien tasavertainen kohtelu.

Voin kertoa teille ja kaikille arvoisille parlamentin jäsenille arvioinnin tuloksista 16. toukokuuta.

Gábor Harangozó (PSE). – (HU) Uusien jäsenvaltioiden on noudatettava lähentymiskriteereitä voidakseen ottaa euron käyttöön. Komissio ja neuvosto ovat tehneet useita ehdotuksia näille jäsenvaltioille varmistaakseen lähentymiskriteerien täyttymisen. Kysymykseni kuuluu: voiko jäsenvaltio noudattaa sellaista talouspolitiikkaa, jossa jätetään huomiotta neuvoston ja komission ehdotukset, ja jos se niin tekee, mitä siitä voi seurata?

Joaquín Almunia, komission jäsen. (ES) Arvoisa puhemies, teimme arvion lokakuussa 2004 kaikista niistä jäsenvaltioista, joihin sovelletaan poikkeusta ja jotka eivät ole euroalueen jäseniä, mutta joiden on liityttävä siihen tulevaisuudessa. Toistamme arvioinnin lokakuussa 2006. Kaksi jäsenvaltiota, eli Slovenia ja Liettua, ovat pyytäneet erillistä arviota, mihin niillä on perustamissopimuksen nojalla oikeus. Komissio esittää yksittäiset arvionsa kummastakin 16. toukokuuta. En pysty etukäteen kertomaan teille, mihin tulokseen komission jäsenten kollegion 16. toukokuuta antamassa kertomuksessa päädytään.

Jos haluatte, tulen parlamenttiin toukokuun 16. päivänä iltapäivällä selittämään kertomuksen sisällön teille, mutta sitä ennen en voi sanoa asiasta mitään.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, komission jäsen mainitsi jo yhden ongelmista. Keskustelemme siitä, kuinka vakavasti uudet jäsenvaltiot suhtautuvat sitoumuksiinsa. Olemme kuitenkin sivuuttaneet kysymyksen siitä, miten tulevaisuuteen suhtautuu jäsenvaltio, joka on täyttänyt kriteerit jo jonkin aikaa mutta joka ei selvästikään halua liittyä euroalueeseen, nimittäin Ruotsi. Kysymys on siitä, voiko Ruotsi mahdollisesti näyttää huonoa esimerkkiä uusille jäsenvaltioille. Komission jäsen mainitsi nimeltä uuden jäsenvaltion, joka ei ole vielä ilmoittanut tavoitepäivämäärää. Jos siitä ei koidu mitään seuraamuksia, eikö tästä tule kielteinen ennakkotapaus?

Joaquín Almunia, komission jäsen. (ES) Olen samaa mieltä jäsen Rackin kanssa siitä, että meillä on ongelma, koska yksi jäsenvaltio järjesti kansanäänestyksen, josta saatiin kielteinen tulos. Tämän kielteisen tuloksen perusteella kyseinen jäsenvaltio ei voi, ei halua tai ei aio noudattaa sille jäsenvaltiona kuuluvaa velvoitetta.

Meidän on päätettävä, kuinka tämä kysymys ratkaistaan. Komissio piti parhaana olla toteuttamatta toimia heti kansanäänestyksen jälkeen. Sen on täytettävä velvollisuutensa perustamissopimuksen noudattamisessa, mutta samalla otettava huomioon kyseisen jäsenvaltion kansalaisten ilmaisema mielipide. En ole kuitenkaan unohtanut, että komission on neuvoteltava Ruotsin kanssa päättääkseen, kuinka se voisi tulevaisuudessa noudattaa EU:n jäsenvaltiona sille kuuluvia velvoitteitaan.

Samoin on käymässä Puolan kanssa. Se ehdotti alun perin tiettyä vuotta, jolloin se liittyisi euroalueeseen. Puolan uusi johto kuitenkin toteaa, ettei se hyväksy edeltäjiensä tavoitetta ja ettei se tällä hetkellä aseta tavoitepäivämäärää. Olen kyllä muistuttanut Puolan uudelle hallitukselle, että sen on kuitenkin tehtävä niin.

Komissio ei halua painostaa, mutta emme voi unohtaa, että kyseessä on jäsenvaltioiden velvollisuus. Kuten edellä sanoin, komission on täytettävä velvollisuutensa poliittisen hienotunteisesti. Olen kuitenkin sanonut tämän julkisesti jo aiemmin ja sanon nytkin, että EU:n 25 jäsenvaltiolle kuuluvien velvoitteiden noudattamisesta ei voida päättää kansanäänestyksessä.

Tässä tapauksessa kahta jäsenvaltiota eli Yhdistynyttä kuningaskuntaa ja Tanskaa koskee poikkeus, mutta yleisesti ottaen jäsenvaltioiden velvoitteista ei pitäisi päättää kansanäänestyksessä eikä näin pitäisi tehdä myöskään muissa 23 jäsenvaltiossa, joita ei koske ulkopuolelle jättäytymistä koskeva lauseke, sillä perustamissopimuksen noudattamisesta ei voida äänestää.

Danuté Budreikaitė (ALDE). – (LT) Arvoisa komission jäsen, haluan kysyä inflaatiosta. Kuten tiedämme, talous- ja rahaliittoon ensimmäisinä liittyneissä ja euron käyttöön ottaneissa 11 jäsenvaltiossa inflaatiovauhti on jo pitkään ollut indeksin nousua nopeampaa. Ainoastaan kaksi jäsenvaltiota on pysynyt indeksin rajoissa. Muut maat ovat ylittäneet sen ainakin 10 kuukauden ja jopa kuuden vuoden ajan vuoden 1998 lopusta vuoden 2005 loppuun. Kysymykseni kuuluu: onko suhtautumisemme uusiin jäsenvaltioihin kaksinaismoralistista ja onko talous- ja rahaliitto tekninen liitto vai onko se ainoastaan poliittinen liitto?

Joaquín Almunia, komission jäsen. (ES) Arvoisa puhemies, komission velvollisuutena on varmistaa perussopimusten noudattaminen ja on sanomattakin selvää, että kun euroaluetta luotiin ja kun euroalueeseen liittyi sen 12. jäsen, tuolloiset komissio ja neuvosto ottivat Euroopan parlamentin kannan ohella huomioon velvoitteensa varmistaa perussopimusten noudattaminen.

Minä komission jäsenenä ja koko puheenjohtaja Barroson johtama komissio emme luonnollisesti jätä täyttämättä velvollisuuttamme soveltaa perussopimuksia ja varmistaa niiden noudattaminen. Taloudellisesta kriteeristä, myös inflaatiosta, määrätään perustamissopimuksen liitteenä olevassa pöytäkirjassa, ja ne ovat oikeudellisesti yhtä päteviä kuin perustamissopimuksen määräykset ja artiklat. Näin ollen emme voi jättää niitä huomiotta tai muuttaa niitä.

On totta, että kriteerien asianmukaisesta määrittelystä käydään parhaillaan teoreettista keskustelua, mutta perussopimusten muuttamisprosessi edellyttää hallitustenvälistä konferenssia sekä ratifiointia, ja siihen voidaan ryhtyä, kun aika on oikea ja kun riittävä enemmistö kannattaa sitä. Komissio ei voi muuttaa perussopimuksia, vaan sen velvollisuutena on noudattaa niitä.

On totta, että järjestelmä on hieman epäjohdonmukainen, sillä kriteerit on täytettävä euroalueeseen liittymiseksi, mutta kun maa on euroalueen jäsen, se voi jättää kriteerit täyttämättä. Kun maa on euroalueen jäsen, sillä voi olla suurempi inflaatio, enemmän velkaa ja suurempi alijäämä. Alijäämän ja velan osalta noudatetaan budjettikuria koskevia sääntöjä eli perustamissopimuksen 104 artiklaa sekä vakaus- ja kasvusopimusta, mutta inflaatioon liittyviä sääntöjä ei ole. Sen sijaan on säännöt, jotka ovat luultavasti tiukemmat kuin perustamissopimuksen soveltamista koskevat oikeussäännöt, nimittäin markkinoiden laki. Euroalueeseen kuuluu tällä hetkellä maita, joiden tilanne on erittäin hankala, sillä ne eivät pysty hillitsemään inflaatiovauhtiaan eivätkä yksikkötyökustannustensa nousua.

Mielestäni meidän on otettava huomioon myös se raaka tosiasia, että markkinat suhtautuvat tietyllä tapaa niihin maihin, jotka eivät noudata tiettyjä sääntöjä. Tämä ei mitenkään liity komission velvollisuuteen varmistaa perustamissopimuksen määräysten noudattaminen.

Puhemies. Seuraavana on **Brian Crowley**n kysymys nro 62 (H-0226/06):

Aihe: Kasvu- ja vakauspaketti

Onko komissio tyytyväinen kasvu- ja vakauspaketin toimintaan käytännössä vai suunnittelee se paketin toimintaa koskevien sääntöjen muuttamista tulevaisuudessa?

Joaquín Almunia, komission jäsen. (ES) Hyvä jäsen Crowley, Ecofin-neuvosto hyväksyi muutetun vakaus- ja kasvusopimuksen lähes vuosi sitten kesäkuussa 2005 sen jälkeen, kun Eurooppa-neuvosto oli päässyt poliittiseen yhteisymmärrykseen viime vuoden maaliskuussa.

Muutetusta sopimuksesta saamamme alustavat kokemukset ovat myönteisiä ja rohkaisevia, ja alustavasti vaikuttaa siltä, että jäsenvaltiot ovat sitoutuneet entistä vahvemmin tähän toimintakehykseen.

Kaikissa viimeaikaisissa tapauksissa, joissa komissio ja neuvosto ovat soveltaneet liiallisia alijäämiä koskevaa menettelyä muutetun sopimuksen kirjaimen ja hengen mukaisesti, on saavutettu täysi

yhteisymmärrys, eikä samanlaisia poliittisia erimielisyyksiä ja vaikeuksia ole ilmennyt kuin aiemmillä kerroilla.

Sopimuksen ehkäisevästä luonteesta totean, että vuoden 2006 ensimmäisten kuukausien aikana toteutettujen vuoden 2005 vakaus- ja lähentymisohjelmien arviointien perusteella on havaittu, että jäsenvaltiot ovat asettaneet keskipitkän aikavälin budjettitavoitteensa sovittujen periaatteiden mukaisesti. Jotkin maat ovat jopa päättäneet asettaa aiempaa kunnianhimoisemmat tavoitteet, joissa noudatetaan kansallista strategiaa, jonka tarkoituksena on taata julkistalouden parempi kestävyys. Keskipitkän aikavälin tavoitteisiin mukautumisesta todettakoon, että ne jäsenvaltiot, jotka eivät vielä ole saavuttaneet keskipitkän aikavälin tasapainoa, ovat yleisesti ottaen noudattaneet velvoitettaan korjata poikkeama rakenteellisella mukautuksella, joka on vähintään 0,5 prosenttia BKT:stä.

Muistutan, että sen jälkeen, kun uusi sopimus hyväksyttiin viime vuonna, liiallisia alijäämiä koskevaa menettelyä on sovellettu Italiaan, Portugaliin, Unkariin, Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja Saksaan, muutamia tapauksia mainitakseni. Menettelyn soveltamisesta päätettiin neuvostossa yksimielisesti, eikä poliittisen hyväksynnän saamisessa ollut ongelmia aiempaan tapaan.

Vastatakseni kysymykseenne, komissio on näin ollen tyytyväinen siihen, kuinka sopimus toimii.

Brian Crowley (UEN), laatiija. – (EN) Arvoisa komission jäsen, kiitos vastauksestanne. Mainitsitte lopuksi liiallisia alijäämiä koskevista säännöistä, että ehdotuksia on tehty Italialle, Portugalille, Unkarille ja Yhdistyneelle kuningaskunnalle. Entä Ranskalle ja Saksalle? Kummankin maan julkistalouden alijäämä ylittää selvästi kriteereissä asetetut rajat. Kuinka suhtaudutte erityisesti siihen, että ne heikentävät markkinoiden yleistä luottamusta vakausopimukseen? Tämä käy erityisen selväksi, kun tarkastellaan tämänhetkisiä vaikeuksia, jotka liittyvät euron ja euroalueen talouden arvostukseen Yhdysvalloissa ja Kaukoidässä sekä vakaus- ja kasvusopimuksen sääntöjen noudattamisen jatkuvaan kyseenalaistamiseen näillä aloilla.

Joaquín Almunia, komission jäsen. (ES) Hyvä jäsen Crowley, arvoisa puhemies, liiallisia ylijäämiä koskevaa menettelyä sovelletaan Ranskaan. Siihen sovelletaan perustamissopimuksen 104 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua menettelyä. Ranskan viranomaiset ovat liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn nojalla velvollisia soveltamaan neuvoston suosituksia, ja niiltä edellytettiin maan julkistalouden alijäämän supistamista alle 3 prosenttiin vuonna 2005. Ranskan viranomaiset ilmoittivat komissiolle viime viikolla, että julkistalouden alijäämä oli vuoden 2005 lopussa alle 3 prosenttia.

Eurostat analysoi kolmen seuraavan viikon kuluessa eli 24. huhtikuuta mennessä Ranskan viranomaisten toimittamat luvut ja selvittää, onko alijäämän suuruudeksi ilmoitettu 2,87 prosenttia oikea luku. Jos luvut ovat oikein, mitä toivon, vaikken pystykään ennakoimaan Eurostatin päätöstä, Ranska on noudattanut vuotta 2005 koskevia suosituksia.

Ranskan hallituksen tarkoituksena on pitää alijäämä alle 3 prosentissa myös vuonna 2006. Euroopan komissio on pannut tämän merkille ja suhtautuu myönteisesti Ranskan hallituksen aikomuksiin. Komissio julkistaa kuitenkin kevään talousennusteensa 8. toukokuuta. Sitä ennen en pysty antamaan arviota tämän vuoden talousennusteestamme. Lopullista arviota ennakoimatta olen kuitenkin sitä mieltä, että Ranskan julkistalouden tila on parempi kuin vuosi sitten ennustettiin muun muassa siksi, että Ranskan hallitus ja etenkin valtiovarainministeri Thierry Breton, jota haluan kiittää, kuten tein muutama päivä sitten Brysselissä, ovat sitoutuneet poliittisesti vakaus- ja kasvusopimuksen noudattamiseen.

Tämä on merkki siitä, että uudistetusta vakaus- ja kasvusopimuksesta vallitsee jälleen kerran yksimielisyys. Vuosi sitten, ennen sopimuksen uudistamista olisimme tuskin saaneet kuulla Ranskan, Saksan ja Italian valtiovarainministerien ilmaisevan toistuvasti poliittisen sitoutumisensa julkistalouden tilan saattamiseen niiden suositusten mukaiseksi, joita komissio ja neuvosto ovat maille antaneet vakaus- ja kasvusopimuksen soveltamisesta.

Tämä olisi ollut mahdotonta kaksi vuotta sitten ja erittäin hankalaa vielä vuosi sitten. Nyt näin on kuitenkin tapahtunut, todellinen poliittinen sitoumus on tehty. Edessämme ovat kuitenkin vielä vaikeat ajat, sillä emme saa tyytyä 2,8 prosentin alijäämiin. Euroopan, EU:n ja euroalueen suurimpien kansantalouksien on jatkettava julkistalouden vakauttamista, kunnes se saadaan keskipitkällä aikavälillä rakenteelliseen tasapainoon, jotta selviämme tulevaisuuden mukanaan tuomista merkittävistä haasteista, joista tärkein on väestön ikääntymisen vaikutus.

Luottamus euroon ja euroalueeseen kasvaa päivä päivältä, ja tietyt talouselämän luottamusta mittaavat indikaattorit, kuten Saksan IFO-indeksi, ovat nousseet korkeimmalle tasolle 15 vuoteen. Vastuullani olevan komission yksikön toimittamat indikaattoriluvut julkaistiin eilen, ja niiden mukaan luottamus on korkeimmalla viiteen vuoteen. Luottamus ei ole ollut näin hyvä sitten talouden edellisen elpymisen.

Valuuttamme on täysin vakaa valuuttamarkkinoilla, ja se on itse asiassa yliarvostettu tiettyjen talouden alojen mukaan. Euroa käytetään kansainvälisillä rahoitusmarkkinoilla, velkamarkkinoilla sekä pääoma- ja rahamarkkinoilla suhteettoman paljon verrattuna euroalueen talouden merkitykseen maailmantaloudessa. Siksi meidän on mielestäni seurattava tilannetta tarkkaan. Samalla meidän on kuitenkin oltava tyytyväisiä talous- ja rahaliiton seitsemän ensimmäisen vuoden saavutuksiin.

Piia-Noora Kauppi (PPE-DE). – (EN) Onko pysyvemmän euroalueen puheenjohtajuuden käyttöönotolla ollut joitakin käytännön vaikutuksia komission tehtävään perussopimusten sekä vakaus- ja kasvusopimuksen suojelijana? Mitkä ovat euroalueen pidempiaikaisen puheenjohtajuuden käytännön vaikutukset?

Joaquín Almunia, komission jäsen. (ES) Olin erittäin tyytyväinen, kun euroalueen jäsenvaltiot päättivät nimittää euroryhmälle pysyvän puheenjohtajan. Olin vakuuttunut siitä, että päätös säännöllisestä, jatkuvasta ja pysyvästä vuoropuhelusta tämän elimen puheenjohtajan kanssa olisi erittäin tehokas ratkaisu. Kyseessä ei ole neuvoston elin, mutta se käy erittäin tärkeitä keskusteluja ja sille on annettu tärkeitä vastuutehtäviä.

Luottamukseni vahvistui entisestään, kun kuulin, että puheenjohtajaksi nimitettäisiin Jean-Claude Juncker.

Voin kertoa, että suhteemme euroryhmän puheenjohtajaan ovat lämpimät, olemme pitäneet säännöllisesti yhteyttä toisiimme ja kokousten valmistelut ovat tehostuneet merkittävästi. Mielestäni euroryhmää pidetään arvossa, sillä se ilmaisee ulospäin euroalueen maiden näkökantoja ja kriteereitä. Suhtaudun erittäin myönteisesti euroryhmään, sen institutionalisointiin, sen puheenjohtajaan sekä euroryhmän ja sen puheenjohtajan työskentelyyn.

Mielestäni talouspolitiikan yhteensovittamiseen liittyvät euroalueen tarpeet ovat ilmeiset. Mainitsin edellä tiettyjen euroalueen kansantalouksien ongelmat, joita aiheuttaa esimerkiksi keskimääräisten yksikkötyökustannusten noususta johtuva kilpailukyvyyn heikkeneminen. Tietyissä euroalueen kansantalouksissa painiskellaan varallisuushintojen inflaation kanssa, ja euroryhmän ja EKP:n pääjohtajan välistä vuoropuhelua on selvästikin tehostettava. Kaikesta tästä vastaa euroryhmä, ja se on suurelta osin puheenjohtaja Junckerin tehokkaan ja järkevän johtamisen ansiota.

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Haluan kysyä komission jäseneltä, millä tasolla euroalueen jäsenvaltioiden kanssa on käyty keskusteluja niiden todellisesta suoriutumisesta ja toivotusta suoriutumisesta. Esimerkiksi Irlannissa varallisuushintojen inflaatio eli kiinteistöjen hintaindeksi nousi helmikuussa 1,5 prosenttia. Kiinteistöjen inflaatiovauhtia kuvaavat luvut ovat olleet kaksinumeroisia jo jonkin aikaa, ja tilanne näyttää jatkuvan tällaisena. Jos rakennusala kokee kovan laskun, se vaikuttaa tuloihin, työttömyyskorvauksiin ja sitä kautta tuloihin sekä kuluttajien luottamukseen. Oletteko keskustelleet Irlannin hallituksen kanssa tästä asiasta ja onko komissio pohtinut kovasta laskusta euroalueen jäsenille koituvia vaikutuksia?

Joaquín Almunia, komission jäsen. (ES) Käyn tietenkin keskusteluja euroalueen talouden lisäksi myös koko Euroopan unionin taloudesta. Kun nyt kuitenkin esititte kysymyksen euroalueesta, totean, että keskustelen euroalueen taloudesta kahdenvälisesti alueen eri jäsenvaltioiden ministerien ja EKP:n pääjohtajan kanssa sekä monenvälisesti euroryhmän kokouksissa kerran kuussa.

Useimmissa euroryhmän kokouksissa käsitellään talouden tilannetta. Joskus sitä tarkastellaan yleisesti ja joskus kohteeksi otetaan jokin talouskehityksen erityisalue.

Mitä tulee inflaatioon, inflaatiovauhdin säilyttämisestä EKP:n tavoitteiden mukaisena on vastuussa itse EKP. Se on riippumaton toimielin, joka on perustamissopimuksen nojalla saanut muilta EU:n toimielimiltä valtuutuksen säilyttää hintavakaus, ja se tekee päätöksensä täysin itsenäisesti, mutta käy kuitenkin vuoropuhelua muiden toimielinten kanssa.

EKP:n pääjohtaja osallistuu euroryhmän kuukausittaisiin kokouksiin. Euroryhmän puheenjohtaja sekä talous- ja raha-asioista vastaava komission jäsen on lisäksi kutsuttu osallistumaan EKP:n neuvoston kokouksiin, joissa heillä on puheoikeus muttei äänioikeutta. Olemme ottaneet vastaan nämä kutsut.

Maaliskuussa Brysselissä järjestetyn euroryhmän kokouksen yhtenä aiheena oli juuri asuntomarkkinoiden tilanne, joka vaihtelee euroalueen jäsenvaltiosta toiseen. Joissakin euroalueen maissa ongelmana on varallisuushintojen inflaatio, kun taas toisissa maissa tilanne on päinvastainen, eli joissakin tapauksissa inflaatiokehitys on täysin vakaata ja joissakin tapauksissa asuntojen ja kiinteistöjen hinnat ovat laskeneet jo usean vuoden ajan.

Euroalueen sisäiset erot kiinteistöhintojen kehityksessä aiheuttavat ongelmia, sillä euroalueella voidaan lähtökohtaisesti noudattaa ainoastaan yhtä yhtenäistä rahapolitiikkaa, vaikka sen vaikutukset vaihtelevat jäsenvaltiosta toiseen. Olemme keskustelleet tästä asiasta. Euroopan komissio on sitoutunut esittämään euroryhmälle uusia selvityksiä ja ehdotuksia tulevien kuukausien aikana. Jos teitä kiinnostaa erityisesti tiettyjen euroalueen maiden kiinteistöhintojen analyysi, voin lähettää teille uusimman euroalueen taloutta käsittelevän kolmen kuukauden katsauksen, jonka yksikköni julkaisi muutama päivä sitten.

Puhemies. Kyselytunnille varattu aika on lopussa. Jäljellä oleviin kysymyksiin vastataan näin ollen kirjallisesti (ks. liite).

Kyselytunti on päättynyt.

(Istunto keskeytettiin klo 19.45 ja sitä jatkettiin klo 21.05.)

Puhetta johti

varapuhemies INGO FRIEDRICH

15. Kansalaisten Eurooppa -ohjelma (2007–2013) (keskustelu)

Puhemies. Esityslistalla on seuraavana Takkulan laatima kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan mietintö (A6-0076/2006) ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi kaudella 2007–2013 toteutettavasta "Kansalaisten Eurooppa" -ohjelmasta unionin aktiivisen kansalaisuuden edistämiseksi (KOM(2005)0116 – C6-0101/2005 – 2005/0041(COD)).

Hannu Takkula (ALDE), esittelijä. – *(FI)* Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluan aloittaa tämän mietintöni esittelyn lausumalla kiitokset kaikille niille, jotka ovat ottaneet osaa tähän työhön. Tämähän tuli meidän valiokuntaamme noin vuosi sitten, ehdotus esiteltiin parlamentille 6. huhtikuuta 2005 ja toukokuun alusta valiokuntamme alkoi käsitellä tätä. Sen jälkeen tähän ovat myös antaneet lausuntonsa budjettivaliokunta, jossa Neena Gill on tehnyt hyvää työtä, samoin kuin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta, jossa Giusto Catania on myös tehnyt hyvää työtä. Perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnalta on myös tästä lausunto, jonka laati Maria da Assunção Esteves. Haluan kiittää heitä kaikkia heidän hyvistä ja asiantuntevista lausunnoistaan.

Voin sanoa, että olemme tämän vuoden aikana tehneet paljon työtä, ja kiitän myös kaikkia "varjoraporttoijia" sekä valiokunnan vahvoja naisia ja myös miesjäseniä, jotka ovat tässä auttaneet minua, sekä kaikkia muita, jotka ovat olleet tässä mukana. Nyt olemme sitten siinä tilanteessa, että tästä on tarkoitus huomenna äänestää, ja ajattelin vielä mainita muutamalla sanalla tästä mietinnöstä.

Tämähän sisältää neljä tointa, ensimmäisenä aktiivisten kansalaisten Eurooppa, jossa on ystävyyskuntatoimintaa ja joka on saavuttanut paljon myönteistä julkisuutta ja palautetta nyt jo olemassa olevan ohjelman kautta. Kansalaishankkeet kuuluvat myös tähän ensimmäiseen toimeen. Toinen toimi on aktiivinen kansalaisyhteiskunta Euroopassa. Sen kautta voidaan saada rakennetukea EU-politiikan tutkimusorganisaatioille sekä Euroopan tason kansalaisjärjestöille ja tukea kansalaisjärjestöjen käynnistämille hankkeille. Tämä on myös hyvin tärkeä toimi. Kolmantena toimena on yhteinen Eurooppa: laajan näkyvyyden tapahtumat, tutkimukset, tiedotus ja tiedonvälitys. Neljäntenä toimena on aktiivisen muistiperinnön säilyttäminen Euroopan laajuudesta.

Tämän ohjelman tarkoituksena oli nimenomaan saavuttaa niitä eurooppalaisia, jotka syystä tai toisesta eivät vielä ole päässeet osallistumaan eurooppalaiseen ohjelmaan. Niin kuin me tiedämme, tällä hetkellä on paljon ihmisiä, jotka ovat jostakin syystä kokeneet Eurooppa-asian hyvin vieraaksi, ja Euroopassa on tapahtunut jopa syrjäytymiskehitystä. Tämän ohjelman kautta olemme yrittäneet löytää näitä ihmisiä, luoda heille sopivan ohjelman, jotta myös he voisivat kokea, mitä on yhdessä toimiminen, mitä on eurooppalainen identiteetti ja millä tavalla me voimme vahvistaa yhteistä eurooppalaista identiteettiä.

Niin viimeaikaiset tapahtumat Euroopan parlamentin vaalien yhteydessä kuin myös kansanäänestysten tulokset kertovat siitä, että aivan liian harva ihminen on kiinnostunut yhteisistä asioista. Kuten me tiedämme, on tärkeää vahvistaa eurooppalaista identiteettiä, on tärkeää vahvistaa Euroopan kansojen yhteistä toimintaa ja sitä kautta luoda kaikille mahdollisuuksia olla mukana siinä. Sanalla sanoen, tämä ohjelma on lähtenyt siitä, että emme ole halunneet tehdä elitististä ohjelmaa, vaan ohjelman, joka sopii kaikille eurooppalaisille. Joku on ehkä sanonutkin, että tämä on hiukan tällainen tilkkutäkki tai että tässä on laitettu monia erimittaisia asioita samaan ohjelmaan, mutta tämä on räätälöity juuri sitä varten, että tämä liittyy hyvin jo olemassa olevien ohjelmien joukkoon ja todellakin antaa mahdollisuuden kaikille eurooppalaisille osallistua eurooppalaiseen toimintaan.

Nyt näyttää siltä, että vaikka valiokunta oli hyvin yksimielinen – vain kaksi äänesti tyhjää ja muut äänestivät tämän ohjelman puolesta – huomiseen istuntoon on kuitenkin tulossa muutama tarkistus. Ne koskevat lähinnä tätä aktiivista muistiperintöä, tointa neljä. Sen lisäksi ne koskevat myös järjestöjä, jotka jo mainitaan tässä ohjelmassa. Näiden järjestöjen osalta haluaisin sanoa seuraavaa: toivon, että tämän aktiivisen muistiperinnön osalla me pitäydymme tämän ohjelman alkuperäiseen tarkoitukseen tukea natsien ja stalinistien aikaisen muistiperinnön säilyttämistä, sillä näiden totalitaaristen järjestelmien vaikutus ulottui koko Eurooppaan eikä vain yhteen maahan. Haluan tässä erityisesti kiittää Marianne Mikkoa, joka hyvin voimakkaasti toi esiin tämän stalinistisen näkökulman esille ja halusi sen otettavaksi mukaan.

Tässä yhteydessä minun on pakko todeta, että toivon, että tässä meidän kannassamme pysytään. Toivon myös, että ne lisäykset, jotka on tehty sekä sosialistien, EPP:n että vihreiden toimesta näihin uusiin järjestöihin – *Maisons de l'Europe*, Berliinin *Institut für Europäische Politik* ja *European Council on Refugees and Exiles* – voitaisiin hyväksyä osaksi tätä ohjelmaa. Valitettavasti aika on näin lyhyt ja olen ylittänyt aikani, joten en pysty tämän pitempään tässä puhumaan, mutta kiitos kaikesta tuesta. Toivon, että äänestys menee sen mukaisesti kuin me valiokunnassa olemme toivoneet.

(Suosionosoituksia)

Ján Figel, komission jäsen. *(EN)* Arvoisa puhemies, on kulunut vuosi siitä, kun ehdotimme tätä tärkeää ohjelmaa Euroopan kansalaisuuden edistämiseksi. Äänestämme huomenna mietinnöstä, joka ilmentää hyvin tänä aikana tehtyä työtä. Mietintö on merkittävä askel kohti ohjelmien uutta sukupolvea.

Haluan osoittaa kiitokseni kaikille mainituille valiokunnille, erityisesti kulttuuri- ja koulutusvaliokunnalle ja sen esittelijälle Takkulalle toimista, joissa ovat yhdistyneet päättäväisyys ja uudistushalu.

Näiden tekijöiden tasapaino näkyy mietinnössä, joka osoittaa myös, että valiokunta on komission kanssa yhtä mieltä aktiivisen kansalaisuuden edistämisen tärkeydestä rakennettaessa yhteistä Eurooppaa.

Ehdotus perustuu vakaumukseen, jonka mukaan aktiivisen kansalaisuuden vahvistaminen Euroopan tasolla on läheisessä yhteydessä unionin sisäisen yhteenkuuluvuuden tunteen ja eurooppalaisen identiteetin kehittymiseen. Eurooppalainen identiteetti täydentää muita, kansallisia, alueellisia ja paikallisia identiteettejä. Yhteiset arvot, historia ja monimuotoinen kulttuuri ovatkin ohjelman rakennuspalikoita.

Parlamentin valiokunta hyväksyi useita tarkistuksia, joissa esitetyt viittaukset eurooppalaisiin arvoihin rikastavat ehdotustamme. Voin ilokseni todeta, että ohjelmaan liittyvien toimien osalta mietinnössä on noudatettu komission ehdotusta ja varmistettu näin onnistuneiksi osoittautuneiden toimien jatkuvuus ja kansalaisosallistumiseen liittyvien innovatiivisten hankkeiden ja menetelmien alullepano. Arvostan mietinnössä esitettyä ehdotusta uuden, neljännen toimen sisällyttämisestä ohjelmaan. Tällä toimella tuettaisiin natsien ja Stalinin uhreiksi joutuneiden muiston vaalimista, mistä Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio sopivat marraskuussa.

Tarkastelen seuraavaksi kysymystä edunsaajista. Komissio on ehdottanut rajoitettua kuuden edunsaajan luetteloa. Edunsaajien valinnassa on otettu huomioon niiden ainutlaatuisuus eurooppalaisessa toimintaympäristössä. Kolme edunsaajista vaalii tai jatkaa perustajaisien työtä, kun taas toiset kolme ovat Euroopan laajuisia kattojärjestöjä. Euroopan unionin toimielimet ovat tukeneet kaikkia näitä useiden vuosien ajan, ja kaikki kuusi edunsaajaa edistävät tämän ohjelman tavoitteiden saavuttamista. Arvostan sitä, että valiokunta yhtyi periaatteisiimme ja vahvasti valintamme. Valiokunta esitti yhden uuden järjestön, Eurooppa-talon, lisäämistä. Tällä järjestöllä on kaikki edellä mainitut ominaisuudet. Tämä Euroopan laajuinen paikallisjärjestöjen verkosto pyrkii saamaan kansalaiset osallistumaan Euroopan unionin rakentamiseen. Voinkin ilokseni todeta, että komissio voi tukea tätä tarkistusta, ellei hyväksyminen merkitse sitä, että myös muut järjestöt täyttävät edunsaajia koskevat kelpoisuusehdot.

Lopuksi haluan tuoda julki ajatuksiani vapaaehtoisuudesta. Vapaaehtoisuus mainittiin ehdotuksessa esimerkkinä ohjelmaan liittyvistä kiinnostuksen kohteista. Valiokunnan esittämässä tarkistuksessa ehdotettiin maininnan poistamista. Katsomme kuitenkin, että vapaaehtoisuus on tehokas väline sosiaalisen yhteenkuuluvuuden lujittamisessa ja sitoutettaessa kansalaisia yhteiskuntaan ja että se ansaitsee näin ollen erityishuomiota ohjelmassa.

Nämä olivat pähkinänkuoressa ne pääkohdat, joihin halusin teidän kiinnittävän huomiota. Huomasitte varmasti, että näkemyksemme kohtaavat monessa asiassa. Haluankin korostaa, että on tärkeää jatkaa rakentavaa yhteistyötä huolimatta ohjelmaan tällä hetkellä liittyvistä taloudellisista epävarmuustekijöistä. Meidän on tehtävä kansalaisten edun nimissä kaikkemme sen eteen, että pääsemme sopimukseen mahdollisimman nopeasti. Näin voimme valmistella ohjelman täytäntöönpanoa, joka on määrä aloittaa tammikuuhun 2007 mennessä. Antamillanne äänillä välitätte merkittävän viestin Euroopan unionin kansalaisille, sillä otamme jälleen uuden tärkeän askeleen kohti kansalaisten Eurooppaa.

Neena Gill (PSE), budjettivaliokunnan lausunnon valmistelija. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän aluksi esittelijää hänen laatimastaan mietinnöstä. Kyse on tärkeästä ohjelmasta, olipa ohjelman englanninkielinen nimi Citizens for Europe tai Europe of Citizens. Kysyessämme asiaa edellisen kerran vuonna 1992 puolet kyselyyn osallistuneista Euroopan unionin kansalaisista sanoivat, etteivät he ole koskaan kokeneet itseään eurooppalaisiksi. Käsittääkseni luku on pienentynyt ajan myötä muttei kuitenkaan niin merkittävästi kuin haluaisimme. Tunsimmepa itsemme Euroopan kansalaisiksi tai emme, sitä kuitenkin olemme, ja meille kuuluvat myös kansalaisuuden mukanaan tuomat oikeudet ja velvollisuudet. Tällä ohjelmalla ihmiset on saatava tietoisiksi ja ylpeiksi Euroopan kansalaisuudesta.

On kuitenkin tärkeää muistaa, että olemme jo toteuttaneet samankaltaisia ohjelmia, joiden tarkoituksena on ollut kansalaisläheisyyden lisääminen. Ongelmana on ollut se, että yhteisön strategia on ollut tällä alalla pirstaleinen ja sekava. Haluankin kysyä komissiolta: voiko komissio taata, ettei tämä ole vain ohjelma muiden joukossa? Voidaanko sen avulla todella muuttaa asioita? Yhdistetäänkö se muihin toimiin johdonmukaisen kokonaisstrategian avulla? Toivon, että näin todella tapahtuu, mutta haluaisin komission selittävän, miten.

Koska puhun budjettivaliokunnan puolesta, olen huolissani siitä, ettei pyrkimyksiä tueta tarvittavin varoin. Olemme taas kerran antamassa toivoa vain murskataksemme sen jälleen. Ymmärrän hyvin, että kaikki parlamentin jäsenet haluavat vastata tärkeiksi katsomiinsa kysymyksiin ohjelman avulla. Ohjelman rahoitus on mielestäni kuitenkin kaikkea muuta kuin riittävä, ja meidän onkin käsiteltävä perinpohjaisesti joitakin esitetyistä tarkistuksista.

Haluan kiittää esittelijää siitä erityishuomiosta, jota hän on kiinnittänyt paikallistasolla järjestäytyneeseen kansalaisyhteiskuntaan, vammaiset mukaan lukien. Olen kuitenkin pahoillani siitä, ettemme ole painostaneet komissiota tekemään enemmän kaikkein huonoimmassa asemassa olevien yhteisöjen tavoittamiseksi.

Lopuksi toivotan ohjelmalle menestystä ja toivon, että budjettivaliokunnan esiin nostamat valvonta- ja arviointikysymykset otetaan huomioon.

Giusto Catania (GUE/NGL), kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan lausunnon valmistelija. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kansalaisuus on keskeinen kysymys Euroopan unionin poliittisen hankkeen kannalta.

Euroopan unionin aseman parantamiseen maailmanlaajuisessa toimintaympäristössä ei ole oikoteitä. Meidän on luotava äänestäjien tahtoon perustuva prosessi, jossa ei pyritä elvyttämään perustuslakisopimusta, jonka kansalaiset ovat tyrmänneet ja pyyhkineet mielestään. Meidän on rakennettava monikulttuurinen yhteiskunta, jossa korostetaan Euroopan unionin monimuotoista etnistä identiteettiä. Ennen kaikkea meidän on edistettävä maahanmuuttajien kotouttamista sekä kansalaisoikeuksien laajentamista.

Tämän vuoksi olemme myös sitä mieltä, että Euroopan kansalaisuuden käsite on sidottava läheisesti asuinpaikkaan ja että tavoitteena on oltava nimenomaan sopeuttamisen edistäminen. Uskomme, että Kansalaisten Eurooppa -ohjelma on tässä suhteessa käyttökelpoinen ja perusteltu väline kehitettäessä Euroopan kansalaisuus-oikeuksia, jotka on erotettava entistä selvemmin kansallisista kriteereistä.

Ohjelman toimet ovat kannatettavia, millä viittaa erityisesti ystävyyskuntatoimintaan ja Euroopan muistiperinnön aktiiviseen säilyttämiseen. Jälkimmäisen suhteen meidän on mielestäni kuitenkin

ilmaistava itsemme selkeästi. Sodat ja autoritaariset järjestelmät antoivat leimansa 1900-luvulle, ja natsien ja Stalinin toteuttamien joukkokarkotusten ja -tuhojen uhrien määrä oli suunnaton. Tuon aikakauden historiaa ei kuitenkaan voida muistella ilman fasististen järjestelmien uhrien muistamista: Italiassa fasistit riistivät miehiltä ja naisilta vapauden kahdeksi vuosikymmeneksi. Italian hallinto oli lisäksi monessa suhteessa yhteneväinen kansallissocialismin kanssa.

Espanja, Portugali ja Kreikka saivat vasta äskettäin takaisin demokratiansa ja vapautensa. Fasisminvastaisuus on eurooppalainen arvo, eikä sitä voida pelkistää kansallisten tapahtumien tasolle. Mielestämme fasismin uhreja onkin syytä muistaa, jotta välttyisimme tulevaisuudessa vastaavilta tapahtumilta. Euroopan unionissa on vielä nykyäänkin uusfasistisia ryhmiä, jotka imevät vaikutteita muukalaisvihasta, homofobiasta, islamin vastaisuudesta ja juutalaisvastaisuudesta.

Tällaisten autoritaaristen järjestelmien uhrien jättäminen ohjelman ulkopuolelle olisi paitsi surullista myös uhka Euroopan kansalaisuuden ja yhteisen eurooppalaisen identiteetin edistämiseksi. Toivomme siksi, että tarkistukset 62 ja 63 hyväksytään.

Maria da Assunção Esteves (PPE-DE), perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan lausunnon valmistelija. – (PT) Eurooppalainen identiteetti määritellään tilaksi, jossa ihmisarvoon liittyvät yleismaailmalliset arvot kohtaavat joukon erillisiä perinteitä. Tänään käsittelemällämme Kansalaisten Eurooppa -ohjelmalla edistetään eurooppalaista identiteettiä, joka on loppujen lopuksi vain yksi tapa elää.

Ohjelmalla kannustetaan eettiseen tietoisuuteen maailmasta, Euroopan kansalaisuuden syvimpään ilmaisumuotoon. Ohjelmalla viitotetaan tietä yhteisön kansalaisten ja EU:n toimielinten välistä yhteistyötä koskevalle poliittiselle mallille. Tämä edesauttaa Euroopan unionin kansalaisten osallistumista unionin päätöksentekoprosessiin, mikä tekee ohjelmasta erityisen merkittävän. Euroopan unionin on nyt kehityttävä poliittiseksi unioniksi ja muututtava markkina-alueesta julkiseksi keskustelufoorumiksi.

Pyrkiminen kohti Euroopan kansalaisuutta merkitsee kuitenkin suurta haastetta toimielimille. Kansalaisuuspolitiikka edellyttää myös EU:n toimielinten kehittymistä nykyistä poliittisemmiksi. Kysymys Euroopan kansalaisuudesta pyörii hyvin pitkälti sen ympärillä, miten toimielimet ajavat kansalaisten etua Euroopan unionin politiikassa.

Euroopan unionin toimielinten uudistamisen tarve on ilmeinen. Tarvitaan myös uusia sääntöjä, jotka vetävät kansalaisia puoleensa ja antavat heille valtaa. Lisäksi tarvitaan selvästikin poliittinen polttopiste, jonka ympärille eurooppalainen poliittinen kenttä voi rakentua. Jotta tämä voisi tapahtua, Euroopan unionin kansalaisia, puolueita ja toimielinten välisiä suhteita koskevien rakenteiden on muututtava poliittisemmiksi. Kenties eurooppalainen julkinen keskustelu vain odottaa alkusysäystä. Kenties eurooppalainen julkinen keskustelu odottaa käänteentekevää hetkeä ja perustuslakia.

Rolf Berend, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, Euroopan unioni on todellakin vaikeassa tilanteessa juuri nyt. Sen jälkeen, kun perustuslakisopimus hylättiin Ranskassa ja Alankomaissa, kansalaiset ovat suhtautuneet yhä epäilevämmiin EU:n toimielimiin ja nopeaan laajentumiseen. Kansalaisten Eurooppa -ohjelmalla pyritään edistämään aktiivista Euroopan kansalaisuutta sekä vähentämään tyytymättömyyttä ja vieraantumista.

Ryhmäni tukee aktiivisesti ohjelman päätavoitteita, jotka ovat eurooppalaisten arvojen ja saavutusten tukeminen sekä kulttuurisen monimuotoisuuden vaaliminen kansalaisten yhteenkuuluvuuden lujittamiseksi. Tämä ohjelma on eräs niistä keinoista, joilla EU voi saavuttaa kyseiset tavoitteet. Ne pyritään saavuttamaan ystävyyskuntatoiminnan, kansalaishankkeiden ja aikuiskoulutuskeskusten avulla sekä rakentamalla eurooppalaisia verkostoja kansalaisyhteiskunnan alalla.

Kuten on jo mainittu, tässä yhteydessä ei pidä aliarvioida Euroopan muistiperinnön aktiivisen säilyttämisen merkitystä erityisesti natsien ja Stalinin joukkokarkotuksiin ja -tuhoihin liittyvien muistomerkkien osalta. Nämä totalitaariset järjestelmät vaikuttivat koko Eurooppaan, ja niiden rikosten uhrien muistomerkkien säilyttäminen on sisällytetty ohjelmaan ja sen rahoituksen piiriin. Ryhmäni kannattaa molempia.

Ohjelmalle ehdotettu kokonaistalousarvio on kauden 2007–2013 rahoitusnäkymissä 235 miljoonaa euroa. Kun otetaan huomioon Kansalaisten Eurooppa -ohjelman kunnianhimoiset tavoitteet, tämä summa ei tietenkään vastaa ohjelman todellista merkitystä välineenä, jonka avulla kansalaiset saadaan tietoisiksi

eurooppalaisesta identiteetistään ja yhteisistä arvoistaan ja jolla lisätään yleisesti Euroopan yhdentymisen kannatusta ja vahvistetaan yhdentymisprosessia.

Emine Bozkurt, PSE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, Euroopan on oltava ennen kaikkea kansalaisten Eurooppa. Tämän vuoksi olenkin tyytyväinen, että ohjelman englanninkielinen nimi Citizens for Europe on muutettu jäsen Takkulan mietinnössä muotoon Europe for Citizens.

Vähemmän tyytyväinen olen siihen, että Euroopan unionin neuvosto korostaa kansalaisten osallistumisen tärkeyttä Euroopan unionissa mutta torjuu meidät jollakin verukkeella, kun koittaa aika päättää kansalaisten Eurooppa -ohjelman rahoituksesta. Neuvoston kitsastelu ei tee oikeutta ohjelmalle. Pahempaa on kuitenkin se, että tämä on vaikeuttanut huomattavasti jäsen Takkulan laatimasta mietinnöstä käytävää keskustelua, sillä puhuessamme Euroopan unionin kansalaisten osallistumisesta tarkoitamme tosiasiaa kaikkia kansalaisia. Tällöin mukaan lasketaan myös ne eurooppalaiset, jotka ovat joutuneet esimerkiksi diktatuurien tai Euroopan sisäisten selkkausten uhreiksi, sekä uudet kansalaiset, maahanmuuttajat ja kolmansien maiden kansalaiset, jotka ovat asuneet Euroopassa pitkään. Mukaan lasketaan myös kaikenikäiset kansalaiset.

Jos riittävä rahoitus – jota ei ole – olisi saatavilla, voisimme varmasti rahoittaa koko joukon hankkeita, jotka koskisivat kaikkia näitä kansalaisryhmiä. Nyt voidaan kuitenkin rahoittaa vain hyvin tarkasti rajattu määrä hankkeita. Välttääkseen innokkaana hakemuksensa jättävien ihmisten pettymyksen siinä vaiheessa, kun komissio hylkää heidän hakemuksensa, jäsen Takkula uskalsi aiheuttaa pettymyksen jo nyt tekemällä heti erittäin selväksi, kuka täyttää rahoitusehdot ja kuka ei. Tämä on ymmärrettävää, ja kannatan yleisestikin ottaen tämänkaltaista työskentelytapaa.

Kun kyse on eurooppalaisten diktatuurien uhrien muistamisesta, tämä lähestymistapa on kuitenkin kiusallinen ja valitettava. Ovatko jonkin diktatuurin uhrit tärkeämpiä kuin jonkin toisen? Eivät tietenkään. Meidän on pyrittävä välttämään tällaisen vaikutelman luomista senkin uhalla, että komissio joutuu myöhemmässä vaiheessa tuottamaan pettymyksen hakijoille. Tästä syystä toivon, että kaikki tukisivat Euroopan parlamentin sosialidemokraattisen ryhmän esittämää tarkistusta, jossa vetoamme kaikkien eurooppalaisten diktatuurien uhrien muistamisen puolesta. Euroopan kansalaisen ei pidä joutua kärsimään neuvoston taloudellisista kampanjoista.

Vielä ei ole liian myöhäistä. Rahoitusnäkyviä koskeva lopullinen päätös tehdään, ennen kuin mietintö palaa parlamenttiin toista käsittelyä varten. Vetoankin kiireellisesti asianosaisiin, että kulttuuria, ja erityisesti Kansalaisten Eurooppa -ohjelmaa varten, vapautettaisiin lisävaroja. Euroopan unioni ei ole mitään ilman kansalaisiaan. Tämän neuvosto, komissio ja parlamentti ovat osoittaneet todeksi kerta toisensa jälkeen. Tarvitsemme siis varoja, sillä ohjelma tarjoaa monia mahdollisuuksia, joita ovat esimerkiksi ystävyyskuntatoiminta, tutkimusorganisaatioiden ja kansalaisjärjestöjen tukeminen sekä kansalaisten välisten yhteyksien kehittäminen vaikkapa urheiluseurojen kautta. Nämä ovat kaikki hyviä ajatuksia, mutta ilman asianmukaista rahoitusta hyvätkin ajatukset ovat vain tyhjiä lupauksia. Jos Euroopan unioni haluaa saavuttaa kansalaisten Euroopan, se ei saa nyt jättää kansalaisiaan pulaan.

Karin Resetarits, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, olen erittäin kiitollinen esittelijä Takkulan sitoutuneisuudesta, joka ulottuu aina Euroopan unionin sydämeen saakka.

Euroopan unionin pitäisi olla lähellä unionin kansalaisten sydäntä. Tämä on ohjelman perimmäinen ajatus. Aktiivista kansalaisuutta on edistettävä aiempaa voimakkaammin. Kyse on kansalaisten mukanaolon parantamisesta, sillä valtaosa kansalaisista ei hyväksy Euroopan unionia ja tietää aivan liian vähän sen ihanteista, arvoista ja tavoitteista. Euroopan unioni on vieras unionin kansalaisten enemmistölle, joka ei koe sitä kotimaakseen. Euroopan yhdentymispolitiikkaa uhkaa epäonnistuminen. Euroopan unioni on monille liian raskas, liian monimutkainen, liian käsittämätön, liian kylmä. Siksi pidän erittäin toimivana esittelijän lähestymistapaa, Euroopan unionia koskevan kiinnostuksen herättämistä kansalaisille mieluisten alojen, kuten urheiluseurojen, kulttuurialoitteiden ja vapaa-ajan aktiviteettien kautta.

Haluan tänään vedota sen puolesta, että television kautta välitettäisiin enemmän Eurovision tapahtumia. Kerran vuodessa järjestettävä Eurovision laulukilpailu ei riitä antamaan kansalaisille kestävää käsitystä maanosan monimuotoisuudesta. Miksei ole olemassa esimerkiksi Euroopan elokuvakilpailua, Eurovision tanssakilpailua, "Euro-idolsia" tai eurooppalaisia lauantai-illan ohjelmia, joissa jäsenvaltiot voisivat ottaa huvin vuoksi mittaa toisistaan? Vain näin voitaisiin todella herättää epäpoliittisten Euroopan unionin kansalaisten kiinnostus, jopa innostuneisuus maanosaansa – meidän maanosaamme – kohtaan.

Eurooppalaiset televisioyhtiöt ovat parhaillaan tiiviisti yhteydessä toisiinsa uuden "televisio ilman rajoja" -direktiivin tiimoilta. Vaatikaamme ja tukekaamme myös television kansallisten viihdeohjelmien sitoutumista Euroopan unioniin.

Helga Trüpel, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Figel, hyvät kollegat, minäkin olen hyvin tyytyväinen ohjelmaan, sillä sen avulla pyritään vastaamaan monien kansalaisten havaitsemaan Euroopan unionin luottamuspuolaan.

On tärkeää, että ruohonjuuritasolla voidaan keskustella laajasti Euroopan unionin poliittisesta ja kulttuurisesta itseymmärryksestä, unionin sosiaalisesta vastuusta ja tulevaisuudesta sekä myös unionin tavoittelemasta asemasta maailmassa. Vain keskustelemalla suurten kansalaisjoukkojen – nuorten, ikäihmisten, kulttuuriorganisaatioissa vaikuttavien ja poliittisiin yhdistyksiin kuuluvien – kanssa ruohonjuuritasolla koko Eurooppaa koskevista poliittisista kysymyksistä voimme tavoittaa kansalaiset ja löytää tiemme heidän sydämiinsä viime kuukausia paremmin.

Tämän vuoksi kysymys Euroopan unionin tulevaisuudesta on niin keskeinen ohjelman kannalta, mutta keskeinen on myös Euroopan unionin historia. On valitettava tosiasia, että natsismi ja stalinismi, eurooppalaisen totalitarismin ilmentymät, aiheuttivat suurta kärsimystä, murhia ja rikoksia paitsi Euroopassa myös muualla maailmassa. Mielestäni onkin asianmukaista, että ohjelmassa muistetaan tämä totalitaarinen menneisyys ja että teemme kaikkemme ehkäistäksemme vastaavien tapahtumien toistumisen.

Haluan mainita vielä erikseen, etten näe tätä kilpailuna muiden Euroopassa vallinneiden diktatuurien kanssa. On toki asianmukaista arvioida näitä asioita uudelleen kansallisella tasolla, kuten me kaikki teemmekin. Yhtä asianmukaista on kuitenkin myös se, että tähän Euroopan unionin ohjelmaan sisältyy viittaus eurooppalaiseen totalitarismiin. Siksi kannatan esittelijän ehdotusta.

Miguel Portas, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (PT) Aloittakaamme ohjelman nimestä: pitäisikö englanninkielisen nimen olla Citizens for Europe vai Europe for Citizens? Ero ei johdu komission huolimattomuudesta. Se on Euroopan unionin toimielimissä vallitsevan kulttuurin tulos. Euroopan unioni ei saa uusia kansalaisia niin kauan kuin toimielinten Eurooppa edelleen pahentaa sosiaalista jakautumista ja identiteettiongelmia toimillaan. Tätä ongelmaa ei voida ratkaista millään kansalaisuusohjelmalla. On joka tapauksessa selvää, ettei voi olla hyvä asia, jos kaikki ohjelmassa sen nimeä myöten viittaa perimmäiseen ongelmaan.

Tämän vuoksi kannatan nimenmuutosta, vaikka peräänkuulutankin tällä hetkellä puuttuvaa johdonmukaisuutta. Korostan siksi kolmea näkökohtaa. Rahoituksen niukkuuden vuoksi valittavana on kaksi vaihtoehtoa: varat joko keskitetään muutamaan, hyvin huomiota herättävään toimeen tai ne jaetaan Euroopan kansalaisuutta edistävien hankkeiden kesken. Esittelijä on päätenyt kompromissiin, vaikka hän onkin pyrkinyt parantamaan jälkimmäisen vaihtoehdon asemia. Itse olisin mennyt paljon pidemmälle. Minulla ei ole mitään suuria tapahtumia vastaan, mutta valehtelua vastustan jyrkästi.

Ohjelman suurin ansio on, että sen täytäntöönpanossa voidaan hyödyntää yhteisiä verkostoja, joiden maanläheinen toiminta tukee kansalaisuutta. Tämän mahdollisuuden käyttämättä jättäminen vääristäisi kansalaisuusajatuksen. Siksi suuren rahasumman kohdentaminen kuuden, nyt kahdeksan, instituution rahoittamiseen ilman kilpailua olisi kestävämpi. Tavanomainen käytäntö sivistyneessä yhteiskunnassa on valita hankkeet avointen kilpailujen avulla. Asteikon toisessa päässä ovat lobbauksen, järjestelyjen ja suosituimmuuden lait. Tässä nimenomaisessa tapauksessa kahden uuden organisaation sisällyttämisestä päästiin sopimukseen yhdennellätoista hetkellä. En kyseenalaista järjestöjen ansioita vaan tukien myöntämismenettelyn täydellisen ansiottomuuden. Menettelyn täydellinen vastakohta olisi Euroopan kansalaisuudesta annettava oppitunti, johon kuuluvat kilpailut ja jolla kilpailijat toivon mukaan palkitaan puolueettomasti ansioidensa perusteella.

Viimeinen kysymykseni liittyy muistamisen ongelmaan. On täysin ymmärrettävää, että uusien itäisten jäsenvaltioiden liittymisen myötä on herännyt ajatus stalinismin uhrien muistamisen rinnastamisesta holokaustin uhriin. Tämä on perusteltua, mutta koko totuus jää edelleen kertomatta: puuttumaan jää Etelä-Euroopan fasismien uhrien muiston kunnioittaminen. Meidän on otettava kansalaisuus kysymyksessä huomioon uhrien, heidän perheidensä ja jälkeläistensä kärsimysten kunnioittaminen. Muut arviointiperusteet eivät tule kysymykseen. Portugalissa on kansanliike, joka vastustaa kampanjoimalla suunnitelmaa muuttaa vanhan järjestelmän aikainen poliisien päämaja loistoasunnoiksi museon sijaan. Jokainen yksilö tuo omat muistonsa Eurooppaan. Noiden muistojen, kaikkien noiden muistojen myötä

muisti voi itsessään olla yksi kansalaisuuden osatekijä. Fasismi oli esimerkki totalitarismista. Sekin oli eurooppalaista.

Ģirts Valdis Kristovskis, UEN-ryhmän puolesta. – (LV) Hyvät kuulijat, haluan korostaa, ettemme saisi vain puhua Euroopan kansalaisten tärkeistä yhteisistä arvoista. Meidän on myös pantava jäsen Takkulan mietinnön sisältö aktiivisesti täytäntöön. Tämä on yhä tärkeämpää, sillä huoli siitä, ettei Euroopan unionia ja sen identiteettiä enää ymmärretä globalisoituvassa maailmassa, kasvaa jatkuvasti.

Meidän on todellakin kehitettävä monimuotoinen, rehellinen ja demokraattinen Euroopan unioni, joka on avoin muuta maailmaa kohtaan. Erityistä huomiota on kiinnitettävä historiallisiin ja kulttuurisiin näkökohtiin. On tuettava toimia, joiden tarkoituksena on muistaa joukkokarkotuksia ja natsismin ja stalinismin – toistan, myös stalinismin – uhreja. Meidän on säilytettävä näiden rikosten todistusaineisto. Tällaiset toimet ilmentävät Euroopan parlamentin ajattelutavan kehittymistä, kuten jäsenet ovat osoittaneet. Samaa ei valitettavasti voida sanoa neuvoston laatimista sanamuodoista. Niissä on merkittävästi säilynyt kylmän sodan vuosille ominainen silmien ummistaminen totalitaarisen kommunistihallinnon tyrkyttämiltä Euroopan historiaa koskevilta puolitotuuksilta. Neuvostoa on muistutettava siitä, että myös stalinismi oli totalitarismia ja aivan yhtä tuhoisa järjestelmä henkensä menettäneiden eurooppalaisten kannalta.

Jäsen Takkulan laatima mietintö on hyvä. Se edustaa sitä nykyisin yleistä ajattelutapaa, ettei historiallisessa totuudessa tehdä eroa kansallissosialistien ja kommunistien tekemien rikosten välillä. Rikokset ovat rikoksia, ja rikoksina ne pysyvätkin.

Olen yllättynyt siitä, että tässä demokratian tyysijassa kohtaamme edelleen oikeus- ja totuusaloitteita, joiden tarkoituksena on punnita, onko holokaustissa kuolleiden muisto pakkotyöleireillä kuolleiden muistoa tärkeämpi vai toisinpäin.

Kiitän esittelijää ja nykyaikaista ajattelutapaa edustavia parlamentin jäseniä siitä, että he ovat puhuneet rehellisestä, yhteisten arvojen ja paikkansapitävän historian varaan rakentuvasta Euroopan unionista.

Thomas Wise, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan suorittaa pienen kokeen. Pyydän kaikkia istuntopöydässä olijoita riisumaan kuulokkeensa kolmeksi sekunniksi. Yksi, kaksi, kolme. Mitä kuulitte? Ette yhtään mitään! Tämä on hiljaisuuden ääni, joka ilmentää lainsäädäntöehdotuksen taustalla olevia vaatimuksia. Onko joku vaatinut meitä tekemään jotakin? Ei! Auttaako lainsäädäntöehdotus vastaamaan 450 miljoonan ihmisen perimmäisiin huoliin taistelussa elannon hankkimisesta ja jokapäiväisten ongelmien ratkaisemisesta? Vastaus on jälleen ei.

On yleisessä tiedossa, että jostakin, mitä annat mutta mistä ei pääse eroon, on vain vähän iloa saajalle, jos hän ei ole tehnyt työtä sen saamiseksi. Kuinka halpa onkaan Euroopan kansalaisuus, jota tyrkytetään väkisin, jota ei haluta ja josta ei voi kieltäytyä eikä luopua.

Tässä sitä taas ollaan. Jälleen yksi jättimäinen propagandahanke totuuden vääristämiseksi ja kätkemiseksi. Toiveena ja käsityksenä näyttää olevan, että hankkeella parannetaan joka puolella maanosaa lisääntyvä skeptisyys. Alhainen äänestysvilkkkaus Euroopan parlamentin vaaleissa, laajentumisen äänekäs vastustaminen ja hylätty perustuslaki aiotaan ilmeisesti kaikki korjata syyttämällä 235 miljoonaa euroa hankkeisiin, joilla pyritään saamaan kansalaiset siihen uskoon, että EU todella tekee jotain heidän hyväkseen.

Tämä on jakamiseen perustuvaa kansalaisuutta. Hinta nousee, mutta samalla oikeutesi jaetaan pois. EU ei kuuntele kansalaisia, joita sen on tarkoitus edustaa. Sen sijaan se yrittää saavuttaa suosiota lahjomalla. Euroopan yhdentymisen on kuitenkin juuri se, mitä kansalaiset yhä enenevässä määrin vastustavat. Miksi? Koska jokainen valtio herää hiljalleen siihen todellisuuteen, etteivät kaikki sovi samaan muottiin euroalueella. Sama pätee yhteisen kansalaisuuteen.

Olen sanonut aiemmin, että jos EU on vastaus, kysymyksen on täytynyt olla tyhmä. On itse asiassa varsin lohduttavaa, että miljoonat kansalaiset ympäri maailmaa ovat kanssani samaa mieltä.

James Hugh Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, eurooppalaisen hankkeen edistäjien halu luoda Euroopan kansalaisuus juontuu siitä, että kansalaisuus ja valtio kuuluvat yhteen.

Aidon kansalaisuuden toteutumisessa tai sen haluttavuudessa ei ole kuitenkaan kyse rahankäytöstä. Uskollisuus tulee sydäimestä, ei lompakosta. Voisimme varmasti löytää parempia käyttötarkoituksia

näille 230 miljoonalle eurolle – tai 290 miljoonalle, kuten jotkut haluavat – kuin tämän keinoitekoisen Euroopan kansalaisuuden edistäminen.

Kaiken hukkaan heitetyn rahoituksen jälkeen ranskalaiset haluavat edelleen olla ranskalaisia ja britit brittejä, ja poliittista euroeliittiä lukuun ottamatta kaikki arvostavat enemmän oman maansa kuin Euroopan kansalaisuutta. Miksi me sitten yritämme niin kovasti uhmata asioiden luonnollista tilaa luomalla keinoitekoisen korvikkeen, kun voimme jäsenvaltioissamme nauttia aidosta ja alkuperäisestä kansalaisuudesta? Muuntogeeninen kansalaisuus saattaa sopia joillekin mutta ei minulle.

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, yksi tehokkaan ja osallistuvan kansalaisuuden olennainen osa on käsitys yhteiskunnan yhteisestä perinnöstä. Jos perintöä ei tunnusteta, jos se jätetään huomiotta tai sitä vääristellään, yhteiskunta erotetaan todellisuudesta. Yhteiskunta todellisine luonteineen ja ominaispiirteineen jää sorrettuun asemaan, eikä sille suoda oikeutta elämään.

Tämän vuoksi esittelijän tekemä tarkistus 29 on erittäin merkittävä niiden tuhansien keski- ja itäeurooppalaisten kannalta, joiden perheet tai perheenjäsenet teloitettiin tai karkotettiin tai kuolivat Stalinin pakkotyöleireillä. Tämä kaikki tapahtui vain siitä syystä, että näiden ihmisten eloonjääminen nähtiin uhkana Hitlerin ja Stalinin surullisenkuuluisan Molotov–Ribbentrop-sopimuksen myötä hyväksymälle valtioiden laittomalle miehitykselle.

Tässä yhteydessä on keskusteltu jäsen Sifunakisin tekemistä tarkistusehdotuksista 62 ja 63, joissa viitataan konflikteihin Espanjassa, Portugalissa ja Kreikassa. Mielestäni nämä ovat tärkeitä kysymyksiä, mutta niitä pitäisi käsitellä toisessa asiayhteydessä. Toivon, että koko parlamentti kannattaa tarkistusehdotusta 29, sillä näin emme heikennä sanomaa siitä, että Hitler ja Stalin olivat rikostovereita, jotka purkivat vihansa Euroopan kansoihin.

Neuvostoliiton sisäasiain kansankomissariaatin (NKVD) 11. lokakuuta 1939 antama määräys nro 001223 "Neuvostovastaisten ja yhteiskunnalle vieraiden elementtien operatiivinen laskenta" oli alkusoittoa Neuvostoliiton valtiollisen turvallisuuden kansankomissaarin Merkulovin määräämille joukkokarkotuksille. Määräyksen pani täytäntöön hänen apulaisjohtajansa Serov. Kesäkuun 13. ja 14. päivän välisenä yönä vuonna 1939 Liettuasta karkotettiin 34 260, Latviasta 15 081 ja Virosta 10 205 ihmistä. Tämä oli vain kaikkein pahamaineisin karkotus niiden monien karkotusten joukossa, jotka jatkuivat aina vuoteen 1951 saakka. On tärkeää, että EU tukee nyt molempien diktatuurien uhrien muistoa.

Ilman totuutta ei synny sovintoa. Nykypäivän venäläiset eivät ole sen enempää vastuussa Stalinin rikoksista kuin saksalaiset ovat Hitlerin hirmuteoista. Euroopan kansalaisuus ja hyvät naapurisuhteet voivat kuitenkin perustua vain kunnioittavaan...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

(Suosiosoituksia)

Puhemies. Sallinette minun tehdä vielä yhden korjauksen. Käännöksessä mainittiin Maltan sopimus. Malta on kaunis saari. Kyseessä oli kuitenkin Jaltan sopimus: sanoissa on vain pieni ero.

Nikolaos Sifunakis (PSE). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Euroopan unionin kansalaisten alhainen äänestysaktiivisuus Euroopan parlamentin vaaleissa ja perustuslakisopimuksen hylkääminen kahdessa jäsenvaltiossa ovat ehkä vain jäävuoren huippu unionin kansalaisten ja unionin välisestä suhteesta, joka on toisinaan vaikea.

Tämän vuoksi tarvitsemme ohjelman, jolla voimme kannustaa kansalaisia heikoissa kohdissa – toisin sanoen saada heidät osallistumaan nykyistä aktiivisemmin yhteisiin hankkeisiin, joiden tavoitteena on kansalaisten keskinäinen ja eurooppalaisen identiteetin eri kulttuuristen ja historiallisten variaatioiden välinen yhteisymmärrys.

Jäsen Takkula on valmistellut Kansalaisten Eurooppa -ohjelmaan liittyvää ehdotustaan suurella innolla. Mietinnössään arvoisa jäsen Takkula on nimennyt ohjelman uudelleen: alkuperäinen englanninkielinen nimi Citizens for Europe on korvattu nimellä Europe for Citizens. Näin hän on korjannut puutteen ohjelmassa, jonka myötä yhdistetään jo käynnissä olevat yhteisön ohjelmat, kuten lähinnä nuorille suunnattu elinikäisen oppimisen ohjelma ja nuorisotoimintaohjelma.

Euroopan historiaan kuuluu kuitenkin kaksi vaikeaa 1900-luvun kautta, jotka nekin ovat osa yhteistä muistiperintöämme ja historiaamme. Autoritaaristen järjestelmien teloittamien, karkottamien ja vangitsemien uhrien muiston on jäätävä elämään. Emme voi emmekä saa unohtaa niitä traagisia hetkiä, jotka maanosamme koki 60 vuotta sitten natsien keskitys- ja tuhoamisleireillä. Emme myöskään voi emmekä saa unohtaa Stalinin aikaisia rikoksia. Valikoivan muistiperinnön vaaliminen on kuitenkin mahdotonta. Emme voi kunnioittaa natsismin ja stalinismin uhrien muistoa ja samalla unohtaa eteläisen Euroopan fasismia ja diktatuureja.

Tänä vuonna tulee kuluneeksi 20 vuotta Espanjan ja Portugalin liittymisestä Euroopan yhteisöön. Yli 40 vuotta kestänyt fasismien kausi jätti molempiin maihin surullisen jäljen. Juhlimme tänä vuonna myös Kreikan 25 jäsenyysvuotta Euroopan yhteisössä. Vuosien 1946 ja 1974 välillä Kreikassa toimi keskitysleirejä, joilla teloitettiin tuhansia kansalaisia poliittisten näkemystensä vuoksi. Roomalaistenkin karkotuspaikkana käyttämästä Yiaroksen saaresta sekä Makronisista tuli joukkohautoja: tuhannet saarille karkotetut ihmiset joutuivat kärsimään koettelemuksista ja kidutuksesta ja menettivät lopulta henkensä.

Etelä-Euroopan maita yhdistää se, että niissä demokratia vakiintui suureksi osaksi sen ansiosta, että maat liittyivät Euroopan yhteisöön.

Kansalaisten Eurooppa -ohjelmassa, josta tänään keskustelemme, on siksi ainesta, ja se on kokonaisuutena ottaen arvokas. Jäsen Catanian ja muiden jäsenten aiemmin ehdottamat tarkistukset onkin hyväksyttävä, sillä ne täydentävät kollegamme Takkulan laatimaa erittäin kattavaa ja tärkeää mietintöä.

Šarūnas Birutis (ALDE). – *(LT)* Olen tyytyväinen Euroopan komission uuteen aktiivista Euroopan kansalaisuutta koskevaan aloitteeseen ja kannatan sitä. Haluan myös kiittää esittelijää hyvin laaditusta mietinnöstä. Euroopan kansalaisuuden edistäminen on olennainen edellytys onnistuneesti laajentuneen Euroopan unionin toiminnalle. Erityisesti vuonna 2004 toteutuneen laajentumisen jälkeen Euroopan unioni tarvitsee ohjelman, jossa kiinnitetään erityishuomiota kansalaisiin. Tällä hetkellä aktiivisen demokratian puute on yksi Euroopan unionin polttavimmista ongelmista, ja siksi olemme tyytyväisiä pyrkimyksiin edistää eurooppalaista identiteettiä, tukea kansalaisuutta ja kannustaa aktiiviseen toimintaan Euroopan yhdentymisen alalla. Liettuassa mielipidemittaukset kertovat kansalaisten suuresta epäluottamuksesta tärkeitä valtiollisia instituutioita kohtaan ja äänestysaktiivisuuden enteillään laskevan. Suuntaus on sama Euroopan unionin kohdalla. Myös EU:n keskivertokansalaisen luottamus on alhaista, olipa kyse poliittisista puolueista, kotimaan hallituksesta tai sen parlamentista. Aktiivista Euroopan kansalaisuutta koskevan aloitteen avulla eurooppalaisten arvojen yhdentymisen voidaan havaita kansallisella tasolla. Lisäksi aktiivisesti rakennettavalla eurooppalaisella identiteetillä on myönteinen vaikutus Euroopan unionia koskeviin yhteisiin päätöksiin.

Euroopan unionin toimielinten on oltava vastuussa paitsi jäsenvaltioiden hallituksille ja niiden valtuuskunnille myös kansalaisille. Toimien täytäntöönpanolla edistetään Euroopan unionin poliittisen hankkeen avoimuutta ja vastuullisuutta. Eurooppalaista kulttuuria ja sen monimuotoisuutta tuetaan, ja kansalaisia ja järjestöjä rohkaistaan rajat ylittävään yhteistyöhön. Menneisyyden, Stalinin pakkotyöleirien ja fasistien holokaustin, tasapuolisella käsittelyllä vahvistettaisiin Euroopan kansalaisuutta. On tärkeää, että ohjelma on kaikkien asianosaisten, siis kansalaisjärjestöjen ja oppilaitosten, ulottuvilla. Aloite on avainasemassa lisättäessä kansalaisten tietoista vaikuttamista omaan ja lastensa tulevaisuuteen Euroopan unionissa.

Bernat Joan i Marí (Verts/ALE). – *(EN)* Arvoisa puhemies, eurooppalaisena ja katalonialaisena olen täysin samaa mieltä historiallisen muistin vahvistamisen tarpeesta, sillä menneisyydestä oppimalla voimme välttää tulevia katastrofeja.

Jäsen Takkulan laatimassa mietinnössä ehdotetaan rahoitusta historiallisille kohteille, jotka liittyvät merkittävimpiin Eurooppaa koetelleisiin totalitaarisin järjestelmiin, natsismiin ja stalinismiin. Olen samaa mieltä esittelijän kanssa, mutta haluaisimme laajentaa ehdotuksen koskemaan myös muita tällaiseen autoritaariseen järjestelmään suoraan liittyviä osa-alueita.

Me Kataloniassa kärsimme Francon diktatuurista, joka oli alun perin hyvin samankaltainen kuin natsismi ja Italian fasismi. Ainoa toisen maailmansodan seurauksena kuollut demokraattisen valtion presidentti oli Katalonian autonomisen hallituksen päämies Lluís Companys. Ensimmäinen vihollisen lennoston satunnaisen pommituksen kohteeksi joutunut siviiliyhteisö oli Guernican vertauskuvallinen kaupunki Baskimaassa.

Jos sivuutamme Francon hallinnon ja muut eteläisen Euroopan diktatuurit emmekä pidä yllä tämän synkän historian jakson muistoa, välttellemme keskustelemista diktatuurien seurauksista. Jotkut näistä seurauksista ovat huolestuttavia Euroopan unionin kannalta, vielä nykypäivänäkin.

Zdzislaw Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, Kansalaisten Eurooppa -ohjelmaan sisällytettyjen toimien avulla voimme luoda terveet periaatteet kansojen rinnakkaiselolle ja vuorovaikutukselle. Toimilla lisätään tietoisuutta kunkin kansan yksilöllisyydestä ja kannustetaan kansallisen kulttuuriperinnön tunnustamiseen. Lisäksi toimet myötävaikuttavat stereotyyppien ehkäisemiseen ja auttavat kansalaisiamme suhtautumaan myönteisemmin monimuotoisuuteen.

Huomasin ilokseni, että totalitaaristen järjestelmien uhrien muistomerkkejä käsittelevässä kohdassa rahoitustukea myönnetään paitsi natsien uhrien muistamiseen myös stalinismiin liittyviin toimiin.

Eurooppa on kautta historiansa kärsinyt monista julmista ja epäinhimillisistä diktatuureista, eikä yhtäkään näistä kokemuksista pidä unohtaa. Kun otetaan huomioon, miten vähän varoja tämän tavoitteen saavuttamiseen on kohdennettu, meidän olisi kuitenkin keskityttävä toimissamme ainoastaan kahteen kauhistuttavimpaan ja järkyttävimpään järjestelmään, joilla oli valtavat vaikutukset ja joiden seuraukset tuntuivat maailmanlaajuisesti. Stalinin ja Hitlerin hallinnoista on tultava pahan symboleja, jotka iskostuvat lastemme mieliin murhanhimoisina järjestelminä. Näin ehkäistään tämänkaltaisten hallintojen syntyminen tulevaisuudessa. Tässä yhteydessä meidän on myös varmistettava, että kauden 2007–2013 rahoitusnäkymissä kohdennetaan riittävästi varoja asianmukaisten kulttuuriohjelmien täytäntöönpanoon.

Alessandro Battilocchio (NI). – (IT) Arvoisa puhemies, puhun Italian uuden sosialistipuolueen nimissä. Tällä kertaa puhun myös ihastuttavan, Roomasta pohjoiseen sijaitsevan kaupungin pormestarina.

Pormestarina olen toteuttanut lukuisia toimia edistäakseni eurooppalaista identiteettiä ja rohkaistakseni kansalaisia osallistumaan ja tekemään yhteistyötä. Tavoitteet on pyritty saavuttamaan erityisesti ystävyyskuntatoiminnan ja kulttuurivaihdon avulla, ja tässä yhteydessä nuoret ja opiskelijat ovat olleet muiden ohella merkittävässä osassa.

Mielestäni kansalaiset, joiden päivittäin käsittelemät ongelmat eroavat usein suurestikin niistä, joita täällä parlamentissa käsittelemme, tarvitsevat konkreettisia osoituksia siitä, että 450 miljoonalla eurooppalaisella on yhteinen arvopohja. Jotta kansalaisten ja toimielinten välinen kuilu voitaisiin kuroa umpeen, kansalaisten on oltava vahvasti tietoisia yhteisistä arvoista. Kannatankin komission ehdotusta ja kaikkia esitettyjä toimia. Kannatan erityisesti toimia, joilla tuetaan demokratiaan, vapautteen ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen liittyviä eurooppalaisia arvoja. Mielestäni nämä ovat terveitä arvoja, joita on vaalittava. Toivonkin, että tämä hanke saa toimielinten mahdollisimman vankan tuen ja suurimman mahdollisen rahoituksen.

Tarvitaan kuitenkin myös muita samanaikaisia toimia. Ensiksikin toimielintemme paikallistason toimintaa koskevaa viestintää ja tiedotusta on parannettava. Tämän vuoksi meidän on tuettava tärkeitä Euroopan unionin asioita koskevia tiedotuskampanjoita ja keskusteluja. Olen myös sitä mieltä, että mitkä tahansa toimet niin kutsutun Euroopan kansalaisuuden edistämiseksi ovat turhia, elleimme ota tulevissa keskusteluissa riittävästi huomioon kansalaisyhteiskunnan tarpeita, vaatimuksia ja odotuksia.

Kenties realistisin tapa luoda tulevaisuudellemme terve ja yhtenäinen perusta on saada kansalaiset tuntemaan, että he ovat todella osallisina niissä lukuisissa suurissa haasteissa, jotka meidän on edelleen kohdattava.

Doris Pack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, olen erittäin kiitollinen jäsen Takkulalle hänen tekemästään työstä ja olen myös mielissäni siitä, että työ sai osakseen koko valiokunnan tuen. Kyseinen ohjelma edustaa monien Euroopan unionin kansalaisten ainoaa tilaisuutta osallistua eurooppalaiseen ajatustenvaihtoon ja toimia kansalaisyhteiskuntamme aktiivisina jäseninä.

Ranskan ja Alankomaiden kansanäänestykset ovat osoittaneet, että meidän on välttämätöntä selittää asiat paremmin, selittää laajentumista, selittää perustuslakisopimusta ja hälventää globalisaatioon liittyviä pelkoja. Käsiteltävänä olevan ohjelman myötä kaikki tämä on mahdollista niiden yhteystahojen kautta, joita ohjelmasta rahoitetaan. Olen tyytyväinen siihen, että komissio nimesi osan näistä tahoista, sillä ei pyörää todellakaan tarvitse keksiä uudelleen: on olemassa toimielimiä, jotka ovat tehneet työtä Euroopan kansalaisuuden edistämiseksi jo pitkään.

Jäsen Allister totesi aiemmin, ettei hän halua olla eurooppalainen. Voin sanoa hänelle vain – valitettavasti hän ei enää ole paikalla – että olen itse Saarlandin, pienen saksalaisen osavaltion, kansalainen. Olen saksalainen ja olen eurooppalainen. Tätä voisi verrata venäläiseen maatuskanukseen: on mahdollista olla kaikkia näitä jättämättä mitään pois laskuista. Eurooppalaiset arvot velvoittavat kuitenkin meitä kaikkia.

Olen pahoillani siitä, että olemme syventyneet liiaksi kysymykseen natsismin ja stalinismin muistomerkeistä. Haluan tässä yhteydessä sanoa jäsen Sifunakisille, joka on jo valitettavasti poistunut paikalta, että hän itse asiassa ylitti valtuutensa. Hänen kyseisiä muistomerkkejä koskeva esityksensä hylättiin valiokunnassa. Valiokunta päätti sitä vastaan. Tämän jälkeen jäsen Sifunakis kirjoitti kaikille valiokunnan jäsenille valiokunnan puheenjohtajan ominaisuudessa ja pyysi heitä ystävällisesti kannattamaan häntä tällä kertaa. Tietääkseni vastaavaa ei ole tapahtunut kertaakaan niiden 16 vuoden aikana, jotka olen ollut tämän parlamentin jäsenenä. Toivon, että kollegani eivät seuraa hänen esimerkkiään.

Lopuksi haluan vielä painottaa asiaa, jota jäsen Battilocchio jo sivusi puheenvuorossaan: tarvitsemme ystävyyskuntatoimintaa, koska sillä saadaan aikaan hyviä tuloksia. Myös tällä alalla voimme saavuttaa hieman suuremman rahoituksen avulla enemmän kuin suunnittelemalla monia uusia toimia. Kehotan komission jäsentä sisällyttämään ohjelmaan kolme ehdottamaamme järjestöä. Ne ovat tehneet erinomaista työtä, ja komission jäsen voi luottaa niihin.

Christa Prets (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, Kansalaisten Eurooppa -nimi viittaa siihen, että tarkoituksena on herättää kansalaisten kiinnostus Euroopan unionia kohtaan, antaa heille tietoa Euroopan unionista, ottaa heidät mukaan päätöksentekoon, tarjota heille viestintäkeinoja ja lopulta saada heidät innostumaan Euroopan unionista. Valitettavasti ajaudumme yhä etäämmälle viimeksi mainitusta tavoitteesta. Olen kuitenkin vakuuttunut, että tällä ohjelmalla voidaan vähentää euroskeptisyyttä huomattavasti.

Kuten jäsen Pack juuri mainitsi, yhtenä ohjelman keskeisenä osa-alueena on ystävyyskuntatoiminta. Siinä kansalaisten välistä kanssakäymistä tuetaan yhteisesti valittujen, rakenteellisten monivuotisten sopimusten avulla. Kyseessä on hyvin edullinen viestintähanke, mutta valitettavasti sitä ei tunnusteta sellaiseksi. Jos lisäisimme hankkeeseen osoitettuja varoja, voisimme luopua monista esitteistä.

Kansalaishankkeiden tavoitteena on saattaa asiasta kiinnostuneet tahot yhteen käsittelemään Euroopan unionin asioita. Näin on mahdollista tavoittaa laaja kansalaisten joukko. Jos kerhot ja yhdistykset sisällytettäisiin verkostoihin, ne voisivat olla tehokas keino tavoittaa kansalaiset, vahvistaa sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja ehkäistä monien ryhmien syrjäytymistä ja syrjintää. Ne voisivat muodostaa tärkeän pohjan aktiiviselle kansalaisuudelle ja eurooppalaiselle vuoropuhelulle.

Ohjelmaan on sisällytetty ensimmäistä kertaa Euroopan aktiivista muistiperintöä koskeva kampanja, sillä valiokunta on sitä mieltä, että Euroopan historiasta on keskusteltava laajan yleisön keskuudessa. Keskustelussamme on käynyt myös ilmi – tämä todistaa, että olimme oikeassa – ettei tätä tärkeää kysymystä pidä käsitellä pienenä ohjelman lisänä, ikään kuin toisarvoisena ilmiönä, vaan että se ansaitsee oman ohjelmansa. Ohjelmaa tarvitaan huomion kiinnittämiseksi kaikkia diktatuurin muotoja ja niiden uhreja kohtaan sekä erityisesti nuorten ja tulevien sukupolvien tietoisuuden lisäämiseksi menneiden hallintojen hirmuteoista. Ohjelmalla voidaan myös varmistaa, että demokratiamme on nyt ja jatkossakin riittävän vahva torjumaan vastaavanlaiset epäinhimilliset järjestelmät.

Alfonso Andria (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kuulijat, haluan aluksi kiittää jäsen Takkulaa erinomaisesta työstä ja ensiluokkaisesta mietinnöstä. Olen ensiksikin tyytyväinen siihen, että mietinnössä ehdotetaan ohjelman englanninkielisen nimen Citizens for Europe muuttamista muotoon Europe for Citizens. Tämä sanajärjestyksen muutos kiteyttää koko sen kulttuurin, jonka olisi tästä eteenpäin oltava yhteisön toiminnan ytimessä: Euroopan unioni on kansalaisten väline tavoitteiden saavuttamiseen, ei tavoitteiden lopputus.

Olen mielissäni siitä, että kansalaisiin kiinnitetään aiempaa enemmän huomiota ja että kulttuuria ja eurooppalaista identiteettiä koskevat kysymykset pannaan jälleen merkille. Tämä käy ilmi siitä, että käynnissä olevan täysistunnon esityslistalla ovat myös jäsen Hammerstein Mintzin mietintö neuvoston kokousten avoimuudesta, jäsen Cashmanin mietintö oikeudesta tutustua toimielinten asiakirjoihin ja jäsen Pretsin mietintö Euroopan kulttuuripääkaupungeista.

Meillä parlamentissa onkin mahdollisuus, sanoisin jopa velvollisuus, tehdä Euroopan unionista nykyistä avoimempi, demokraattisempi, helpotajuisempi ja siten myös hyväksyttävämpi. Elämme Euroopan yhdentymisprosessin kannalta vaikeaa aikaa, jona nationalistiset ja separatistiset suuntaukset vaikuttavat saavan uutta kannatusta. Sosiaalisen yhdentymisen ja meitä yhdistävien arvojen lujittamisen kannalta on todellakin olennaisen tärkeää edesauttaa kansalaisten yhteistä tietoa erilaisista kulttuureista. Tällä on myös keskeinen merkitys rasismien ja muukalaisvihan torjunnassa.

Tämän vuoksi on tärkeää myöntää ohjelmalle suurempi ja asianmukaisempi rahoitus. Arvoisa puhemies, Euroopan unionin kansalaisten yhteenkuuluvuuden tunnetta ja tunnetta eurooppalaisuudesta on edistettävä, sillä kansalaiset eivät enää halua olla Euroopan unionin alaisia vaan mukana luomassa sitä.

Aldis Kušķis (PPE-DE). – (LV) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Figel', hyvä jäsen Takkula, hyvät kollegat, arvostettu historioitsija Hannah Arendt teki viime vuosisadalla yksinkertaisuudessaan loistavan ja paikkansapitävän päätelmän: periaatteessa mikään ei ole totalitaarisille järjestelmille ja diktaattoreille ominaisempaa kuin se hämmästyttävän lyhyt aika, joka kuluu niiden ihmiskuntaa vastaan tekemien rikosten unohtamiseen. Yhtä hämmästyttävää on hänen mukaansa se, kuinka nopeasti ja tynnosti uudet tyrannit ottavat entisten paikan.

Valitettavasti meillä on vielä tänäkin päivänä tilaisuus seurata uusien stalinien tai hitlerien toimia. Juuri tämän vuoksi yhteisenä velvollisuutenamme on pitää huoli siitä, ettei natsien ja totalitaarisen neuvostokommunismien rikoksia unohdeta. Meidän on muistettava se Euroopan historiankirjat tummentanut kauhu, jota kahden tyrannin mielipuoliset teot kylvivät Euroopassa joukkomurhien, kuolemanleireillä suoritettujen teloitusten ja kohtalon vääristämisen muodossa.

Stalinin ja Hitlerin näkemyseroista huolimatta nämä kaksi totalitaarista järjestelmää voidaan asettaa samalle viivalle. Sekä Hitler että Stalin toteuttivat joukkokarkotuksia, perustivat kuolemanleirejä ja antoivat käskyn joukkomurhista, joissa teurastettiin miljoonia ihmisiä, myös puolustuskyvyttömiä lapsia. Voin varmuudella sanoa, että lähes jokaisella eurooppalaisella perheellä on kerrottavanaan tarina isiensä, veljiensä tai siskojensa onnettomasta kohtalosta. Hitlerin kansallissosialismin ja stalinismin rikoksia ei voida eikä saa unohtaa etenkin tänä vuonna, kun 14. kesäkuuta tulee kuluneeksi 65 vuotta Baltian maiden armottomien joukkokarkotusten aloittamisesta. Hyvä jäsen Beazley, kiitos, että muistutitte meitä tästä.

Meidän on nyt edistettävä Euroopan kansojen tietoisuutta demokratian, vapauden ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen periaatteista. Meidän on tehtävä tämä siten, ettei yksikään nykypäivän Stalin-kopio voi edes kuvitella selviävänsä ilman rangaistusta.

Meidän on tuettava aktiivisesti hankkeita, joilla vaalitaan natsismin ja stalinismin sekä joukkokarkotusten ja surmansa saaneiden muistoa. Meidän on näytettävä lapsillemme joukkokarkotuksiin liittyvät paikat ja keskitysleirit sekä vaalittava uhrien muistoa.

Kehotan teitä äänestämään Euroopan historian uudelleenyhdistämisen puolesta!

Maria Badia I Cutchet (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, äänestämme huomenna Kansalaisten Eurooppa -ohjelmaa koskevasta mietinnöstä. Kuten aikaisemmissa puheenvuoroissa on jo mainittu, ohjelman tavoitteena on edistää aktiivista Euroopan kansalaisuutta. Tämä liittyy Euroopan unionin huoliin kansalaisten ja unionin toimielinten välisestä etäisyydestä ja niistä Euroopan unionin yhdentymisprosessiin liittyvistä vaikeuksista, joita kansalaiset kohtaavat. Kannatan ohjelmaa täydestä sydämeistäni ja kiitän jäsen Takkulaa hänen tekemästään työstä.

Keskustelkaamme ohjelman toimesta 4, joka koskee kansallissosialistien ja Stalinin karkotusten ja joukkotuhojen muistomerkkien säilyttämistä. Minäkin tuen täysin näiden hirmuvaltojen muistamista, sillä ne jättivät jälkensä 1900-luvun Euroopan ja maailman historiaan.

Haluan kuitenkin lisätä, ettemme voi missään tapauksessa jättää pois laskuista muita yhtä viattomia uhreja, joita historia on kohdellut samalla tavoin kaltoin. Näihin lukeutuvat fasismin ja muiden eurooppalaisten diktatuurien uhrit. Arvoisa puhemies, ei ole itse asiassa kulunut kuukauttaakaan siitä, kun Euroopan neuvosto hyväksyi päätöslauselman Francon diktatuurin kansainvälisestä tuomitsemisesta.

Mikäli ohjelman yhtenä tavoitteena on luoda eurooppalainen yhteisiin arvoihin, historiaan ja kulttuuriin pohjaava identiteetti sekä vahvistaa Euroopan yhdentymistä kunnioituksen, yhteisymmärryksen ja yhteisen arvostuksen sekä kulttuurisen monimuotoisuuden avulla, Euroopan parlamentti ei voi jättää

huomiotta sitä, että vuosia kestäneen vapaustaistelun aikaiset murhat ja sorto kuuluvat useiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden historiaan.

Espanjan demokratian vakauttaminen liittyy erottamattomasti siihen, että meistä tuli osa Euroopan yhteisöä 20 vuotta sitten. Käsittelemämme ohjelman yhteydessä onkin asianmukaista tunnustaa tämän synkän historiallisen ajanjakson uhrit, sillä näin lujitamme kansalaisten siteitä Euroopan unioniin.

Hyvät kollegat, talousarviovarojen puute, joka on todellisuutta, ei voi olla perusteena sille, että jotkut uhrit otetaan mukaan laskuihin toisten kustannuksella. Emme saa vertailla sotia keskenään tai määrittää joukkomurhia uhrien määrän perusteella, vaan meidän on muistettava kaikkia uhreja. Heidän muistoaan vaalimalla voimme varmistaa, ettei vastaavaa pääse tapahtumaan enää koskaan.

Hyvät kollegat, kehotankin teitä tukemaan tarkistuksia, joita kannattaa yli 60 parlamentin jäsentä eri poliittisista ryhmistä. Ne rikastuttavat ohjelmaa, sillä ne pohjautuvat Euroopan muistiperinnön täydelliseen tunnustamiseen ja niiden avulla pyritään lujittamaan tunnetta Euroopan kansalaisuudesta.

Tomáš Zatloukal (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, Euroopan unionin kansalaisten etäännyminen unionin toimielimistä ja yksiköistä, vaikeus samaistua Euroopan yhdentymiseen ja myös kansalaisten ulkopuolisuus tulevasta laajentumiskehityksestä käytävissä julkisissa keskusteluissa muodostavat kokonaisuuden, joka on Euroopan unionin kannalta huomattavan ongelmallinen. Selvimmin tämä on näkynyt EU:n perustuslakisopimuksen ratifioinnista järjestetyissä kansanäänestyksessä Ranskassa ja Alankomaissa.

Tiedotuksen puutteen kielteiset vaikutukset näkyvät kuitenkin myös muissa maissa, myös niissä, jotka liittyivät Euroopan unionin jäseniksi vuoden 2004 toukokuussa. Yksi myönteinen näkökohta on kansalaisten tiedonjano, samoin kuin heidän kiinnostuksensa järkeviä ja käytännöllisiä toimia kohtaan. Tänäkin käsittelemällämme Kansalaisten Eurooppa -ohjelmalla on edellytykset tämän tarpeen täyttämiseen. Jotkin ohjelmassa esitetyt toimet ovat jo osoittaneet arvonsa, ja niitä puolustetaan voimakkaasti. Esimerkkinä tästä on ystävyyskuntaohjelma, johon mikä tahansa yhteisö voi osallistua koostaan riippumatta. Ohjelma on erityisen suotuisa pienten yhteisöjen kannalta, koska määrärahojen saaminen on hyvin helppoa eikä ohjelmaan sisälly tarpeettomia byrokraattisia esteitä. Esimerkiksi ystävyyskuntatoiminnassa mukana olevien yhteisöjen jäsenten välisiin kokouksiin myönnettävän määrärahan vähimmäismäärä on asetettu hyvin alhaiseksi, joten taloudellista tukea on tarvittaessa helppo saada.

Ystävyyskuntatoiminta ja tapa, jolla kansalaiset ratkaisevat yhdessä eurooppalaisia kysymyksiä ja tukevat vapaaehtoisjärjestöjä, voivat lujittaa yhteisiä eurooppalaisia arvoja niin, että samanaikaisesti on mahdollista myös kunnioittaa kansallista ja alueellista monimuotoisuutta. Jäsenvaltioiden on täydennettävä näitä toimia kulttuurin ja koulutuksen alalla toteutettavin toimin. Rasismin, muukalaisvihan ja suvaitsemattomuuden torjunta sekä monikulttuurisuuden ja monikielisyyden tukeminen olisi asetettava etusijalle ja nähtävä yhteisen edun mukaisina. Haluan lopuksi kiittää esittelijää hänen tekemästään työstä sekä kulttuuri- ja koulutusasioiden valiokuntaa sen yhteistyöhalukkuudesta.

Marianne Mikko (PSE). – (ET) Hyvät kuulijat, jäsen Takkulan mietinnössä käsitellään erittäin tärkeää aihetta. Kiitos hyvin tehdystä työstä.

Euroopan unionista on tulossa sirkusareena, jolla jäsenvaltioiden poliitikkoja ohjaa vain heidän oma etunsa ja oman äänestäjäkunnan tyydyttäminen. EU:n jäsenvaltioiden kansalaiset eivät tunne itseään riittävässä määrin Euroopan kansalaisiksi. Jotta kansalaisuuden tunnetta voitaisiin edistää, on tärkeää, että tunnemme toistemme historian.

Monet eurooppalaiset kansat kärsivät totalitaarisista hallinnoista ennen toista maailmansotaa ja sen jälkeen. Stalin, yksi historian häikäilemättömmimmistä diktaattoreista, pyyhki kotimaani Viron pois kartalta. Meillä ei enää ollut omaa lippua eikä kansallislaulua, ja pääkaupunkimme oli Moskova.

Stalinismin kaksoisveli oli natsismi. Hitlerin ja Stalinin välisen sopimuksen myötä nämä kaksi samaan aikaan syntyynyttä ideologiaa jakoivat Euroopan keskenään. Diktatuurinsa kautta Stalin hallitsi koko itäistä Eurooppaa puolen vuosisadan ajan. Hitlerin sotakoneisto puolestaan nujersi väkivaltaisesti sen läntisen Euroopan osan, jossa paikalliset diktaattorit eivät päässeet valtaan.

Tavoiteltaessa natsismin ja stalinismin uhrien muiston yhtäläistä vaalimista taistelen myös Euroopan unionin uusien jäsenvaltioiden näennäistä hyväksymistä vastaan. Tuomitsen totalitarismin kaikki muodot.

Haluan kuitenkin painottaa, että natsismi ja stalinismi ovat kaikkien totalitaaristen ideologioiden kulmakivi.

Francon, Mussolinin ja Salazarin kaltaiset hallitsijat noudattivat Hitlerin ja Stalinin esimerkkiä kiduttaessaan uhrejaan. Kunkin Euroopan unionin jäsenvaltion on otettava vastuu kotimaassaan vaikuttaneen diktaattorin asianmukaisesta arvioinnista. Tällä hetkellä keskustelemme kuitenkin stalinismista ja natsismista, jotka ylittivät valtioiden rajat niitä kunnioittamatta.

Jäsenvaltioiden velvollisuutena on tuomita yhdessä Hitlerin ja Stalinin julmuudet, jotka jakoivat Euroopan kahtia ja johtivat rautaesiripun laskeutumiseen. Toimikaamme siis yhdessä ja muistakaamme Kansalaisten Eurooppa -ohjelman avulla yhdessä stalinismin ja natsismin uhreja.

Alexander Stubb (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, esitän kaksi huomautusta, joista toinen koskee mietintöä ja toinen on luonteeltaan yleinen.

Aluksi haluan kiittää ystävääni Takkulaa hänen laatimastaan mietinnöstä. Mietintö on hänen ensimmäisensä, se on laaja, ja hän on tehnyt erinomaista työtä kaikkien avainkysymysten käsittelyssä. Kannatan mietintöä kaikilta osin. Kannatan myös Stalinin ja Hitlerin yhteydessä käytettyä sanamuotoa. On sanottava, että vaikken olekaan valiokunnan jäsen, olen täysin samaa mieltä jäsen Packin kanssa. On jokseenkin hämmästyttävää, että valiokunnan puheenjohtaja Sifunakis on valiokunnan kanssa täysin vastakkaista mieltä päätetyistä asioista, mutta olkoon niin.

Jollen tuntisi jäsen Takkulaa hyvin, voisin pitää häntä tämän mietinnön perusteella federalistina, mutta ehkäpä näin ei sentään ole.

Yleisempi huomautukseni liittyy Euroopan kansalaisuuteen ja jäsenvaltioiden kansalaisuuteen. Jotkut vaikuttavat olevan sitä mieltä, että pyrimme luomaan Euroopan kansalaisen prototyyppejä. Olen asiasta eri mieltä. Olen itse federalisti, mutta mielestäni identiteetti on ensisijaisesti paikallinen, sitten kansallinen ja vasta sitten eurooppalainen.

Olen asunut Brysselissä seitsemän vuotta. Kun saavuin tänne ensi kertaa, minulla oli rehellisesti sanottuna joitakin kansalaisuutta koskevia ennakkoluuloja. Ajattelin esimerkiksi näin: suomalaiset eivät puhu lainkaan, kaikilla saksalaisilla on samanlainen huumorintaju kuin istuntoa tänään johtavalla puhemiehellä, kaikki ranskalaiset esittävät puheessaan aina kolme kohtaa, kukaan italialainen ei ole koskaan tehnyt toimivaa johtopäätöstä. Näin ajattelin Brysseliin tullessani, ja tällaisia kansallisia prototyyppejä meillä on. Seitsemän vuoden aikana ennakkoluuloni ovat suoraan sanoen vahvistuneet, mutta hyvin positiivisessa mielessä. Emme siis todellakaan ole luomassa mitään eurooppalaisen prototyyppejä. Mielestäni voimme tuntea itsemme eurooppalaisiksi ainoastaan esimerkiksi urheilun yhteydessä: golfin Ryder Cup on hyvä esimerkki tästä. Myös Euroviisut saattavat kansalaisia yhteen.

Olen kaiken kaikkiaan kuitenkin sitä mieltä, että mietintö on erinomainen, sillä siinä esitetään neljä toimea. Kannatan niistä jokaista. Mietintöön ei sisälly propagandaa, joten toivon, että komissio ottaa sen vakavasti ja hyväksyy kaikki jäsen Takkulan tekemät muutokset.

Lissy Gröner (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, aktiivisen Euroopan kansalaisuuden edistämiseen tarkoitettu ohjelma voi oikein käytettynä toimia erittäin arvokkaana välineenä kurottaessa umpeen EU:n ja sen kansalaisten välistä kuilua ja torjuttaessa euroskeptisyyttä.

Ohjelmalle on myönnetty seitsemäksi vuodeksi 300 miljoonan euron rahoitus, ja siihen osallistuu 36 valtiota. Odotukset ovat korkealla. Kun otetaan huomioon neljä toiminta-aluetta, täytäntöönpano on kuitenkin vaikeaa. Siksi haluan kiittää jäsen Takkulaa, sillä hän on nähnyt todella vaivaa löytääkseen tasapainon ja välttääkseen vähäisetkin leikkaukset pienestä talusarviosta esimerkiksi ystävyyskuntatoiminnan alalla. Ystävyyskuntatoiminta koostuu kansalaishankkeista, joilla lujitetaan eurooppalaista tietoisuutta ja identiteettiä ruohonjuuritasolla. Haluamme tukea Euroopan unionin aktiivisia kansalaisyhteiskuntahankkeita, joihin liittyy paljon idealismia: ne tarvitsevat huomiottaamme ja tukeamme. Haluamme tukea Eurooppa-talojen ja kaikkialla Euroopan unionissa toimivien laitosten suhdetoimintaa. Kehotan arvoisaa komission jäsentä sisällyttämään ehdotuksemme ohjelmaan.

Myös neljäs toimi on hyvin tärkeä minulle saksalaisena sosialidemokraattina. Olen kotoisin Nürnbergistä, natsien puoluekokousten kaupungista. Nykyään kaupunki ponnistelee karistaakseen vanhan imagonsa ja muuttuakseen ihmisoikeuskaupungiksi.

Jokaisen, joka haluaa vaikuttaa tulevaisuuteen aktiivisesti, on oltava tietoinen historiastaan. Tämän vuoksi ohjelman toimi 4, Euroopan muistiperinnön aktiivinen säilyttäminen, on niin merkittävä. Meidän on pidettävä mielessämme väkivaltaisten natsi- ja stalinistihallintojen uhrit ja myös niihin liittyvät kohteet ja muistomerkit. Lisäksi meidän on kuitenkin muistettava kaikkia diktatuurien uhreja, ja siksi kehotan teitä kannattamaan ryhmäni esittämiä tarkistuksia 54 ja 55. Kehotan teitä tähän siksi, että meidän on varottava uhrien vastakkainasettelua.

Boguslaw Sonik (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, suhtaudun myönteisesti jäsen Takkulan mietintöön ja ehdotukseen luoda ylimääräinen neljäs toimi, Euroopan muistiperinnön aktiivinen säilyttäminen. Euroopan parlamentissa on puhuttu paljon taloudellisesta ja sosiaalisesta yhdistymisestä, mutta taipumuksena on ollut unohtaa se, miten keskeinen merkitys historiallisella yhdistymisellä on kokonaisuuden kannalta. Euroopan unioni on aina pohtinut historiaansa ja jatkaa tätä perinnettä edelleen. Kommunismi ja kansallissosialismi olivat kaksi totalitaarista järjestelmää, jotka molemmat olivat yhtä lailla osallisia 1900-luvun veriseen historiaan. Ei ole tarkoituksenmukaista käyttää käsitettä stalinismi. Kommunismi ylipäätään oli 1900-luvun kirous.

Eurooppalaisten valtioiden ja kansakuntien väliset suhteet ovat historiallisten kokemusten värittämiä. Vaikeimmat ja tuskallisimmatkin kokemukset voidaan kuitenkin muuntaa voimakkaiksi tunnesiteiksi. Paavi Johannes Paavali II sanoi, että monien alojen suurenmoisista saavutuksista huolimatta 1900-luvulle oli ominaista pahan mysteeri. Olemme kantaneet tämän hyvää ja pahan perinnön mukamme 2000-luvulle.

Parlamentissa on keskusteltu useaan otteeseen historiallisista poliittisista kysymyksistä. Mainitsen esimerkkeinä keskustelut Auschwitz-Birkenauin keskitysleirin vapauttamisen 60-vuotisjuhlasta, toisen maailmansodan päättymisen vuosipäivästä sekä Puolan solidaarisuusliikkeen 25-vuotisjuhlasta. Nämä keskustelut paljastivat historiallisiin perusasioihin ja historialliseen perintöömme liittyvien väärinkäsitysten laajuuden.

Eurooppalaisen identiteetin käsitteen on perustuttava siihen, että hyväksymme totuuden menneisyydestämme. Kommunismin ja kansallissosialismin aikaisten joukkokarkotusten ja -tuhojen uhrien muistaminen ei suinkaan ruoki kansakuntien välistä epäluottamusta. Sen sijaan se muistuttaa meitä kaikkia perusoikeudestamme vapauteen, oikeusvaltion periaatteista ja toisten kunnioituksesta. Vain tätä kautta Euroopan unioni voi toteuttaa perustajaisien ajatuksen yhtenäisyydestä kaikessa erilaisuudessa.

(Suosionosoituksia oikealta)

Ján Figel, komission jäsen. (EN) Arvoisa puhemies, kiitän kaikkia keskustelun osanottajia erittäin mielenkiintoisista huomioista ja puheenvuoroista. Voimme helposti olla yhtä mieltä siitä, että vaikka yhteisymmärrys on vahva, ajoittain herää ohjelmiin tai eurooppalaiseen identiteettiin liittyviä epäilyksiä. Eurooppalainen identiteetti on siitä huolimatta kehittymässä. Me ehkä näemme sen pikemminkin ulko- kuin sisäpuolelta, mutta se täydentää omia perimmäisiä henkilökohtaisia, kansallisia, paikallisia ja alueellisia ulottuvuuksiamme; sillä on rikastava vaikutus.

Eurooppalaisten tragedioiden muistaminen on tärkeää etenkin aikana, jona vieläkin etsimme maanosastamme sotarikollisia. Siitä ei ole kovinkaan kauan, kun monet Euroopan osat olivat täynnä verisiä kohteita, rajalinjoja ja joukkohautoja. Tämä on hyvä muistaa. Minun ei ole tarpeen mennä yksityiskohtiin, sillä käsitelin niitä jo alkupuheenpuhevuorossani.

Käymme parhaillaan rahoitusta koskevia neuvotteluja. Toivon, että parlamentti osoittaa ministeritroikan viimeisissä kokouksissa ja meneillään olevissa rahoitusnäkyviä koskevissa keskusteluissa yhtä vankkaa tukea kuin viime aikoina kansalaisuus-, nuoriso- ja koulutusohjelmien yhteydessä. Me ohjaamme kansalaisuuskeskusteluja eri toimien ja ohjelmien kautta, sillä tämä on tärkeää.

Viimeinen huomautukseni koskee ohjelman englanninkielistä nimeä. Mielestäni komissio ja parlamentti ovat molemmat osittain oikeassa. On vain osittain oikein sanoa, että on olemassa kansalaisten Eurooppa (Europe for Citizens tai Citizens for Europe). Muistanette John Fitzgerald Kennedyn sanoman kansalle siitä, että Euroopan rakentamiseen tarvitaan edistyneitä kansalaisia ja että kehittyneen Euroopan on mahdollista vastata moniin kansalaistemme kysymyksiin. Tarvitsemme siis sekä aktiivista Euroopan

unionia (Europe for Citizens) että aktiivisia kansalaisia (Citizens for Europe). Uskon, että tämä ohjelma voi myötävaikuttaa tällaisen edistyneen yhteisön kehittämiseen⁽⁶⁾.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna keskiviikkona.

Kirjallinen lausuma (työjärjestyksen 142 artikla)

Iles Braghetto (PPE-DE). – *(IT)* Euroopan unionin vakauttamisen perustavoitteita ovat eurooppalaisen identiteetin kehittäminen, yhteisymmärryksen ja yhdentymisen edistäminen sekä monimuotoisuuden arvon korostaminen vuoropuhelun kautta.

Euroopan unionin yhtenäisyyttä ei voida määrätä ylhäältä käsin, vaan sen on oltava jokaisen oman vastuuntunnon tulosta. Toimijoina on oltava perheitä, sosiaalisia ryhmittymiä, ruohonjuuritason yhdistyksiä ja laajalle ulottuva vapaaehtoissektori.

Ihmisten saattaminen yhteen ja paikallisten yhteisöjen kannustaminen kokemusten, mielipiteiden ja arvojen vaihtoon ovat tarpeellisia välineitä Euroopan kansalaisuuden kehittämisen kannalta. Euroopan kansalaisuus merkitsee kuulumista kulttuuriin, jonka ytimenä on vastuullisesti eletyn ja luovasti rakatetun elämän rikkaus, elämän, jota urhoollisesti vaalimme kaikkia tunkeilijoita vastaan.

Säilyttäkäämme aktiivinen muistiperintö, jossa meidän eurooppalaisten kokemat kauhut toimivat varoittavana esimerkkinä toisenlaisen tulevaisuuden varalta. Veneton alueella sijaitsevassa kotikaupungissani Padovassa tällainen muistiperintö on antamassa sysäyksen muistomuseon rakentamiselle Vo' Euganean kunnassa sijaitsevaan Villa Venieriin. Siksi Kansalaisten Eurooppa -ohjelma on innostava ajatus, jota pitäisi kehittää ja levittää jokaiseen Euroopan unionin valtioon, kaupunkiin ja kuntaan. Ohjelma saa vankan tukemme.

Liite – Komission kanta

Takkulan mietintö (A6-0076/2006)

Komissio hyväksyy tarkistukset 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10, 15, 17, 18, 19, 21, 22, 24, 25, 28, 29, 31, 34, 39, 43, 46, 50⁽⁷⁾, 51 ja 61.

Komissio voi periaatteessa hyväksyä tarkistukset 12, 14, 16, 20, 27, 30, 32, 37, 41, 42, 44, 48 ja 52, mutta ne on muotoiltava uudelleen.

Komissio suhtautuu varauksella tarkistuksiin 36, 45, 49 ja 50⁽⁸⁾ odottaessa rahoitusnäkyimiä koskevaa sopimusta.

Komissio ei voi hyväksyä tarkistuksia 8, 9, 11, 13, 23, 26, 33, 35, 38, 40, 47, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 62 ja 63.

16. Euroopan kulttuuripääkaupungit (2007–2019) (keskustelu)

Puhemies. Esityslistalla on seuraavana Pretsin laatima kulttuuri- ja koulutusasioiden valiokunnan mietintö (A6-0061/2006) ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan kulttuuripääkaupunki -tapahtumaa koskevasta yhteisön toiminnasta vuosina 2007–2019 (KOM(2005)0209 – C6-0157/2005 – 2005/0102(COD)).

Ján Figel, komission jäsen. *(EN)* Arvoisa puhemies, Euroopan kulttuuripääkaupunkitoiminta on luultavasti yksi Euroopan unionin suosituimmista aloitteista. Toiminta aloitettiin 20 vuotta sitten vuonna 1985. Jäsenvaltiot ja suuri yleisö ovat hyväksyneet toiminnan alusta saakka, ja kiitos tästä kuuluu Melina Mercourille. Keskeisenä ajatuksena on edelleen korostaa eurooppalaisten kulttuurien rikkautta,

⁽⁶⁾ *Komission kanta parlamentin tarkistuksiin:* ks. liite.

⁽⁷⁾ Sisältö hyväksytty.

⁽⁸⁾ Rahoitusnäkökohtien osalta.

monimuotoisuutta ja yhteisiä ominaisuuksia sekä parantaa Euroopan unionin kansalaisten tietoja toisistaan. Aihe liittyy hyvin läheisesti edelliseen aiheeseemme.

Kokemuksemme on kuitenkin osoittanut, että nykyiseen yhteistyöohjelmaan kaivataan joitakin parannuksia erityisesti neljällä osa-alueella: kaupunkien välisen kilpailun, valintalautakunnan, toiminnan eurooppalaisen ulottuvuuden ja seurantaprosessin osalta. Tästä syystä komissio hyväksyi viime vuonna ehdotuksen, jolla on määrä korvata vuonna 1999 tehty päätös. Jäsen Prets esitti kyseisen parlamentaarisen vaatimuksen, ja lupasin tuolloin henkilökohtaisesti esittää uuden ehdotuksen.

Uudella järjestelmällä on kannustettava jäsenvaltioita järjestämään asiasta kiinnostuneiden kaupunkien välisiä kansallisia kilpailuja. Yhdistetty valintalautakunta arvioi hakemukset osana kansallista kilpailua. Tämä yhdistetty lautakunta kootaan seitsemästä toimielinten nimittämästä ja kuudesta asianomaisen jäsenvaltion valitsemasta asiantuntijasta. Tämän jälkeen asianomainen jäsenvaltio ehdottaa Euroopan unionin toimielimille yhtä kaupunkia. Kuten aikaisemminkin, lopullisen päätöksen kaupungin nimittämisestä tekee neuvosto.

Tämän lisäksi ehdotuksessa annetaan nykyistä päätöstä joustavammät ja selkeämmät valintaperusteet. Euroopan kulttuuripääkaupunkien nimittämisen jälkeen käynnistetään seurantaprosessi, jonka avulla taataan, että kaupungit saavat ohjelman valmisteluun ja erityisesti Euroopan tason lisäarvon tehokkaaseen välittämiseen tarvitsemansa tuen ja ohjauksen.

Toiminnalle asetetut tavoitteet ja perusteet täyttävälle kulttuuripääkaupungeille myönnetään tunnustuspalkinto. Ehdotan, että samalla lisätään huomattavasti Kulttuuri 2007 -ohjelman kautta toimintaan osallistuville kaupungeille myönnettävää yhteisön tukea.

Olen hyvin tyytyväinen, että Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio ovat tehneet läheistä yhteistyötä muotoillakseen kaikkien osapuolten kannalta sopivat kompromissitarkistukset. Tämä mietintö on komission lähestymistavan mukainen ja täydentää selvästi ehdotustamme. Uskonkin, että uusi suunnitelma luo hyvän tasapainon paikallisten ja kansallisten etujen välille ja että sen avulla voidaan kehittää eurooppalaista ulottuvuutta. Olen varma, että tämä lisää valintaprosessien avoimuutta ja toiminnan näkyvyyttä.

Haluan vahvistaa, että komissio on tyytyväinen mietintöön ja hyväksyy kaikki siinä esitetyt kompromissitarkistukset. Odotankin, että tarkistettu ehdotuksemme hyväksytään ensimmäisessä käsittelyssä. Kiitän kulttuuri- ja koulutusasioiden valiokuntaa ja erityisesti esittelijä Pretsiä hänen tehokkuudestaan ja vaivannäöstään.

Christa Prets (PSE), esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, kuten komission jäsen jo mainitsi, tämä 20 vuotta vanha sopimus oli joiltakin osin uudistuksen tarpeessa. Uusi päätös esitettiin vuonna 1999, mutta siinä oli jätetty huomioimatta, että muutaman vuoden kuluttua Euroopan unionin jäsenvaltioiden lukumäärä kasvaisi 10:llä, ellei useammallakin uudella valtiolla, jotka nekin on otettava huomioon. Meillä onkin nyt uusi yhteistyöjärjestelmä.

Vuonna 1999 esitetty ehdotus ei ollut riittävän hyvä. Laadimme vuonna 2004 uuden, lyhennetyn ehdotuksen, sillä emme halunneet hidastaa vuosiksi 2009 ja 2010 nimitettävien kaupunkien valintaprosessia. Niinpä hyväksyimme ehdotuksen puutteet. Komissio kuitenkin piti lupauksensa ja esitti kuusi kuukautta myöhemmin uuden luonnoksen.

Olemme asettaneet etusijalle valintalautakunnan aseman uudelleenmäärittelyyn. Aikaisemmin tässä yhteydessä on ilmennyt ongelmia, joten meidän on varmistettava, että tilanne on jatkossa parempi. Uuden esityksen myötä lautakunta on aiempaa demokraattisempi. Tämä tarkoittaa, että jäsenvaltiot ja ehdokasvaltiot ovat esivalintavaiheessa edustettuina valintalautakunnassa ja että niillä on näin mahdollisuus osallistua valintaan. On hyvin tärkeää, että vaikuttamisen mahdollisuus on muillakin kuin Brysselin toimijoilla.

Toisessa vaiheessa mukana on seuranta- ja ohjauslautakunta, joka valvoo prosessia tarkasti. Pelkän puutteiden nimeämisen sijaan se antaa kuitenkin myös ohjausta. Tämä on hyvin merkittävää, sillä kaupungit kokevat usein jäävänsä yksin valmistelujen kanssa eivätkä tiedä, miten kaikkiin sääntöihin olisi suhtauduttava.

Myös kilpailu oli keskeinen kysymys: halusimme vahvistaa kilpailutekijää. Jäsenvaltioiden on pidettävä valmisteluvaiheen aikana mielessään, että pääasiana on uusi kulttuuritoiminta ja että myös kansalaiset ja yksittäiset alueet kuuluvat sen piiriin. Vaikka korostankin kilpailutekijää, haluan myös huomauttaa,

että on epäilemättä olemassa pienempiä valtioita, joiden voimavarat eivät riitä suurten kilpailujen järjestämiseen. Tällaisissa tapauksissa yksittäisen kaupungin ehdokkuus voitaisiin sallia, edellyttäen että kaupunki täyttää kaikki Euroopan kulttuuripääkaupungille asetetut vaatimukset.

Yksi keskeisistä valintaperusteista ja keskusteltavista aiheista on eurooppalainen ulottuvuus. Kaupunkien edellytetään luovan Euroopan tason lisäarvoa, ja kysymys kuuluu: mitä on Euroopan tason lisäarvo? Miten kaupungit sitä välittävät? Miten voimme selittää kaupungeille, mitä niiden on tarkkaan ottaen tehtävä? Komissio ei ole vielä määritellyt tätä ehdottoman tarkasti, mikä on tehtävän vaikeuden vuoksi ymmärrettävää. Komissio on luvannut esittää meille parhaiden käytäntöjen mallin Internet-sivuston muodossa. Sivusto on ehdokaskaupunkien kannalta hyvin tärkeä. Kehotan komission jäsentä varmistamaan, että ohjaus ja Internet-sivusto ovat todellakin olemassa, kun ohjelma pannaan täytäntöön.

Rahoitus on yksi näkökohta, johon voimme olla tyytyväisiä, vaikkakaan ei määrällisesti, sillä siihenkin liittyy uusi ongelma. Uusissa rahoitusnäkymissä supistetaan harmiksemme todennäköisesti myös Euroopan kulttuuripääkaupunkitoimintaan kaavailtuja varoja. Esimerkkinä mainitsen Linzin kaupungin, jonka investointitarve on tällä hetkellä 60 miljoonaa euroa. Vain 0,86 prosenttia tästä summasta tulee EU:lta, joten voidaan vain ihmetellä, miksi rasitteet ovat niin suuret. Voidaan tietenkin sanoa, että kyse on imagosta: kulttuuripääkaupunkitoiminta auttaa aluetta, se auttaa kaupunkia, sijoitamme tulevaisuuteen, sijoitamme kestävyYTEEN. Myös tämä on tärkeä näkökohta.

Nyt kun käsittelemme rahoitusta, totean pitäväni ilahduttavana, että tunnustuspalkinto luovutetaan nyt kolme kuukautta etukäteen. Tämä auttaa takuuvarmasti kaupungeja, sillä tähän saakka ongelmana on ollut kaupunkien jatkuva huoli varoista tapahtuman jälkeen, kun kaikki on saatettu päätökseen. Toivon, että suunnitelma todella toteutuu käytännössä, sillä näin Euroopan kulttuuripääkaupunkien tulevaisuus olisi hyvin demokraattinen.

Toivon, että kestävyys, hyvä maine sekä taiteelle ja eurooppalaiselle kulttuurille yleisesti annettu alkusysäys näkyvät mietinnössä sekä myös sitä seuraavissa toimitissa ja niiden täytäntöönpanossa.

Doris Pack, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, vaikka kaikki mahdollinen onkin oikeastaan jo sanottu, haluan tehdä muutaman lisäyksen, sillä minulle on hyvin tärkeää, että Euroopan kulttuuripääkaupungista tulee juuri sellainen kuin olemme aina halunneet, nimittäin väline eurooppalaisen kulttuurin mainostamiseen. Yhteistyöstä, joka oli aikaisemmin hallitusten välistä tai itse asiassa hallituksen toimintaa, on nyt kehittynyt toimielinten välinen asia. Tämä merkitsee, että yhteistyömme on erinomaista, ja kuten jäsen Prets mainitsi, että äänemme on kuuluu.

Olemme vuosien ajan kaivanneet lautakunnille jotain merkittävää arvioitavaa ja valittavaa, jotain, minkä avulla kaupungit pyrkisivät nostamaan esiin Euroopan tason lisäarvoa pelkkien olemassa olevien asioiden sijaan. Tämä toiminta kasvattaa tietoisuuttamme erityisesti eurooppalaisen kulttuurin tärkeydestä. Kaupungit ovat kulttuurin vaalijoita ja Euroopan unionin kulttuurin välittäjiä. Kyseinen kilpailu antaa kaupungeille mahdollisuuden yhdistää suuri joukko osa-alueita: alueellisten kulttuurien välillä voidaan tehdä rajat ylittävää yhteistyötä.

Olen täysin samaa mieltä kyseistä tarkoitusta varten järjestettävän kilpailun tärkeydestä. Jos otan esimerkiksi Saksan, vuoden 2010 kulttuuripääkaupungin valitsemiseksi järjestetty kilpailu oli hieno tapahtuma, jossa 10 kaupunkia pani parastaan. Niiden tekemät aloitteet eivät hiipuneet, vaan ne elävät yhä. Kaupungit verkostoituivat Unkarin kaupunkien kanssa, ja mielestäni komission olisi arvostettava tätä enemmän. Myös Internet-sivusto on tällaisten asioiden jakamiseen soveltuva väline.

Olen tyytyväinen, että komissio on ylittänyt hallinnolliset esteet ja että olemme luoneet tunnustuspalkinnon, joskaan palkinto ei ole varsinainen palkinto vaan kaupungille kuuluva rahasumma. Palkinto merkitsee, että valitulla kaupungilla on vihdoinkin kyseinen rahasumma käytössään toiminnan aloitusvaiheessa. Kaiken kaikkiaan ohjelma on erittäin hyvä asia, joka auttaa sekä tässä yhteydessä että edellisen kansalaisuutta koskeneen keskustelun yhteydessä kansalaisia näkemään Euroopan merkittävän kulttuurisen monimuotoisuuden.

Nikolaos Sifunakis, PSE-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluan antaa ystäväneni jäsen Packille selityksen kirjoittamastani kirjeestä. Hyvä jäsen Pack, sanon tämän teidän etunne nimissä: kaikki parlamentin jäsenet saavat kirjeitä, joissa heitä kehoitetaan kannattamaan arvoisten kollegojemme esittämiä tarkistuksia. Tämä tapahtuu siitä yksinkertaisesta syystä, että jokaisen on mahdotonta tietää kaikkien satojen esitettyjen tarkistusten sisältöä. Saan tällaisia kirjeitä itse, aivan kuten kaikki muutkin.

Erään toisen ystäväni esittämästä huomautuksesta haluan sanoa, että valiokuntien puheenjohtajat käyttävät parlamentin jäsenten tavoin oikeuttaan esittää tarkistuksia. Silloinkin, kun he arvelevat valiokunnan hylkäävän tarkistukset, heillä on työjärjestyksen mukaisesti oikeus esittää tarkistuksia täysistunnossa. Nähdäkseni me kaikki toimimme tällä tavalla.

Palaan nyt itse asiaan. Kulttuuripääkaupungit ovat edelleen Euroopan unionin suurin ja parhaiten organisoitu poliittinen instituutio. Mikään Euroopan unionin nykyisistä kulttuuritoiminnoista ei ulotu yhtä laajalle, eikä niillä varsinkaan ole samanlaista kosketuspintaa kansalaisiin eivätkä kansalaiset osallistu niihin yhtä laajasti.

On myös vaikea keksiä montakaan muuta Euroopan unionin kulttuurialan aloitetta, joista olisi muodostunut standardi. Kuten parlamentin jäsenet ovat maininneet, kokemus on kuitenkin osoittanut, ettei ohjelman tietyillä osa-alueilla voitu enää jatkaa entiseen malliin.

Suurin parannustarve liittyy kulttuuripääkaupunkien valintamenettelyyn. Sitä on pyritty parantamaan, ja edellisessä, Michel Rocardin johtamassa valiokunnassa työskennelleet parlamentin jäsenet tekivät paljon työtä sen eteen. Kuten olemme kuulleet, nykyinen kehys ei todellakaan takaa kilpailua.

Myös eurooppalaisen ulottuvuuden usein ilmenevä puuttuminen ohjelmasta on merkittävä kysymys. Olen huomannut tämän pätevän niiden kolmen tai neljän kulttuuripääkaupungin kohdalla, joiden järjestämiin kulttuuritapahtumiin olen osallistunut.

Uudessa ehdotuksessa, jonka parissa esittelijä Prets on tehnyt erittäin hyvää työtä, pyritään sovittamaan yhteen sekä parlamentin että neuvoston sisällä esiintyvät useat eri näkemykset.

Lopuksi sanon muutaman sanan palkinnosta. On tärkeää, että palkinto perustetaan Melina Mercourin kunniaksi, kuten komissio on ehdottanut. Palkinnon nimeäminen Mercourin mukaan ei tietenkään ollut sattumaa – komissio esitti ehdotuksen ja sen hyväksyi 25 neuvoston edustajaa – sillä Melina Mercouri oli inspiraation lähde, taiteilija, joka työskenteli koko kulttuuriministerikautensa ajan tämän palkinnon perustamiseksi. Palkinto oli siis hänen ideansa, ja on tärkeää, että se kantaa tulevaisuudessa hänen nimeään. Alkuperäisen ehdotuksen osalta on kuitenkin luonnollisesti tehty myönnytyksiä.

Lopuksi haluan lisätä, että Euroopan unioni ottaa kulttuuripääkaupungit avosylin vastaan. Jäsenvaltiot tarvitsevat kuitenkin valinnanvapauden lisäksi myös paremmat ohjeet toimintatavoista, joita sovelletaan pääasiassa infrastruktuureihin, ellei itse ohjelmiin.

Alfonso Andria, ALDE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, pidän suuresti komission ehdotuksesta, jonka tarkoituksena on vahvistaa eurooppalaista ulottuvuutta ja lisätä Euroopan kulttuuripääkaupunkien valintamenettelyn avoimuutta.

Jäsen Pretsin mietintö on erinomaisesti jäsennelty, ja kiitän häntä siitä. Mietinnössä on mielestäni kaksi erittäin vakuuttavaa ja mielenkiintoista ehdotusta. Ensimmäinen niistä on ajatus komission ehdottaman palkinnon nimeämisestä Melina Mercourin mukaan jäsen Sifunakisin juuri mainitsemien perustein. Toinen on ehdotus perustaa Internet-sivusto, joka luo yhteyden ehdokkaana olevien kaupunkien välille, rohkaisee tietotaidon ja parhaiden käytäntöjen vaihtamista sekä antaa tietoa ehdokaskaupungeista.

Olen henkilökohtaisesti sitä mieltä, että on olennaisen tärkeää lujittaa Euroopan kulttuuripääkaupungin ja merkittävää elinkeinoa edustavan matkailun välistä yhteyttä, jotta voidaan hyödyntää täysin ne valtavat taloudelliset ja kulttuuriset mahdollisuudet, joita tämän mittaluokan tapahtuma voi tuoda mukanaan. Yhteyden lujittamisella on merkitystä myös varmistettaessa, että tapahtuman luomat mahdollisuudet toimivat jatkuvana kannustimena kaupungin ja sitä ympäröivän alueen kehittämiseen.

Tässä yhteydessä haluan esittää uudelleen ehdotuksen, jonka esitin tässä parlamentissa käsitellessämme jäsen Queirón mietintöä: ehdotan Euroopan matkailupääkaupungin perustamista. Tätä ehdotusta tukee myös ajatus kaupunkiulottuvuuden kehittämisestä. Vuosia 2007–2013 koskevassa toimintaohjelmassa keskitytäänkin itse asiassa ratkaisevalla tavalla kaupunkien asemaan.

Kuten olette nähneet, italialaiset ovat toimintavalmiita. Jos jäsen Stubb, joka luonnehti leikillisesti maanmiehiäni kykenemättömiksi toimivien johtopäätösten tekemiseen, olisi vielä paikalla, kertoisin hänelle yhtä leikillisesti, että hänen mielipiteensä on ehkä muovautunut huonojen esimerkkien ja omien poliittisten ystävyysuhteiden perusteella.

Arvoisa puhemies, lopuksi toivon, että parlamentti hyväksyy huomenna jäsen Pretsin laatiman mietinnön, sillä se on perusteellinen ja runsassisältöinen asiakirja ja siinä korostetaan yhteisön merkittävää

järjestelmää, jonka tarkoituksena on tuoda Euroopan unioni kulttuurin avulla lähemmäksi kansalaisia sekä tukea kaupunkien kehitystä ja elävöittämistä.

Helga Trüpel, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, haluan aluksi kiittää jäsen Pretsiä hänen sitoutuneesta ja asiantuntevasta työstään mietinnön parissa. Vaikka osa aikaisemmista puhujista onkin nimennyt tietyissä tapauksissa ilmenneitä ongelmia, haluan korostaa, että tähän mennessä Euroopan kulttuuripääkaupunkien historia on ollut kaiken kaikkiaan menestyksekkäs. Toiminnasta ovat hyötäneet paitsi yksittäiset kulttuuripääkaupungeiksi valitut kaupungit myös koko Euroopan unioni, sillä kulttuuripääkaupungit ovat kerta toisensa jälkeen osoittaneet selvästi, kuinka monimuotoista, rikasta ja vaihtelevaa eurooppalainen kulttuuri on.

Haluan kuitenkin keskittyä tämän uudelleen muotoillun mietinnön kahteen itselleni erityisen tärkeään näkökohtaan. Ensinnäkin kestävyys edellyttää, ettei kulttuuripääkaupunkitoiminta perustu pelkkiin tapahtumiin. Sillä olisi todella edistettävä sosiaalista kanssakäymistä, taiteen ja kulttuurin tukemista sekä uusien arkkitehtonisten suunnitelmien laatimista. Toiseksi aidon eurooppalaisen maailmankuvan ja vaihdon luomiseen sekä Euroopan tason lisäarvon painottamiseen liittyvä tavoite on käänteentekevä näkökohta ohjelman uudelleenmuotoilussa. Tältä osin tehtävää on vielä paljon. Paras keinomme voittaa kansalaiset puolellemme ja herättää innostusta on ilmaista selvästi, mitä Euroopan yhdentyminen oikeastaan on. Ei riitä, että viittaamme siihen, mitä oli olemassa ennen yhdentymistä, vaan monien eurooppalaisten toimijoiden on kokoonnuttava yhteen kehittämään uusia toimia. Näin ajatus Euroopan kulttuuripääkaupungeista on tulevina vuosina entistäkin houkuttelevampi.

Zdzisław Zbigniew Podkański, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan kulttuuripääkaupunki -tapahtumista on saatu paljon kokemuksia. Tapahtumien seuraukset ovat olleet sekä myönteisiä että kielteisiä.

Myönteistä on se, että olemme nähneet luovan toiminnan, kansainvälisen kulttuurivaihdon ja kulttuuritapahtumien kannatuksen lisääntyvän. Kaupunkeja on mainostettu, ja niiden asukkaiden kulttuurinen kunnianhimo on herännyt. Kielteistä on ollut voimien ja varojen keskittäminen tiettyihin kulttuuritapahtumiin kaupungin ja alueen sosiaalisten ja kulttuuristen liikkeiden kustannuksella. Myös toteutettujen ohjelmien vaikutusten yksityiskohtainen arviointi on ollut puutteellista, samoin kuin arviointiperusteiden soveltaminen jäsenvaltioiden ja kaupunkien virkamiehiin. Usein arviointiperusteet ovat lisäksi sopimattomia kaupunkien ja alueiden tarpeisiin ja perinteisiin nähden. Haluan myös mainita Euroopan unionin myöntämään rahoitukseen liittyvät epäselvyydet ja avoimuuden puutteen.

Viimeisenä mainitsen selvästi ilmenneen taipumuksen rajoittaa jäsenvaltioiden ja valintamenettelyn osuutta Euroopan kulttuuripääkaupunkien valinnassa. Kyseinen kehitys on huolestuttavaa, ja meidän on pohdittava, mikä on toivottavinta ja tehokkainta yhteistyötä ja mikä muiden määräämistä oman tahdon mukaan. Itse kannatan kulttuurin kauneuden ja monimuotoisuuden tukemisessa vuoropuhelua ja edellytysten luomista aktiiviselle osallistumiselle.

On paikallaan kiittää jäsen Pretsiä mietinnöstä ja siihen liittyneestä vaivannäöstä. Luotan siihen, että pyrimme tulevaisuudessa ammentamaan työhömmme voimaa myönteisistä kokemuksista. Toivon, että poistamme tekijät, jotka eivät edistä jatkokehitystä vaan päinvastoin rajoittavat yhdentymisen ja kansallisen vuoropuhelun kannalta olennaista kulttuurista monimuotoisuutta.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olen jättänyt työjärjestyksemme 48 artiklan mukaisesti käsiteltäväksi vähemmistöön jääneen mielipiteen, enkä aio äänestää esityksen puolesta. Kiitän tästä huolimatta jäsen Pretsiä hänen tekemästään työstä. Seuraavassa perustelen kantani.

Hanke, jonka tarkoituksena on nimittää vuosittain Euroopan kulttuuripääkaupunki, herätti syntymishetkellään innostusta, halua erottua joukosta sekä tietoisuuden siitä, että kulttuuri on arvokas voimavara. Euroopan komissio ja parlamentti ovat jo vuosikymmenen ajan pyrkineet tekemään hankkeesta dynaamisemman, mutta ne ovat tehneet sen käyttämällä keinoja, jotka ovat yleensä ottaen vahingoksi eurooppalaiselle hankkeelle. Sen sijaan, että alkuaikojen innostusta heräteltäisiin uudelleen niiden kansalaisten kanssa, joiden pitäisi samaistua hankkeeseen, komissio ja parlamentti omaksuvat tuomarin roolin.

Tarkistusteni myötä halusin ehdottaa, että jäsenvaltioille annetaan valta nimetä Euroopan kulttuuripääkaupunki omien perusteidensa mukaan. Tämä olisi kannustanut niitä kantamaan vastuunsa. Sen sijaan, että toissijaisuutta olisi vahvistettu eurooppalaisen, monimuotoisuuteemme perustuvan

identiteetin luomiseksi, toimielimet toimivat nyt projektipäällikköinä: ne antavat määräyksiä, tekevät valintoja ja tuomitsevat vastaamatta kuitenkaan päätöstensä kustannuksista, sillä Euroopan unionin rahoitusosuus pysyy pienenä.

Arvoisa komission jäsen, byrokraatia on kuin valli, joka erottaa paikalliset aloitteet toisistaan. Sopii vain toivoa, että lautakunnat ovat tulevaisuudessa tunnollisempia kuin ne, jotka arvostelivat Luxemburg 2007 -hanketta käymättä edes paikan päällä, saamatta tietoa siitä, että suunnitelmaa oli tarkoitus laajentaa "suurelle alueelle" (Grande région), ja aavistamatta, että Luxemburgin ehdotuksesta valita romanialainen Sibiu ystävyyskaupungikseen tulisi niin innovatiivinen. Kulttuuri on enemmän kuin pelkkiä julkisuustapahtumia.

Kulttuuripääkaupunkihankkeen on oltava enemmän kuin pitkään jatkuva tapahtumien ilotulitus. Jotta jatkuvuus voitaisiin taata, ehdotin, että ohjauksen yhteyteen liitettäisiin komission tuella rakennettava kulttuuripääkaupunkien verkko. Tämän sijaan näemme nyt verkon irvikuvan, jossa mätetään yhteen sellaisia kaupunkeja, jotka on nimitetty asianmukaisesti, ja sellaisia, jotka ovat omatoimisesti ottaneet kyseisen aseman. Meidän on vihdoin suojeltava Euroopan kulttuuripääkaupungin arvonimi.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, lienee tarpeetonta sanoa, että olen kaikella kunnioituksella täysin eri mieltä edellisen puhujan kanssa. Kiitän jäsen Pretsiä perusteellisesti ja huolellisesti laaditusta mietinnöstä. Euroopan kulttuurikaupunki -ohjelma, jonka nimi muutettiin myöhemmin muotoon Euroopan kulttuuripääkaupunki, tunnustetaan maailmanlaajuisesti hyväksi ja erittäin käyttökelpoiseksi käsitteeksi. Suuri kunnia tästä kuuluu niille, jotka suunnittelivat ohjelman 1980-luvun puolivälissä, ja erityisesti Kreikan silloiselle kulttuuriministerille Melina Mercourille. Hän oli todella innoittava ja lahjakas nainen, joka myrskyisän elämänsä aikana taisteli rohkeasti sen puolesta, että Euroopan yhtenäisyyttä edistettäisiin demokratian ja kulttuurin kautta.

Tänään käsiteltävänä olevan esityksen kaltaiset ohjelmat yhdistävät kiistatta kansalaisia ja vahvistavat heidän keskinäisiä siteitään. Ohjelmat lisäävät kansojemme ymmärrystä ja kasvattavat arvostusta ja kunnioitusta monimuotoista mutta yhdistävää kulttuurihistoriaa kohtaan.

Joitakin ongelma-alueita on vuosien saatossa havaittu, ja komission ehdotuksella, jota parlamentti vielä viime kädessä tarkistaa, parannetaan ja kehitetään ohjelmaa varmasti edelleen. Toivon, että käyttämällä itselleni vierasta kieltä englantia edistän omalta osaltani sitä eurooppalaista yhtenäistämisyrittämistä, että meillä on tulevaisuudessa yhteinen viestinnän kieli.

Ohjelman 20-vuotisen historian aikana karttuneen kokemuksen perusteella ja viimeaikaisen laajentumisen edellyttämien muutosten vuoksi on tullut korkea aika tarkastella ohjelmaa uudelleen. Kaksi välttämättömintä muutosta koskee valintamenettelyn seurannan parantamista sekä sellaisen järjestelmän luomista, jolla varmistetaan, että hyvin suunniteltu ohjelma toteutetaan onnistuneesti valituksi tullessa kaupungissa.

Haluan nostaa esiin kaksi ehdotuksessa esitettyä innovaatiota: parijärjestelmän ja palkinnon. Aika ei riitä yksityiskohtien käsittelyyn. Kiitän vielä kerran esittelijää erinomaisesta mietinnöstä.

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) Kulttuurisesti ja etnisesti monimuotoisessa Euroopan unionissa on hyvin tärkeää rakentaa siltoja kansojen välille. Johtavana toimintaperiaatteenamme on oltava nyt ja tulevaisuudessa oman kulttuurimme säilyttäminen ja tutustuminen muiden kansojen kulttuuriseen rikkauteen. Kulttuuri on vähiten huomiota herättävä ja tehokkain keino yhdistää rauhaa ja keskinäistä yhteistyötä tavoittelevat kansat.

Euroopan kulttuuripääkaupunki -ohjelma mahdollistaa tämän. Samalla se tarjoaa useille isäntäkaupungeille mahdollisuuden panostaa aiempaa enemmän kulttuuripalveluihin ja -hankkeisiin, joilla on suotuisia taloudellisia vaikutuksia pitkällä aikavälillä. Hankkeella myös kannustetaan ihmisiä kulttuuriseen osallistumiseen ja tutustumiseen kulttuurin kaikkiin osa-alueisiin.

Minäkin olen tyytyväinen ehdotukseen myöntää palkinto kaupungille, joka täyttää Euroopan kulttuuripääkaupungille asetetut vaatimukset, sillä useat aikaisemmat järjestäjät ovat valittaneet varojen puutetta, kun Euroopan unioni on myöntänyt tukensa vasta raportin jättämisen jälkeen.

Euroopan unionin rahoitusosuus vastaa vain murto-osaa siitä, mitä paikalliset yhteisöt, jäsenvaltiot ja yksityinen sektori sijoittavat Euroopan kulttuuripääkaupungit -hankkeeseen. Tästä syystä emme saa vaikeuttaa varainkeruuta vaatimalla hallinnollisia toimenpiteitä. Sen sijaan meidän on helpotettava

järjestäjien työtä, sillä jo pelkästään se parantaa Euroopan unionin toimielinten ja kansalaisten välistä suhdetta.

Myös ehdotus muodostaa eri tahoista koostuva valintalautakunta, joka valitsee kulttuuripääkaupungin, on hyvä ajatus. Näin voidaan ottaa paremmin huomioon kansainvälinen ulottuvuus ja parantaa mahdollisuuksia oikeudenmukaiseen valintaan, sillä kansallisella tasolla saatetaan suhtautua kansainvälistä tasoa helpommin puolueellisesti tiettyihin kaupunkeihin.

Boguslaw Sonik (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, kotikaupunkini, Puolan Krakova, oli kahdeksan muun eurooppalaisen kaupungin ohella vuoden 2000 kulttuuripääkaupunki. Minulla oli tuolloin kunnia toimia Euroopan kulttuuripääkaupunki -ohjelman johtajana.

Haluan tuoda esille, että mielestäni Euroopan kulttuuripääkaupungit -ohjelma on tärkein maanosamme kulttuurista yhtenäisyyttä korostava ohjelma. Lisäksi se syntyi kansalaisten aloitteesta. Sitä ei laadittu minkään toimielimen, kuten komission tai parlamentin, aloitteesta. Erityisesti Kreikkaa ja ministeri Mercouria on kiittäminen ajatuksesta etsiä keino sen osoittamiseen, mistä Euroopan unionissa todella on kysymys ja mitä maanosamme kulttuurinen yhtenäisyys tosiasiaassa tarkoittaa. Olisi todellakin oikein ja kohtuullista nimetä ohjelma Kreikan entisen kulttuuriministerin Mercourin mukaan. Sen hän ja Kreikka ansaitsevat.

Miten Euroopan komission rooli pitäisi määritellä? Osoitan sanani nyt erityisesti komission jäsenelle Figel'ille. Komission pitäisi tukea ja ohjata, osoittaa virheet ja neuvoa ryhtymään asianmukaisiin toimenpiteisiin. Se ei saisi puuttua hallinnollisiin kysymyksiin, kuten sillä on usein taipumus tehdä. Komission olisi erityisesti tässä tapauksessa vältettävä tuota lähestymistapaa, sillä 500 000 euron palkinto vastaa vain 2–5 prosenttia kaikista Euroopan kulttuuripääkaupungit -ohjelman täytäntöönpanoon kohdennetuista varoista.

Arvoisa komission jäsen, meidän onkin löydettävä keino levittää asiaankuuluvaa tietoa ja tukea Internet-sivustoja sekä muita julkaisuja. Meidän on opittava aikaisempien Euroopan kulttuuripääkaupunkien onnistumisista ja epäonnistumisista. Ne kaikki kuuluvat Euroopan kulttuuripääkaupunkien yhdistykseen. Arvoisa komission jäsen Figel', vastaatte 25 verkoston rahoituksesta, ja Euroopan kulttuuripääkaupunkien yhdistyksen pitäisi olla yksi niistä, jotta voitaisiin varmistaa palvelujen saatavuus kaupungeissa, jotka lähitulevaisuudessa toimivat tässä tärkeässä tehtävässä.

Ján Figel', komission jäsen. (SK) Nähdäkseni Euroopan kulttuuripääkaupunki -ohjelma on yhtä suosittu kulttuurin alalla kuin Erasmus koulutuksen alalla. Molemmat ohjelmat ovat noin 20 vuotta vanhoja, ja voisimme halutessamme sanoa paljonkin näiden ohjelmien menneisyydestä ja tulevaisuudesta. Olen varma, että valiokunnan lisäksi koko parlamentti on halukas varmistamaan, että kulttuuripääkaupunkiohjelma kehittyy ja lisää suosiotaan. Mielestäni olemmekin menossa tähän suuntaan.

Haluan lisätä, että 10 saksalaista ja 11 unkarilaista kaupunkia on ehdolla vuoden 2010 kulttuuripääkaupungiksi. Tämä on osoitus kiinnostuksesta, kilpailuhalukkuudesta ja liikkeestä eli dynaamisuudesta kulttuurin ja kulttuuriperinnön alalla, mikä on hyvä asia koko Euroopan unionin kannalta. Haluan kiittää teitä kaikkia ja todeta, että toteutamme jo monia jäsen Sonikin mainitsemia tiedonvälitys-, neuvonta- ja tukitoimia. Haluaisimme myös kasvattaa palkinnon tai rahoitustuen määrän 1,5 miljoonaan euroon. Tämä kaikki riippuu kuitenkin huomisen äänestyksen tuloksesta ja rahoitusnäkyymiä koskevista neuvotteluista. Olen joka tapauksessa vakuuttunut, että tämä toiminta, tämä kulttuurisen yhteistyön muoto, ansaitsee merkittävän tuen.

Puhemies. Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna keskiviikkona.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Bogdan Golik (PSE). – (PL) Kiitän esittelijää erinomaisesta, Euroopan unionin kulttuurin arvoa korostavasta mietinnöstä. Kehittäessämme uusia toimintatapoja on tärkeää muistaa, että uusien jäsenvaltioiden kulttuuriin kohdistui kommunismin aikana monenlaisia paineita. Lisäksi näiden kulttuurien monimuotoisuus ja identiteetti kiellettiin. Asianomaisten valtioiden osallistuminen Euroopan kulttuuripääkaupunki -tapahtumiin on ainoa laatuinen tilaisuus päästä käsiksi siihen ennenkuulumattomaan energiaan, joka näissä niin kutsutuissa nuoren demokratian yhteiskunnissa on syntynyt.

En voi olla mainitsematta erinomaista ehdokasta vuoden 2010 kulttuuripääkaupungin asemaa tavoittelevien kaupunkien joukossa. Viittaan Görlitz-Zgorzelecin kaupunkiin, jossa sain onnekseni kasvaa ja hankkia koulutukseni. Kaupunki on kerrassaan ainutlaatuinen, sillä vaikka sen historia on kirjava ja siihen kuuluu julmia erimielisyyksiä, kaupungin asukkaat ovat onnistuneet pitämään inhimilliset, taloudelliset ja erityisesti kulttuuriset yhteytensä elävinä.

Historia on jättänyt jälkensä tähän toisen maailmansodan jälkeisen rajan jakamaan kaupunkiin, mutta Euroopan unionin toimien ansiosta sillä on nyt tilaisuus päästä jälleen Euroopan kartalle. Sen on mahdollisuus kehittyä paikaksi, jossa sovinto, yhteisymmärrys sekä ylikansallinen ja kulttuurinen yhteistyö toimivat kaikilla tasoilla. Kaupunki on esimerkki siitä, miten yhteiset päämäärät ja vuoropuheluhalukkuus voittavat jakautumisen ja kaunat, mitä olisi saatettu aiemmin pitää tuhoon tuomittuna yrityksenä. Suosittelen tätä lähestymistapaa kaikkiin Euroopan tason hankkeisiin, ei ainoastaan kulttuurin alalla toteutettaviin hankkeisiin.

Zita Gurmai (PSE). – (EN) Euroopan kulttuuripääkaupunki -hankkeen tärkeyttä ja tehtävää ei voida kiistää: hankkeella tuetaan eurooppalaisen kulttuuriperinnön rikkautta ja monimuotoisuuden säilyttämistä. Sillä edistetään huomattavasti muiden kulttuurien perinteiden ja arvojen oppimista. Avoimuus, selkeys, seuranta ja parhaat käytännöt ovat Euroopan unionin kaikenlaisten valintamenettelyjen perusedellytyksiä, ja tämän pitäisi toteutua myös Euroopan kulttuuripääkaupunkien valinnassa. Kannatan voimakkaasti Bulgarian ja Romanian sisällyttämistä ohjelmaan, sillä tämä takaisi näille kahdelle mahdolliselle jäsenvaltiolle tilaisuuden siirtää ohjelmaa kohtaan ilmaisemansa kiinnostus käytäntöön. Olisi symbolisesti merkittävää, jos maat kokisivat itsensä jo osaksi Euroopan unionia, ja lisäksi ne rikastuttaisivat kulttuurista monimuotoisuuttamme ja kulttuuriarvojamme. Jos sisällytämme ohjelmaan kulttuurikuukautta koskevan aloitteen, voimme lisäksi edistää kansalaisten oppimista muiden kansojen kulttuuriperinnoistä ja laajentaa hankkeen nykyistä laajemmalle kansainväliselle tasolle.

17. Fluoratut kasvihuonekaasut – Moottoriajoneuvojen ilmastointijärjestelmien päästöt (keskustelu)

Puhemies. Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu

– Doylen laatimasta parlamentin sovittelukomiteavaltuuskunnan mietinnöstä (A6-0087/2006) sovittelukomitean hyväksymästä yhteisestä tekstistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi tietyistä fluoratuista kasvihuonekaasuista (PE-CONS 3604/2006 – C6-0065/2006 – 2003/0189A(COD))

– Doylen laatimasta parlamentin sovittelukomiteavaltuuskunnan mietinnöstä (A6-0090/2006) sovittelukomitean hyväksymästä yhteisestä tekstistä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi moottoriajoneuvojen ilmastointijärjestelmien päästöistä ja neuvoston direktiivin 70/156/ETY muuttamisesta (PE-CONS 3605/2006 – C6-0066/2006 – 2003/0189B(COD)).

Avril Doyle (PPE-DE), esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan pyytää komissiota käyttämään puheenvuoron ensimmäisenä. Sillä pitäisi ymmärtääkseni olla julkilausuma, jonka se haluaa nyt esittää ja johon haluan saada mahdollisuuden vastata.

Ján Figel', komission jäsen. (EN) Arvoisa puhemies, haluan välittää terveiset kollegaltani komission jäseneltä Dimasilta. Pyydän saada esitellä Euroopan komission kannan tästä asiasta.

Haluan aluksi ilmaista kiitollisuuteni parlamentin valtuuskunnalle, joka osallistui neuvoston kanssa 31. tammikuuta pidettyyn sovittelukokoukseen. Haluan kiittää erityisesti varapuhemies Trakatellisia ja mietinnön esittelijää Doylea ja kiittää heitä työn tuloksesta.

Sovittelukomiteassa käydyt keskustelut olivat rakentavia, ja kaikkein tärkeimmissä kysymyksissä saavutetut lopulliset tulokset olivat tyydyttäviä. Nämä kysymykset koskivat muun muassa kaasujen rajoittamista koskevia normeja, merkintöjä, markkinoille saattamista, vaihtoehtoisten tekniikoiden edistämistä sekä lukuisia muita tärkeitä asioita. Sen vuoksi komissio tukee sovittelukomitean tekstiä ja haluaa rohkaista parlamenttia hyväksymään neuvotteluryhmänsä saavuttaman erinomaisen tuloksen. Mielestäni fluoratuista kaasuista annettu asetus samoin kuin ajoneuvojen ilmastointilaitteista annettu direktiivi ovat merkittävä panos Euroopan unionin työssä ilmastonmuutoksen torjumiseksi sekä pyrkimyksissämme saavuttaa Kioton pöytäkirjassa asetetut päästöjen vähentämistä koskevat tavoitteet.

Komissio arvioi, että tänään keskustelun aiheena olevan lainsäädännön avulla fluorattujen kaasujen päästöjä onnistutaan vähentämään vuoteen 2012 mennessä 20 miljoonalla hiilidioksidiekvivalenttonnilla vuodessa. Tämä merkitsee 20 prosenttia pienempää päästö määrää vuoteen 1995 verrattuna. Ilman näitä toimia fluorattujen kasvihuonekaasujen päästöt lisääntyisivät 50 prosenttia samalla ajanjaksolla. Vuodesta 2020 lähtien, kun kaikki toimet on pantu kokonaan täytäntöön, hiilidioksidipäästöt vähenevät 40–50 miljoonaa tonnia.

Euroopan unionin ilmastopolitiikka perustuu komission ja jäsenvaltioiden väliseen läheiseen yhteistyöhön. Euroopan unioni kykenee vähentämään tehokkaasti kasvihuonekaasupäästöjen määrää ainoastaan sellaisten yhteisten ja yhdistettyjen toimien avulla, jotka toteutetaan sekä Euroopan laajuisesti että jäsenvaltioissa. Sen vuoksi komissio suhtautuu myönteisesti jäsenvaltioiden aloitteisiin vähentää maiden omia päästöjä taakanjakotavoitteensa saavuttamiseksi. Tässä yhteydessä komission velvollisuus on kuitenkin säilyttää kaikki mahdolliset oikeutensa sen varmistamiseksi, että kaikki fluorattujen kasvihuonekaasujen päästöjen vähentämiseksi toteutetut toimet ovat perustamissopimuksen mukaisia. Sen vuoksi komissio haluaa esittää seuraavan julkilausuman, joka koskee tiukempia kansallisia toimenpiteitä.

Komissio panee merkille Euroopan parlamentin ja neuvoston välisen sopimuksen lisätä asetukseen säännös, jonka nojalla jäsenvaltiot voivat säilyttää vuoteen 2012 saakka tiukemmat kansalliset toimenpiteet kuin asetuksessa on säädetty, mikäli kyseiset toimenpiteet hyväksytään ennen 31. joulukuuta 2005. Perustamissopimuksesta johtuu, että jos sen jälkeen, kun yhdenmukaistamistoimenpide on hyväksytty, jäsenvaltio pitää tärkeistä 30 artiklassa tarkoitetuista taikka ympäristön tai työympäristön suojelua koskevista syistä tarpeellisena pitää voimassa kansalliset säännöksensä tai määräyksensä, jäsenvaltio antaa ne sekä perusteet niiden voimassa pitämiseksi tiedoksi komissiolle. Lisäksi perustamissopimuksessa eritellään ne säännöt, joiden nojalla komissio voi joko hyväksyä tai hylätä kyseiset toimenpiteet. Komissio on näin ollen velvoitettu säilyttämään tätä asiaa koskevan kantansa sekä kaikki ne oikeudet, joita sillä on perustamissopimuksen nojalla.

Haluan vielä kerran kiittää parlamenttia siitä avoimesta ja rakentavasta lähestymistavasta, jota se on noudattanut fluorattuja kasvihuonepäästöjä koskevassa asiakokonaisuudessa. Työn tuloksena hyväksytään vahva ja tehokas lainsäädäntö, joka jälleen kerran osoittaa, että Euroopan unioni kykenee siirtymään sanoista konkreettisiin tekoihin ilmastopolitiikassaan.

Avril Doyle (PPE-DE), esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsentä siitä, että hän hyväksyi pyyntöni aloittaa tämäniltainen keskustelu, koska minua huolestuttaa hänen juuri esittämänsä julkilausuma, johon aion palata tämän keskustelun aikana, kuten arvelen muidenkin kollegojen tekevän.

Tämä lainsäädäntö on kiehtova malliesimerkki kenelle tahansa, joka on kiinnostunut Euroopan parlamentin päätöksentekoprosessista. Haluan ensimmäiseksi kiittää kaikkia kollegojani, erityisesti varjoesittelijä Corbeyta siitä yhteistyöstä, jota teimme toisinaan pitkien ja vaikeiden keskustelujen aikana.

Fluoratut kaasut otettiin käyttöön 1990-luvulla korvaamaan otsonia tuhoavat CFC- ja HCFC-yhdisteet. Niitä käytetään kaikenlaisissa sovelluksissa, joista osa on tarpeellisia, toiset vähemmän tarpeellisia. Näitä ovat eristysvaahdot, aerosolit, jäähditys- ja ilmastointijärjestelmät, palontorjuntalaitteet ja sähkökeskukset ja jopa Air Tech -juoksukenkien pohjat sekä tietenkin kaksinkertaiset ikkunat. Lista on hyvin pitkä.

Kun keskustelut ilmastonmuutoksesta etenivät sen jälkeen, kun ilmastonmuutosta koskeva Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimus oli hyväksytty, fluorattujen kaasujen haittavaikutuksilla, jotka johtuvat niiden korkeasta lämmitysvaikutuksesta, tunnustettiin olevan merkittävä, jopa viiden prosentin ja yhä kasvava, osuus kasvihuoneilmion aiheuttajana. Kyseisillä kaasuilla on paitsi korkea lämmitysvaikutus, niistä kaikkein vahvimman – nikkiheksafluoridin eli SF₆:n – lämmitysvaikutus on miltei 24 000 kertaa suurempi kuin hiilidioksidin, joka on kaikkein yleisin kasvihuonekaasu. Lisäksi niiden puoliintumisaika on hyvin pitkä.

Jos asiassa ei ryhdytä minkäänlaisiin toimiin, komissio arvioi, että fluorattujen kaasujen päästöt nousevat 50 prosenttia vuoden 1995 tasoista vuoteen 2010 mennessä. Muut tahot puhuvat paljon korkeammista luvuista. Tämän lainsäädäntöpaketin sisältämien toimenpiteiden ansiosta päästöjen määrä laskee vuoteen 2012 mennessä yli 20 prosenttia vuoden 1995 tasoista. Vuonna 1997 allekirjoitetun Kioton pöytäkirjan liitteessä luetellusta kuudesta kasvihuonekaasusta kolme on fluorattuja kaasuja. Kaikkiaan nykyinen lainsäädäntö kannustaa vähentämään 25 fluoratun kaasun – fluorihilivetyjen,

perfluorihiilivetyjen ja rikkiheksafluoridien – päästöjä vuotojen estämisen, vastuullisen käytön, talteenoton, hävittämisen sekä loppukäsittelyn kautta. Lainsäädännön tavoitteena on antaa jäsenvaltioille mahdollisuus päästä Kioton pöytäkirjan tavoitteisiin ehkäisemällä vuotoja ja rajoittamalla fluorattujen kaasujen käyttöä.

Kun komission alkuperäinen ehdotusluonnos oli yhden asetuksen muodossa, jonka oikeusperustana oli sisämarkkinat, nimittäin perustamissopimuksen 95 artikla, neuvosto sitä vastoin vahvisti yhteisen kannan, joka muodostui kahdesta erillisestä tekstistä: 95 artiklaan pohjautuvasta direktiivistä sekä asetuksesta, joka perustuu perustamissopimuksen 175 ja 95 artiklan muodostamaan kahteen eri oikeusperustaan. Euroopan parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä esittämää ehdotusta jakaa komission alkuperäinen ehdotus kahdeksi tekstiksi perusteltiin sillä, että kaikki moottoriajoneuvojen ilmastointijärjestelmien päästöjä koskevat vaatimukset siirrettäisiin ehdotetusta asetuksesta moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä annettuun puitedirektiiviin 70/156/ETY. Ehdotetussa asetuksessa oli näin ollen tarkoitus keskittyä jäljelle jääviin soveltamisaloihin. Kun neuvosto oli sitten jakanut tekstin kahteen osaan ja tehnyt hyvin arveluttavan aloitteen asetuksen jakamiseksi kahden oikeusperustan kesken – tärkeimpänä vaikuttimena olivat ympäristö ja jotkin täydentävät määräykset, jotka perustuvat sisämarkkinoiden oikeusperustaan – se siirsi vastuun takaisin parlamentille. Parlamentin toisessa käsittelyssä ei tehty lopullista päätöstä ratkaisevan tärkeästä ja hankalasta kysymyksestä, joka koski asetuksen kahta eri oikeusperustaa, ja ne säilytettiin ennallaan.

Esittelijänä tekemäni ehdotus hyväksyä yksi ympäristöön liittyvä oikeusperusta ainoana keinona saavuttaa oikeudellinen varmuus ei saavuttanut tarvittavaa määräenemmistöä äänistä. Ne tarkistukset kuitenkin hyväksyttiin, jolla pyrittiin korostamaan, että tiukemmat kansalliset toimenpiteet sallitaan sisämarkkinatoimien nojalla sillä edellytyksellä, että ne ovat oikeasuhtaisia, eivätkä ne ole syrjiviä tai puhtaasti talouteen liittyviä. Perustamissopimuksen 176 artiklassa selitetään tämä mekanismi, joka liittyy ympäristöön tai 175 artiklan määräyksiin.

Tämä tulos sai aikaan suurta epävarmuutta monesta eri syystä. Ensinnäkin oli puhe siitä yleisestä periaatteesta, että entistä paremman, yksinkertaisemman ja selkeämmän lainsäädännön edistämisen kannalta epätasaisesti painotetun kaksiosaisen oikeusperustan soveltaminen merkitsee vaarallista suuntausta ja ennakkotapausta eurooppalaisessa politiikanteossa. Toinen syy oli Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen vakiintunut oikeuskäytäntö, jonka mukaan olisi sovellettava vain yhtä oikeusperustaa, joka vastaa lainsäädännön pääasiallista tarkoitusta tai painopisteitä. Tämän asetuksen painopiste on kiistatta ympäristönsuojelu, joka oikeuttaisi soveltamaan ympäristöperustaa, jolloin sovellettaisiin vähintään mahdollista yhdenmukaistamista koskevaa lähestymistapaa. Viimeinen asia koski ratkaisematonta kysymystä siitä, sallitaanko niiden jäsenvaltioiden, joilla on jo voimassa oleva tiukempi lainsäädäntö, eritoten Itävallan ja Tanskan, säilyttää nykyiset toimenpiteensä vai pakottaako Euroopan unioni ne keventämään ilmastonmuutoksen torjuntaa koskevia ympäristösääntöjään, kun otetaan huomioon, että Kioton pöytäkirjan asettamien kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteiden saavuttamisessa on jo entuudestaan vaikeuksia. Koska neuvoston keskuudessa oli pysyviä erimielisyyksiä tästä viimeisestä asiasta, joka koskee tiettyjen jäsenvaltioiden tiukempia toimenpiteitä, kolmas käsittely sovittelukomiteassa oli väistämätön.

Kun sovittelukomitea oli tehnyt monta viikkoa perusteellista tietoon pohjautuvaa valmistelutyötä ja pitänyt kokouksia, se pääsi 31. tammikuuta 2006 sopimukseen yhteisestä tekstistä asetukseksi tietyistä fluoratuista kasvihuonekaasuista. Yhteisessä tekstissä käsiteltiin parlamentin ja neuvoston välisiä kiistakysymyksiä, jotka ovat seuraavat: jäsenvaltioiden mahdollisuus säilyttää tai ottaa käyttöön kansallisia toimenpiteitä, jotka ovat tiukempia kuin asetuksessa säädetyt toimenpiteet, fluorattujen kaasujen rajoittamista koskevat tekniset säännökset, asetuksesta raportointi ja sen tarkistaminen, markkinoille saattamisen määrittäminen, fluorattujen kaasujen rajat ylittävä liikenne tai kuljetus talteenottoa varten, merkinnät, fluorattujen kaasujen muuta kieltoa koskevista toimenpiteistä ilmoittaminen sekä koulutus- ja sertifiointikysymykset.

Ydinseikka, johon kuitenkin haluan jälleen viitata, on kysymys tiukemmista kansallisista toimenpiteistä. Ympäristön korkeatasoisen suojelemisen kannalta tärkeää oli sopimus siitä yleisperiaatteesta, että jäsenvaltiot voivat säilyttää tai ottaa käyttöön tiukempia kansallisia toimenpiteitä perustamissopimuksen määräysten mukaisesti. Tanskan ja Itävallan kansalliset toimenpiteet, joita vastaan komissio on harkinnut oikeustoimia, turvattiin suojalausekkeella, joka antaa kyseisille kahdelle jäsenvaltiolle mahdollisuuden säilyttää lainsäädäntönsä 31. joulukuuta 2012 saakka. Kummallakin maalla on jo voimassa oleva fluorattuja kasvihuonekaasuja koskeva tiukka lainsäädäntö – Tanskassa jo 1970-luvulta lähtien – ja ne

pitävät sitä tärkeänä tekijänä poliittisissa toimissaan, joilla pyritään saavuttamaan Kioton pöytäkirjassa asetetut ilmastomuutostavoitteet.

Katson, että nyt sovitussa lainsäädännössä, joka odottaa parlamentin kollegojen lopullista hyväksyntää huomenna, tehdään oikeudenmukainen kompromissi ympäristönsuojelua ja sisämarkkinoita koskevien kysymysten välillä. Siinä vahvistetaan Euroopan yhteisön sitoumus ilmastomuutoksen vähentämisestä ja kannustetaan vahvasti kehittämään uusia ympäristötekniikoita, mikä edistää Lissabonin strategian sisältämiä tietoon perustuvaa taloutta koskevia tavoitteita. Tämä tapahtuu harkitulla, järkevällä ja oikeasuhtaisella tavalla, jolla tunnustetaan näiden kaasujen tietyt tärkeät käyttötarkoitukset. Meidän ei pidä unohtaa, että kyseiset kaasut voivat olla hyödyllisiä tietyissä tapauksissa siitä yksinkertaisesta syystä, että ne ovat erinomaisia eristysaineita. Hyvin keskeisiä käyttökohteita ovat muun muassa kytkinlaitteet, joissa fluorattuja kaasuja käytetään edelleen suljetussa ympäristössä. Tässä tapauksessa parempaa tai sopivampaa korvaavaa ainetta ei ole, mikä on pätevä peruste niiden käyttämiselle.

Kaikki kolme toimielintä, minä, Euroopan parlamentin kollegani, ministeri Pröll Eurooppa-neuvoston puolesta sekä ympäristöasioista vastaava komission jäsen Dimas suhtauduimme myönteisesti sovittelukomitean kompromissiin. Se oli ainoa oikeudenmukainen ja kunniallinen lopputulos. Komission jäsen Dimasia suoraan lainatakseni hän piti sopimusta "selkeänä ja myönteisenä poliittisena viestinä", mutta samalla hän viittasi siihen, että komissio aikoo myöhemmin päättää, antaako se julkilausuman, kun lopullinen lainsäädäntö on vihdoinkin hyväksytty, kuten huomenna on määrä tapahtua.

Haluan ottaa esiin julkilausuman, jonka juuri kuulimme komission jäsenen Figel'in esittävän komission jäsenen Dimasin puolesta. Tätä lainsäädäntöä koskevan työlään neuvotteluprosessin aikana lainsäätäjien, eli parlamentin ja neuvoston, selkeä aikomus oli laatia mahdollisimman laaja tulkinta valtuuksista toteuttaa ympäristötoimenpiteitä, joiden oikeusperustana on sisämarkkinat. Torjun sinnikkäästi kaikki komission yritykset tulkita kyseistä oikeusperustaa rajoittamalla se kapea-alaisesti tarkoittamaan 95 artiklan 4 kohtaa, jonka mukaan on noudatettava ennakoilmoitusmenettelyä. Tällainen lausuma on väärä tulkinta sovittelutuloksesta, jonka selkeä, jopa ehdoton tarkoitus oli sallia tiukemmat kansalliset toimet 95 artiklan 10 kohdan nojalla. Vaikka mikään komission antama julkilausuma ei tässä yhteydessä ole sitova, sillä saattaa olla jonkinlainen merkitys, kun yhteisöjen tuomioistuin tulkitsee tätä asiaa, mikäli tämä lainsäädäntö, joka on ollut voimassa jo kaksi vaalikautta, menee neljänteen käsittelyyn Luxemburgissa sijaitsevassa yhteisöjen tuomioistuimessa, mikä on ollut huoleni alusta alkaen.

Tänä iltana haluan tehdä selväksi, että tämän asetuksen päätavoite eli fluorattujen kaasujen päästöjen vähentäminen, on otettava huomioon ja siitä on pidettävä tiukasti kiinni. Pahoittelen sitä, ettei komissio ole tähän mennessä tehnyt ainuttakaan elettä vetääkseen pois Tanskan hallitukselle lähettämänsä virallisen huomautuksen. Kehotan komission jäsen Figel'iä tuomaan tänään julkisesti esiin sen, että komissio aikoo toimia näin mahdollisimman pian.

Moottoriajoneuvojen ilmastointijärjestelmiä koskeva direktiivi oli toinen lainsäädäntöpaketin kahdesta ehdotuksesta, jotka muodostuivat minua edeltäneen esittelijän Goodwillin esittämää suositusta koskevassa neuvoston ensimmäisessä käsittelyssä. Suhtaudun myönteisesti urauurtavaan päätökseen niiden fluorattujen kaasujen asteittaisesta kieltämisestä, joiden lämmitysvaikutus on yli 150-kertainen moottoriajoneuvojen hiilidioksidin vaikutukseen nähden. Kieltoa sovelletaan uusiin ajoneuvotyyppeihin vuonna 2011 ja kaikkiin uusiin ajoneuvoihin vuonna 2017. Toimenpiteen yhdenmukaistaminen jo vakiintuneen moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksynnän kanssa takaa myös kilpailukyvyn ja varmistaa sen, että eurooppalaiset autonvalmistajat noudattavat sääntöjä. Riskikynnyksen vuoksi suurin osa nyt käytössä olevista ilmastointijärjestelmän kaasuista poistuu ja niiden sijaan otetaan käyttöön vähemmän vahingollisia kaasuja. Käytännössä suurin osa ajoneuvojen valmistajista ottaa todennäköisesti käyttöön hiilidioksiidiin perustuvat järjestelmät. Tärkeä seikka on kuitenkin se, että mahdollistamme tällaisten uusien järjestelmien kehittämisen ohjaimatta tekniikoiden kehittämistä ja rikkomatta WTO:n meille asettamia velvoitteita.

Richard Seeber, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluan kiittää mietinnön esittelijää Doylea. Hänen osoitti lausunnollaan, miten sitkeästi hän on sekä valiokunnassa että täysistunnossa kamppaillut tämän asian puolesta, joka on erityisen tärkeä Itävalle ja Tanskalle, koska näillä kahdella jäsenvaltiolla on käytössä tiukemmat toimet tällä alalla. Ensinnäkin olemme osoittaneet, että tiukemman sääntelyn soveltaminen on mahdollista taloudellista vahinkoa aiheuttamatta. Sen vuoksi minun on kysyttävä komissiolta, miksi se on jälleen kerran julkilausumallaan pyrkinyt tekemään lopun Euroopan yhtenäisyydestä.

Ympäristöpolitiikka ja kansan tyytyväisyys ovat yhdessä toisiinsa, ja me Euroopassa olemme yhdistyneet. Sen vuoksi komission asenne hämmästyttää minua kovasti, koska onnistuimme menestyksekkäästi saamaan sovittelumenettelyn päätökseen neuvoston ja parlamentin välillä. Euroopan parlamentin ja neuvoston yhteisessä luonnoksessa, joka hyväksyttiin sovittelukomiteassa 31. tammikuuta 2006, säädetään, että jäsenvaltiot voivat säilyttää tiukemmat kansalliset toimenpiteet kuin asetuksessa säädetty vuoden 2012 loppuun saakka. Asetuksen 9 artiklan uuden 3 kohdan nojalla jäsenvaltioille, erityisesti Itävallalle ja Tanskalle, annetaan mahdollisuus säilyttää fluorattujen kaasujen markkinoille saattamista koskevat tiukemmat kieltonsa. Mikäli tällaista suojalauseketta ei olisi otettu käyttöön, jäsenvaltioiden olisi kumottava ne voimassa olevat kieltonsa, jotka ovat tiukempia kuin asetuksen liitteessä II säädetty, tai pyydettävä komissiota hyväksymään ne. Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 95 artiklan 10 kohdan nojalla yhdenmukaistamistoimenpiteisiin, kuten tähän fluorattuja kasvihuonekaasuja koskevaan asetukseen, voidaan sisällyttää suojalauseke, jonka nojalla jäsenvaltiot saavat toteuttaa väliaikaisesti erilaisia toimenpiteitä. Tällainen lupa on myönnettävä asetuksessa säädetyn prosessin mukaisesti ja siinä esitetystä muodosta. Tästä huolimatta komissio ei kuitenkaan viittaa 9 artiklan 3 kohtaa koskevassa julkilausumassaan asetuksessa säädettyyn prosessiin, vaan toistaa perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan sanamuotoa, jonka mukaan tiukemmat toimenpiteet, jotka muuten ovat perusteltuja hiljattain saatujen tieteellisten tutkimustulosten perusteella, on annettava tiedoksi komissiolle hyväksymistä varten. Mielestäni tällainen on liikaa, eikä vastaa sitä, mitä neuvosto ja parlamentti ovat sopineet.

Dorette Corbey, PSE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, haluan aluksi esittää lämpimät kiitokseni mietinnön esittelijälle Doylelle, joka on antanut alkusysäyksen toimille monissa tärkeissä asioissa, jotta ehdotusten ympäristönäkökohdat säilyisivät ennallaan. Muistelen hyvillä mielin, miten sinnikkäästi hän toimi kolmikantaneuvotteluissa.

Olemme saavuttaneet tuloksen, josta voimme olla ylpeitä. Huomenna olemme saavuttaneet kaksi merkkipaalu pysyvästi tai ainakin niin ajattelin, ennen kuin kuulimme julkilausuman.

Ensimmäinen merkkipaalu saavutettiin ilmastopolitiikan alalla. Parlamentissa vallitsee laaja yksimielisyys siitä, että meidän on suhtauduttava ilmastonmuutokseen vakavasti. Tarvitaan pikaisia toimia, jotta kasvihuonekaasujen määrää onnistutaan vähentämään. Fluorattujen kaasujen vähentäminen on merkittävä askel. Ne ovat potentiaalisia kasvihuonekaasuja, joita käytetään kaikenlaisissa tuotteissa, joista mainittakoon ilmanvaihto- ja ilmajäähdytysjärjestelmät, sammuttimet, rakennusteollisuudessa käytettävä vaahto ja jopa kengänpohjat. On hyvä, että parlamentti ja neuvosto ovat omaksuneet selkeän linjan. Kasvihuonekaasujen määrää on vähennettävä mahdollisimman paljon. Innovaatiot ovat tärkeitä, ja niiden avulla ilmaston lämpenemistä voidaan hidastaa.

Toinen merkkipaalu on poliittisesti hyvin tärkeä, ja se koskee sisämarkkinoita. Toimme ensimmäisessä käsittelyssä selvästi esiin, mitä mieltä olemme asiasta. Sen sijaan, että oikeusperustana olisi sisämarkkinat, valitsimme ympäristöön liittyvän oikeusperustan. Valtaosa Euroopan parlamentin sosialidemokraattisen ryhmän jäsenistä suhtautui ehdotukseemme myönteisesti. Syy tähän on se, että monet maat ovat tehneet uusia aloitteita vapaaehtoisesti. Jos oikeusperustana olisi sisämarkkinat, Itävalta ja Tanska olivat vaarassa joutua kumoamaan laajemmat toimensa, mitä olisi todella mahdoton hyväksyä. Sisämarkkinoiden olisi säilytettävä korkea ympäristönsuojelun taso. Mikäli näin ei tapahdu, jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus soveltaa laajempia toimia.

Euroopan unionin ei pitäisi määrätä jäsenvaltioita tekemään muutoksia huonompaan suuntaan tai kieltää niiltä mahdollisuutta soveltaa riittäviä ympäristötoimia. Olemme vihdoin onnistuneet saamaan tämän viestin perille. Parlamentti ja neuvosto toivovat, että jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön tiukempia toimenpiteitä. Komission on tietenkin seurattava tilannetta tarkoin ja varmistettava, että tuotteiden markkinoille saattamista koskevat rajoitukset ovat kohtuullisia.

Arvoisa komission jäsen, mielestäni julkilausumanne on aivan rehellisesti sanottuna valitettavan hatara. Olisin odottanut teidän osoittavan sentään poliittista tahtoa antaa tarvittavaa liikkumavaraa niille jäsenvaltioille, jotka haluavat ottaa käyttöön laajempia toimia. Oli todellakin tarpeetonta lukea ääneen perustamissopimuksen 95 artikla, jonka me kaikki tunnemme, ja tosiasiallisesti odotamme teiltä poliittista tahtoa suoda jäsenvaltioille riittävä liikkumavara. Juuri tällaisia tekoja tarvitsemme kipeästi, koska innovaatiot ovat tärkeitä ilmastopolitiikan kannalta, mutta viime kädessä myös taloutemme ja Lissabonin strategian kannalta. Tältä osin siis toivon, että perutte julkilausumanne, jonka hetki sitten annoitte. Mielestäni emme ole kuulleet asiassa viimeistä sanaa.

Niels Busk, ALDE-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, aloitan puheenvuoroni kiittämällä parlamentin esittelijää Doylea, joka on tehnyt erinomaista työtä tässä asiassa. On ollut todellinen ilo olla sovittelukomiteavaltuuskunnan jäsenenä. Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän puolesta haluan esittää vilpittömät kiitokseni rakentavasta yhteistyöstä. Sovittelukomitean saavuttama tulos merkitsee voittoa EU:n ympäristölle ja kansalaisille. Olemme ottaneet huomioon Tanskan ja Itävallan kaltaiset maat, jotka muita tiukemmin kieltävät fluorattujen kaasujen käytön, ja muut maat voivat seurata niiden esimerkkiä. Tämä osoittaa, että Euroopan unioni asettaa ympäristökysymykset kaikkien muiden asioiden edelle.

Kun Euroopan parlamentti huomenna hyväksyy toivon mukaan hyvin suurella enemmistöllä sovittelukomitean asiakirjan, oletan, että ympäristöasioista vastaava komission jäsen Dimas käyttää tilaisuutta hyväkseen ja vetää takaisin virallisen huomautuksen, jonka komissio on osoittanut Tanskalle. Sen pitäisi olla luonnollinen seuraus tälle uudelle oikeudelliselle asiakirjalle. Nyt kun yhteisön lainsäädäntöä on muutettu, ei ole mitään perusteita ryhtyä oikeustoimiin Tanskaa vastaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa.

Oli masentavaa kuulla käytävillä, että komission oikeudellinen yksikkö on kieltäytynyt hyväksymästä sovittelukomitean tulosta tai on yrittänyt tulkita sitä väärin. Sallinette minun muistuttaa komissiota siitä, että olisi jokseenkin ennenkuulumatonta ja täysin mahdotonta, että komissio ei hyväksyisi tätä uutta lainsäädäntöä. Tämä haittaisi myös komission kanssa tehtävää yhteistyötä ja vähentäisi sitä kohtaan tunnettua luottamusta. Neuvosto ja parlamentti ovat hyväksyneet sovitteluasiakirjaa koskevan sopimuksen ja sen sisällön. Komissio oli 31. tammikuuta 2006 tehdyn sopimuksen osapuolena ja on sen vuoksi siitä vastuussa. Arvoisa komission jäsen, siksi pyydän teitä vetämään takaisin Tanskalle osoitetun virallisen huomautuksen huomenna toimitettavan äänestyksen jälkeen, kun parlamentin suuri enemmistö on äänestänyt asiakirjan puolesta. Tulevan yhteistyön kannalta emme voi hyväksyä mitään muuta tekoa.

Caroline Lucas,Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää jäsen Doylea hänen tekemästään erinomaisesta yhteistyöstä ja hänen halukkuudestaan pyrkiä löytämään kompromisseja, jotka kaikki voisivat hyväksyä. Haluan kuitenkin heti perään todeta, että vaikka ryhmäni kykenee hyväksymään ajoneuvojen ilmastointijärjestelmistä annetun direktiivin siitäkin huolimatta, että se on mielestämme edelleen liian tehoton, emme voi hyväksyä fluoratuista kaasuista annetusta asetuksesta soviteltua tulosta, vaikka jäsen Doyle pyrkikin vaikuttamaan paremman sopimuksen aikaansaamiseen, missä ei kuitenkaan lopulta onnistuttu.

Euroopan unionin toimielimet ylpeilevät mielellään kansainvälisesti johtavalla roolillaan suurinta edessämme olevaa uhkaa eli ilmastonmuutosta koskevien toimien edistämisessä, ja kuitenkin tämä asetetus on kuin menetetyn tilaisuuden murhenäytelmä ja jarruttaa ilmastointipolitiikkamme mahdollisuuksia vuosikymmeniä. Puhumme nyt kaasuista, joilla on huomattava lämmitysvaikutus. Ne sisältävät rikkiheksafluoridia, joka on yli 23 000 kertaa vahvempaa kasvihuonekaasuna kuin hiilidioksidi, ja tästä huolimatta sen käyttö on edelleen sallittu joissakin sovelluksissa.

Meillä on kuitenkin käsittelyssä asetetus, jonka oikeusperusta vaarantaa Itävallan ja Tanskan oikeuden säilyttää tiukemmat kansalliset sääntönsä yli kuusi vuotta ja jolla selvästi vaikeutetaan muiden jäsenvaltioiden mahdollisuuksiin ottaa käyttöön tällaisia sääntöjä. Meillä on asetetus, jossa ei tunnusteta sitä tosiasiaa, että useissa tapauksissa on olemassa vaihtoehtoja fluoratuille kaasuille, jolla ei edistetä aineiden korvaamista ja jolla viivästytetään turvallisten ja innovatiivisten vaihtoehtojen käyttöönottoa vuosilla, eikä pelkästään Euroopan unionissa vaan myös kehitysmaissa, joissa fluorattujen kaasujen päästöjen ennustetaan lisääntyvän huomattavasti tulevien vuosikymmenten aikana. Tällä asetuksella alistutaan häpeällisesti fluorattujen kaasujen valmistajien tahtoon.

Toistan siis kysymyksen, jonka muutkin ovat esittäneet: voisiko komissio lopullisesti selvittää, aikooko se lopettaa Itävaltaa ja Tanskaa koskevat menettelyt? Aivan helmikuun alussa kollegani ja minä kirjoitimme komission jäsenelle Dimasille esittääksemme tämän kysymyksen. Emme ole edelleenkään saaneet vastausta. Emme voi hyväksyä tällaista ja vaadimme, että menettelyt lopetetaan välittömästi.

Jonas Sjöstedt, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, ryhmämme ei äänestänyt tämän kompromissin puolesta sovittelukomiteassa, emmekä edelleenkään aio äänestää sen puolesta täysistunnossa huomenna. Emme ole tyytyväisiä asiakirjan sisältöön, emmekä missään tapauksessa ole tyytyväisiä oikeusperustaan. Tämä ei ole esittelijään kohdistuvaa kritiikkiä. Uskomme, että jäsen Doyle on tehnyt parhaansa vaikeassa tilanteessa ja pyrkinyt menemään niin pitkälle kuin inhimillisesti oli mahdollista vaatimalla oikeutta säilyttää tai ottaa käyttöön paremmat ympäristövaatimukset. Koska hän

kuitenkin joutui hyvin vaikeaan asemaan parlamentin toisessa käsittelyssä, hän ei kyennyt saavuttamaan ainoaa järkevää tavoitetta, eli sitä, että perustamissopimuksen ympäristöä koskeva 175 artikla otettaisiin ainoaksi oikeusperustaksi. Meidän mielestämme ainoa hyväksyttävä tulos on, että ympäristölainsäädäntö otetaan oikeusperustaksi.

Näemme tässä kompromississa kaksi ongelmaa. Ensimmäinen on mielestämme se, että useissa osissa asiat olisi voitu viedä pidemmälle. Näiden hyvin vaarallisten kasvihuonekaasujen kieltämisessä voidaan edetä nopeammin. Kaikkein vakavin ongelma on kuitenkin se, että nyt otetaan aktiivisesti riski asettamalla esteitä niiden maiden tielle, jotka haluavat tiukentaa kansallista lainsäädäntöään tällä alalla. Tämä tilanne on Kioton pöytäkirjan tarkoituksen vastainen ja saattaa muodostua esteeksi niille maille, jotka haluavat torjua ilmastonmuutosta, joka on kaikkein vakavin nyt edessämme oleva ympäristöuhka.

Tanskan ja Itävallan tilanteesta totean, että niille on annettava lupa vuoteen 2012 saakka, jolloin sen voimassaolo päättyy. Emme tiedä, mitä sen jälkeen tapahtuu, ja silloinkin on vaarana, että nämä maat pakotetaan keventämään voimassa olevaa lainsäädäntöään. Muissa maissa uudistukset saattavat itse asiassa tulla tiensä päähän, mikäli komissio ei tee toisenlaista päätöstä. Tällaista tilannetta on täysin mahdoton hyväksyä.

Tämä merkitsee myös sitä, että Euroopan unioniin kuuluvilla mailla on myöhemmin vaikeuksia ottaa käyttöön uusia tekniikoita, mitä niiden nimenomaan pitäisi asiakirjan mukaan tehdä, jotta ne voisivat näyttää muille esimerkkiä ja kieltää vaaralliset kaasut ja painostaa tuottajia kehittämään vaihtoehtoisia tuotteita tällaisia uusia tekniikoita hyödyntämällä. Neuvosto ja komissio estävät nyt toimillaan tällaisten uusien tekniikoiden kehittämisen. Käydessämme keskustelua olemme usein samaa mieltä ilmastokysymysten vakavuudesta ja yleensä yhdyimme näkemiimme tutkijoiden raportteihin ja toteamme, että tilanne on vakavampi kuin muutamaa vuotta aikaisemmin uskoimme. Sitten komissio antaa julkilausuman, jolla se osoittaa, ettei se ole oppinut mitään ilmastoasioista. Komissio siis toteaa, että markkinat ovat tärkeämmät kuin ympäristö. Yritysten oikeus myydä vaarallisia kaasuja on tärkeämpi asia kuin poliittiset mahdollisuudet torjua kasvihuoneilmiötä ja ilmastonmuutosta. On hätkähdyttävää, että tällaista voidaan sanoa vuonna 2006.

(Suosionosoituksia usealta taholta)

Jens-Peter Bonde, *IND/DEM-ryhmän puolesta*. – (DA) Arvoisa puhemies, minulla on todella hyviä uutisia: komission puheenjohtaja Barroso ja varapuheenjohtaja Verheugen ovat tänään luvanneet vetää takaisin vielä voimassa olevat viralliset huomautukset, jotka koskevat fluorattuja kaasuja. Näin ollen komissio on osapuolena kompromississa, jonka neuvosto ja parlamentti saavuttivat sovittelumenettelyssä. Tämä lupaus on erityisen ilahduttava, koska komissio oli antanut julkilausuman, jolla se varasi itselleen oikeuden julistaa Itävallan ja Tanskan asettamat fluorattuja kaasuja koskevat kiellot laittomiksi. Julkilausuma oli provokaatio, jonka voimme nyt panna sivuun.

Haluan kiittää komission puheenjohtajaa Barrosoa ja varapuheenjohtajaa Verheugenia heidän henkilökohtaisesta tuestaan tässä asiassa, ja lisäksi haluan kiittää Eurooppa-neuvoston puheenjohtajaa Schüsselia, joka on antanut henkilökohtaisen tukensa tälle asialle, jonka ministerineuvosto alun perin hylkäsi, kun puheenjohtajuus siirtyi Itävallalle. On myös eräitä syitä, joista voimme kiittää itseämme täällä parlamentissa, koska äänestimme paljon keskustelua herättäneen tarkistuksen 45 puolesta, mikä mahdollisti onnistumisen. Tarkistusten avulla muutamme fluorattuja kaasuja koskevan päätöksen vähimmäissäännöksi, joka antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden tiukempiin toimiin yhteisen ilmastomme suojelemisessa. Tarvitaan 367 ääntä, jos halutaan, että valitut edustajat voivat tosiasiallisesti vaikuttaa asioihin, ja saimme ääniä 370. Sen vuoksi olemme suuressa kiitollisuudenvellassa ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puheenjohtajalle Florenzille ja mietinnön esittelijälle Doylelle, koska he sinnikkäästi puhuivat sen puolesta, että vähimmäissäännöt hyväksyttäisiin, vaikka heihin kohdistettiin kovia paineita, myös oman ryhmän sisältä.

Lisäksi haluan onnitella erityisesti niitä vastuuhenkilöitä, jotka ovat toistaiseksi saaneet aikaan selkeän ennakkotapauksen onnistuessaan ottamaan käyttöön vähimmäissäännöt, vaikka oikeusperustana ovatkin sisämarkkinoita koskevat määräykset. Onnistumme nyt löytämään paljon aikaisempaa enemmän keinoja ottaa huomioon turvallisuus-, terveys-, ympäristö-, työympäristö- ja kuluttajansuoja-asiat sekä eläinten hyvinvointiin liittyvät asiat, ja otamme hieman etäisyyttä kurissapitoon ja täydelliseen yhdenmukaistamiseen. Toivon, ettei tämä ole yksittäinen edistysaskel, vaan että se päinvastoin osoittaa uuden suunnan eurooppalaisessa yhteistyössä. Kansalaiset kiittävät meitä myöhemmin, jos onnistumme varmistamaan yhteisen suojelutason määränemistöpäätöksillä ja samanaikaisesti antamaan maille luvan toimia uranuurtajina. Näin kaikki tuntevat, että asioita on viety eteenpäin. Tanskalaiset ja

itävaltalaiset ovat varmasti ymmällään, jos komissio toimii ilmastonmuutoksen torjunnan puolesta ja samanaikaisesti rankaisee Tanskaa ja Itävaltaa siitä, että ne toteuttavat asian puolesta vielä erityistoimia.

Varapuheenjohtaja Verheugen, komission jäsen Dimas ja puheenjohtaja Barroso olisivat hekin ymmällään. Komission pääosastojen eurokraateille on nyt toivon mukaan osoitettu heidän paikkansa. Me kansan edustajat olemme saaneet jotakin aikaan ja voimme olla ylpeitä yhteisistä aikaansaannostamme. Seuraavaksi pitää tietenkin pyrkiä vakuuttamaan kaikki maat siitä, että teknisiä vaihtoehtoja on olemassa, jotta saamme aikaan Euroopan unionin yhteisen fluorattuja kaasuja koskevan kiellon, mieluiten ennen vuotta 2012, kun Kiiton sopimus on määrää uusia tulevien sukupolvien hyväksi. Toivon, että komission puheenjohtaja Barroso ja varapuheenjohtaja Verheugen vastustavat sinnikkäästi niitä, jotka yrittävät vetää heidän maineensa lokaan.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – (FI) Arvoisa puhemies, on syytä kiittää kollega Doylea toiminnasta parlamentin sovittelijana tässä vaativassa asetus- ja direktiivipaketissa. Nyt käsiteltävät asetus ja direktiivi ovat kumpikin tärkeitä askeleita tavoitteessamme vähentää kasvihuonekaasupäästöjä. Kokemuksesta tiedän, että sovitteluprosessin veto on vaativa tehtävä ja vaatii esittelijältä paljon.

Fluoratut kasvihuonekaasut ovat yksi esimerkki siitä, miten vaikeaa ympäristöongelmien korjaaminen on. Yhtä ongelmaa ratkaistaessa saadaan helposti tilalle uusia.

Kun aikoinaan jäähdytysjärjestelmissä, aerosoleissa ja muissa sovelluksissa siirryttiin käyttämään fluorihilivetyjä, otsonikerrosta ohentavien kloorifluorihilivetyjen käyttöä onnistuttiin vähentämään merkittävästi. CFC-yhdisteistä pyrittiin eroon Montrealin pöytäkirjalla, sillä nämä kaasut ovat haitallisia stratosfääriin otsonille. Se oli hyvä, mutta otsonikerrosten ohentajien tilalle saatiin voimakkaita kasvihuonekaasuja. Niiden globaalinen lämmityspotentiaali on hiilidioksidiin verrattuna sata- tai jopa yli tuhatkertainen ja kaasujen hajoamisaika ilmakehässä voi olla hyvinkin pitkä. Fluoratut kaasut muodostavat vähintään 5 prosenttia kasvihuoneilmästä. Siksi ilmastonmuutosuhka velvoittaa rajoittamaan fluorihilivetyjen käyttöä.

Sovittelukomitean nyt hyväksymä teksti asetukseksi kannustaa vaihtoehtoisten tekniikoiden jatkuvaan kehittämiseen ja jo olemassa olevien tekniikoiden käyttöönottoon kuitenkin mahdollistaen kestävätkä toimintamallit tavoitteen saavuttamiseksi. Toivottavasti nyt olemme aiempaa viisaampia ja osaamme yhä paremmin ennakoita vaihtoehtojen mahdolliset vaarat.

Käsiteltävässä asetuksessa yhdeksi suurimmista kysymyksistä nousi sen oikeusperusta. Toivon, että nyt valitut kaksi oikeusperustaa osoittautuvat kaikesta huolimatta toimivaksi kompromissiksi eivätkä aiheuta päällekkäisyyksiä. Itse aikoinani äänestin yhden oikeusperustan, 95 artiklan, puolesta, mutta korkein standardein. Olen aina ihmetellyt, miksi ympäristöperustaa pidetään aina automaattisesti ympäristöystävällisempänä ja sisämarkkinaperusta leimataan teollisuuden intressiksi. Ympäristön kannalta paras intressi olisi yhdistää harmonisoidut sisämarkkinat kunnianhimoisiin tavoitteisiin. Vasta näin luodaan kunnan kannustin teolliselle tuotannollemme kilpailla reilulla pelikentällä ympäristöystävällisesti.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, keskusteluissa, joita käytiin ennen Itävallan liittymistä Euroopan unioniin, yksi tärkeimmistä liittymistä vastustaneiden esiin tuomista aiheista oli se, että ympäristöstandardit voivat liittymisen myötä olla vaarassa heiketä. Edessämme on nyt traaginen esimerkki tällaisesta tilanteesta. Kasvihuonekaasut ovat yksi päivänpolttavista keskustelunaiheista, ja ilmastonmuutosten vaikutukset näkyvät uutisissa Saksan ja Itävallan tulvien muodossa.

Meidän pitää todellakin asettaa ilmaston suojeleminen kaikkein tärkeimmäksi tavoitteeksemme, erityisesti nyt. Mitä arvellette asiasta kiinnostuneiden kansalaisten ajattelevan teistä, kun annatte kasvihuonekaasujen levitä vapaasti sisämarkkinoiden nimissä? Itävalta ja Tanska ovat toimineet johdonmukaisesti. Näiden maiden talous oli riittävän joustava, jotta tavarat voitiin mukauttaa ja toimittaa sääntöjen mukaisesti. Haluatteko suojella markkinoiden muutosvastaisia dinosauruksia niiltä, jotka olivat riittävän virkeitä halutakseen muutoksia?

Pyydän teitä korjaamaan tämän virheen. Kun ajatellaan niitä vaaroja, jotka nyt uhkaavat ilmastoamme, ympäristönsuojelun edelläkävijöiden rankaiseminen on täysin järjetöntä.

Karin Scheele (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, saatte nyt keskustelun loppupuolella kuulla aimo annoksen Itävallan mielipiteitä asiasta. Itävalta ei valitettavasti ehkä aina ole mallioppilas ympäristöpolitiikasta puhuttaessa, mutta fluorattuja kasvihuonekaasuja koskevassa asiassa sovellamme

tiukempia toimenpiteitä kuin yhdenmukaistetussa lainsäädäntöpaketissa ehdotetut. Euroopan unionilla on mielestäni kaksi vaihtoehtoa valittavanaan: joko yhdenmukaistamme tiukat ja kunnianhimoiset toimet tai sitten annamme jäsenvaltioille edelleen luvan säilyttää tiukemmat ja kunnianhimoisemmat tavoitteensa ja toimenpiteensä.

Itävalta ja Tanska, jotka puheenvuoron käyttäjät ovat usein maininneet ja myös kiitettävän usein mietinnön esittelijä, joka on jatkuvasti puolustanut tätä kantaa, ovat asettaneet yleisen kiellon fluorattujen kasvihuonekaasujen käytölle. Kokemus näissä maissa on osoittanut, että kyseisille kaasuille löytyy vaihtoehtoja. Sovittelukomitean tammikuun lopussa hyväksymässä luonnoksessa määrätään, että jäsenvaltiot voivat säilyttää tiukemmat kansalliset toimenpiteet vuoteen 2012 saakka. Tämä toimenpide on mahdollinen perustamissopimuksen 95 artiklan 10 kohdan eli suojalausekkeen nojalla, joka sallii tiukempien toimenpiteiden säilyttämisen väliaikaisesti.

Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat päässeet yksimielisyyteen tällaisesta suojalausekkeesta. Tämä takaa ainakin toistaiseksi sen, että Itävalta ja Tanska voivat jatkaa tiukempien sääntöjensä soveltamista. Lisäksi se merkitsee sitä, että tieteellistä näyttöä, johon 95 artiklan 4 kohdassa viitataan, ei tarvitse esittää. Olen hyvilläni siitä, että jäsen Bondella on ilmeisesti tuoreempaa tietoa, jonka mukaan komissio on antanut aikaisempaa paremman julkilausuman.

Keskustelun alussa kuulemamme komission jäsenen julkilausuma ei ollut tyydyttävä. Tätäkin asiaa on korostettu monissa puheenvuoroissa. Lisäksi pyydän komissiota panemaan merkille parlamentin ja neuvoston asenteen ja antamaan jäsenvaltioille tarvittavaa liikkumavaraa.

Margrete Auken (Verts/ALE). – (DA) Arvoisa puhemies, tarkoitukseni oli itse asiassa pitää toisenlainen puhe, mutta kuunneltuani istuntopöydällä käytyä keskustelua minun on kiitettävä jäsen Doylea hänen loistavasta työpanoksestaan. En pysty kuitenkaan mitenkään näkemään, miten hänen pyrkimyksensä voisivat tuottaa hedelmää, kun komissio nimenomaisesti on todennut, että vain niille maille, joilla on nyt käytössään tiukemmat toimenpiteet, voidaan antaa lupa pitää kiinni säännöistään. Mitään ei ole sanottu siitä, että maat voisivat tiukentaa sääntöjään, eikä mitään varmuutta ole annettu siitä, että Tanska voisi viedä asiat pidemmälle. Kun ajattelen sitä kiihkoa, jolla jäsen Doylen ehdotusta vastustettiin toisessa käsittelyssä, en ymmärrä, mistä jäsen Bonde ja jäsen Busk ammentavat optimistisuutensa. Minkäänlaisia rohkaisevia merkkejä ei ole näkyvissä. Käsiteltävänäme oleva ehdotus on loukkaus kaikkia niitä tahoja vastaan, jotka tekevät rakentavasti työtä ympäristön hyväksi. Korvaavia aineita on itse asiassa olemassa. Vaihtoehtoja on olemassa. Meillä on Tanskassa ja Itävallassa tehokkaita jääkaappeja, ja kuitenkin nyt on päätetty mukautua fluorattujen kaasujen valmistajien tarpeisiin eikä ympäristöön liittyviin tarpeisiin. En näe komission julkilausumassa mitään sellaista, mikä millään tavoin lupaisi mitään rakentavampaa. Sen vuoksi kiitän yksinomaan jäsen Doylea hänen erinomaisista pyrkimyksistään, joista on silti todettava, että ne ovat täysin hyödyttömiä.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Arvoisa puhemies, minäkin haluan kiittää jäsen Doylea siitä hyvin rohkeasta asenteesta, jota hän on osoittanut tämän täysistunnon aikana. Neuvosto ja komissio ovat puolustaneet vanhoja, vanhanaikaisia tekniikoita sisämarkkinoilla sen sijaan, että ne suojelisivat ilmastoa. Historia ei arvostele suopeasti tällaisia toimia.

Miksi emme esimerkiksi kiellä fluorattuja kasvihuonekaasuja, joita käytetään kuluttajille myytävissä jääkaapeissa? Jo 90 prosenttia alan markkinoista ei enää käytä fluorattuja kasvihuonekaasuja. On äärimmäisen helppoa päättää kieltää niiden käyttö. Miksi siis sallimme nikkiheksafluoridin, joka vahingoittaa ilmastoa 23 000 kertaa enemmän kuin hiilidioksidi? Ainoa tapa vaihtoehdon löytämiseksi on tietenkin asettaa aikaraja, jolloin tutkimusten avulla onnistutaan kehittämään oikeanlaisia vaihtoehtoja. Jo nyt on olemassa lukuisia vaihtoehtoja.

Komission puheessa oli varmasti kirjoitusvirhe, koska olisin kuvitellut teidän varsin innokkaasti odottavan, että eri maat laativat entistä tiukemman lainsäädännön Kioton tavoitteiden saavuttamiseksi. Voin vain olettaa, että puheessa oli kirjoitusvirhe, sillä komissio ei varmastikaan voi olla syyllinen tällaiseen aikansa eläneeseen ja vanhanaikaiseen politiikkaan.

Avril Doyle (PPE-DE), esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, sopsisiko komission jäsenelle vastata nyt joihinkin kysymyksiin, joita olemme esittäneet? Tiedän, että on kovin myöhä ja koettelemme kärsivällisyyttänne. Mikäli tämä ei käy, palaamme asiaan huomenna ennen äänestystä.

Jotta viesti menisi perille, haluan lisäksi esittää nyt julkisen pyynnön siitä, että puheenjohtajavaltio Itävalta kommentoisi asiaa huomenna täsmällisesti. Voisivatko vallanpitäjät väärinkäsitysten välttämiseksi

välittää tämän viestin: haluamme heidän olevan huomenna paikalla. Sen lisäksi, että Itävalta on nyt vuorossa oleva puheenjohtajavaltio, tämä asia on sille erityisen tärkeä. Komission jäsen Figel'ille esitettiin suoraan monia kysymyksiä, ja olisin iloinen, jos hän voisi ottaa niihin kantaa. Komission julkilausuma on herättänyt parlamentin keskuudessa paljon tyytymättömyyttä.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. Neuvoston edustaja on paikalla huomenna. Komission jäsen voi vastata kysymyksiin tänään. Mikäli olen ymmärtänyt oikein, komission jäsen Dimas on huomenna paikalla. Arvoisa komission jäsen Figel', haluatteko lisätä jotakin?

Ján Figel', komission jäsen. (EN) Arvoisa puhemies, voin vakuuttaa teille, että mielestämme kestävä kehitys ei ole pelkästään perustamissopimukseen sisältyvä periaate, vaan kaikkein tärkein periaate sekä yksilön että yhteiskunnan kannalta, kun edistetään taloudellista kehitystä vastuullisesti ottamalla huomioon yhteiskunta- ja ympäristötekijät. Sanon tämän komission jäsenenä sekä isänä ja poliitikkona, enkä vain siksi, että toimin kollegani Dimasin sijaisena. Se, mikä ei ole ympäristöystävällistä, ei ole taloudellisesti kestävää. Voitte luottaa siihen, että tarkoitan, mitä sanon.

Julkilausumasta haluan todeta, että en voi perua julkilausumaa, jonka esitin Euroopan komission nimissä, mutta voin vakuuttaa teille, että uuden oikeudellisen merkityksen hyväksyminen – sovittelukomitean tekstistä äänestäminen – vaikuttaa niihin käsiteltävänä oleviin asioihin, jotka on tuotu toistuvasti esiin. Tarkastelemme tai tutkimme uudelleen näitä asioita uuden tilanteen eli sovittelukomitean tuloksen pohjalta, erityisesti koska saamme uutta yhteisön lainsäädäntöä tällä alalla. Tässä on kaikki, mitä voin tällä hetkellä sanoa.

Avril Doyle (PPE-DE), esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, on esitetty eräs syytös, johon on mielestäni syytä vastata. On väitetty, että komission oikeudellinen yksikkö toimii kulissien takana horjuttaakseen sovittelukomitean päätöstä. Onko tämä totta? Onko yritysasioista vastaavan pääosaston ja ympäristöasioista vastaavan pääosaston välillä erimielisyyksiä tästä asiasta ja onko yritysasioista vastaava pääosasto voittanut kiistan?

Ján Figel', komission jäsen. (EN) En ole tietoinen mistään erimielisyyksistä. Tunnen vain komission kannan, jota olen puolustanut tai jonka olen täällä tuonut esiin. Toimimme edelleen tuon kannan mukaisesti. On tärkeää, että otatte komission kannan huomioon, ettekä kuuntele puheita käytävillä, viestejä tai signaaleja. En tiedä niistä mitään.

Puhemies. Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

18. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

19. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 23.45.)